

Savaş Barha

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.12.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

1. Merhem

Hayallerimi gömdüğümden beri hiçbir ayrılık müteessir etmiyor beni. Hiçbir hüznü kederlenmiyor, hiçbir acıya gözyaşı dökemiyorum. Bütün güzel ve kötü duygulardan arındırılmış gibiyim. Görülmemiş dağların eteğindeki bir taştan farksızım. Bilinmezim. Tanınmazım. Yabancıyım. Sanki hiç var olmamış, sevmemiş, sevilmemişim. Bir araf çukurunda kaybolup yok olmuşum. Karanlıkta karanlık olmuşum. Gölgede gölgeymişim. Ama zihnimdeki şu korkunç ölüm planlarım, içimdeki duyguları bir nebze de olsa kıpırdatıyor. Varlıktaki yokluğumu sorgulatıyor.

Savaş Barha

1. Serzeniş

Evet, yine sustuk. En iyi yaptığımız şeyi yine yaptık. Sustuk; çünkü içimizde deveren eden isyanları haykıramadık, sustuk. Biz sustukça içimizdeki isyanlar, çözümlenişi imkansız toplumsal olaylar meydana getirdi.

Bin iken bir olamadığımız için en haklı ayaklanmalarımızda bir kurşun sesiyle çil yavrusu gibi dağıldık ve korku duvarının ardına saklanıp sustuk. Don Kişot gibi yel değirmenlerine savaş açmayı hüner saydık.

Ben, Ric ve Miha isyanlarımızı bir kıvılcımla büyütmenin çabasındayız. Az kaldı. Ya mutlak sona ulaşır Poseidon gibi yüzyıllarca yaşatılıp ölümsüzleşiriz ya da Zêr gibi unutulup yok oluruz. Var olmak ya yok olmak bizim elimizde.

Savaş Barha

2. Serzeniş

İntihar meyilli ruh halimin yaşattığı keder dolu mutsuzluktan dolayı değil papatyaların son yaprağının hep sevmiyor çıkması. Ben, bahtına kûsûp umudu papatyalarda arayan bir neslin umutlu bir ferdiyim. Sevmiyor diye başlarsam, son yaprağın seviyor çıkacağını biliyorum; ama canına kıydığım o masum, o bembeyaz yapraklı çok sevdiğin papatyaları sevmiyor diye başlayarak birde sözlerimle öldürmek istedim. Belki bu sefer seviyor çıkar diye yine yine yine seviyor diye başlayarak tekrar tekrar koparttım o masum yaprakları, hayallerimi senle süsleyerek, her defasında yeni bir umutla. Kalbimin en ücra köşesinde guguklu saat misali yankılanan adını duyunca yeni papatyalar ektim gönül bahçeme, pencereindeki saksılara, kapımın önüne, geçtiğin yollara, baktığın gözlere.

Savaş Barha

3. Serzeniş

Diyorum ki; Şu yıldızlar gökyüzüne çok yakışıyor. Diyor ki; çünkü aralarında bizim yıldızımız var. Diyorum ki; çiçekler bahçelere ne kadar çok yakışıyor. Diyor ki; toprağına elimiz değıdi. Diyorum ki; dünya neden böyle güzel. Diyor ki; içinde birbirini seven biz varız. Biz umuduz. Hani biz neredeyiz? Kayıp mı olduk kötölükler arasında?

Hayır, hayır sus, sus öyle deme, dedim. Vakit geceydi. Kaldır başını göğe, dedim. O başını kaldırıncaya bende uykumdan uyandım. Kâbus gibi bir düştü. Pencereyi açtım, sandalyeye oturdum. Dün gece solan çiçeğimin yeniden açtığını gördüm. Ve o duysun diye kalbimin en ücra köşesine seslendim:

Oysa ben umudu, karanlık mahzenlerden kurtarıp kalın kalın kitaplar arasında büyüterek ay ışığıyla süslenmiş semaya saklamıştım. Güneşle kaybolup geceleri ışıl ışıl parlayan bir umut olmuŐtun. Adını ben koymuŐtum. Adın benim yarınımıdı. Avucundaydı sana kelepçelenen kalbim, tir tir titrerdim. Vişne renkli akŐamüstlerinden bile daha kırmızıydı, kanlıydı kalbim, semadaki silüetini izleyip uykusuz kaldığım gecelerde kanlanan gözlerimden daha kanlıydı.

Ahh gece! Bin kılıç darbesi salladım güneşe, bölemedim ikiye. Günü gece eyleyemedim. Umuduma kavuşamadım. Gecenin yirmi dört saate hapsolmasını istedim. Semadaki aya, ayın ışığına kavuşmak istedim.

Umut, dedim. Umut, güneşi yok edelim. Yıldız dolu semada sakladığım senin her an yanımda olmanı istiyorum, dedim. Umut haykırdı. Vur, dedi. Bir daha, bir daha, bir daha vur, dedi. Durdum, yutkundum ve vurdum. Bir daha, bir daha ve bir daha. Güneş ikiye bölündü. Dünya karardı, ay karardı, yıldızlar söndü. Umudum kayboldu.

Zifiri karanlıklar içinde ağlayan bir biçareye döndüm. Durmadan ağladım. Bunu kendime ben ettim. Yardım edin, diye günlerce ağladım. Yardım edin. Yardım edin. Ya bir ip gerin göğe ya da merdiven dikin bulutlara. Bir yanım toprakta olsun, bir yanım semada. Parçaladığım güneşi toplamalıyım. Güneşin içinde umut olmalıyım. Gündüz gün ışığı, gece ay ışığı olmalıyım. Sonra haykırmalı sema; Met som am!

Savaş Barha

4. Serzeniş

Bu yıl da ölmeyecekmişim, öyle dedi doktor. Geçen yıl da aynını yaptılar. Beni mezarımdan çıkarıp buraya getirdiler. Vuuuuv diye ses çıkaran soğuk bir makineye soktular. Her yerime kablo bağladılar. O odadan bu odaya götürüp getirdiler. Sonra iyisin, deyip mezarıma geri koydular.

Bu yıl biraz daha kibar olmuşlar. Sedyeyle taşıdılar beni. Geçen yıl ne dertti o! Tekerlekli sandalyeyle getirdiler. Pamuk ha bire içeri kaçıyordu. Gelene kadar etrafı batırıyordum. Sonra bana bağıyorlardı. Hiç birini takmıyordum. Onlar bağırınca kıs kıs gülmek istiyordum. Ama ölülerin gülmesi burada pek hoş karşılanmazmış. Bu yüzden gülmedim.

Bana kalsa bu doktorların bir bok bildiği yok. Ölü birini muayene edip yüzüne gülüyorlar. Üstüne bir de omzuna vurup 'Hadi hadi! Geçen yıla göre çok daha iyisin emmi.' diyorlar. Terbiyesiz bunlar.

Toy biri reçete tutuşturdu elime. Bu ilacı günde üç kere tok karna iç, dedi. Verdiği ilacı isminden tanıdım. Zehirden beter. Benim gibi ölü birini öksürtecek kadar da pis bir tadı var. Var gerisini sen düşün. Ayakta biri içse Allah'ıma şuracıkta kıvranır. Dedim ya doktorda akıl yok, diye. Ölüye ilaç mı verilir hiç.

Beni mezara geri bıraktıklarında o dürzü ayağıma tekme vurmuyaydı iyiydi. Vallahi halen sızlıyor, namussuz. Off anam, off! Ölüye de rahat yok bu dünyada.

Savaş Barha

5. Serzeniş

Yerleşik düzene geçildikten sonra hayat buldu feodalite. Binlerce yıldır herkesin gelip geçtiği topraklar birden bire sahiplenildi. Toprak ağalığı türedi. Zaman içinde kendilerine asil diyen bir üst zümre meydana geldi. Zenginleştikçe daha çok zenginleştiler. Saraylar inşa ettiler. Parasını yedikleri halkı kendilerine hizmetçi tayin ettiler.

Sonra bu kalantorların parasını saymak için soytarı vezirler peydah oldu saray kapılarında. Parasının kaydını tuttukları zenginlerin zenginliklerine bire bin kattılar. Biraz da cebe indirdiler. Gel zaman git zaman "Padişahım çok yaşa!" nidalarının eskisi gibi fayda etmediğini görünce gözlerini garibanın cebindeki iki kuruşa da diktiler. Yalanla, dolanla halkı yeni borca soktular.

Ağalık sistemin ismi değişti, cismi büyüdü. Dönüm dönüm arazilerin yerine kilometrelerce uzun uçsuz bucaksız ülkeler kuruldu. Krallıklar, İmparatorluklar, Birleşik devletler...

Sanayi devrimiyle toprağa bağlılık azaldı, köleler işçi oldu. İşçiler gece gündüz çalıştılar; ama devlerin karnı bir türlü doymadı.

Ödendikçe bitmeyen borçlar yetmezmiş gibi birde kapitalizmi icat ettiler. Halka ihtiyacı olmayan ürünleri şatafatlı reklamlarla ihtiyaçmış gibi gösterdiler. Evirdiler, çevirdiler, süslediler. Yediler, yediler yine de doymadılar. Daha çok istediler. Halkı, kullanmadığı, hizmet almadığı yeni yeni şeylerle vergilendirdiler. Kara kaplı defterler tuttular. Verginin de vergisini aldılar.

Krallar tanrılaştırılca vezirler krallaştı. Yol yaptılar, uzaya çıkmış gibi anlattılar. Dini kendi emelleri için bir araç gibi kullandılar. Duyguları sömürdüler. Din adına kanunlar çıkardılar, kanunsuzca yaşadılar. Sırça köşklerinde zevküsefa içinde saltanat sürdürdüler. Ne istedilerse ayaklarına getirttiler. Muhalif seslerin kellelerini aldılar. Yediler, içtiler doymadılar.

En ufak muhalif kıvılcımlara bile okyanuslar döktüler. Okyanusları bitince yine yalanlara sarıldılar. Gizli ellerini düşman gibi gösterip kendilerine vurdular. Ölüm üzerinden siyaset yaptılar. Mağdur edebiyatına sarıldılar.

O yıkılmaz zannettikleri sırça köşklerini onların başına yıkacak olan mazlumun feryadıdır. Mazlumun feryadıyla alevlenecek okyanusları bile kurutacak olan kıvılcımlar.

Feodal Monarşi'nin önünde durmak için büyük bir feryada ihtiyaç var. Ateşin, kurşunun, bombanın, mayının etki edemeyeceği bir feryada ihtiyaç var. 864 günahsız masumun feryadına ortak olacak yeni feryatlara ihtiyaç var.

Savaş Barha

6. Serzeniş

Size bir anafordan bahsetmek isterdim. Hallaç pamuğuna dönmüş bu düzenin kokuşmuş yanlarını anlatmak isterdim. Karanlık odalardaki gizli toplantıları, çıkmaz sokaklarda işlenen faili meçhul cinayetleri ayyuka çıkarmak isterdim. Beyaz torosların nasıl siyah transporter olduğunu söylemek isterdim. Cumartesi annelerinin ağıtları göğe yükselirken asit kuyularının neden kükrediğini haykırmak isterdim. Ama gördüm ki memleketin büyük bir bölümü at gözlüğü takmış. Uçurumdan aşağı yuvarlanırken forsundan gülmeyi maharet bilmiş.

Savaş Barha

7. Serzeniş

Biz, şehirli insanlarız. Güneşin çocuklarıyız. Onunla uyanır, onunla yatarız. İrademiz güneşin elindedir. Hür değiliz. Özgünlüğümüz yoktur. Gecenin tadını bilmeyiz. Çünkü geceleri uykudayız. Oysa gökyüzü en güzel geceleri gözükür. Bundan mahrumuz. Devrin kölesi olmuşuz. Ayda bir güleriz. Kapital düzenin maaşlı uşaklarıyız. En büyük aşkları ATM'lerle yaşarız. Pos cihazlarındaki fişler uzadıkça içimiz burkulur. Bir nüshasını elimize alınca ölü görmüşe döneriz. Boynu büker eve gideriz. Mutluluğumuz kartlarımızın limiti kadardır. Ayın ortasında hep yastayız. 3. sayfa haberlerinden bihaberiz. Ülke, freni patlamış kamyon gibi yokuş aşağı giderken ne zaman duvara toslayacak bilmeyiz. Fikrimiz, zikrimiz, özgürlüğümüz yoktur. Ulusal meselelerde dili tutulmuşa döneriz. Lal oluruz. Kaç kadın öldürülmüş? Kaç çocuğa tecavüz edilmiş? Kaç işçi ölmüş? Kaç insan intihar etmiş? Kaç madencinin alın yazısı kömür karası olmuş? Bilmeyiz. Bilmeyiz; çünkü duyarsızız. Biz güneşin çocuklarıyız. Güneşe amadeyiz. O ne isterse onu yaparız.

Savaş Barha

8. Serzeniş

Hadi hep beraber özgürleşelim.

Önce tabularımızı yıkalım,
sonra prangalarımızdan kurtulabiliriz.

At gözlüğümüzü çıkardıktan sonra
dilimizin kelepçesini kırmak,
bileğimizdeki kelepçeyi kırmaktan zor olmasa gerek.

Daha kaç nefesimiz kaldı ki?
Daha kaç güneşli gün görecekiz ki?
Daha başka peygamber gelmeyecek ki!

Başka Musa yok!
Başka İsa yok!
Hüseyin bir daha doğmaz!
İbrahimler bu yoldan geçti, gitti!

Nemrutların, firavunların,
yezidlerin, zalimlerin sonu yok.

Onlar bitmedi, bitmeyecek.

Savaş Barha

Ab-ı Hayat

Efkârın son kertesinde, özlem yüklü
tarihin en zifiri, kara mı kara bir gecesiydi.

Yine sokaklarda aylak aylak dolaşıyordum.
Kendimi pencerede buldum, sesini duydum.

Avuç içine dokundum, bir tel örgü arkasında.
Bir tel örgü şahitliğinde sana son kez dokundum.

Sen avucuma dokununca
bütün hüzünler o gece ilga edildi.

O gece kalplere
gökten sevinçler düştü.

Silahlar sustu, kanlar durdu.
Nefesler nefeslerle birleşti.

Gece ateş gibiydi, tenler kavuştu.
Doğmamış çocukların sayısı arttı.

Bilinmeyen gezegenlerde
bilinmedik duygular yaşandı.

Melekler, seni görmek için
o gece dörtnalâ koşuyordu.

Biraz daha kalsaydım yanında
cennetin kapısı başıboş kalacaktı.

Günahkârlar cennete iltica edecek,
melekler yargılanıp cehenneme atılacaktı.

Geç oldu, artık gitmelisin, dedin.

Ben, o gece asi oldum.
Zamanın alınına tükürdüm.

Melekler bile seni kıskanırken, ben,
arkamdan senin beni süzdüğünü bile bile
senle geçen zamana hiç mi hiç doyamadım.

Kal, deseydin.
Gül, deseydin.
Beni buradan al götür, deseydin.

Öl, deseydin, gel öp deseydin.
Seni öper ve güle güle ölürdüm.

Git, dedin.
Peki, dedim.
Çektim gittim.

Bilmem bilir misin?
Arkama baka baka giderken,
aşkımın hakikatini semaya ekdim.

Göğsümü gere gere semaya haykırdım.
Seni Seviyorum naralarıyla sarstım duvarları.

Sonra aradan epey şiir aktı.
Kitaplar okundu, kitaplar yazıldı.
Düşler senle süslendi, hayaller kuruldu.
Yeni insanlarla tanışıldı, kalp dostları edinildi.

Mevsimler ardı sıra geldi geçti.
Ve alınına tükürdüğüm zalim zaman,
bugün, yine hatasını telafi etmeye çalıştı.

Seni yine karşıma çıkardı.

Seni gördüm, sesini duydum.
Bana bakıp güldün, sesimi duydun.

Ay Işığım, dedim.
Nasılsın, dedim.

Efendim, dedin.
Mamostem, dedin.

Kimsecikler duymasa da ben,
seni duydum Ay Işığım.
Ben, seni duydum.

Gözlerimle sana sarıldım.
Gözlerimle saçlarını kokladım.
Gözlerimle o sıcacık tenine dokundum.
Dudaklarına gözlerimle öpücük kondurdum.

Sinemde çarpan kalbimde sen varsın.
En ücra köşesinde olduğun kalbimi duydun mu?

Ben kalbini gördüm Ay Işığım.
Kalbin, göz bebeklerindeydi bugün.

Gözbebeklerin kocamandı.
Hâlâ gözbebeklerinde ben vardım.
Kendimi hiç bu kadar güzel görmemiştim.

Yürüdün, arkandan geldim.
Önce sola geçtin, sonra yine yürüdün.
Sonra ise sol tarafta bir sokağa girdin.
Ve yine yürüdün, sonra sağa döndün.

Sen yürüdükçe ben,
etrafında fır fır döndüm.

Tıpkı o gece gibi
avucuna dokunmanın
heyecanı sardı bedenimi.

Tir tir titriyorum.
Gözyaşlarım titriyor.
Yürüdüğüm yol titriyor,
Oturduğum sandalye titriyor.
Duvarlar titriyor, üzerime geliyor.

Mutluluktan ağlıyorum.
Hıçkırıklara boğuluyorum.
Seni o gece gibi özlüyorum.

Bir seni ilk gördüğüm günü unutmayacağım,
birde devrim ilan edilmiş gibi heyecanlı o geceyi,
birde terimi silip gözlerimin içine baktığın anı,
birde beni sana ait kılan kolumu tutuşunu,
birde şarkı söylediğimde beni pür dikkat dinleyişini,
birde asansörde aniden dudaklarımdan öpüşünü,
birde kaderin bize kıyak geçtiği bu karşılaşmaları...

Böyle alt alta bir bir yazınca
yaşadığımız ölümsüz anların sonu gelmiyor ki.

Kimse biliyor ki yaşanan o eşsiz zamanları.
Kimse anlamıyor ki sevdanın bizdeki kutsalını.

Şimdi içimdekileri döksem bu satırlara.
Bu satırlar beni, bendeki seni anlayacak mı?

Kelimeler kâfi gelecek mi?
Melekler beni duyacak mı?

Dostlar koluma girip de benden,
seni, onlara anlatmamı isteyecek mi?

Acizim.
Bütün kelimelere düşmanım.

İçimde harlanan bu ateşi
sözcüklere bürüyemiyorum.

Eyy kâğıt, eyy kalem!
Dillenin eyy dostlarım.

Eyy dilim!
Tercüman ol duygularıma.

Eyy bana kul parmaklarım!
Ay Işığı'nın güzelliğini yazsana.

Eyy kalp dostum!
Mutluluğuma ortak olsana.

Yağsana yağmur!
Nehirler taşışıp coğsana.

Gülsene çocuk!
Beni görüp gülsene.

Tutsana elimi Azrail!
Beni alıp götürsene.

Savaş Barha

Acını Da Sevgini De Seviyorum

Kim derdi ki bu aşk,
aşkların bakisi olacak.

Kim derdi ki seni her
santim içime işleyeceğim.

Sonsuzluk denizine
gizliden yelken açmışız.

Sana olan sevdam;
bugün dünden çok büyüyor,
yarın bugünden çok büyüyecek.

Zamandan ve
mekândan soyutlandım.

Ne bedenim umurumda
ne de yanımda olman.

Düşlerimde seni görmem
ömrüme ömür katıyor sevdiğim.

İçinde olduğum o
ufacık yüreğin acımasın.

Bu acıyla baş edilmez.
Bu acının çaresi olmaz.

Dermanı olmayan dertler
başımıza musallat olmuş.

Yaş dolmasın
gökkuşağı renkli gözlerin.

Hüzne boyun eğmeyelim.
Hüznün kölesi olmayalım.

Güzel günler hatırına!
Yaşananlar hürmetine!

Bugünler dün gibi olmasa da
bugünleri yarınlara dün yapalım.

Yarınların dünleri
bugünlerin dünleri gibi olsun.

Bir türkü yakalım,
nakaratta buluşalım.

El ele tutuşup halay çekelim.
Göz göze gelip gülümseyelim.

Kurusun gözler.
Mutlu olmak için
bahaneler üretelim.

Ben uyandım,
haydi sende uyan.
Uyanışınla mutlu olayım.

Savaş Barha

Acizim

Seni,
sana anlatacak
yeni bir kelime bulamadım.

Günlerim haftalar,
haftalarım aylar oldu.

Kader, birbiri
üzerine ekledi ayları.
Zaman sustu,
ömür geçiyor.
umudum tükendi.

Sonra rüyalarım
senle süslendi.

Seni,
sana anlatmak için
başka bir kelimeye değer veremem.

Seni,
sana anlatmak için
başka dilleri göğre çıkaramam.

Seni,
sana anlatmak için
yalnızca adını bilirim.

Sen, sende saklasın.
Seni, senle anlatabilirim.

Sen, bende gizlisin.
Seni, benle haykırabilirim.
Sen bensin, ben senim.

Savaş Barha

Adı Sen

Mana aleminden dünya alemine
sürgün edilmişlerin en biçaresi olan ben,
cennetvari meltemlerin estiği düşlerimde
yine senle yapayalnız kalakaldım Ay Işığım.

Yine baş başayız.
Yine biz bize kaldık.

Dostlar öldü.
Arkadaşlar öldü.
Tebessümler öldü.

Motorlar bozuldu.
Mavilikler karardı.
Güzel günler yok artık.

Güzele dair ne varsa
birer birer solup öldü.

Son treni kaçırmış gibi
zamana yenik düştük.

Herkes, her şey
anlamını yitirdi.

Bir ben kaldım
birde bendeki hayalin.

Hayalinle uyuyor
hayalinle uyanıyorum.

Milyonca kurşuna
gögüs germiş gibiyim.

Her yerim
sızım sızım sızlıyor.

Kaçış yerim kalmadı.
Tek sığınağım anılarımdır.

Anılar dehlizinde yürüyorum.
Her yanımda sen, her düşümden sen.

Çiçek açıyor adı sen.
Güneş doğuyor adı sen.
Yağmur yağıyor adı sen.
Çocuklar gülüyor adı sen.

İnsanca yaşamamanın adı sen.
Deli divane koşmanın adı sen.
Pencerede beklemenin adı sen.

Güzün adı sen, ilkbaharın adı sen.
Sevdalar ağaçlara kazınıyor adı sen.
Genç kızların yanakları kızarıyor adı sen.
Annelerin memeleri süt doluyor adı sen.

Gecenin adı sen, gündüzün adı sen.
Evvelin de adı sen, ahirin de adı sen.

Her şey sen, sen, sen, sen, sen, sen.
Perişan bir haldeyim, keşke bir bilsen.

Gececek gibi değil bu yalnızlık.
Bir ateş yanmalı içimin kıyısında.
İçimin kıyısına yerleşmeliyim artık.

Aynı anda aynı sözleri söyleyen biz,
her gece aynı duada buluşmalıyız artık.

Bitmiyor bu gudubet ömür.
Ölene dek yaşamaya esirim..

Ellerim boş.
Yamacın boş.
Yanı başım boş.
Yastığının yanı boş.

Boşluklar içine
saplanıp kalmışız.

Nefes almanın amacı ne?
Yaşamak buysa ölüm ne?

Unutmadım,
yasaklıydı ölümün adı.

Yasaklı kelimeleri azat ettim, ölmeliyim.
Ölüp seni yeniden sonsuza dek görmeliyim.

Yokluğunda
sensiz günlerin
ruhumu çiğnediği gibi
yasakları çiğnedim, affet.

Savaş Barha

Adın Zikirdir Bana

Gün doğdu, gözlerimi açtım.
Aklıma ilk sen geldin sevgili.

Hatırandan öptüm,
güne senle başladım sevgili.

Kokun hep yanımda,
sen hep yanımdasın.

Hatıranla seni düşünür,
seni zikrederim sevgili.

Her zikirde sen varsın,
her zikirde adın dilimde.

Ay Işığı.
Ay Işığı.
Ay Işığı.
Ay Işığı.
Ay Işığı.

Savaş Barha

Adını Okudum Mutluyum

Mutluluk ne güzel şey.
Mutluluktan tebessümler
yaymak ne güzel şey.

Mutluysanız eğer;
karanlıkları fırsat bilir
elinizle gölgelerden kuş yaparsınız.

Mutluysanız eğer;
yağmur, ne kadar sağanak şekilde
yağarsa yağsın size hep çiseleyecektir.

Mutluysanız eğer;
sabahları erkenden uyanır,
sokaklarda koşmak istersiniz.
Yaşlı teyzelerin elinden tutmak istersiniz.

Çocuklarla oyunlar oynar
çocuklaşırsınız gün boyu.

Kaç yaşında olursanız olun
içiniz hep kıpır kıpır olur.

Göğsünüzü yarıp içinden
çiçekler bitirmek istersiniz.
Kelebekler, kuşlar
azat eylemek istersiniz.

Mevsimlere hükmetmek istersiniz.
Yağmurda ıslanmak isteyenlere yağmur,
kar topu oynamak isteyenlere kar yağdırmak istersiniz.

Güneşlenmek isteyenlere yazı,
çiçeklerle sohbet etmek isteyenlere
baharı avuçlarınızda sunmak istersiniz.

Mutluysanız eğer;
Pollyanna oluverirsiniz bir anda.
İnsanlara kıyamazsınız.

Kelimelerinizi teker teker seçer,
ipek bir kumaşa dokunuyormuş gibi
ahenkli cümleler kurmaya çalışırsınız.

Mutlu olmak için;
sevdiğiniz kişinin
yüzünü görmeye,
sesini duymaya,
elini tutmaya
gerek duymazsınız.

Herhangi bir yerde sevdiğiniz kişinin

adını okumanız bile sizi mutlu eder.

Mutlu olmak için; sevmeniz yeter.

Savaş Barha

Al Yanaklı Yârim

Epey hasretlik geçmiş
ellerini tuttuğumdan beri.

Mavi denizin beyaz köpüğü gibi
bembeyaz ellerini öptüğüm günleri,
utandığında ısırğan otu değmiş gibi
kızarıp al al olan yanaklarını özledim.

Bahtım gibi kara saçlarına,
gökkuşığı renkli gözlerine
ve büyülü sesine hapsoldüm.

Zemheri ayaza güneş,
kurak iklimlere yağmur,
kırık gönüllere tebessüm,
yarınlara umutsun sevgili.

Kaçak çay yudumunda,
dibek kahvesinin tadında,
sac ekmeğinin buğusunda,
her anımda sen varsın sevgili.

Bu gece düşüme gel.
Yasak kitaplar okuyalım.
İllegal şarkılar söyleyelim.
Unutulmuş türküler yakalım.

Kullanılmamış kelimelerle
söylenmemiş cümleler yazıp
cezaevi pencerelerinin altında
çiçekleri, mavilikleri anlatalım.

Savaş Barha

Ansızın

Yağmur yemişim bu çarpık düzende.
Şemsiyem yandı, çalındı tüm param.

Kar yağıyor, gözlerinin rengi değişiyor.
Beyaza dönüyor gökkuşağı gözlerin.

Bu soğukta şose yollardan geçerek
kapına gelip yüreğini çalmak isterdim.

Kim o? dersen konuşmazdım.
Çeker, gider, dönüp bakmazdım.

Sen misin? demeni isterdim.
Sen misin gözyaşım? demelisin.
Mamostem sen misin? demelisin.

Ben değilsem de öyle demelisin.

Gözlerimi görmeden görmelisin hatıranda.
Ben hasretim gökkuşağı gözlerine ay ışığında.

Savaş Barha

Arayış

Uykusuz mu kalmadık,
geceleri yıldızları sayarken.

Bitap mı düşmedik,
yar peşinde yollar eskitirken.

Nefes almayı mı bilmedik,
yaşamayı mı unutmadık,
bir çiçeğin üzerine konan
arının öz toplayışını mı izlemedik.

Hayır adaşım, hayır.

Biz,
bizi var eden Rabbin yarattığı
her şey de onu aradık.
Aradık lakin aramakla kaldık.

Savaş Barha

Artık Her Şey Namümkün

Mutlu olmak mümkündü ama
biz mutlu olmayı başaramadık.

Gülmek, sevmek basit konular.
Asıl zor olan beraber gülmekti.
Asıl zor olan beraber sevmekti.

Kolay olanı herkes yapar.
Biz zoru başaramadık.

Bilmeden yargıladık.
Anlamadan konuştuk.
Dinlemeden ahkâm kestik.

Her fırsatta kılıç kuşandık.
Ön yargılarla uçuruma sürükledik.

Gitgide batıyorduk bataklıkta.
Bir nefes tutunmuştuk hayata.

Kurumuş otlar gibiydi insanlar.
Tüm haykırışlar aslında ıskarta.

Kabuk tutmaya yüz tutmuştu yaralar
kabuk tutmadan kanıyor durmadan.

Merhem olmak varken yaraya
hançer saplamak da ne heyhat?

Savaş Barha

Asın Beni

Ölüyorum.
Sevda tepesinde,
bir taşın üstüne oturmuş, ölüyorum.

Hicran gözyaşları döküyorum.
Ayaklarımın arasındaki papatyalar ölüyor.

Ben, papatyalar katiliyim.
Tuzlu gözyaşlarımla papatyaları öldürüyorum.

Asın beni, yargılamadan, yaftamı boynuma asın.

Savaş Barha

Âşıklar Delidir

Deliren insan gördün mü?
Cevabın hayır ise âşıklara bak.

Âşıklar, akli başında delilerdir.
Onlar aşkın pir-i divaneleridir.

Zamanı geriye doğru alabilir misin?
Geçmişe gitmek isteyişin olmuş mudur?

En çok mutlu olduğun günleri düşün.
Anılar seni zamanda yolculuğa çıkarır.

Üzüntüden ağlarken gözler kızarır.
Fakat mutluluktan ağlarsa bir insan
gözleri kızarmaz, içi parlar, gülümser.

Sevinçten ağlamak
her zaman gülmeye dâhildir.

Olduğu yerde tebensümlü bir halde
herhangi bir şeye dalmış ve sonra
durduk yere seslice gülen gördün mü?

Altın varaklı zihin sandığında sakladığı
mutlu olduğu, güldüğü bir anıyı hatırlamıştır.

Ölürken bile havada uçuşan kelebeklerle,
yarını düşünmeyen çingeneler aynı değil midir?

Ölüm zaten gelecekse ağlamak neye yarar.
Kalk oyna, çengiye kulak ver, raks ettir dumanı.
Ateşten atla, ahenge uy, ritmi kaybetme, gül geç.

Kalbinde olanlar kalbinde kalsın.
Kapa gözlerini hayal et sevgiliyi.
Ellerini tut, dans et, sarıl boynuna.

Şen âşıksın.
Âşıklar deli olur.
Haydi delir, gün senin.

Savaş Barha

Aşk Bahaneye Gelmez

Aşkın türlü türlü tarifi yapıldı.
Mutluluğu ve acısı dillendirildi hep.

Şiirlerde yazıldı,
romanlarda haykırıldı,
şarkılarda seslendirildi,
sahnelerde canlandırıldı.

Ama aşkın nasıl değer kaybettiği,
nereden, nereye geldiği çok az anlatıldı.
Çünkü insanlar duyguyu yaşamak ister,
bu bazen aşk olur, bazen de mutluluk.
Hatta aşk acısı çekmek isteyen bile olabilir.

Ama aşkın değer kaybettiğini,
günden güne eridiğini izlemek isteyen kimse olamaz.

Aşkın iki noktası vardır azizim.
Başladığı yer ve şimdi olduğu yer.

Başladığı yerde,
yani âşık olduğunuz ilk anlarda
dertleriniz dünya kadar da olsa umurunuzda olmaz.

Bütün olumsuzluklara
kör ve sağır olursunuz.

Kaderinizi etkileyen durumlarda bile
duyarsızlaşırsınız mutsuzluklara.
Hiçbir şey sizi üzemez, ağlatamaz ve incitemez.

Kalbiniz, sadece âşık olduğunuz
kişiyi düşünmeye meylettirir sizi.

Aklınızda sadece âşık olduğunuz kişi varken,
ne gelecek hayalleri,
ne ekmek parası,
ne sınav kaygısı,
ne yorgunluk,
ne de herhangi bir dert sizi etkileyemez.

Hiçbir dert sizi etkileyemediği için,
siz de bu dertleri sevdiğinize yansıtamazsınız.

Hayat size tozpembe görünür.
Hep de öyle devam edecekmiş gibi hissedersiniz.

Eğer ki sevginiz azalmazsa, zaten bu hep böyle de devam eder.
Başkalarının tozpembe kurduğu hayalleri siz bizzat yaşarsınız.
Dünyanız, cennetiniz olur.

Sonra aniden bir şeyler değişir.

Anlam veremediğiniz,
elinizin, ayağınızın bağlandığı,
dilinizin kitlendiği bir şeyler.

Ne olduğunu dahi bilemezsiniz.
İlk günkü aşk, şevk kalmamıştır.

Görmediğiniz, duymadığınız dertleri
görmeye ve duymaya başlarsınız.

Görmek ve duymakla kalmaz,
aklınızı bu dertlerle meşgul edersiniz.

Sonra kalp kırar, istemeseniz bile
içitirsiniz âşık olduğunuz kişiyi.
Önceki büyük hataları bile görmeyen siz,
artık en ufak bir hatada yabancılaştırırsınız kendinizi.

Günlerce af dilemelere,
yalvarmalara kulak tıkarırsınız.

En yakınınızdakinin
kendi hayatı adına yaptıklarından,
sizin iş yükünüz artmış olabilir.
Yorgunsunuzdur.
Hatta tarih, felsefe bile size iğrenç gelebilir.

Ne olursa olsun azizim.
Aşk kutsaldır, bahaneye gelmez.
Bu kutsalı hiç bir fani duygu değiştiremez.

Savaş Barha

Aşk Kalbe Bir Küfe

Müsaaden var mı, dedim.
Neye, dedi.
Ölmeye, dedim.
Hayır, dedi.
Ama yapamıyorum, dedim.
Neyi, dedi.
Yaşamayı, dedim.

Sustu.
Bende sustum.
Başımızı eğdik.

Ayaklarımızın arasından geçen
bir ateş karıncası
kendinden büyük bir ekmek kırıntısını
yuvasına sokmaya çalışıyordu.

Bak, dedi, şu karıncaya.
Karınca mı büyük
yoksa taşıdığı yük mü, dedi.
Taşıdığı yük, dedim.

Yine sustu.
Biraz durup gülümsedi.
Kalktı, gitti.

Köşeyi dönerken
dönüp baktı.
Tekrar gülümsedi.

Ben hâlâ
ondan arta kalan
yanımla kalakalmıştım.

Ne demek istediğini
o son bakışında anladım.

Başımı eğdim,
ağladım.

Savaş Barha

Aşk Koksun Tüm Kâinat

Aşktır dünyayı güzel yapan.
Aşktır insanları mutlu eden.
Aşktır sokakları kirden kurtaran.

Duygularını karanlığına
gömüp bekleyenler konuşacak.

Kelebekler uçuşacak.
Rüzgâr yaprakları raks ettirecek.

Toprak dile gelecek,
kavuşamayan sevdalıları haykırarak.

Körpecik bir dal gibi
kırıldı umutlar geçmiş günlerde.

Yeni umutlar yeşertmek için
güneş her sabah yeniden doğacak.

Güneş, veda etmedi dünyaya.
Zamanı gelince şahitlik edecek aşklara.

Dinmedi, sarılmaya hasret kaldığımız
sevgilinin arkasından döktüğümüz gözyaşları.

Lakin sona erecek bu acılar.
Hangi acı ebediyete kadar sürmüş ki.

Darmadağın olmasa da hayatımız
içe kapanacağız yalnız olduğumuz ilk anda.

Bitecek bu kâbuslar.
Dağlara rengini verecek çiçekler.

Bulutlar hep beyaz olacak.
Yağmur yağarken bile beyaz kalacak bulutlar.

İman edercesine şahlanmış kavak ağaçları,
ilkbaharda beyaza bürüyecek tüm sokakları.
Sokaklar pamuk tarlası gibi bembeyaz olacak.

Bütün kötülükler kaybolacak.
Sevmesini bilenler yeni bir düzen kuracak.

Suya doymuş susuz bedenler gibi
sevmeye doycak sevmeye hasret gönüller.

Zulümler son bulacak.
Bütün yüzler bir bir gülecek.

Sevmek kurtaracak insanlığı.
Kaybolmuş insanlık yeniden şahlanacak.

Savaş Barha

Aşka Mahkûm

Ahh be Şeyhim!
Tutamadım sözleri.
Bozdum bütün tövbeleri.

Sen rabıtaya dalarken
ben sokaklarda naralar attım.

Ayyaş olup deli divane dolandım.
Bir mey şişesiyle hülyalara daldım.

Dudağımın kenarında bir damla aşk.
Gözümü diktiğim semada bir garip yıldız.
Geceyi aydınlatan, gelinlik giymiş bir ay var.

Etme Şeyhim!
Koparma beni bu sevdadan.

Ben ki ölü ağaçlara şiirler yazdım.
Kurumuş toprağı gözyaşlarımla suladım.
Bozulmuş düzene bir avuç balçık sıvadım.

Bütün kabahat balabanlarda.
Balabanlardır beni benden alıp del' eden.

Dinle Şeyhim!
Kulak ver şu erbaneye.

Erbanelerdir beni mest eden.
Bir yudum feyizlen bu güzel ezgiden.

Bu mescitte uyku haram.
Geçeleri ağırdan akar zaman.
Bağışla beni, azat eyle bu zindandan.

Konuş Şeyhim!
Gönlü kırılmış kalpler için,
dili susturulmuş halklar için,
doğup batan güneş hatırına konuş.

Aşk ile yoğrulmuş bir ruhu
mahkûm edip heba etme Şeyhim.

Savaş Barha

Aşk-ı Baki

Ölümden korkan ben,
ölümü gülerek bekler oldum.

Seni tanıyınca ölümü sever oldum.
Sen bana gülünce Azrail'i dost bildim.

Ölüm aklıma geldikçe
yüzümde bir tebessüm belirir.

Çünkü ölmeden gülüşüne
şahit oldum, defalarca kana kana.

Gülüşünü görmediğim günlerde,
gülüşünü duydum en güzel haliyle.

Yanımda olmayışına bile
artık kederlenmiyorum, üzülmiyorum.

Çünkü biliyorum,
gülüşüne doyamam.

Ömrümce dizinin dibinde otursam,
son nefesime kadar seni izlesem,
uyumadan, hiçbir şey düşünmeden,
günlerce, aylarca, yıllarca seni izlesem
yine de sana doyamam illegal yanım.

Ellerin ellerimde gözlerini izlerken
bile ölsem bana hep eksik kalırdın.

Şimdi yoksun, yine eksiksin.
Olsun. Olsun, canın sağ olsun.

Yokluğunu,
güldüğünde elmacık kemiğinden
öptüğüm günlere saydım.

Senle geçen her saniye
bir ömür değil miydi?

Binlerce saniyem senle geçti.
Binlerce ömrü senle yaşadım.
Binlerce kez mutlu oldum,
kalbimin en derinliklerine kadar.

Sanma günlerim
sensiz geçiyor.

Her an aklımdasın,
geceler boyu rüyamdasın.

Bedenin, bedenime ırak diye

yüreğimi, yüreğine ırak bilme.

Rüyalarımı ziyaretin bana yeter.
Düşlerimi süslemen sevdaya kâfi.

Unutma,
bu aşkın ne suçlusu olur,
ne de sanığı mahkum edilir.

Bu aşk, ebediyete kadar kalbe gömülür.
Dava görülür, karar verilir, kalem kırılır.
Geceler boyu yıldızlarla geçer bu ömür.
Bugünüm dün gibi, günlerimin hepsi kısır.

Savaş Barha

Aşk-ı Divane

İşte buradayım!
Bıraktığın yerde,
bıraktığın halde.

Ne büyüdüm
ne de öldüm.

Aynı kaldım.

Hâlâ çocuksu,
hâlâ neşeliyim.

İlk gün gibi sana âşık,
ilk gün gibi sana hasret,
ilk gün gibi biraz mahzun,
ilk gün gibi biraz şen şakrağım.

Yine gülüyorum,
yine eğleniyorum,
yine hep mutluyum.

Yüzümdeki tebessümden
arta kalan hüznle ayaktayım.

Ah-ü revan sevdam.
Sen bana dilbeste,
ben sana müptela.

Sen bana yâren,
ben sana dalgın.

Sen sana tutkun,
ben sana vurgun,
ben sana sevdalı.

Savaş Barha

Aşk-ı Kavi

Tutulmuşum sevdana,
başımda bir ağrı,
gökte yıldızlar,
yanımda papatyalar,
avucum boş.

Üstüme üşüşüyor
karıncalar, kelebekler.

Aşağıda insanlar
her adımda küçülüyor;
insanlar, insancıklar oluyor.

Kulağımda bir ses,
derinden gelen bir hışırtı.

Sen mi geldin,
hava karanlık,
görmüyorum?

Sensen, yaklaş,
sarıl boynuma,
Ben geldim, de.
Gözlerim parıldasın,
karanlığı ilga edeyim.

Sevda tepesindeyim,
Seni seviyorum! diye
taşa, toprağa haykırayım.

Savaş Barha

Aşk-ı Neşvünema

Başımı yastığa koymuş uyuyacakken,
rüzgâr, perdenin arasından efilce esip
senin öptüğün yanağımı okşadı.

Karanlık karanlıkla kolkola girip
sokağımda volta atarken kandilleri söndürdü.

Kaldırım taşlarının çığılı
binbir zulme şahitlik etmiş
duvarların içine hapsolup kayboldu.

Derken, gece, en derin kuyudayken,
pencereme mavi küçük bir kuş kondu.

Üşümüş ve
korkmuştu.

Avucuma aldım,
kalbi hızla atıyordu.

Başından öpüp
semaya geri saldım.

Artık bu semada
öptüğüm bir kuş vardı.

Uyku tutmadı.
Sokağa çıktım.

Göğsümü açtım.
Delî gibi koştum.

Seni ararken
gözlerim arşa,
bulutlara değdi.

Arşa değen gözlerim buğulandı.
Sözlerime bir garip hüznün bulaştı.

Sonra sana ne yazdıysam
kalemimden keder damladı.

Her kederimde
seni andım.

Seni anarken zaman,
nehirler gibi akıp geçti.

Tan yeri ağarmak üzereydi.
Uzaktaki bir evin ışığı yandı.

Aydınlıktan arınıp

karanlığa karıştım.

Gerisin geri koşup
mabedime geldim.

Işığın kapalı,
penceren kapalı,
gözlerin kapalıydı.

Uyuyordun.
Sabah ezanı okundu.

Gece, gün olmuştu.
Ben ise bir berduştum.

Bedenen yorulmuş,
ruhen sersefildim.

Özgürlüğe hasret kalmış
bir halkın isyanıydım.

Sustum,
isyanımı içime haykırdım.
Geçtiğin yollara güller ekdim.

Yürüdüm,
her adımında gözümden
bir damla yaş karıştı toprağa.

Güllerin can suyu gözyaşımdı.

Kalemimden damlayan keder
bir hastalık gibi dilime bulaştı.

Dilimdeki kederle
kan kusarak sokağından çıktım.

Sokağından çıkmam
bir ömür sürdü.

Ömrümün her virajında
biraz yontuldum.

Çoğu yerde düştüm,
kalktım, doğruldum.

Bir avuç suydum,
karanlıklarda kurudum.

Gündüzlerde değil
gecelerde har oldum.

Savaş Barha

Aşkına Divaneyim

Deliliğim mi tuttu,
aşkımız mı şahlandı?

Aşkın bir mertebesi de
sevgiliye kırılmak değil midir?

Sen, bugün, sükut-u aşktasın.
Ben ise aşkın çilehanesindeyim.
İkimiz de biliyoruz ki
bu halet-i ruhiyedeki sen,
gerçek olan sen değilsin.

Sen;
sana yakışmayanı söylemez,
aklından dahi geçirmezsin bilirim.

Neyse, yine de kızma bana.
Yokluğunda nutkum tutuldu.
Arada oluyor böyle şeyler bilirsin.

Ya da istersen kız.
Nasıl istersen öyle yap.

Biliyor musun sevgili?
Dün gece düşümdeydin.
Evvelinde de, onun evvelinde de.
Hatta onların da evvelinde düşümdeydin.

Düşlerimi ziyaret edişin
bazen gündüzlere de denk geliyor.

Gece gündüz düşlerimdesin sözünü,
aylar öncesindeki gibi şimdilerde de yaşıyorum.

Düşlerim her daim senle süslü.
Nasıl bahtıyarım tahmin edebilirsin.

Çünkü düşlerimde
tekrar sesini duyuyorum.

Sesini ve cümlelerini
zihnimin her karesine kazıdım.

Sana hediye ettiğim deftere
gizli gizli yazdığın o muazzam cümleler
şarap gibi, gün geçtikçe kıymetleniyor.

Senin şiirlerin şarap gibidir sevgili,
okuyacağım gün tadına varacağım.

Benim en kutsalım,
gözlerinden sonra sözlerindir.

Gözlerin ve sözlerindir
beni bu anlamsız hayata bağlayan.

Geçenlerde kalemimi kırmıştın.
Şimdi de gönlümü kırmaya meylediyorsun.

Ben ki seni sadece
şiiirlerde görüyorum.

Sana şiiirlerle
dokunabiliyorum.

Şiiirlerle sana sarılıyor,
şiiirlerle seni yaşıyorum.

Şiiirlerle ellerini tutuyorum.
şiiirlerle nefesini hissediyorum.

Şiiir okurken ölmek isterim.
Seni zikrederken ölmek ne güzel.

Savaş Barha

Aşkta Adalet HüzünmüŖ

Sen ki baharın ulağı,
Sen ki gülmelere neden,
Sen ki geceye adını veren yâr,
Sen ki rüyalarımın vazgeçilmezi,
Sen ki yakamozlara rengini verensin.

Çiğ tanesi ürkekliğinde yüreğın,
Gülistan gibi bir güzelliğın var.

Sesin yağmurda,
nefesin rüzgârda saklıdır.

Adın şirinlerin içinde geçer,
ellerin yeryüzüne şekil verir.

Sen ki aşkın zaferi,
sevginin en kutsalısın.

Sen ki... Sen her şeysin.
Her şeyde biraz varsın.

Ağladığımda,
güldüğümde,
koştuğumda,
uyduğumda,
uyandığımda,
oturduğumda,
yürdüğümde,
heyecanlandığımda...

Her anımda,
her hareketimde sen varsın.

Her hücreme seni işledim.
Her düşümde sen varsın.

Duvara yazılanlar duvarda kalmış.
Hak çiğnenmiş, adalet tarumar edilmiş.

Savaş Barha

Avucunda Hayat Var

Ağacın
güneşe küsmek gibi
bir lüksü olabilir mi?

Toprak, suyu
istemiyorum, diyebilir mi?

Can,
canansız yapabilir mi?

Heyhat gönül, heyhat!

Güneş gibi, su gibi, can gibi
her anımda sana muhtacım.

Varlığın yaşama sebebim,
gülüşün huzur kaynağımdır.

Arkam sıra gel yârîm.
İnsanlar içine karışalım.
Nehirler boyu dolaşalım.
Mevsim mevsim yaşayalım.

Balonlar uçuralım.
Şekerler dağıtalım.
Şarkılar söyleyelim.
Kuşlarla raks edelim.
Papatyalar koklayalım.

Tahterevallilerde oturan
yalnız çocuklarla oynayalım.

Tartıcı çocukların
tartılarına çikalım.

Yüzlerce mendil alalım
mendil satan meleklerden.

Heybemizden kelebekler
savuşturalım gökyüzüne.

Ellerimden tut sevgili.
Ellerin ellerime kavuşunca,
yağmur çişeler, rüzgâr eser.

Gözlerime gözlerini ek.
Gözlerim gülistan olsun.

Boynuma sarıl sımsıkı.
Kalbin göğsümde çarpsın,
nefesin enseme dolansın.

Cennet yüzlü yârin,
reyhan kokulu kollarında
ölüme az buçuk kala gülelim.

Sonra isterse kopsun kıyamet.

Savaş Barha

Ay Işığı

Kurşun etkili aforizmalarım var benim.

"Sen beni, ben seni; biz, bizi çok özledik."

Savaş Barha

Ay Işığı Beyazı Yarınlar

Susmuştum.
Kimseyle konuşmuyor,
kimseye selam vermiyordum.

Belki de meyittim,
yaşarken ölmüştüm.

Kuytułara sığınmış,
ay ışığı beyazı gözlerinin
kirpiklerindeki ışıltısını anıyordum.

Özlemiştim,
güneş gibi parıldayan
gözlerinin karşımda duruşunu.

Özlemiştim,
elimi yakmayan kor gibi sıcak
ellerinin, ellerimde dolaştığı günleri.

Nasıl unutabilirim!
Beni, sana ait kılan
kolumu tuttuğın o anı
nasıl unutabilirim.

Dünümde sen vardın.
Bugünümde sen varsın.
Yarınımda da sen olmalısın.

Bugünler bana yetmiyor.
Geceyi sabahlaştırmalı,
yarınları dün yapmalıyım.

Yarınlara kavuşmalı,
seni daha çok anmalıyım.

Yarınlar!
Umudumuzu sakladığımız,
mutlu olmayı hayal ettiğimiz,
düşlerde gördüğümüz güzel günler.

Savaş Barha

Ay Işığı Işığı

Öyle bir güzel güzelsin ki,
seni aya benzettim Ay Işığım.

Yüzün ay gibi beyazdı,
ay ışığı gibi aydınlattın beni.

Gecemin güneşi
oldun her geçen günde.

Yüzümdeki hüznü
yerin yedi kat dibine gömdün.

Kalbimdeki mutluluğu
göğün yedi kat üstüne çıkardın.

Bir insan bir insanı
nasıl böyle mutlu eder?

Sen insan mıydın,
yoksa bir melek miydin?

Seni görmenin cezası
çarmıha gerilmek olmalı.

Seni gördüğüm için
zalimce linç edilmeliyim.

Yine de ölmezsem eğer
taşlarla recm edilmeliyim.

Bağrıma bastığım
taşlar çatır çatır çatladı.

Ve bağrıma taş basmaya
devam edeceğim ömrümce.

Söz verildi, güzel günler
hatıra denizine gömüldü.

Ama umut başka bir şey.
Umut garip gönlün tek tesellisi.

Sen ömrümün en kutsalı,
sen gönlümün tek sahibisin.

Savaş Barha

Ay Işığı Mısın Melek Mısın?

Baktım ki
senden başka
hiç kimsenin
iki kuruşluk değeri yokmuş
her bir hücremle,
ruhumla,
bütün benliğimle
sana döndüm Ay Işığım.

Çünkü sen,
beni ben yapan
her şeye değer verdin.

Ne bir arkadaş istiyorum
ne bir dost istiyorum
ne de bir sırdaş istiyorum.

Sadece yüreğimde
seni istiyorum Ay Işığım.

Senin olduğun yerde
asla hüzün olmaz.

Varlığında da
yokluğunda da beni hiç üzmedin.

Doğru söyle lütfen
yoksa sen bir melek miydin?

Savaş Barha

Ay Işığı'nın Sesi

Bir bilsen yıldızımızın ne güzel parladığını..
Bir görebilsen ay ışığının odamı nasıl aydınlattığını..
Birde yanımda oluşunu..
Bir bilsen!

Savaş Barha

Aydınlık Gece

Sükût etti ışıklar.
Dile geldi karanlıklar.

Dirildi, şahlandı,
büyüdü, büyüdü, büyüdü
kocaman oldu ay.

Ay, dolunay oldu.
Sema, ay ışığı oldu.

Yeryüzü zalim oldu.
Sokaklar isyancı oldu.

Yürek dayanmaz oldu.
Hasretlik günler, bu kaç oldu?

Savaş Barha

Ayrılık

Ölesin ey ayrılık.
Belin bükülsün ayrılık.
Günyüzü görmeyesin ayrılık.

Soldurdun yüzümü,
yüzün gülmesin ayrılık.

Meskenin gurbet,
sılan hüznün olsun ayrılık.

Kapındaki güller solsun,
pencerende kuşlar sussun,
dilinde hasret türküleri dolansın.

Gözlerin yaş dolsun ayrılık.
Gönlün kırık dolaşasın ayrılık.

Ne bahçene yağmur yağsın,
ne de sofran bereketlensin.

Ne güneş göresin,
ne güzel göresin.

Bahtım gibi bahtın
kararsın ey ayrılık.

Savaş Barha

B.ktan Hayat

Necasetten bir hayatımız var, ömrümüz ceset.
Yağmur gökten geliyor, bizdeki de ne heybet!
Görmez gözümüz kalpteki güzelin gülyüzünü.
Nağmeler semada yıldız, özlemek bize eziyet.

Savaş Barha

Bahar Kokulum

Yeşile çaldım yeryüzünü.
Maviye boyadım gökyüzünü.

Gül, gül yüzlüm.
Bugün bahardır.
Bugün bayramdır.

Çiçekler açtı,
güneş sıcacık.

Aç kollarını,
kapa gözlerini.

Rüzgâra karşı dur,
göğsün kelebek dolsun.

Saçların savur, gülümse.
Gülümsemen baharın habercisidir.
Sen gül ki mutluluklar saçsın gönüllere.

Sevinin kuşlar,
büyüyün fidanlar.

Yeşillensin yeryüzü,
Bahar gelmiş toprağıma.

Savaş Barha

Bahtsız Divane

Dün, senin beni gördüğün yerlerde
bugün, seni görmek ümidiyle dolandım.

Etrafıma bakındım,
insanlarda seni aradım.

Kaybettiğim en kıymetlimi,
seni, kaldırımlarda aradım.

Gözyaşlarımla büyüttüm
kaldırım kenarı papatyalarını.

Ne de çok kırıldım rastlantılara,
kaderin tesadüflere kalmasına.

Susmalıyım.
Eve gitmeli, seni anmalıyım.

Masaya geçmeli,
sandalyeye oturmalı
bütün şiirlerin son noktasına
gizli bir dinamit koymalıyım.

Şiirler bitince usulca ölmeli,
sözcüklerle gömülmeliyim.

Bu akşam öğrendim ki;
kalemler de kırılğanmış,
yorgun düşmüş kâğıtlar.

Duvardaki küçük kız kardeş
güzelliğindeki tablolar darılmış.

Hokkamdaki mürekkep gibi tükendim.
Gözlerimdeki yaş senindir, ey efendim!

Üşüdüm,
ceketimi askıya asmalı,
daha çok üşümek için
umut kovaladığım sokaklara çıkmalıyım.

Seni benden saklayan
gökyüzü utanmış, al duvaklara bürünmüş.

Vakit,
vişne renkli akşamüstleri.

Rüzgâr yaprakları raks ettiriyor.
Sokaklar başıboş gölgelerle dolmuş.

Güneşin ışıltısı altında parlayan,
geceleri korkuluk vazifesi gören

ağaçlarla süslü katran karası
bir sokakta küflü bir köşeye sindim.

Haydi, haykır!
Haykır duyayım seni, haykır.
Haykır, bu akşam gececiğim.

Avazın çıktığı kadar
bağıra bağıra haykır.

Sesinle yık şu tabuları.
Gülüşünle kavuşsun kalpler.

Avucuna konan kelebekle bir öpücük yolla.
Öptüğünde kızaran yanaklarım sana hasret.

Tez gelsin yarınlar, ümitler tez gelsin.

Geceye bir cümle bırak.
İlham ver şair ruhlu âşıklara.

Olmuyor mu?
Yapamıyor musun?
Şiirce haykıramıyor musun?

Tıkandı mı dilin?
Ben gibi fakir misin?

Okuduğun insancıkları bilmem.
Bilmediğimle sohbete girmem.

Dinle gözyaşım.
Dinle gönül sızım.
Dinle illegal yanım, dinle.

Bazen otururum aklıma gelirsin.
Yürüdüğüm vakit gözüme gelirsin.
Dostlarla konuşurken fikrime gelirsin.
Ve bazen gece uyanırım zikrime gelirsin.

Anlamıyorum!
Neden gelip gelip gidersin?

Sobanın içi cehennem gibi.
Otursan, çay koysam olmaz mı?

Bak, yağmur yağıyor.
Elimi tutsan olmaz mı?

Bahçemdeki taşları topladım.
Bahçem gözlerin gibi rengârenk.
Gelip bahçemde dolaşsan olmaz mı?

Evet evet, bilirsin.
Beni en iyi sen bilirsin.

Sema benimdir.
Sema, gizli cennetim.

Semadaki güzelliği ben bilirim.
Bulutlar, kuşlar, umutlar benim.
En güzel şarkıları semada dinlerim.

Bu akşam semayı ay ışığı kaplamış.
Başım omzunda sema izlesem olmaz mı?

Güneşim, ayım, yıldızım benim.
Semaya âşığım, semalar benim.

İşte toprak, işte su.
İşte ışık, işte hava, işte ben.

Büyümüyor fidanım.
Büyümüyor umudum.

Pencerem mahzun.
Gökyüzüm karanlık.

Eksik olan bir şey var.
Bir tebessümün eksik.

Bak, gülmüyor Murat, gülmüyor Bargiran.
Şeymalar, Fidanlar, Denizler gülmüyor.

Nehirler, Fıratlar, Yiğitler tedirgin.
Çocuklar tedirgin, fincanlar kırılmış.

Camlar puslanmış, başlar eğilmiş.
Biçare gariplerin kalbi delinmiş.

Olanlar oldu.
Olacaklar iki dudak arasında.

Kim bilebilirdi ki
gökkuşağı gözlü bir güzele
divanece sevdalanacağımızı?

Kim bilebilirdi ki
hüzünlü günlerin pusuya yattığını?

Kim bilebilirdi ki
güzele güzde de şiir yazılabildiğini?

Anla.

Susarken konuştuklarımı anla.
Kaçarken bakışlarımı anla.
Delice anla, kalben anla, aşkla anla.

Söylemek istediğimi
ben söylemeden anla.

Dilim fakirdir, yüreğimi anla.
Ben konuşmadan, sen beni anla.

Hayır,
soru sorma!

Gözlerime bak,
gözlerimi anla.

Gözlerime gömülü
umutları anla.

Konuş insanlarla.
İnsanları anla.

Her şeye zaman ayırmalı insan.
Kitap okumaya, şiir yazmaya,
müzik dinlemeye, sinemaya,
konsere, sohbet etmeye,
gülmeye, yürümeye, sevmeye,
aşık olmaya, çiçek büyütmeye,
çocukları sevmeye, umut etmeye,
hayal kurmaya...

Biraz da yalnız kalmaya
zaman ayırmalı insan.

Harabeye dönmüş dünya.
Haykırıışlar susturulmuş,
isyanlar bastırılmış.

Ne menem bir dert bu.
Ne çaresi var ne kaçıışı,
ne merhemi var ne soranı.

Ben sana yeterim, sen bana yetersin.
Hayaller, düşler, umutlar bize yeter.

Ne gerek var
ince sitemlere, dargınlıklara?

Yokluğun içindeki varlığın kıyısında
eski bir plak bulmuş gibi
şahsi sevinçler yaşamalıyız.

İçimde sesin var.
Sesinde geçmişin anıları var.
Anılarda ölümsüz mutluluklar var.

Memat gibi bir hayat bu, heyhat.
Heyhat! Ne menem bir vefat bu.

Ahh... Ahh... Ahh...

Savaş Barha

Baloncu

Bir han bura,
biz handa yolcu.

Sabah olunca gece,
biz yollara taburcu.

Sen gelmeyince
çekip gitti baloncu.

Ağladı çocuklar
gözyaşları burcu.

Savaş Barha

Bargiran

Bu haykırış hüseyni,
bu kervan dünyevi,
bu acı mecnuni.

Unutulmaz sözler,
bitmeyen düşler,
hülyalı gülüşler.

Kaçak çay buğusunda saklı sevda,
yasaklanmış kitaptaki hüznü cümle,
unutulmuş dillerdeki en güzel şiir sensin.

Sen ki mevsimlere bahar,
solmuş yüzlere tebessüm,
mavimsi semaya ay ışığıdır.

Melekler arar durur,
gözlerindeki saklı cenneti.

Sesine gizlenmiş tılsımlı sözler,
başını koyduğun yastıkta zülûfler,
geçtiğin yolda erguvanlar, sümbüller,
uykuya hasret bedene sıkışmış dertler var.

Tanrısal bir yalnızlık bendeki.
Odam boş, sokağım boş, şehrim boş.
Amansız bir yara bu, derman aramak boş.

Gözler kan çanağı, hava yağmurlu.
Yağmura karıştı kanlı gözyaşlarım.

Yağmur dindi, karabulutlar göçüp, gitti.
Buhar olup göğe yükseldi yağmur suları.

Oyy benim mahsun yürekli sevdiceğim.
Bırak sitemi gül, gökyüzünün gül rengine gül.

Savaş Barha

Başkaldırı

Şeyhim!
Sokaklar feryat figan, haklar çalınmış.
Yumruklar konuşacak, kollar sıvanmış.

Şeyhim!
Mazlumun ahı artık indirmiyor şahı.
Masum yürekler görmüyor sabahı.

Şeyhim!
Gel, sesime ses ol, bu düzeni bozalım.
Saltanatlar devirip, hükümdarlıklar yıkalım.

Şeyhim!
Dinsin artık ağıtlar, zılgıtlar, isyanlar, haykırışlar.
Bu bir başkaldırıdır, sönmez ateş, dinmez öfkedir.

Şeyhim!
Avucuma aldım ateşi, avucum yanmadı.
Zalimin saltanatı bitti, hükümdarlığı kalmadı.

Savaş Barha

Bedbaht Zamanlar

Mehtaplı bir gecede
yakamozu seyrederken
mercan kayalıklarında
kesildi parmaklarım.

Deniz suyu yaktı canımı.
Vakit, karanlık mı karanlıktı.

Sandallar kıvrıla kıvrıla yüzerken
bir meltem boynumu okşadı.

Yüzümde serin deniz yeli.
Gökteki yıldızlar süsledi gecemi.

Öptüğüm avuç içlerin kadar
huzur verdi balık ekmek kokusu.

Binlerce yıldızdan biri
durmadan göz kırptı bana.

Gökkuşuğu renkli gözlerin
gibi rengârenkti Beşiktaş sahili.

Martı sesleri
doldurdu göğü.

Dalga sesleri ne hoş.
Karanlığın sessizliği ne hoş.

Gözlerim kapalı,
kollarım iki yanda,
başım aklım gibi semada.

Uzakta bir motor sesi.
Boğazın gerdanlığı ışıltı ışıltı.

Yanımdaki banka oturdu
kahvesine limon sıkın bir kadın.

Kadının hali perişan,
üstü başı darmadağın.

Karaköy vapuru
yanaştı iskeleye.

Vapurda bir insan seli.
Biri indi, biri bindi.

En son kadın bindi,
ağlayarak çekip gitti.

Siyah gözyaşları kaldı yerde,

göçüler onları da süpürdü.

Yutkundum.
Yutkundum ve sustum.

Haykırsam çığlığımı kim duyar ki?
Ölüye ses etmeyen diriye neyle ki?

Vapur uzaklaştı.
Öfkemi yere vurup kalktı.

Yollar kaldırımlar gibi boştu.
Üç beş sarhoş ile nara attım.

Dalgalara takılmadan
deniz kenarında oynadık.

Halay çektik,
horon teptik,
gülüp eğlendik.

Gri bir duman
belirdi az ilerde.

Kara bir binanın önünde
bir tineri ısınyordu ateşle.

Sanattan da mı
anlamaz bu insanlar?

Evler kapkara,
sokaklar kapkara,
kalpler hepsinden de kara.

Boğaza nazır
bir harabenin duvarında
kara harflerle yazgılar kapkara.

Şiirler kapkara,
sözler kapkara,
yüzler hepsinden de kara.

Sis kapladı yeryüzünü,
yeryüzü kapkara.

Şehir yalnız oynuyor.
Gündüz geceden de kara.

Güzel günler
gözümün alabildiğince uzakta.

Savaş Barha

Beklemek Kuyuda Ölüm

Üstaaad!

Aşk kuyusunda mahsur kalmış
bir gariptir yüreğim.

Çek kurtar beni bu zindandan.
Güneşimi yeniden göreyim.
Soldu benim, kurudu dilim.
Üşüyorum, duvarlarda rutubet.
Hasret bendeyken, yüzüm gudubet.
Benim cezam bu zindanda müebbet.
Kara gecede kim bilir bu kaçınıcı nöbet.

Üstaaad!

Gözyaşlarım dolduruyor kuyuyu.
Gözyaşlarımda boğuluyorum.

Her düşümde gördüğüm sema aşkına!
Döktüğüm gözyaşlarım boğuyor beni.

Kuyu derin mi derin!
Gel, çek kurtar beni.

Yârin aklından çıkmışız.
Yâr bizi unutmuş üstaaad!

Hasreti, ölüm oldu.

Hasreti, kedere boğdu.

Dağdevirenler devirdim de,
beklemekten yıkıldım üstad.

Yıldızlı semada
bir kuyuda kayboldum.

Savaş Barha

Beklemek Zordur

Bilirim sevmek zordur.
Kavuşmamak gibi
bir laneti olabilir sevmenin.

Yalvarışlar, yakarışlar
kaderi değiştiremez.

Bilirim dayanmak zordur.
Acılar üst üste gelse de,
acılar bizi olgunlaştırır.

Uyumak, kaçmak
acıları unutturmaz.

Bilirim beklemek zordur.
Beklemeye alışmak zordur.
Günler gece, haftalar ay olur.

Beklemek, zamanı
durdurmaya muktedir değildir.

Sen bir şehirde beni,
ben bir şehirde seni bekliyorum.
Şehirler, şehirleri bekliyor.

Bilirim aşk bir kordur.
Biz birbirimizi sevdikçe,
bu kor alevlenir de alevlenir.

Kim bilir, belki de gün olur
şehirler, şehirlere kavuşur?

Savaş Barha

Ben Senle Özgürüm

Özgürüm ben;
düşlerim, hayallerim var benim.
Kalemim, defterim, kitaplarım var benim.

Özgürüm ben;
kalbimin en ücra köşesinde
akşamları vişne rengine bürümüşüm.

Özgürüm ben;
Küba'daki Che gibi,
semadaki kuşlar gibi,
Kaf Dağı'ndaki Anka gibi.

Özgürüm ben;
Filistin'de intifada,
Çeçenya'da Şeyh Şamil'im.

Sokaklarda barikatlar devirmişim.
Toprağı alınımdaki terle sulamışım.
Mazlumun elindeki kanlı bir taşım ben,
ben özgürüm.

Bir adımda zem zemdir benim.
Afrika'da çocukların gözlerimdeyim.
Özgürüm ben, açlık gözyaşlarıyım.

Eskimiş sokak lambasıyım ben.
Bir yanar bir sönerim, özgürüm.

Ali'nin elindeki yedi telli sazın yedisi de benim.
Arzu'nun sesindeyim, Arif'in derdindeyim.

Özgürüm ben,
dalından düşen yaprak gibi
hülyalara gide gele dünyaları dolaşırım.

Boyun eğmem zalim sultanlara.
Hükümdar benim, ben özgürüm.

Şakşakçılara gülecek kadar özgürüm.
Kalantörlerin suratına tüküreceğim kadar özgürüm.

Tamah etmem köleliğe,
rest çekmişim kodamanlara, ben özgürüm.

Az evvel bir kelebek gördüm,
dalında bir krizantem kokladım, özgürüm.

Gözlerimi kapatarak
yanımda olmayan sevdiceğimin
dudaklarından öptüm, ben özgürüm.

Mahpuslarda, zindanlarda
hasret türküleri içimde yankılanıyor, ben özgürüm.

Özgürüm ben Ay Işığım.
Ellerin ellerimde uyurum.
Saçlarını koklamaya mahkûmum.

Haydi kalk, gel benimle.
Bulutlarda dolaşalım, özgürüz biz.
Sevdayı kalbimize gömmüşüz biz.

Yıldızımız bizi bekler.
Bu hasretlik bel büker.
Bu dert ölümden beter.

Savaş Barha

Berzah

Yol uzun, dert çok.
Yol uzun, keder çok.
Yol uzun, hicran başa bela.

Dünya küçük.
Dünya ölümlü.
Herkes bir bir göçecek.

Bu aşk ebedi kalacak,
ummanlardan taşıp coşacak.

Sevdamın gözyaşları
içimden dünyayı saracak.

Bana bir hançer gerek.
Bu aşka bir çare gerek.

Kalbimi kesip yarmalı,
seni içimden çıkarmalı,
arşa adını yazmalıyım.

Yol uzun, ömür kısa.
Yol uzun, can telaşta.
Yol uzun, ayrılık cana cefa.

Bir kâğıt, bir kalem almalı,
seni şuracıktan öteye taşımalıyım.

Eyy yeri ve göğü yaratan Rabb!
Kurutma ellerimi, kurutma gözlerimi.

Göreceğim günlerin değil,
yazacağım günlerin derdindeyim.

Bu ömür yetmez bana,
bin ömrün sevincindeyim.

Yol uzun, ben fani.
Yol uzun, ben muzdarip.
Yol uzun, ben ki bir garip.

Soluyor en güzel çiçekler.
Toprağı güneş kurutuyor.

Topraktır benim bedenim,
bedenim toprağa karışıyor.

Bedenler kelepçeler kırdı.
Bedenler prangalar koparttı.

Zincire vurulmuş âşıklar
Leyla'lar aşkıyla yandı.

Yol uzun, derman yok.
Yol uzun, umut tükendi.
Yol uzun, ömrün sonu geldi.

Savaş Barha

Biçare Şahsiyetler

Gözüme perde çekilmişti, açıldı.

Duymayan kulaklarım duyuyor.
Hissetmeyen kalbim hissediyor.

Acı dolu kadere katlanmak için
dişimi sıktım, yarama tuz bastım.

Kabuk tutmaz karanlığa
her gece tütün sardım.

Gururu ayaklar altına
alıp yerle yeksan eyledim.

Öfkemi liğme liğme çiğnedim.
Kinimi yaktım, kor ateşte kavurdum.

Maskeli yüzlere kara çaldım.
Bitmez yalanları balçıkla sıvadım.

Şahsiyetlere, ederi kadar
değer verip üstünü geri aldım.

Arındım, duruldum.
Nefsi, pirüpak eyledim.

Ruhumu eledim.
Kararmış kalbi akladım.

Yalanları arkada bıraktım.
Gerçeğin peşine takıldım.

Düştüm, yılmadım doğruldum.
Parçalara ayrılmış ömrümü topladım.

Aldanmışlığı savurdum.
Yolumda ileri yayaladım.

Gel gözyaşım, gel.
Neyleyim sensizliği?

Sırtını sırtıma ver,
beyaza boyayalım yeryüzünü.

Yüzleri yıkayalım.
Maskeleri yakalım.

Servet Kocakaya'nın da dediği gibi;

"Yalan dolan Kabe'leri dolandım.
Seferiydim, ne sulara bulandım.
Kader denen şu uykudan uyandım.

Temiz, pak et gel ömrümü, bunaldım."

Savaş Barha

Bilemezsin

Uyandığın zaman,
yüzünde hayat bulan
tebessümü görmeyi
nasıl istiyorum bilemezsin.

Bilemezsin,
aynada kendini seyredişini
görmek isteyişimin
nasıl bir ıstırap verdiğini.

Saçlarına dokunduğunda,
gözlerimin buğulandığını bilemezsin.

Savaş Barha

Bir Bakış Bir Ölüm

Gözlerin bir afet.
Gözlerin derin bir kuyu.
Gözlerin çıkılmaz bir sokak.
Gözlerin kıyamete bir sebep.

Bakma bana.
Bakışınla yakma beni bir daha.

Gülme yüzüme.
Aynı yerden vurma beni bir daha.

Arafta kalmış gibi
adın kalsın senden geriye.

Gök kubbe toprak olsun bize,
yeryüzü çelikten bir tabut.

Darağacında yağlı urgan...

Bir tekmelik
ömrüm kalmış bedende.

Ha öldüm, ha öleceğim.

Savaş Barha

Bir Balon Olsak

Bir balon tutsak ikimiz.
Yükselsek gökyüzüne.
Elele tutuşup bulutlara selam çaksak.
Kuşlarla sohbet edip rüzgara dost olsak.

Bir balon olsa elimizde,
gözlerine bakıp uzaklaşsak bu dünyadan.
Kavuşamadık yeryüzünde, yıldızlarda dans etsek.

Bir balon çekse bizi yer yüzünden gökyüzüne.
Koparsa bizi topraktan, özgür olsak esaretten.
Bir balon gibi uzaklaşsak kurallardan,
sen ve ben biz olsak.
Biz olup bir olsak, yağmurlarda ıslansak.

Bir balon olsak ama patlamasak.
Ölüm bize uğramasa.
Kıyamet kopmasın bize.
Unutsa herkes bizi, Azrail de unutsa.

Varsın güneş olmasın, tenimizi yakmasın.
Toprak olmasın, ayak basmayalım.

Rüzgar esmesin,
yağmur yağmasın,
insanlar olmasın,
çiçekler açmasın,
kuşlar, kelebekler olmasın.

Varsın cennet, cehennem de olmasın.
Sen olsan hiç bir şey olmasın.

Savaş Barha

Bir Berduşum

Bir ben varım oda da
bir de eski püskü yatak,
bir de tozlanmış masa,
bir de solmuş kitaplar,
gıcırdayan sandalye,
resimlerin, birkaç kâğıt,
bir kalem ve gül ağacından bir tespih.

Adın dilime zikir olmuş.
Yüzün düşüme sema olmuş.
Her duam senli hayaller olmuş.

İşte buyum ben.
Bunlarla varım, bunlarla yaşarım.

Sabır gerek bana. Ya Sabır!
Perdem çekili, kapım kilitli. Ya Sabır!
Duvarlarla konuşan berduşa döndüm. Ya Sabır!

Savaş Barha

Bir Deli Aşk

Kıskanıyor melekler seni
Gülüşlerin süslüyor düşleri.
Yıldızların hepsi sana hayran.
Çık gel, dans edelim, durmadan.

İşte bak burada, sol yanımdayım,
Aşkınla kavrulan ben, hep oradayım.
Kalbimin ücra köşesi senin meskenin.
Dilim lâl, parmak uçlarım ebediyen senin.

Öyle mahzun mahzun durma sevgili.
Semaya bak, bulutlardadır seni seven deli.
Sokak lambalarıyla aydınlanıyor divane bülbüller.
Bir tebessümünle midemde uçuşuyor kelebekler.

Savaş Barha

Bir Gölüş Bir Cennet

Hayır, daha yükseğe uç.
Hayallerinin sınırından çık.

Kuşlar sana imrensin.
Bulutlar seni kıskansın.

Kısrak gibi çatlayana dek uç.
Kan, revan içinde kalmışçasına uç.

Fırtınalara aldırma.
Boranları delip geç.

Her kanat çırpışında
mevsimler değişsin.

Yüreğim!
Yüreğim dinle beni, yüreğim.
Durma, kanat çırp mavi semaya.

Bugün gülme günüdür.
Bugün cennet günüdür.

Cennet, bir mekân değildir.
Cennet, delicesine uçmaktır.
Cennet, gülen bir çift gözdür.

Cennet... Cennet... Cennet...

Cennet, bugün bir ses duymaktır.
Cennet, bugün parmak ucuyla dokunmaktır.
Cennet, bugün sevgiliye kendine iyi bak demektir.

Cennet, aklında olan yâri düşünürken
gözyaşlarına hâkim olamamaktır cennet.

Savaş Barha

Bir Heyecan Var Yüreğimde

Devamım bende değil.
Hayatım bana ait değil.
Sen nefes aldıkça
ben hep yarımım.

Devamım sende.
Mutluluğum,
hüznüm, ömrüm sende.

Bilmez misin aşuk ile maşuk
görünmez bağlarla birbirine bağlıdır.
Kalpten kalbe akar sevdaları.

Sen orada bana sevdalanmışken,
ben burada sana hasret türküleri
fisıldıyorum kelimeler arasında.

Seninle, benim; yani bizim,
kimsenin bilmediği gizli bir dilimiz vardır.

Bir şeyler konuşmasak da
birbirimize bir şeyler anlatabiliriz.

Rabbim hiç susmaz ki.
Rabbim hep konuşur.
Rabbimi dinle, kulak ver ona.

Her şeyi bilen odur.
Her dili bilen odur.
Bizi bilen odur.

Gözlerimin feri sana yanıyor.
Kollarımın açık kalması sanadır.
Tebessümüm, heyecanım senin içindir.

Tercüman arama derdimize.
Bırak kollarımız boş kalsın.
Bırak yana düşün yüzümüz.

Kalbim
hâlâ ebediyete kadar meskenindir.

Ruhum
hâlâ yanında sabahlamaktadır.

Yüzüm
hâlâ sana gülümsemektedir.

Umudum
hâlâ senle süslenmektedir.

Bedenim

hâlâ sensizliğe isyan etmektedir.

Adını zikretmediğim an huzursuzum.
Yıldızımızı seyretmediğim gece
kabuslarla boğuşmaktayım.

Sana gelmekteyim.
Bir gün kapındayım.
Bir gece pencerendeyim.

Bazen bulutlarda seni izleyeceğim.
Bazen rüzgâr olup kokunla mest olacağım.
Bazen düşlerindeyim, bazen düşlerimdesin.

Ama şimdi sana gelmekteyim.
Ben sana geldikçe,
sen bana gelmektesin.

Hadi uyu, düşlerine geleyim.
Hadi uyudum, düşlerime gel.

Savaş Barha

Bir Küçük Hikye

ocuk olsam
senle glsem, senle bysem.

Toprak olsam
yolunu kr çiçekleriyle donatsam.

Ressam olsam
gökkuşağı renkli gözlerini izsem.

Ku olsam
güzelliğini dilden dile anlatsam.

Bulut olsam
tenini güneşten korusam.

Şair olsam
sana binlerce ŗiir yazsam.

Rüzgar olsam
kokunu diyardan diyara ulatırsam.

arkıcı olsam
seni anlatan ŗarkılar söylesem.

Deli divane olsam
sokaklarda adını haykırsam.

Yağmur olsam
etrafında iseleyip yağsam.

Gece olsam
seni kötülüklerden korusam.

Zamanı geriye alsam
geçmişte senle tanışsam,
gelecekte senle yalınsam.

Savaş Barha

Bir Nefeslik Özlem

Buğulu camlara ismini yazdım.
Deniz kenarında yüzünü gördüm.
Rüzgâra sarıldım, kokuna kavuştum.
Suya dokundum, serinliğini hissettim.

Ya düşlerdesin ya da gülüşlerde.
Her yerde sen varsın, her köşede gölgen.

Göçmen kuşları gelmez diyor.
Beklemek ağır geldi, yoruldum.
Soğuk, kuytu karanlığa kuruldum.
Kalbi taştan duvarları yumrukladım.
Tutmaya kıyamadığın ellerim kanadı.
Öpmeye doyamadığın gözlerim yaşardı.

Hıçkırıklara boğulmuş bir şekilde
sokaklarda koştum, göğsümü yırtarcasına.

Etrafımda kimseler yok.
Caddeler suskunluğa gömülmüş.

Neredesin Ay Işığım?
Nereye saklandı güneş?
Neden kimse konuşmuyor?
Ne oldu bu güzelim dünyaya?

Yokluğunu içime atmaktan bıktım.
Daha kaç cümle susmam gerekiyor?

Kalabalıklar içinde yalnız başımayım.
Herkesle selamı kestim, herkesten arındım.
Her saniye çığlıklarım çığlıklarımınla boğuşuyor.

Bükemedim şu kaderin belini.
Yıkamadım görünmeyen duvarları.

Bu ne tufanmış be, bitmedi gitti?
Kıyıya ulaşmaya takatim tükendi.

Ya gel, al canımı ya da
aldığın canı yerine koy ey Azrail!

Bu yazgı ağır.
Bu yazgıyı kabul edemem.
Bu yazgıya boyun eğemem.

Savaş Barha

Bir Şey

Sonra bir şeyler oldu.

Bir şey mana âleminden çıkıp geldi.
Bir şey maksadını anlatamadı.
Bir şey maziyi hatırlattı bize.

Sonra sustum,
sustum ve bekledim.

Bir şey madalyon gibi ikiyüzlü çıktı.
Bir şey maalesef anlamadı bizi.
Bir şey mahvetti özümüzü.

Sonra oturdum,
oturduğum ve düşündüm.

Bir şey martılara küstürdü bizi.
Bir şey matemimizi bozdu.
Bir şey mağdur etti bizi.

Sonra biz,
biz olmaktan çıktık.

Bir şey maketten mutluluklarımızı yıktı.
Bir şey madrabaza çevirdi bizi.
Bir şey mabedimizi yaktı.

Sonra ağladım,
ağladım ve küstüm.

Bir şey mahkeme kurmadan yargıladı bizi.
Bir şey mahpusluğu öğretti bize.
Bir şey mahkûm etti bizi.

Sonra,
geceler sensiz kaldı.
Geceler bensiz kaldı.
Geceler bizsiz kaldı.

Geceler sana küstü.
Geceler bana küstü.
Geceler bize küstü.

Savaş Barha

Bir Şey Maziye Götürdü

Adını okudum az evvel.
Heyecandan kalakaldım.

Resmini gördüm az evvel.
Gözlerimden yaş akıttım.

Yüzün yine ay gibi.
Gözlerin hâlâ güzel.

Anılarımız canlandı.
Sen bahar kokuluydun,
sözlerin aşk doluydu,
tenin bembeyazdı,
ellerin sıcacıktı.

Kalbin bir çocuk gibi masum,
yüreğın insanlık tarihi kadar büyüktü.

Bir "Efendim" deyişin vardı.
Sanki her harfi büyülü,
sanki cennetten söylenmiş.

Biliyorum oradasın.
Gözlerin hep arayışta.
Aklın hep benle meşgul,
adım hep dilinin ucunda.

Biliyorsun buradayım.
Gözlerim hep arayışta.
Aklım hep senle meşgul,
adın hep dilimin ucunda.

Savaş Barha

Bir Tutam Rüyamdasın

Uyumak
istiyorum.

Saatlerce,
günlerce,
aylarca
uyumak istiyorum.

Uyuduğumda
düşlerimdesin.

Ellerini tutmuş,
seni izliyorum durmaksızın.

Kokun yayılınca kuşlar,
kelebekler uçuşuyor etrafımda.

Yağmur, dans ederek çiseliyor.
Akşam, vişne rengine bürünüyor.
Rüzgâr, en serin haliyle dolaşiyor.

Uyumak istiyorum;
çünkü yoksun yanımda.

Uyumak istiyorum;
çünkü seni özlüyorum.

Uyumak istiyorum;
ölmeden, ebediyen.

Savaş Barha

Bir Yaprak Misali

Bir yaprak düştü dalından,
kırgın ve üzgün, yavaşça.

Rüzgâra bıraktı kendini,
çekip gitti, salına salına.

Sular çekildi, nehirler sustu.
Bedenler güneşte kavruldu.

Buğday sarısı topraklar
nasırlı el gibi kuruyup, çatladı.

Yılların geçtiğini gösteren çizgiler
alımıza çizildi, beden ve ruh yaşlandı.

Saçlar aklandı, bel büküldü.
Dil sustu, göz yaşardı, gönül sükâтта.

Gelip geçici can sıkıntılarını
durmadan uykumuzu kaçırdı.

Bir çakıl taşı gibi yalnızız.
Sen uzakta, ben uzakta.

Kaçamak buluşmalardaki
gülüşler kulaklarda çınlıyor.

Sevdanın yalnızlığı başa bela.
Karanlıklar aydınlığa dönmüyor.

Kirpik ucundan öpülen sevgili;
parmak ucundaki sıcaklık özlendi.

Cümleler yeniden yazıldı,
aşk yeniden hayat buldu.

Rüyalar, dehlize saplanmış;
küçük bir ışık arayışında.

Mutluluk, sürgün yemiş;
tebessümlü bir yüz bekliyor.

Demir parmaklıklar arkasına
mahkûm edilmiş hayallere merhaba.

Savaş Barha

Bir Yudum ay

Bir yudum aldım ayımdan.
Sonra bir yudum daha.

Bir yudum daha.
Ve bir yudum daha.

Tekrar doldurdum bardağımı.
Ve tekrar bitirdim ayımı.

Sonra tekrar doldurdum.
Ve tekrar bitirdim.

Yan yana oturup
bir bardak çay içme
hatıramız olmamıştı hiç.

Bu güzel duygunun eksikliğine
isyan edercesine
yeniden doldurdum bardağımı.

Bir yudum daha içtim.
Bir yudum daha.
Bir yudum daha.

Savaş Barha

Biraz Her Őeyiz

Biraz deliyiz, biraz heyecanlı.
Azıcık dâhiyiz, azıcık kaçık.

Bazen mutluyuz, bazen güleç.
Gün olur ağlarız, gün olur kuytu köşe kaçarız.

Gece avareyiz, gündüzün uykulu.
Yetişkin bir bedende çocuk ruhluyuz.

Güneşe kızar, toprağı ezeriz.
Yağmura küser, rüzgârı döveriz.

Çorba olmuş
ömrümüz.

Biraz acı,
biraz tatlı,
biraz ekşi,
biraz tuzlu.

Savaş Barha

Bitap

Aynı havayı soluyup,
aynı yıldızları izleyip,
aynı anda
aynı şeyi düşünüp
kavuşamamak
delilik sebebi değil midir?

İki bedende bir olmak,
kendini değil
sevdiğini yaşamak
delilik sebebi değil midir?

Bilmediğiniz,
görmediğiniz silahlarla
vuruldu ben.

Ölümcül yaralar aldım, ölmedim.
Bu acılarla yaşamak ne zormuş.

Delirmedim.
Delirmedim ama
dayanamadım sustum.

Sayılı sözcüklerle,
sınırsız cümleler kurdum.

Sözlerim arafta kaldı.
Ne dediysem faydasız.

Savaş Barha

Biz Başkayız

Bir melek gönder Ya Rab.
Koruyucu bir melek olsun Ya Rab.

Korusun kalbi güzel insanı.
Güzel gülen, renkli gözlümü.

Hep böyle güzel gül illegal yanım.
Sen gül ki huzur dolsun yüreğim.
Sen gül ki umut biriksin yarınlara.

Kara kışlar geçecek.
Göçmen kuşları gelecek.
Güneş yine kızılca kıyamet doğacak.

Ben;
aşk hamalı,
sevda yorgunu,
bekleyen, özleyen bir garip.

Sen;
cennet kaçkını,
reyhan kokulu,
çocuk kalpli, huri yüzlü bir dilber.

Biz; aşk kadehinde sarhoş olmuş iki divane,
karanlık gecelere mum olmuş biçare,
yalnız dağlara yoldaş olmuş kemaneyiz.

Biz, aşkı kaf dağına sakladık.
Anka kuşunun kanatlarıyla semada dolaştık.

Kuşlara göz kırptık,
karıncalara haykırdık.

Balıkları kucağımıza alıp
göğe çıkardık, bulutlarda yüzdürdük.

Biz, göz yaşlarını topladık mazlum yanaklardan.
Bundandır okyanusların tuzlu olması.

Biz, kararan kalpleri yıkadık kar suyuyla.
Bundandır gecelerin karanlık olması.

Biz hâlâ yaşıyoruz.
Biz hâlâ seviyoruz.
Biz hâlâ gülüyoruz.

Biz hâlâ kalplerin
en ücra köşelerinde
yaşayan garibanlarız.

Savaş Barha

Biz İnsanız

Biraz huzur, biraz acı.
Biraz hüznün, biraz aşk.
Biraz sevinç, biraz keder.

İşte buyuz, biz insanız.
Ne çokta gözümüz, ne şükürsüzüz.

Bir ağlarız, bir güleriz.
Bir düşeriz, bir kalkarız.

Ne hep varız,
ne hep yokuz.

Gün gelir mutluyuz,
gün gelir umutluyuz.

Varsın acılar
ardım sıra sıralansın.

Kalpte yâr,
gönülde aşk,
dilde duamız var.

Herkesin mutlu
olduğu duamız var.

Duamız var.
Duamız var.
Duamız var.

Savaş Barha

Boğazımda Bir Düğüm

Etrafı ağlarla çevrilmiş
bir dalyan içine düşmüşüm.

Boğazıma bir ip düğümlenmiş.
Boğuluyorum, ölüyorum.

Benim dünyam tek.
Suyun dibi benim dünyam.
Suyun dibinde semanın rengi tek.

Mavilik gözlerime fer olmuş.
Semanın rengine ömrümü ömür etmişim.

Ölüyorum,
boğazımda bir düğüm.

Denizin üstü yakamaz.
Denizin üstünde ay ışığı.

Denizin dibi karanlık.
Denizin dibinde ben.

Bataklığa düşmüş gibiyim.
Çırpındıkça dibi boyluyorum.

Ölüyorum,
boğazımda bir düğüm.

Sandallar gelip geçiyor.
Takalar beni görmüyor.
Sesimi kimse duymuyor.

Gözüm kararıyor.
Sıkışıp kalmışım buraya.

Sabır gözyaşları döküyorum.
Deniz, gözyaşlarımı yutuyor.

Sular temizdi.
Sular güzeldi.
Sular berraktı.
Sular pirüpaktı.

Ölüyorum,
boğazımda bir düğüm.

Yıldızlar altında
ummanlar gezmek istiyorum.

Mavi yeşil yosunlar arasında
raks ederek dolanmak istiyorum.

Başka başka sular görmeliyim.
Başka sularda başka dostlar edinmeliyim.

Bu deniz tabutum olmamalı.
Ruhumun ufkunu görmemeliyim.
Derinlere, daha derinlere inmeliyim.

Üstümde koca bir gökyüzü var.
Gökyüzünün altında bir dalyandayım.
Bir dalyanda bir ağa sıkışıp kalmışım.

Ölüyorum,
boğazımda bir düğüm.

Memleketimin denizine
ağlar gerilmiş.

Memleketimin denizinde
ağlara esir düşmüşüm.

Yaşamak istiyorum.
Yaşamayı tatmak istiyorum.
Sessizliğin sesini duymak istiyorum.
Denizin dışındaki dostları görmek istiyorum.

Hasretimi bitirmek istiyorum.
Gözlerim ay ışığına kavuşsun istiyorum.

Suda kıvrılarak süzülme,
süzülürken düşler görmek istiyorum.

Düşlerimde gülmek istiyorum.
Düşlerimi gerçekleştirmek istiyorum.

Tel örgüler arkasında
kalmasın güzel günler.

Güzel günlere kavuşmak istiyorum.

Soğuk bir avluda
darağacına çıkmış gibiyim.

Ölüyorum,
boğazımda bir düğüm.

Sait Faik öldü.
Hayaloğlu öldü.
Cevat Şakir öldü.

Önce karalar kirlendi.
Şimdi sıra denizlerde.

Ölüm kokusu denizlere sindi.
Temiz denizler leşler gibi kokuyor.

Alt üst olmuş
bütün güzellikler.

Etrafımda ölüm haberleri.
Toprağın her yeri kana bulanmış.
Cehennem çıkmazına düşmüş gibiyim.

Sulara kıyılar boyu irinler bulaşmış.
İrinler içinde bir aşka muhtaç kalmışım.

Benim sevdam
gökkuşağında büyüdü.

Gökkuşağı gözler aşkına ey Musa!
Yeniden diril, al asanı gel buraya.

Yar şu denizi ikiye.
Kurtar beni bu çileden.

Ölüyorum,
boğazımda bir düğüm.

Savaş Barha

Boynu Bükük Sevdalar

Haykırsam da gitmez ki sesim. Haykırsa da gelmez ki sesi. Arada yollar var, arada yüksek duvarlar var, kör talih var, kara baht var. Nasipsizlik var, nasipsizlik! Eyyy, deli rüzgâr! Es, durmadan daha es. Yeryüzünü gökyüzüne kat. Ruhu bedenden çıkarırcasına es, ağacı kökünden sökercesine es, saltanatları yıkarırcasına es. Un ufak et şu dağları. Dağlardır bize sevdayı gurbet eden. Saltanatlardır bize aşkı çok gören. Ağaçlardır yârin kokusuna engel olan. Es, ees, eees! Nasipsizlikten ötesi mi var, es!

Savaş Barha

Boynumuzda Bir Dünya Yük

Kalbim!
Kalbim dur, dur kalbim.
Dur, yoksa öleceğiz bu gece.
Daha yaşayacak günlerimiz var bizim.
Hayaller kurduk biz, hayallerimiz var bizim.

Ağlama gözlerim.
Kapa bozuk vanalarını.
Kirpiklerimiz ıslanmasın.
Şakağımızdaki sızı yeter bize.
Kan çanağına dönmüştün bu gece.
Sakalımız ıslanmasın, ıslanmasın yakamız.

Eyy yağmur!
Eyy âşıkların gizli mabedi.
Eyy tuzlu gözyaşlarının saklandığı sandık.
Din artık, din bu gece, din ve sende dinlen artık.
Yoruldun akmaktan, gökten yere seni de yorduk.

Güzel çiçeklerim.
Güzeller güzeli çiçeklerim.
Koparmaya kıyamadığım çiçeklerim.
Bu gece sizler kadar bende kederliyim.
Eğmeyin başınızı, darılmayın, bana küsmeyin.
Bir dilber saçında size yer veremedim, üzülmeyin.
Kışın sonu bahardır, baharda da severim sizi çiçeklerim.

Hüzün!
Hüzün bükme belimizi bu gece.
Hüzün, dilimde iki hecesin bu gece.
Ben ki hüzünler diyarı hükümdarıyım.
Bu ne bilinmez bir bilmece ey hüzünlü gece.
Ay Işığım, sen uyu diye düşman olmuş gece gündüze.

Zalimsin rüzgâr.
Hem de çok zalim.
Kolumu kanadımı kırdın.
Hâlâ ne diye eser durursun?
Kırmadık ne bıraktın ki bende?
Ruhuma mı göz diktin, doğruyu söyle?

Dertli deniz.
Acılısın bilirim.
Acın acımdır lakin
bu günler böyle geçmez.
Bir çilehane gerek bizlere.
Sen bir köşede, ben bir köşede.
Dizlerimiz kırık, ellerimiz göğsümüzde.
Boynumuzda bir dünya yük, boynumuz bükük.

Savaş Barha

Boz Şu Yeminimi, "yaz"de

Ağlamaktan gözlerim kurudu, "Gül" de.
Yeter artık bu beklemek, "Gel" de.

Bitsin bu hasret "Kavuşalım" de.
Dizlerim çürüdü, "Koş" de.

Susma, konuş.
Kan kusuyor ciğerim.

Dilimin anahtarı avuçlarında.
Sükuttayım, "Yaz" de.

Yazmam diye sözüm var, "Yaz" de.
Konuşmam diye andım var, "Yaz" de.

Allah'a büyük bir yeminim var, "Yaz" de.
Sen yazmadan yazmam dedim, "Yaz" de.

Savaş Barha

Buğulu Aşk

Havalar soğudu,
camlar buğulandı.

Buğulu camlara
çizdim hayallerimi.

Havalar ısındı,
buğular kayboldu.

Buğulu camlarda
kaldı hayallerim.

Savaş Barha

Bulutlar Aşkına

Kararmıştı bulutlar.
Sanki yağmur yağacaktı.

Yükseldik,
ayağım yerden kesildi.

Evleri, köyleri,
dağları seyrettim.

Kararmış bulutlar
aklanmaya başladı.

Pencerem
yavaştan aydınlandı.

Kaybolmuş güneş
hafiften kendini gösterdi.

Az zaman sonra
her yer beyazladı.

Ne düşler böyle berrak
ne Tuz Gölü böyle beyaz
ne de ay böyle parlaktı Ay Işığım.

Bulutlar cennet gibi güzel,
yüzün gibi huzur doluydu.

Körpe genç kızların dokuduğu
bir halı serilmişti sanki yeryüzüne.

Burdan bakınca her yer
kalbin gibi temiz görünüyordu.

Keşke dünya böyle kalsa.
Keşke dünya seni tanısa.

Savaş Barha

Buruk Kalp

Kırgınım sana.
Suskunluğum bundan.
Uzak duruşum bundan.

Kırgınım sana.
Can çekişmem bundan.
Nefes alamamam bundan.

Kırgınım sana.
Yüreğim dargın.
İçimde bir yangın.

Savaş Barha

Büyüme Çocuk

Haydi çocuk, tut elimi.
Yıldızlara koşalım.

Vakit hep gündüz olsun,
oyunlar neşe dolsun.

Haydi çocuk, gül bana.
Gözlerinde dünü göreyim.
Dünya küçük, biz küçük
senin kalbin çok büyük.

Haydi çocuk, bak bana.
Gel bana, sarıl bana.

Büyüklerin unuttuğu
sevmeyi göster bana.

Hey çocuk, büyüme!
Çocuk kal, çocuk gül.

Büyüdükçe gülmezsın,
Güldükçe büyümezsın.

Savaş Barha

Cam Kenarı Koltuklar

CAM KENARI KOLTUKLAR
Başını yaslayacağı
bir omuz bulamayan
yalnız insanların yeridir
cam kenarı koltuklar.

Uzun yolculuklarda
hasret kokar burası,
özlem tüter,
anılar hatırlanır,
gözler buğulanır.

Çukurlara girdikçe başlar cama vurur,
hayata isyan edermişçesine.

Yol boyu ağaçları seyretmek,
hangi derde çare olmuş ki
sendeki acıya da deva olsun?

Bu yolculuklar
ya gurbete gider
ya da vuslata.

Eğer ki kader
alınınıza yazmamışsa
hasretinizi,
tüm yolculuklar birer gidiştir.

Dönüşü olmayan gidişlerle yandı yüreği insanın.

Savaş Barha

Cehennem

Umutsuzluk mu ektiler
gözlerimin çukuruna?

Bu çile de neyin nesi?
Bitmeyecek mi ıstıraplarım?

Gökten yere inmeyecek mi
yeryüzünün Tanrıları?
Şahit olmayacaklar mı
bitap düşmüş insanlığa?

Unutulmaya mı terk edildi
insanlığı unutmuş insanlar?

Aşk aşkına, nedir bu zulüm?
Savaş Barha

Cennet

Bir de bakmışsın koca okyanus olmuş gökyüzü. İçinde kar beyazı bulutlar, yeşil gözler, açan çiçekler, pembe düşler, gülen çocuklar, sönmeyen umutlar, dinmeyen sevinçler, gülistanlar, gülistanlar, gülistanlar.

Caddelerde, sokaklarda yaşatılıyor güzellikler; Balonla Oynayanlar Sokağı, Zilleri Çalıp Kaçanlar Parkı, Sarı Sümbüller Caddesi, Fesleğenler Bahçesi, Cıvıldaşan Kuşlar Bulvarı, Bilye Kazananlar Hanı, Çiçek Koklayanlar Pasajı, Bisiklet Sürenler Yolu. Güzel Düş Görenler Diyarı, Hayalhane, Umuthane, Düşhane, Gökkuşacağı Gözler, Gökkuşacağı Gözler, Gökkuşacağı Gözler.

Savaş Barha

Cennet Kaçkını

Yaza yaza anlatamadım seni.
Binlerce cümleye sığdıramadım.
Kalbimdekini, herkese haykıramadım.

Seni görmeyenler varmış.
Güzelliğine inanmayanlar,
gözlerini merak edenler varmış.

Haydi, çık pencereye.
Herkese 'Merhaba!' de.

Gülümse her canlıya,
beni del' eden o gülüşünle.

Kamaşsın o nasipsiz gözler.
Bir cennet kaçkını görsün herkes.

Seni gören
cennet için sıraya girer,
iyilikte birbiriyle yarışır.

Seni gören
kara kalpler yumuşar,
dünyaya güzellik saçılır.

Bütün çocukların
güldüğünü düşünsene.

Saklama kendini.
Haydi, çık gel yanıma.

Savaş Barha

Cennetim

GülüŖün cennetin gizli kapısı,
gözlerin mutluluğun anahtarıdır.

Ellerini tutunca dertsiz, tasasızım.
Kokunla mevsimler hep ilkbahar.

Bastığın yerler renkli çiçek bahçesi,
geçtiğin yollar büyüleyici misk dükkânı.

Yokluğun ölümün diğeri adı,
varlığın nefes alma sebebidir.

Sözlerin deniz kadar derin,
tebessüm edişin insanlığa hediye.

Gülmezse bir gün yüzün,
kapımdan gitmesin hüzün.

Savaş Barha

Çakıl Taşı

Radyoda doğum
günü şarkısı çalıyor.

Müziği duyduğum ilk anda
aylarca biriken bütün anılar
gözümün önünde canlanıyor.

Yavaşça duvar dibine geçerek
dizlerimi kollarımın arasına sıkıştırıp
başımı eğiyorum.

Kapı açılıyor,
sen karşıma gelip oturuyorsun.

Gözlerimden akan
yaşı seyrediyor ve susuyorsun.

Olduğum yerden kalkıp
ellerini tutmak istiyorum.
Boynuna sarılmak istiyorum.
Nefesini hissetmek istiyorum.

Fakat doğrulamıyorum.
Sanki bütün insanlığın yükü sırtımda.
Sanki göremediğim bir el beni tutuyor.

Şarkı bitiyor,
ayağa kalkıyor ve gidiyorsun.

Sessizliği bozan ayak seslerin yankılanıyor.
Gidişini izlemekten başka bir şey yapamıyorum.

Ağlamaktan gözlerim kanlı gül açmış.
Duvardaki rutubetten gözlerim yaşarmış.

Savaş Barha

Çaresizlik Gözyaşları

Katlime ferman olacak bu satırlar.
Yaşamayı arzularken sebepim olacaklar.

Diz çöküp topladığım deniz kabukları,
gözümde canlanıyor, ölüyor muyum?

Ölüyor muyum, neden ellerim titriyor?
Neden anılar birer birer baş kaldırıyor?

Bu nasıl bir girdap, kurtulamıyorum?
Bu nasıl bir hasret, çare bulamıyorum?

Kalbimin en ücra köşesi sızlıyor.
Vişne renkli akşamüstleri kararıyor.

Gökkuşığı gözlü bir dilberi arıyorum.
Ey dilber, kelimelerle seni anıyorum!

Savaş Barha

aya Hasret

Sen tutmayınca
nasır tutmuş ellerimi,
gözlerimi sis kaplamış.

Senden arta kalan yanımla
boynumda rezil bir yafta.

Adım müptezele çıkmış,
adım dillerde belalı imera.

Bu sokaklar bana gurbet.
Burası senden uzak bir kent.

Bir soluk gerek bana.
Sensizliğı terk edecek,
bir sebep gerek bana.

Gözlerin karşısında
bir bardak çay gerek.

Fani ömrüm sona ermeden,
bana gök kuşağı gözlerin gerek.

Seni tanıdıktan sonra öyle alelade bir hayat yaşamayı düşünmek mümkün olamazdı. Ya seni, sensiz yaşayıp bir hiç gibi ölecektim -ki ömrüm boyunca kendimde buna mukabil bir kuvvet bulamadım- ya da kaleme yön verip seni seninle ebediyete taşıyacaktım. İkinci düşünce, bana katlanabilecek bir güç verdi. Gökten düşen yağmur taneleri sayısınca kelimeyi bir araya getirip seni anlatmak hülyasını benliğimde hep canlı tuttum. Maziyi hatırlayıp 'keşke'lerle yarınlara umut aşılama, bana dayanılmaz acılar yaşattı.

Acılardan uzak,
bir gök kurdum senin adına.

İçinde umut var,
içinde çiçekler var.

Beyaz bulutlar, sarı bulutlar,
yeşil bulutlar, kırmızı bulutlar var.

Yalnız yaşamaktan sıkılmış
saklambaç oynayan kuşlar var.

Bir gök kurdum senin adına;
içinde umutlu insanlar var,
içinde mutlu çocuklar var,
içinde kelebekler var.

Bir gök kurdum senin adına;
içinde sen varsın,
içinde ben varım,
içinde biz varız.

Biz hep var olmalıyız.
Biz, bugünleri değil,
yarını kurtarmalıyız.

Ellerimi tutmalısın.
Heyecanıma şahit olan
yıldızların titreyişini görmelisin.

Bahtım gibi kararmış şu gök kubbede
bir kuş tutuşmuş sevdaya,
başucumda cıvı cıvı.

Ben kuşa hayran,
sen bana canan,
sen bana cansın.

Kuşlar gibi
bir çift kanat ver bana,
uçsuz bucaksız bir gök,
bitip tükenmeyen bir umut
ve sonsuz ömür
ve sonsuz gözyaşı
ve sonsuz gündoğumu
ve sonsuz vişne renkli akşamüstü.

Ben, akşamüstlerinin esiriyim;
akşamüstleri hüznün esiri.

Akşamüstlerinin ardı gecedir,
gecenin ardı hep kederdir.

Kederli gecelerde
derin düşünceler cereyan etmesine
sebeplere ne varsa yokluktandır.

Yokluktan ya gece kemale ermiştir
ya da gece bizi kemale erdirmiştir.

Sevgiliye duyulan aşk,
uykusuz gecelerin müsebbibidir.

Aşktır, bizi mecnun eden.
Aşktır, bizi biz eden.

Aşkla sür elini, makus talihi keder olan
içmeden sarhoş olup naralar attığım sokaklara.

Bunca nara getirmiyorsa seni bana,
gök yarılrsa da girsem onun koynuna.

Yeryüzünde hasretlik çekilmiyor.

Savaş Barha

aya Hasret 2

Sen tutmayınca
nasır tutmuş ellerimi,
gözlerimi sis kaplamış.

Senden arta kalan yanımla
boynumda rezil bir yafta.

Adım müptezele çıkmış,
adım dillerde belalı imera.

Bu sokaklar bana gurbet.
Burası senden uzak bir kent.

Bir soluk gerek bana.
Sensizliğı terk edecek,
bir sebep gerek bana.

Gözlerin karşısında
bir bardak çay gerek.
Fani ömrüm sona ermeden,
bana gök kuşağı gözlerin gerek.

Seni tanıdıktan sonra öyle alelade bir hayat yaşamayı düşünmek mümkün olamazdı. Ya seni, sensiz yaşayıp bir hiç gibi ölecektim -ki ömrüm boyunca kendimde buna mukabil bir kuvvet bulamadım- ya da kaleme yön verip seni seninle ebediyete taşıyacaktım. İkinci düşünce, bana katlanabilecek bir güç verdi. Gökten düşen yağmur taneleri sayısınca kelimeyi bir araya getirip seni anlatmak hülyasını benliğimde hep canlı tuttum. Maziye hatırlayıp 'keşke'lerle yarınlara umut aşılama, bana dayanılmaz acılar yaşattı.

Acılardan uzak,
bir gök kurdum senin adına.

İçinde umut var,
içinde çiçekler var.

Beyaz bulutlar, sarı bulutlar,
yeşil bulutlar, kırmızı bulutlar var.

Yalnız yaşamaktan sıkılmış
saklambaç oynayan kuşlar var.

Bir gök kurdum senin adına;
içinde umutlu insanlar var,
içinde mutlu çocuklar var,
içinde kelebekler var.

Bir gök kurdum senin adına;
içinde sen varsın,
içinde ben varım,
içinde biz varız.

Biz hep var olmalıyız.
Biz, bugünleri değil,
yarını kurtarmalıyız.

Ellerimi tutmalısın.
Heyecanıma şahit olan
yıldızların titreyişini görmelisin.

Bahtım gibi kararmış şu gök kubbede
bir kuş tutuşmuş sevdaya,
başucumda cıvı cıvı.

Ben kuşa hayran,
sen bana canan,
sen bana cansın.

Kuşlar gibi
bir çift kanat ver bana,
uçsuz bucaksız bir gök,
bitip tükenmeyen bir umut
ve sonsuz ömür
ve sonsuz gözyaşı
ve sonsuz gündeğümü
ve sonsuz vişne renkli akşamüstü.

Ben, akşamüstlerinin esiriyim;
akşamüstleri hüznün esiri.

Akşamüstlerinin ardı gecedir,
gecenin ardı hep kederdir.

Kederli gecelerde
derin düşünceler cereyan etmesine
sebepl olan ne varsa yokluktandır.

Yokluktan ya gece kemale ermiştir
ya da gece bizi kemale erdirmiştir.

Sevgiliye duyulan aşk,
uykusuz gecelerin müsebbibidir.

Aşktır, bizi mecnun eden.
Aşktır, bizi biz eden.

Aşkla sür elini, makus talihi keder olan
içmeden sarhoş olup naralar attığım sokaklara.

Bunca nara getirmiyorsa seni bana,
gök yarılrsa da girsem onun koynuna.

Yeryüzünde hasretlik çekilmiyor.

Savaş Barha

Çığlık

Sus pus olmuş, köşene çekilmişsin. Kendi küçük dünyanda, kendinle yapayalnızsın. Kendini benden esirgiyorsun. Sessiz çığlıklarım ayyuka çıkmadan konuşmayacak gibisin. Bir pencereden gördüklerinle yetinip gündüzünü akşam etmekte. Gecenin karanlığında kayboluyor yastığına düşen gözyaşların. Aynalarda tebessüm arıyorsun. Altını çizdiğin cümlelerle konuşuyorsun benimle ve ben, hiç birini okuyamıyor. Kitaplarda saklıyorsun düşüncelerini. Parmak uçlarından kitaplara bulaşıyor hüznün.

Savaş Barha

Çiçek Kokulu Şiirler

Hiç çiçek
koparmadım senin için.

Ellerinde tutup,
bir kaç defa kokladıktan sonra
defterinin arasında kurutacağın
çiçekler olsun istemedim.

Bütün karıncalar,
kelebekler,
arılar o çiçekten polen toplansın,
özünü alsın,
kokusunu alıp sana getirsin istiyorum.

Çiçek kokulu şiirler yazdım sana.
Şayfasını rüzgârlara üflediğim satırları,
gözyaşlarımla ıslattım.

Savaş Barha

ilehane Mdavimi

Hüzün suyuyla vaftiz edilmiş gibi
her güne bir başka ağıt yakıyoruz.

Sabahın ilk ışığında vaveylalar koparıp
yeryüzünü gökyüzüne kavuşturuyoruz.

Sonbaharın gözyaşları yaprak olmuş,
rüzgârlarla penceremize dklveriyor.

Sonuna mı geldik mrn?
Bu ne uykusuzluktur böyle?

Güneşin yüzüne tükürüyor,
her nefeste geceyi arıyoruz.

şehrin sokakları
zindan duvarı gibi soğuk.

Rutubetten kokmuş,
küflü bir odada unutulana
kitap gibi yavaşça soluyoruz.

Kalbimizde ay keşiği bir yara,
her solukta göğsümüzü sızlatıyor.

Yavaş yavaş bitip, tkeniyoruz.
Son durak az ilerde, birazdan ineceğiz.

Savaş Barha

Çocuk

Ağla çocuk, ağla.

Doğdun ağladın,
büydün ağladın,
ölmeden ağladın.

Ağla çocuk, durma ağla.
Biz seni koruyamadık, ağla.

Çok ağla çocuk.
Göz yaşlarında boğulalım.

Ağla ki kopsun kıyamet.
Ağla ki son bulsun bu lanet.

Susma çocuk, ağla.

Gayretullaha dokunsun sesin, ağla.
Yer yarılınsın da içine girelim çocuk, ağla.

Sesin kulaklarımızda yankılansın.
Vicdanımıza tükür çocuk, korkma.

Sen ölmedin çocuk, ölen insanlığımızdı.
Son çığlığın kabusumuz olsun çocuk, ağla.

Sana kıyanlara sessiz kalmak
utanç vesikasıdır çocuk, ağla.

Ağla çocuk, ağla ki sesin
yayılsın kararın kalplere.

İnsan olmayı unutan bizler
seni koruyamadık çocuk, ağla.

Biz ağlamayı unuttuk çocuk.
Kalbin temizdir senin çocuk.
Temiz kalbinle ağla ki yıkılınsın dünya.

Savaş Barha

Çocuk Olalım

Çocuklar neden hep mutlu olurlar bilir misiniz?
Çünkü onlar, akıllarını, gönüllerinin önüne katmazlar.

Amacın, mutlu olmak olduğunu bilirler
ve mutlu eden her şeyi sever ve isterler.

Bir çocuk olalım bugün.
Ve bir çocuk gözüyle bakalım dünyaya.
Gülelim, koşalım, oynayalım.
Hayallerimiz hep çocuksu olsun.
Kumdan kaleler değil, gülen yüzler yapalım.

Bir yerimiz incindiğinde,
diğerimiz öpsün ve hemen geçsin ağrımız.

Silahları hep oyuncak sanalım,
kanları boya, askerleri hep iyi bilelim.

Ölüler hep uyuyor olsun.
Mezarlıklara çiçekler ekelim.

Şehr-i zindanların duvarlarını boyayalım
maviye, yeşile, sarıya, kırmızıya, beyaza, pembeye.

Yeryüzü, gökyüzü olsun.
Kuşlar uçsun, kanat çırpmalarıyla serinlesin insanlar.

Sevdikçe sevelim.
Sevildikçe sevelim.

Savaş Barha

Çocuklar Gülmeli

Sokakları baştan aşağı
rengarenk iplerle donatalım.

Umutları yeşertelim.
Bütün yüzleri güldürelim.

Çocukların başını okşayalım.
Ellerinden tutup oyunlar oynayalım.

Her renkten su balonu ile
kötülükleri kundaklayalım.

Tek sıra dizilsin yetişkin insanlar.
Yüzlerine gülücükler yollayalım.

Seni seviyorum cümleleri
yankılansın apartman boşluklarında.

Gözyaşını, hüznü, acıyı, mutsuzluğu
lügatten silelim bir daha kullanılsın.

Ağlatmayın çocukları.
Ağlamayı hiç bir çocuk sevmez.
Ağlamak hiç bir çocuğa yakışmaz.

Bazı çocukların
gözyaşlarını silecek elleri yok.

Savaş Barha

Çocuklar Gülmeli 2

Ayakkabısı yok diye
bir çocuğun haline üzülsün.

Ayakkabı giyecek
bir ayağı olmayan çocuklar ne yapsın?

Her şeye rağmen çocuklar mutlu olmalı.

Sen, ayağı üşüyen çocuğa dua et;
ben o çocukların yarınına şekil vereyim.

Sen, çocukların ellerini ısıt;
ben onları yarınlara ulaştırayım.

Sen, çocukları sarıp sarmala, kalbine dokun;
ben onlara insan olmayı öğreteyim.

Unutma, gülmenin,
bulaşmak gibi bir güzelliği vardır.

Sen gülmezsen, ben gülmezsem
çocuklara gülmeyi nasıl öğreteceğiz?

Çocuklar gülmeli, çocuklar mutlu olmalı.

Savaş Barha

Çocuklar Gülsün

Bir çocuk gülünce
gözlerinde seni görürüm.

Bir çocuk düşünce
canım yanar üzülrüm.

Bir çocuğun yüzünde ararım seni.
Bir çocuğun kalbine gizledim seni.
Bir çocuğun sevincidir bizi mutlu eden.
Bir çocuğun üzülmесidir bizi hep ağlatan.

Çocuklar umut ekiyor aydınlık yarınlara.
Çocuklar kurtaracak mahvolmuş dünyayı.
Çocuklar hep gülsün, çocuklar hep oynasın.

Savaş Barha

Çocuklar Seni Sever

Sen gülünce çocuklar güler.
Sen üzülünce çocuklar küser.

Sen çocukları seversin.
Çocuklar da seni sever.

Çocuklar ağlıyor.
Haydi gül, çocuklar gülsün.

Çocukların ellerinden tut.
Başını okşa, gözlerinden öp.

Çocuklar seni özlüyor.
Çocuklar mutluluğa hasret.

Savaş Barha

Çocuksu Mutluluk

Uyuyordu bedenim.
Ruhum seni arayıştaydı.

Saat gece vaktiydi.
Odam zifiri karanlıktı.

Aniden uyandım.
Sözlerin aydınlattı odamı.

Cümlelerin duvardan duvara
koştı, şen şakrak oldu odam.

Cennetin penceresi
açık kalmış olmalı.

Sen konuşunca
cennet kokusu yayıldı odama.

Görünmeyen mahlukların
sesi kulaklarımı tırmalıyor.

Mutluluğumu kıskanırcasına
birbiriyle fısıldaşıyorlar etrafımda.

Görmesem de duyuyorum,
duyuyorum adını anmalarını.

Adın bana uğur getirir.
Adını duyunca sevinirim.

Bu gece bir başka güzel.
Bu gece misafir oldun hayalime.

Bu gece bir başka güzel.
Bu gece şifa oldun gözlerime.

Sonra gittin.
Belki de uyudun.

Sonra uyku firar etti benden.
Yüreğim heyecanlı, içim çocuksu.

Yıldızlar duymuş gelişini.
Semada yıldızlar parlıyor.

Bu gece bembeyazdı yıldızlar.
Bu gece çok mutluydu yıldızlar.
Ben gibi, sen gibi, biz gibi mutlu.

Savaş Barha

Çöküş

Şuraya, şuraya yağdır karları.
Gözyaşlarım gözükmessin.
Ağladığım bilinmesin.
Şuraya yağdır.
Şuraya.

Yorgunum.
Ölümüne yorgunum.

Önümde patlayan bombalar,
kulaklarımdaki çınlamalar,
göğsümdeki şarapneller,
ruhumun yok oluşu,
gitgide azıyor.

Ben değildim bu.
Bu ıstırabın sebebi var.
Bu çöküşün müsebbibi var.

Savaş Barha

Dağılıyorum

Bir yokluk bizi tarumar etti.
Yavaş yavaş parçalandık.
Parçalandıkça dağıldık.
Dağıldıkça düştük.

Bizi toplayan yine biz olduk.
Yaramıza tuz bastık.
Tüm dualarımız kabul olmuş gibi
yeni dualara el açtık.
Her güne yeni bir ümitle başladık.

Yeni hayaller,
yeni düşler yetmezmiş gibi
yeni umutlar ektik saksılara,
yeni dünyalar kurmak niyetiyle,
gözyaşıyla suladık.

Eyyy koca karabulutlar!
Düşün artık yakamdan.

Savaş Barha

Dayan Gönüm

Güneş yeniden doğacak mı?
Baharı görebilecek miyiz?

Kalbi güzel insanların sesini duyacak mıyız?
Etrafımızda güller açacak mı?

Kapılar açılacak mı acep bir gün?
Açılrsa dahi geçmeye takatimiz olacak mı?
Ömür yetecek mi bilmem.
Ümitler sanki tükendi.
Dizlerimde derman, yüreğimde sevinç kalmadı.

Bir sevdamız vardı, sevda kuşumuzu vurdular.
Umutlarımızı yıktılar.
Hayallerimizi kararttılar.

Heyhat gönül heyhat!
Dayan be dayan.

Savaş Barha

Deli Divaneyim

Midemde uçuşan kelebekler
göğsümdeki sevdami harlıyor.

Geldi işte en sonunda mutluluk.
İnce ince çaldı kapıyı, girdi içeri.

Sıcacık bir el tuttum,
sanki Tanrı'nın eliydi.

Cennetin kapısı
bir çift gözde gizliydi.

Teşekkürler Tanrım.
Cennetin kapısından girdim.
Hasret kaldığım gözleri gördüm.

Beni benden alıp del' eden sesin
her saniyesini yüreğime işledim.

Yârin kokusunu, yardan habersiz
ciğerimin her hücreğine doldurdum.

Gülüşler duydum Tanrım.
Gülüşlerle güldüm.

Utandım,
yüzümde bir tebessüm.

Dağlara sarıldım.
Denizler kucakladım.
Rüzgârlarla dans ettim.

Ben gibi şaşkın durmayın kuşlar.
Uçun, uçun uçun, semaya uçun.

Bakın,
gündüzleri de ay parlıyormuş.

Dünyayı güneş değil,
ay ışığı aydınlatıyormuş.

Avuçlayın ay ışığını.

Bu ölümsüz, ebedi güzelliği
avuç avuç yarınlara taşıyın.

Gel kedi kardeş, gel.
Seni de bağrıma başayım.
Patilerinle kanat göğsümü.
Sevinç çığlıklarına eşlik et.

Sıcacık kanımla erisin buzlar.

Kayıp düşmesin semadaki yıldızlar.

Kardelenler, hani neredesiniz?
Neden kışı bahara çevirmediniz?

Siz de gelin halayıma eşlik edin.
Bu halay yerle göğü birleştirecek.

Çocuklar kucaklaşın.
Güneşe kement atın.

Erisin bütün karlar.
Nevroz çiçekleri açsın.

Durmayın, şarkılar söyleyin.
Kulakların pasını zılgıtlarla silin.

Bakma öyle uzaktan,
koş koş, hadi sende gel.
Sende karış bu deli halaya.

İki ileri, bir geri;
ama böyle olmaz ki.

Hey sen, halay başı!
Gelme geri, hep ileri, hep ileri.

Dünyanın çevresini dolanmalıyız.
Söndürün içinizdeki kürd-i efkârı gayri.

Çabuk büyüyün bebeler, çabuk.
İkinci turda bize katılın, çabuk.

Ali Amca, Veysi Dayı, Hatce Nine!
Davet mi bekliyorsunuz, hadisenize?

Bırakın bastonları, tutun ellerimizi.
Bu halay bizim, bu halay hepimizin.

Ey cumartesi anaları!
Kavuşacaksınız evlatlarınıza.
Kırmızı oyalı yazmalar bağlayacaksınız.

Hey Can'larım!
Can kardaşlarım!
Canım yoldaşlarım!

Pir'e `hu' deyip dönen
canımın canı candaşlarım.

Sizler olmazsanız bizler eksiğiz.
Gelin, Pir'i hep beraber anıp dönelim.

Kaldır başını hanımeli çiçeği.
At üzerindeki şu ölü toprağını.
Eskisi gibi masumuz, mutluyuz.

Çekilin önümüzden.
Şurlar, saraylar yıkarız.

Ey keşişler!
Ey şamanlar!
Ey mahkûmlar!

Kıl Köprü'nüzü yerle bir ettim.
Makûs talihinizden sizi kurtardım.
Haydi, durmayın, sizlerde katılın bize.

Ali'm, Arzu'm, Arif'im!
Sesi yanık dengbejlerim!

Bu halay yedi diyar dolaşacak.
İndirin duvardaki yedi telli sazları.
Yedi diyar boyunca dağıtın yasları.

Tılsımlı sözler
dilinizde mahsur kalsın.

Azat edin dilinizdeki esir cümleleri.
İbrahim ateşindeyiz, türküler yakın.

Ey canı bedenden çıkarıp alan!
Azrail'de olsan güleceksen, buyur.

Tek gelme gelirken.
Mikail'i de al gel gizliden.

Bize lazım olan bir damla yağmur.
Bir damla yağmur kalbimizde bir nur.

Ey ecelin arkasına gizlenip
mezarlıklarda saklanan ölümlüler!

Bunca zaman
yetmedi mi yattığınız?

Şimdi kalkın,
aramıza katılın.

Dans edin
çingene kızlar.

Susmasın davullar,
susmasın zurnalar.

Yandığımız geceleri unuttuk.
Dertlerimizi toprağa savurduk.
Zülüfler gördük, yâre kavuştuk.

Gelin gelin, daha çok gelin.
Burası mahşer-i dünya halayı.

Daha sert vurun toprağa.
Çatlasın kaskatı kurak toprak.
Yerden göğe ab-ı hayat fışkırınsın.

Okyanuslar taşsın.
Çöllere yağmur yağsın.

Yeşile dönsün
kurak memleketler.

Bağışlayın hayatın kadınlarını.
Bağışlayın eli kanlı yaratılanları.

İçinize attığınız dertler
yeryüzünde birer zelzeleler.

İnsan yükü dertleriniz
kuşların sırtında birer tüyler.

Yusuf değil miydi
kuyudan saraya çıkan?

Aşk değil miydi
Adem'den bize kalan?

Kalbinizin gizli mabedindeki
Züleyha aşkıyla donatın dünyayı.

Darağaçlarını yakın,
tel örgüleri kopartın.

Yeni bir dil yaratın,
adı sevmek olsun.

Özgürce sevin,
deliler gibi sevin.

Sevginiz yıldızlara ulaşsın.
Aklınızı yitircesine sevin.

Savaş BARHA

Savaş Barha

Deli Gece

...Sonra bir filozof oldum.
Herkesin uyuduğu bir vakitte
tozlu raftaki küflenmiş mumu yaktım.

Masama geçtim, iskemleye oturdum.
Hokkaya daldırdığım kuş tüyüyle
en kisasından aforizmalar yazdım.

Yazdıkça yazdım.
Mürekkep tükendi.

Gözyaşı döktüm,
üç, beş de gazel yazdım.

Yorulduğum, zaman geçmedi.
Nefesimle mumdaki ateşi üfledim.
Şiirler okudum titrek mum alevi dans etti.

Sıkıldım, Shakespeare'e acıdım.
Ne de acizce yazmış Jül Sezar'ı.

Ben olsam kitabı tersten yazardım.
Hiçlikten, krallığa gitmek yerine;
krallıktan hiçliğe sürüklerdim Sezar'ı.

İlla yüceltmek mi gerek?
Jül Sezar gariban olsa olmaz mı?

Nereden aklıma geldi, anlamadım?
Pir Sultan'ın zihnimde ne işi var?

Pir mi Abdal, ben mi Abdal'ım?
Çok yazdı diye mi Abdal oldu?
Pir olduğu için mi Sultan oldu?

Ne Pir benim ne de ben Abdal.
Sultanlık Pir'e yakışır bana şiir.

Ahh Küçük İskender!
Sankim unutuldu gittin.
Ben gibi arada şiirin gelirdi.

Artık şiirin gelmiyor mu?
Ya öldün ya da evlendin.
Ya da küstün şiirin gelmiyor.

Bana da senden bulaştı.
Bak benimde şiirim geldi:

Güller dalında güzeldir,
senin yüzünde gülmeler.

Sevmek sana yakışır,
seni sevmekse bana.

Ben ki fani oğlu fani.
Ben ki sevince az deli.

Etrafım hep engelli.
Neyleyim sensizliği.

Sen gün, ben gece.
Sen aysın, ben mam.

Savaş Barha

Deliriyoruz

Cehennem bura,
ötesi yok.

İsyanlar, ağıtlar, zılgıtlar,
ciğeri sökülmiş gibi ağlayanlar...

Daha kaç nefes kaldı
bu zulmün bitmesine?

Toprak doydu gözyaşına,
gök doydu kedere.

Aklını yitirdi âşıklar,
deli divane sokaktalar,
genç kızlar kuytu köşe karanlıktalar.

Gıcırdayan sandalyeler,
damlayan musluklar,
çaydanlığın tiz sesi,
duvar saatinin tiktakları,
açılıp kapanan pencereler,
veranda da uğultulu sesler,
korkutan rüzgâr...

Deliriyoruz işte.

Kalbimize dokunan,
elimize dokunamıyorum,
deliriyoruz işte.

Geçmişin kıyısına değen bir kaç tatlı anı,
geleceğin bilincinde hükümdarlık kuruyor.

Deliriyoruz işte, elde değil.
Aklımızdan arta kalan kırıntılarla yaşıyoruz.

Savaş Barha

Delirten Sorular

Biz neyiz?
Biz kimiz?

Ne için yaşıyoruz?
Kim için?
Ne uğruna?

Anlattıklarımız kadar mıyız?
Anlaşıldığımız kadar mıyız?
Yaşadığımız hayatın anlamı ne?
Ödülü, hediyesi ne?

Hangi maskeye kanacağız?
Neye inanacağız?

Kaderin cilvesi ne olacak?
Bir çift göz mü?
Tatlı bir söz mü?
Yumuşak bir tebessüm mü?

Amaç ne?
Bilinmez...
Doğ, yaşa ve öl.

Peki ya sonra.
Geride kalanlar üzülecek mi?
Yoksa unutup geçecek mi?

Her neyse, yol çukurlarla dolu.
İN, ÇIK, İN, ÇIK nereye bu yolculuk?

Ruhumuzun yediği tokatlar yetmezmiş gibi
birde bedenimiz hırpalanıyor ha bire.

Yüreğimizin yanması,
acı çekmemiz yetmiyor mu?

Göz yaşımız ne zaman duracak?
Toprak, tuza ne zaman doycak?

Savaş Barha

Deniz Mavisi

Suyun üzerinde bir dünya kurdum, serin mi serin.
Kuşlar konar, balıklar yüzer, denizanaları parıldar.
Dalgalar gelip gider, sandallar beşik misali sallanır.
Semada yıldızlar, her yanımda yosunlar, vapurlar.

Rıhtımdan yüzüme esen rüzgârda buldum kokunu.
Ciğerime ciğerime doldurdum seni, bana sakladım.
Adın anılınca fısıltılar arasında, yağmur yağdırdım.
Kuytu köşe kaçıyordu herkes, senle, baş başa kaldım.

Gözlerinin mavisi değmiş göğe, denize, gönlüme.
Nereden geldi bu ekmek buğusu, papatya yaprakları?
Adımı mı andın? Suya ayağın mı değdi, bakışın mı?
Suya konsun muştular, gitmesin mutluluk kervanı.

Savaş Barha

Depresif öküntüler

Ruh hastası olmanın güzel yanları vardır. Kederi, kader olarak görmezsin. Kaderin yaşattığı kederden bir komedi yaratırsın ve sahnede oynarsın. Çünkü seyirci de oyuncu da sensin. Kendini alkışlamayı unutma. Işıklar yansın. Salon aydınlansın. Kollarını yana açarak gururla başını yukarı kaldır. İşte sen yalnızsın.

Savaş Barha

Derin Yara

Neresinden kaçarsan çaresizlik. Neresinden tutarsan mecburiyet. Bıkkınlık hissi veren günlerin çekilmez ıstırapı çökmüş havaya. Leş kokulu, katran karalı, olabildiğine kederli. Duvarlar üzerimize birer birer yıkılıyor, enkaz altında umudun mahkumu oluyoruz. Sesimiz duyulmuyor. Yardım eli uzanmıyor. Toza, dumana batmış eli kelepçeli gölgeler konuşmuyor. Gölgede bizi öldürüyor devler.

Savaş Barha

Dermanım

Gönlüme vurduğun kiliti
hangi çilingir açabilir ki?

Düşlerimdeki gizli seni
hangi ressam silebilir ki?

Bendeki bu derdi, figanı
hangi dağ sırtlayabilir ki?

Alnımdaki kara yazgıyı
hangi şair değiştirebilir ki?

Hangi zalim aşkbilmez,
bendeki seni çalıp gitti?

Umudun belini kim kırdı?
Bize bunu kim reva gördü?

Uyuduğum her gece,
uyandığım her sabah,
zamanın her karesinde,
her saniye aklım sende.

Sensizlik gayri katlanılmaz.
Ya kavuşalım ya da ölmeliyim.

Savaş Barha

Dert Bir Yankıdır

İşitmiyorum sanma,
gece gündüz dinliyorum.

Ben kadar hüznü,
ben kadar sessizsin.

Ben, sen kadar sana hasret;
sen, ben kadar bana hasretsin.

Savaş Barha

Deveran

Bütün kuşlar uçtu gitti.
Bir ben kaldım geriye.
Kolum, kanadım kırık.

Sorsalar keyifsizim.
Oysa ben kederliyim.
Boğazıma kadar dertliyim.

İçimde bir gök var,
ucu bucağı karanlık,
ortası kızıl kıyamet,
sönmüş tüm aydınlık.

Her düşünm kâbus.
Her yolum çıkmaz.
Her gecem zemheri.
Her an'ım sana hasret.

Savaş Barha

Dikenli Rüya

Hani, nerede gözlerin? Nerede gülüşlerin? Kar beyazı ellerin, nefesin, sesin nerede? Neden tek ismini gördüm? Neden ilk defa senli bir rüyadan korktum?

Bir ürperti yapıştı üzerime, korkunun dibine kadar düştüm. Karabasan çökmüş gibi terledim. Sonra ismin mihlandı baktığım her yere, tüm gece, kâbus gibi bir düşte. Günün ilk ışığında bölündü uykum, dikenli tellerle.

Savaş Barha

Dilber

İçim parçalanıyor.
Bakma öyle ey dilber.

Bendeki sen öldü.
Göm beni ey dilber.

Sevdalıydım ben sana.
Yak beni ey dilber.

Gün doğar, gün batar.
Bekleme beni ey dilber.

Savaş Barha

Dilber ve Umut

Göge bir merdiven dayamalı.
Yıldızları birer birer avuçlamalı.

Koynumda büyüdü umutlar.
Umudu semayla harmanlamalı.

Yarını bugün yapan zaman,
bugünü, yarın dün yapacak.

Düнде kalacak anılar,
yarınlarda anılacak.

Umut yeniden doğacak.
Umut, kör bir rüzgârın
bağrında filizlenecek.

Kanadı kırık gecenin sabahına
geç de olsa kavuşacak.

Tahta duvarlar arasında
yoldan geçenlere seslenecek.

Umuut! diye haykırarak.
Benim adım Umut, diyecek.

Asfalt parçalanacak.
Camlar tuz buz olacak.
Kayalıklar eriyip çökecek.

Umut, bir dilberin gözlerinde
dünden yarına yeniden doğacak.

Umudun gözlerinde dilber,
dilber-i muhlis bir güzel.

Ey dilber!
Çok güzelsin, diyecek.

İki yudum çay içilecek,
dilber yeniden güzelleşecek.

İki cümle göz göze gelinecek
dilber bir daha güzelleşecek.

Umut,
dilberin ellerini tutacak,
avuç içlerinden öpecek,
başını omzuna yaslayacak.

Dilber,
umudun yanağını okşayacak,
bileğinden sıkı sıkıya tutacak,

dudağında yanık bir türkü olacak.

Dilber, umuda umut olacak.
Umut, dilberi yarına taşıyacak.

Savaş Barha

Dilhane

Omzumda heybem,
heybem umut dolu.

Avuladım umutları,
saçtım dört bir yana.

Umudumsun heybemdesin.
Umudumsun avularımdasın.
Umudumsun her bir yer sensin.

Bir umutta sen varsın.
Bir umutta da sen varsın.
Bir umutta yine sen varsın.

Heybem boş, umutlar tükendi.
Dilhanem gırye-i dem dolup taşı.
Merdüm-i dıdem kan revan içinde.
Bir tutam zülfün yolla ömürlük koksun.

Savaş Barha

Dilsiz Mektup

Senin baktığın gökte, aydınlık eksik olmazdı. Uyudun mu, yoksa boynunda ağır bir yük mü var? Neden bu gök kara? Neden bulutlar ay ışığını karartıyor? Güneşin sarı saman sıcağına baş kaldıran başakların boynu neden bükük? Devrimci bir ruhla karamsarlığa meydan okuyan kokladığın çiçekler neden hüznü? Yediverenler neden kurudu? Bu deli eden sükût niye?

Savaş Barha

Direnmeliyim

Bir katreydim.
Güneşte kavrulduum toprakta.

Buhar oldum.

Büyüdüm,
büyüdüm,
büyüdüm.

Buluta döndüm semada.

Yağmur oldum,
düştüm toprağa.

Gölgen gölgeme,
sesin sesime,
elin elime değdi.

Aşka, sevdaya
bu yakınlık yetmezdi.

Kolların
sarıldı boynuma.

Gözlerin gözlerime,
dudakların dudaklarıma değdi.

Nuh'un gemisi miydi
o demirden kutu?

Bi' biz vardık dünyada.
Gerisi ölü, gerisi hep yalan.

Sanki evler zümrütten,
ışıklı sokaklar yakuttan,
bütün insanlar cennettendi.

Her çocuğun elinde
kocaman bir elma şekeri.

Kırlarda milyonlarca
dört yapraklı yonca.

Döktüğüm gözyaşlarım kadar
çok olsun istiyorum saçların.

Saçların başıma
ipeksi bir yastık olsun.

Konuş.
Susma, durma, konuş.

Sesine hasret kaldığım günlerden
intikam alırcasına konuş.

Bak işte ay.
Bak işte gök.
Bak işte yıldızımız.

Yıldızımız aşkına
susma, durma, konuş.

Bavulunun bir köşesine girmeli
seninle ülkeler gezmeliyim.

Ülkelere sığmayıp
ummanlar görmeliyim.

Ölmeliyim.
Ölmeden önce
bir güzel görmeliyim.

Bir güzelin dilinde
ölümü öldürmeliyim.

Ölümü öldürüp
kendimle gömmeliyim.

Her şeye inat
direnmeliyim.

Son fidanın son yaprağı
solmadı henüz, direnmeliyim.

Bulutların ardında kalmış
bir güneş var, direnmeliyim.

İstihkakım olan son nefesi
almadım henüz, direnmeliyim.

Sevgilinin kirpiğinin gölgesine
kurduğum cennetin kapısında
dudakları ateşli bir gencim, direnmeliyim.

Direnip yarını güzelleştirmeliyim.

Savaş Barha

Dolunay

Doğdum,
dünyayı gördüm ağladım.

Çocuktum,
düştüm ağladım.

Kayboldum,
korktum ağladım.
Büyüdüm,
çocukluğumu özledim ağladım.

Seni sevdim,
kaybetmekten korktum ağladım.

Ama
bugün mutluyum.

Mutluyum;
çünkü bu gece
dolunay var semada.

Mutluyum;
çünkü seni düşündüm.

Mutluyum;
çünkü hatıran
canlandı gözümde.

Mutluyum;
çünkü aylar sonra ilk defa
resmine bakmadan gözlerini çizdim.

Mutluyum;
çünkü bugün seni
ruhumun her köşesine
işlediğimi fark ettim.

Bugün seni yeniden sevdim.
Bugün sana yeniden âşık oldum.

Savaş Barha

Dolunaylı Gece

Sitemim arşa değdi, gözlerim gözlerine.
Yeryüzüne yağmur yağdı, hasretin içime.
Bir tutam umut vardır yarınlara gizlenen.
Dün geçti, bugün geçer, yarınımızı bekle.

Göğsüm kor gibi, bir sevda var göğsümde.
Düşlerim senle güzel, üşüyorum her gece.
Bulutlarla dolu sema, yıldızlar şen şakrak.
Bin bir kuş, bin bir çiçek, bir aşk bahçemde.

Savaş Barha

Dumanlı Bir İhanet Gecesi

Oldu işte, en sonunda
bende başladım şu zıkkıma.

Ellerime, ellerinden başkası haramdı.
Bu gece bir harama bulaştım, affet beni.
Affet, nefesime saklı nefesine halel getirdim.

Sen bana cilt cilt sözler bağışlamışken,
ben o sözlerle sana dumanlı cümleler yazdım.
Dumanlı masalarda dumanlı havalar yarattım.

Bilirim, elimde görseydin şu mereti
senin de gözlerin yaş dolar ve ağlardın.
Benim ağlayıp gözyaşlarına boğulduğum gibi.

Olsun gökkuşağı gözlüm.
Hasretin, hüznün yanında
birde tüten duman olsun.

Oysa sigara en çok şiire yakışırdı.
Öyle yazmıştım kalp kardeşime.
Lakin her şey istediğim gibi olmadı.

Nasıl ki sevdamıza hasret çöreklenmişse
dumanda gelip bu gece üzerime çöreklendi.

Anladım illegal yanım, anladım.
Her şey istediğimiz gibi olmuyor, anladım.

Gözlerime sis çöktü.
Ruhuma çamur sıçradı.
Gözlerimdeki fer söndü.
Ruhum cezai suça karıştı.

Şiirime bulaşan duman
ciğerime ciğerime işledi.

Dolunaylı en güzel vakitte
geceyi karanlığa mahkum ettim.

Müebbetle çarpıtılmam gerek illegal yanım!
Öpmeye doyamadığın dudaklarımı
sanırsam artık öpmek bile istemezsin.

Evet, bana kızmakta haklısın.
Sen, semada yıldızımıza eşlik edip
ışıl ışıl parlayan dolunayı seyrederken;
ben, bu gece dumanlarla sana ihanet ettim.

Bedenimi dumanlı masalara meze ettim.
Bir değil, iki değil, üç değil, dört değil, beş değil.

Biri bitmeden ötekini yaktım.
Arka arkaya içtim, içtim, içtim.

Ehh külleri biraz da üzerime, sağa soğa döktüm.
Külleri, kül tablasına dökmeyi bilmiyorum ki.

Sigaradan olsa gerek,
kalktım halaya karıştım.
Sonra hiç tanımadığım
bir göz gözlerime değdi,
hiç tanımadığım bir parmak
parmaklarımın arasına girdi.

Bu güzelim dolunaylı geceye
bu kadar ihanet yeter, dedim,
usulca geçip yerime oturdum.

Saat geç oldu kalktım eve geldim.
Boğazım düğümlendi, yine ağladım.

İhanetimin cezasını çekercesine
çocukça hıçkırığa hıçkırığa ağladım.

Dumanlar kement olmuş
boğazıma yapışmış, sıkıyordu.

Boğuluyordum.
Nefes alırken boğuluyordum.

Geceyi gün ettim.
Yaşaya yaşaya boğuldum.
Boğula boğula isyan ettim.

Hasretim, seni bana kavuşturdu mu?
Hüznüm, şiiirden başka ne kattı ki bana?
Efkârlı mektuplar seni benle buluşturdu mu?

Muhabbet bağındaki güller soldu.
Ab-ı revana kara bulutlar doluştu.
Sözlerinin her biri gazel-i gülîstandı.
Şimdi kalemim dumanlara boğuldu.

Savaş Barha

Dünyam Sensin

Ellerini tutmayalı
epey hasretlik oldu.

Senden sonra
çok yağmur yağdı,
sayısız çiçek açtı.

Göçmen kuşları göçüp döndü.
Birçok gece kâbuslarla bölündü.
Gökyüzü, gündüzleri karanlığa büründü.

Gözlerde yaş dinmedi.
Kalbim senden vazgeçmedi.
Hayallerim yine senle süslendi.

Sen bana arkadaştın.
Sen bana sevgili,
sen bana dosttun.

Sen karşıma çıkan
en güzel şeysin.

Sen;
toprağa su,
geceye gündüz,
mevsimlere bahar,
gökyüzüne yıldızsın.

Kırık kalplere gülen bir yüz,
solgun fidanlara can suyusun.

Sen cennetin görünen yüzü,
meleklerin insan olanısın.

Yalan dünyanın tek gerçeği,
bozulan düzenin tek umudusun.

Sabahın ilk saatinde
yapraklarda bir çiğ tanesisin.

Geçmişin unutulmaz anıları,
geleceğin umutlu yarınlarısın.

Adın şarkılara ilham,
gözlerin hülyalara sebeptir.

Ellerin, soğuk bir kış günü
odayı ısıtan ateş gibi sıcak;
gözlerin, dünyaya ışık saçan
güneş gibi aydınlıktır ömrüme.

Sen,

masum bir çocuğun gözlerindeki umut;
sen,
kalbimin en ücra köşesinde bir sevdasın.

Savaş Barha

Düş Gibi Bir Dünya İçin

Dün doğdum, yarınlarda öleceğim.
Bir gece vakti kapıda biteceğim.
Birazdan bir güvercin uyanacak.
Aç pencereni yanına geleceğim.

Şehirleri, sokakları dolaşacağız.
Kararmış kalpleri güldüreceğiz.
Bütün çocuklarla kucaklaşıp,
bir nefesle semalara uçacağız.

Tanrılar çoktandır yalnız.
Yalnız ve biraz da gamsız.
Onları güldürmek gerek.
Bu diyar çiçeksiz ve ıssız.

Savaş Barha

Düşler Bizim Kölemiz

Güzel bir rüya gördüğünüzde
ne kadar yakarırsanız yakarın,
ne yaparsanız yapın
o rüyayı istediğiniz bir zaman
tekrar göremeyebilirsiniz.

Elinizi açtığınızda,
rengarenk bir kelebek
avucunuza konuyorsa
bu anı bir daha
yaşayamayabilirsiniz.

Güneşin doğuşunu
ölümsüzleştirmek istediğinizde
objektifin önünden geçen
sığırcık kuşlarının raks edişini
bir daha bulamayabilirsiniz.

Çocukluğunuzda dinlediğiniz,
sözlerini unuttuğunuz
ezgisini mırıldandığınız bir şarkıyı
tekrar dinleyemeyebilirsiniz.

Geçmişte yaşadığınız
harikulade anıların
aynını yaşayamayabilirsiniz.

Sevgilinin elini
bir daha tutamayabilirsiniz.

Dünya gözüyle
onu tekrar göremeyebilirsiniz.

Yârin sesine
hasret kalabilirsiniz.

Ama yürekten isterseniz,
belki de en güzel rüyalar
yine sizin olabilir.

Şanslıysanız,
kelebekler avucunuzu
mesken edebilir.

Bahtınız açıksa,
sığırcık kuşları
sizi takip edebilir.

Belki bir gün
sözlerini unuttuğunuz o şarkı
tozlu raflardan çıkıp
herkesin dilinde dolanabilir.

Talihiniz varsa eğer
hatırladıkça yüzünüzde
tebessümler yeşerten anılarınızı
daha güzel ve imrenilecek bir şekilde
tekrar yaşayabilirsiniz.

Nasibinizde varsa
yâri görebilir,
elini tutabilir,
sesini duyabilirsiniz.

Nasipsiz değilseniz,
düşler köleniz olabilir.

Savaş Barha

Düşler ve Hayaller

Böyle olmamalıydı Tanrım.
Ruhum, bedenimde kalmalıydı.

Beni böyle sen yarattın.
Gücün yeter, yeniden yarat.

Nefes alıyorum diye
beni bende sananlar var.

Yürüyorum diye
beni burada sayanlar var.

Oysa ruhum, yani gönlüm
gökkuşağı gözlü bir güzelde.

Düşler ve hayallerle
kavrulan bir meyitim ben.

Uykuya daldığımda
düşlerime gelen peri kızı,
uyandığımda hayallerimi süslüyor.

Ruhum bedenime düşman,
ruhum bedenimden çok uzakta.

Gecelerimi peri kızıyla geçiriyor,
gündüzleri peri kızını düşünüyorum.

Tanrım; ben, yani en aciz kulun,
düşler ve hayallerle yaşıyorum.

Eyy aşk-ı shahr!
Eyy munis-i aşk!
Eyy bahr-ı huzur!
Sen ne menem bir güzelsin.

Savaş Barha

Düşsel Gerçekler

Neden ölmem bilir misin?
Cumhuriyet Caddesi'nde
yanyana yürüdüğümüzde
o samimi muhabbetin
gökten inen yağmuru
ab-ı hayata çeviriyordu.

Sen yanımdayken
başımdan aşağıya ölümsüzdüm.
Etimle tırnağımla yarına yürüdüm.

Savaş Barha

Efkârlı Yollar

Uzak yollara bakarken
efkar alır her yanımızı.

Yüzümüz gülse de
gözyaşımız içe akar.

Savaş Barha

Ekmek Gibi Seveceksin

Ne demiş George Orwell;
'Bazen iki artı iki beş eder, bazen eder.'
Evet, haklı Orwell; çünkü bazen yaşanan,
beklenenden farklı olabilir.

Bazen ayrılık üzüntülü olmayabilir.
Birbirine kavuşamayan aşıklar acı çekse de
saf sevgilerinin büyüklüğünden mutlu olabilirler.

Sevmek, kavuşmak değildir.
Sevmek, ebedi mutlu olmaktır.

Sevmek, dokunmak değildir.
Sevmek, gönlüne koymaktır.

Sevmek, yârin sesiyle gülmektir.
Sevmek, yârin sesinde kaybolmaktır.

Sevmek, bıçak yarası almış gibi geceleri
uykunu bölüp yârin gülüşünü dinlemektir.

Sevmek, bazen çocuk gibi korkmaktır.
Dahi de olsan sevgiliye zarar gelir diye
tir tir titreyerek, korkarak daima seveceksin.

Gözünü kırpmadan seveceksin.
Şuluk almadan, delicesine seveceksin.
İpek kumaşlarda saklar gibi seveceksin.
Ekmek gibi, su gibi, özgürce seveceksin.

Bedenin ayrı, ruhun ayrı bir ülkede olsa dahi seveceksin.

Sevmek için yaratılmış gibi seveceksin.

Savaş Barha

Eksiğiz

Yine eksiğiz.
Hep eksiğiz.

Yine, hep eksik mi kalacağız?

Ya tabularımız oldu bizim,
ya da yıkamadığımız gelenekler.

Sevmek, seilmek uğruna
dünyaları yıkmak varken,
dünyalıklar uğruna
yaktık sevdaları, bir hiç uğruna.

Ne arkamızdan söylenenlere takıldık,
ne de hayallerimizden vazgeçtik.

Ne gündüzümüz belli, ne gecemiz.
Ansızın uyur, gündüzleri gece yaparız,
ansızın uyanır, geceleri gündüz yaparız.

Durduk yere ağlarız,
durduk yere güleriz,
deli sanmayın bizi ha.

Biz ...
Biz yine eksiğiz.

Savaş Barha

Eksik Ömür

Gittiğinden beri
karanlıklarda sıkışıp kaldım.

Gittiğinden beri
ışığı kaybettiğim,

Gittiğinden beri
bir yanım eksik.

Sen gidince bu şehirden
zifiriye boyandı yeryüzü,
kayboldu çok sevdiğim ay ışığı,
yıldızlar uzak diyarlara göç etti.

Karabasan çökmüş gibi gökyüzü,
güneşi kayboldu gecelerimin,
gecelerim katran karası karardı.

Dipsiz bir kuyunun içinde
karanlıklara mahkûm edilmiş gibiyim.

Yokluğunda gök gürlüyor, korkuyorum.
Şimşekler geceyi gün eyliyor, korkuyorum

Yalnızlığım akla düşünce

şahlanıyor uykudaki isyanlarım,
bıçak kesiği gibi sızlıyor hatıralarım.

Sesinle renklenen mavi sema
kâbus görmüş gibi çirkefleşiyor.

Sensizliğin hüküm sürdüğü
bu bedbaht şehirde değil,
bir göl kıyısında uyanmak ister gönlüm.

Bir göl kıyısında,
sabahın ilk ışıklarında,
yanı başımda sadece sen ol.

Gözlerim ufukta seni ararken
rüzgârın naifliği okşasın tenimi.
Buram buram sen koksun hava.

Kızıla boyansın sema.
Papatyalar birer birer ayaklansın.

Kılıç kuşansın yüreğimdeki özlemin.
Seni bana getirsin günü sayılı kelebekler.

Her adımında içime işlesin huzur.
Dursun tir tir titreyen ellerim;

çünkü ben gözlerine hasretim,

çünkü ben seni özledim.

Savaş Barha

Eksik Parçam

Sen, huzurun gizli bahçesi,
sen, geçmişin en güzel anısı,
sen, bugünün en kıymetli düşü,
sen, geleceğin en güzel hayalisin.

Sen, gülmenin hayat bulmuş halisin.
Sen, uzunca bir yolun öteki ucundasın.

Ahh şu dağları bir aşabilsem.

Şu engelleri, duvarları,
nehirleri bir geçebilsem.

Parçalanmış halimden kurtulup
her bir hücremle sana kavuşabilsem.

Buğulu gözlerle seni bir görebilsem.

Seni görürsem eğer iç içe geçmiş
bulutlar gibi mutlu, mesut olurum.

Savaş Barha

Elimi Tut

Daha sıkı. Daha sıkı.
Elimi daha sıkı tutsana.

Şu köhnemiş dünyanın
her yeri gece gibi karanlık,
elimini daha sıkı tutsana.

Elimi tut ki
yüreğim ateş gibi yansın,
gözlerim ışıltılı ışıltılı parlansın.

Yeryüzü bendeki aşkınla
ısıtılıp aydınlansın.

Elimi daha sıkı tutsana.

Savaş Barha

Ellerin Ellerimde

Toprağı avuğlasam semaya savursam,
sema toprak koksa, kuşlar ferahlasa.
Yıldızlara seyirlik bir sahne olmaz mı dünya?
Anlamaya çalışma yazdıklarımı, kendini ara.

Aşkın, pir-i şair eyledi çorak gönlümü.
Tahammül sınırlarını aşan hasretliğin,
arzularımı yok etti, sevdam baki oldu.
Bu gönle sevinci sen akıttın ey gülzâr.

Geçmişin tozlu raflarında yaşayan,
ilk gün gibi hatırlanan, ölmeyen anıların
en unutulmazı bir pencere sinekliği
arkasından sıcaklığı hissedilen ellerdir.

Ah o eller,
sıcak eller,
beyaz eller,
pamuk eller,
sevdiğim eller,
sevdalandığım eller,
unutmadım sizi eller.

Savaş Barha

En Güzel Hayal Sensin

Bir hayal düşün,
hem dnde var hem bugünde.

Bir hayal düşün,
ne unutulmuş ne unutulacak.

Bir hayal düşün,
hep peşinden gittiğin,
sonsuz dek kurduğun.

Bir hayal düşün,
gerçekleşsin diye dua ettiğin,
her gece dşleyip uyuduğun.

Bir hayal düşün,
hâlâ kalplerde yaşayan,
sarı sabahlarda yeniden doğan,
vişne renkli akşamüstlerinde canlanan.

Hayallerimiz var bizim.
Dnde, bugünde, yarında.

Hayallerimiz var bizim.
Elele tutuşup şehirleri dolaşmak.

Her kıyıda koşmak,
ayın mehtap halini izlemek.

Loş bir odada,
şömine ateşinde oturmak
ve yanı başında sabahlamak.

Bir hayalim var benim.
Peşinden gidecek cesaretim,
vazgeçmeyecek sevdam var.

Hayaller gerçek olacak.
Bugün değilse belki yarın.

Huzur gözlerinden akacak.
Bugün değilse belki yarın.

Sana kavuştuğum günler
bugün gibi bayram olacak.

İçinde senin olduğun
bir hayalim var benim.

Savaş Barha

En Sevdığım

Sevgili,
sevmenin güzelliğiydi
bizi aşkla büyüleyen,
insanlığın kırıntısıydı.

Körpe bir fidandı
göğsümüzde sakladığımız,
büyüttük onu, ulu bir çınar ettik.

Yedi diyardan
yedi saray yıktık,
yedi gök yükseldik.

Yedi mevsim eskittik,
sekizinci mevsimde de
yine birbirimizi sevdik.

Yağmur tanelerini
avuç avuç toplayıp
kurak topraklar yeşerttik,
titrek yaşlı dudaklar güldürdük.

Sevgili,
duydum ki
gözlerin buğulanmış,
gecen gündüzün olmuş,
boynun ben gibi bükülmüş,
hatıralar denizine dalmışsın,
elinde gözyaşlarıyla ıslanmış mektuplar.

Odan darmadağın,
yatağın darmadağın,
saçların darmadağın.

Sevgili,
sen gülmezsen
duvarlar bir bir yıkılır,
kol kırılır, yen içinde kalır,
kalp kırılır, kan içinde kalır,
intihar çiçekleri bir bir açar,
içim kor gibi yanar, yanar, yanar.

Düşmesin yüzün,
gülmezse gözün
bir tufan tutar beni savurur,
bir boran ateş gibi kavurur.

Sevgili,
gök vişne renkli,
vakit akşamüstü.

Bir deniz kıyısındaım

sahil boyunca yürüdüm.

Her biri birbirinden güzel
renk renk yüzlerce çakıl taşı,
Tanrı'nın varlığına delil irili ufaklı
deniz kabukları topladım senin için,
mavi serin deniz dalgaları arasında,
kumsalı santim santim avuçlayarak.

Çakıl taşlarıyla
on sekizinde bir genç yarattım,
elinde mavzer, gözleri gökkuşağı,
canı ürkek, içi aşk, içi sen dolu.

Sen gülmeyince
yıkıldı can, öldü genç,
dalgalar arasında kayboldu.

Savaş Barha

En Uzun Gün

Sen gidince;
mutluluğu boşadım,
huzuru azat eyledim.

Karanlığa saklandım.
Tebessmleri gömdüm.
Gündüzü alından vurdum.

Bütün nefesimle bulutları üfledim.
Yokluğunda yıldızımızla yalnız kaldım.
Suyun üzerinde kuşlara selam durdum.

Sen yoktun,
bulutlar firariydi.

Korkunun kokusu
sinmişti sokaklara.

Semada adın vardı.
Yıldızımız parlıyordu.

Bugün;
günlerin en uzununu,
gecelerin en kısası.

Şimdi vakit öğlen.
Gölgeler cehennem.

Güneş, sarı gelinlik giymiş.
Her yer tütün sarısı sıcaklıkta.

Geri gelin ey bulutlar!
Güneş, yârin tenini yakmasın.

Serin serin es ey rüzgâr!
Yârime dost ol, yâren ol.

Hadi çık, gel yanıma.
Güneş tenini yakmaz.
Rüzgâr efilce esmekte.

Savaş Barha

Eşsiz Zamanlar

Gülüyorsam eğer senden
bana bir mutluluk kalmıştır.

Şatafatlı cümleler raks ede dursun.
Ben seni en saf kelimelerle özledim.

Ellerimin ellerinde sıcak olması,
gözlerimin gözlerinde hayat bulması,
günlerin senle anlam kazanması ne güzel.

Hatırlar mısın?
Küçük demir bir kutu,
bir ömre sığacak anıya şahitlik etti.

Demirden bir kapı
bizi herkesten ayırmıştı.

Yiğit, küçük, tatlı
bir çift göz bizi süzerdi.

Yukarı çıktıkça nefesin nefesime karışır,
aşağı indikçe bir gitme telaşı ortalığa yayılırdı.

Hava sıcaktı.
Terim terim terlemiştim.

Keşke zaman dursaydı.
Ellerin yanaklarımda kalsaydı.
Kulağımdaki son ses, sesin olsaydı.

Savaş Barha

Ey Gökyüzüm

Sen gökyüzüsün,
ben yeryüzü.

Ey bulutlar,
yağmur olun kavuşturun bizi!
Kurudum, bittim, tükendim...

İnsanoğlu vicdansız,
insanoğlu gaddar,
insanoğlu zalim.

Hayvana kaldı merhamet,
hayvana kaldı adalet.
Soldu gülüşler, çatladı sevinçler.
Kısraklar öldü, düzen bozuldu.
Çınarlar devrildi, kalmadı gölgeler.

Ey gökyüzüm!
Yağmur damlasıyla yağ üzerime.
Yağ ki, senden hayat aksın bana.

Yoksa ben, ben olamam.
Yok olurum, hiç olurum.
Yoklukta kaybolurum.

Ey gökyüzüm!
Bir el uzat bana.
Parmak uçlarından besleneyim.
Umudum ol, yarınım ol, benim ol.

Savaş Barha

Figan

İstersek sevebiliriz.
İstersek kavuşabiliriz.
İstersek mutlu olabiliriz.

Peki, bu lanet olası
özlemek de neyin nesi?

Bu hasretlik, bu çile,
bu gözyaşı, bu efkâr da ne?

Bu hükmü kim buyurdu?
Bu yazgıya kim kara çaldı?

Bu nasıl bir tufandır Ya Rabbi?
Bu acıya kim, nasıl dayanmış?

Çare nedir?
Merhem kimde?

Zıpkın yemiş gibi göğsümü
sızlatan bu derde derman var mıdır?

Savaş Barha

Garip Bir Ağaç

Şu karşı tepede,
buğday tarlasının ortasında,
yalnız yaşayan bir ağaçtım ben.

Tektim, ama mutsuz değildim.
Dostum yoktu, ama küs değildim.
Ben bana yeterdim kimsem olmasa da.

Sonra sen çıka geldin uzaktan.
Gölgemi beğendin, oturdun yanıma.
Gün geçtikçe gölgem yetmedi sana.

Daha çok gölge istedin benden.
Dallarım uzasin, yapraklarım büyüsün istedin.

Ben buydum,
yaprağım buydu,
dalım buydu,
gövdem buydu.

Dahasını veremem ki.
Çapım bu, uzayamam ki,
Haddimi aşamam ki.

Razı gelmedin,
kabullenemedin,
elindekiyle yetinemedin.

Sonra sağdan, soldan dalımı çektin,
yapraklarım döküldü.

Daha da hırçınlaştın, dalımı kırdın.
İstedğini alamadın diye gövdemi taşıladın.

Ve arkana bakmadan çekip gittin.

Ben yine yalnız kaldım.
Sen yine gölgesiz kaldın.

Ben talan edildim.
Sen yoluna gittin.

Savaş Barha

Gayya Kuyusu

Coğrafya kitapları yazmaz
vişne renkli akşamüstlerini.
Kederim kana boyuyor göğü.

Yağmur sonrası açan güneş gibi
şerin ve ılık değildir içimdeki ateş.
İçimdeki ateş gayya kuyusundandır.

Savaş Barha

Gece Ve Sen

Hâlâ kulağımda
çınlıyor gülüşlerin.

Gözümün önünden
geçmiyor tebessüm edişin.

Küçük, beyaz, sımsıcak
ellerin avucumun içindeydi.

Sanki dün sana sarılmıştım.
Hayır, sanki akşamdan kaldı anılar.
Hayır hayır sanki az evvel yanımdaydın.

Senle yaşadığım tüm anılar
az evvelden kalma gibi taze.

Zaman geçtikçe anılarımız daha da
belirgin bir halde canlanıyor hayalimde.

Saat, gecenin son demlerinde.
Birazdan intihar edecek karanlık.

Yeni doğan bir bebek gibi
devamlı ağlıyor gözlerim.

Bu satırlar hayat bulurken
yanaklarımdan geçerek
göğsümde ölüyor gözyaşlarım.

Yutkunamadım sensizliği.
Kabul görülmedi çığlıklarım.

İsyani cümlelerim yankılanmadı.
Afaroz edildi ruhum sevda şehrinden.

Gülüşüne ihtiyacım var.
Sesine, yüzüne muhtacım.

Savaş Barha

Gece Yazısı

Küçülüyoruz. Büyüdükçe küçülüyoruz. Zamanın ihanetine kanıp savrulduğumuzu görmeden un ufak oluyoruz. Yaprak misali sağdan sola yuvarlanıyoruz. Peki ne için? Neden? Kim için? Neden var olduk ki? Neden sevdik? Neden yaşadık? Cevap alamadıktan sonra neden soru soruyoruz?

Savaş Barha

Gecenin Yıldızları

Gitme, kal bu gece.
Göğü yere indiririm, gitme.

Parmak uçlarım
parmak uçlarına değince
kopmaz kıyamet, gitme.

Dudağının kıyısını
meskenim bildim, gitme.

Yakınında sana uzak,
uzağında sana yakın
olmak istemiyorum, gitme.

Sakla beni yamacında.

Ağlayınca kirpiklerinde parlayan
gecenin yıldızlarını seyredelim, gitme.

Savaş Barha

Gel Bahar Kokulum

Şimdi gelsen,
yanıma otursan,
hiç konuşmasan,
karşımda dursan öyle sessizce,
bana bakmasan da olur razıyım.

Seni görmenin beni
nasıl mutlu edeceğini bilemezsin.

Özledim seni.
Hasretim sana.
Yolunu gözlüyorum.
Pencereler sarardı.
Gözlerim kurudu.

Gizli gizli değil alenen ağlıyorum.
Resmin ellerimde uyuyorum.

Her gece yıldızımızla konuşuyorum.
Kokun hala etrafımda.

Seni hatırlatan tek hediyen parçam oldu.
Güldüğünde gözlerindeki aşkı özledim.
Ellerinin sıcaklığına muhtacım.

Gel ey renkli gözlüm, gel.
Gel de gecelerim aydınlansın.
Gündüzlerim hayat bulsun.
Yaşamak huzur versin.

Savaş Barha

Gel Gel Gel

Gel.
Gel, ne olursun gel.
Gülmüyor yüzüm, gel.

Kırılmış dallar gibi
yüreğim, gitgide kuruyor.

Sen gidince
söndü gözümün ferî.

Etrafım sahte yüzlerle dolu.
Sana muhtacım, ne olur gel.

Herkes kendi çıkarının peşinde.
Bir sen vardın derdimi dert edinen.

Gel, kurban olduğum gel.
Gözlerinde kaybolduğum gel.
Yeniden doğmuşcasına gülerek gel.

Bakma üstümün başımın temiz oluşuna.
Ruhum kan revan içinde sensizlikle perişan.

Gözlerinin gözlerime değdiği
o son bakışta esmişti en son ılık bir rüzgâr.

O günden beri üşüyorum.
O günden beri gözyaşı döküyorum.

Aşkınla yanmak varken
yokluğunla üşümek ağır geliyor.

Sen gelirsen bahar olur,
güneş doğar, çiçekler açar.

Gel ki göçmesin kuşlar.
Gel ki sevdamız yanyana yaşasın.

Yokluğun acıtıyor içimi.
Gel ki acılarım son bulsun.

Rüyalarım her gece senle süslü.
Gel ki ömrüm de senle süslensin.

Hatıran avucumda.
Sevdan gözlerimde.
Hayalin düşlerimde.

Bir sen eksiksin yanımda.
Gel ki eksikliği tamamlamla.

Savaş Barha

Gelene Gitme Demeyeceksin

Gelene, gitme demeyeceksin.
Bırakacaksın öylece akışına.
Gideceği olsaydı eğer,
gelmezdi zaten diye düşüneceksin.

Kal bu gece demeyeceksin.
Gitme dersin,
gideceği yoksa bile gider.
Ağlasan da, yalvarsan da.

Gitme dediğin için gider.
Kal dediğin için gider.
Arkasına bakmadan gider.

Kendini paralarsın,
dövünürsün,
başını duvara vurursun,
hay dili kopasica diye beddualar edersin kendine.

Ne yaparsan yap, gitme deme.

Hoş geldin de,
merhaba de,
nasılsın de,
günaydın de,
iyi geceler de
hatta havadan, sudan bahset
ama gitme deme.

Gitme dersin,
"Üzüleceğini bilmeme rağmen gidiyorum." der.
Ve çeker gider.

Savaş Barha

Gizli Cennetim

Beni sev diye seni sevmedim.
Beni sevdin diye seni sevmedim.
Ben seni sevdim, sen beni sevdin.

Seni hâlâ sevmekteyim.
Seni hâlâ kalbimde büyütmekteyim.

Ruhunla körüklediğin bu aşkı
sözlerinle gönlümden silemezsin.
Var olduğun günlerde yaşattığın
o tarifi imkânsız mutlulukların bakiliği
yokluğunda sabr-u sebat etmemi sağladı.

Kendi küçük, biçare dünyamda
seni sensiz yaşamak mecburiyetindeyim.

Seni, sensiz yaşamakla
cedelleşirken bazı sözlerin
göğsümde mavzer yarası açıyor.

Kırma kalbimi,
incitme hüsn-ü aşkımızı.

Bir seni tanırım,
bir de sana benzeyen melekleri.
Bilmem başka hiç kimseyi.

Ne karanlıktaki aydınlığı isterim
ne de aydınlıktaki şatafatlı düşleri.

Bir gün yanına geldiğimde
gökkuşağı renkli gözlerine bakıp
yüzünde tebessüm çiçeklerinin açtığını
görmek isterim.

Yarın bir gün öldüğüm vakit
'Dünyada neler gördünüz?' diye sorsalar
Sabahattin Ali gibi;
'Koşmaktan görmeye vakit olmuyor ki.' demem.

Siz burada bir kişi eksiksiniz.
Sizden biri cennetin kapısını açık bırakmış.
Aranızdaki en güzel melek dünyaya kaçmış.
Dünyada onu gördüm, onu tanıdım, onu sevdim, derim.

Savaş Barha

Göçmen Kuşları

Bazen anıları düşünür geçmişe giderim.
Varlığımla huzur bulduğum günlerim var.

Bazen olduğum yerde kala kalırım.
Kulağımda çınlayan gülüşlerin var.

Bazen sokaklarda seni ararım.
Arkandan geldiğim heyecanlarım var.

Heyy göçmen kuşları!
Gitmeyin, göçmeyin.
Yârim sizi bekler,
sizle muhabbet etmek ister.

Bu şehirde
benden haberdar olan sizlersiniz.

Hepiniz uçun yâre,
en güzel sesinizle cıvıldaşın.

Anlatın ona
yüreğimde yanan sevdasını.

Tutmasam da elini,
duymasam da sesini,
uzaktan görmeye razıdır gönlüm.

Kuşlar, nasibimizde varsa eğer,
şu kısacık ömürde şahit olursunuz
belki anıların tekrar yaşandığına.

Heyy kuşlar!
Hepiniz uçun,
yâre selam söyleyin.

Göçmen kuşlarının geri geldiğini,
muhabbet etmek istediğini görsün.

Savaş Barha

Gök Yüzümdür

Yüksel, yüksel ve daha yüksel.
Arşa değsin o masum yüreğin.

Kalbindeki kutsal güzellik,
rüzgârlarla yeryüzüne yayılsın.

Savuştur bütün karabulutları,
kulağımda çınlayan gülüşünle.

Sevdanla dolu göğsümden
semaya, kuşlar kanat çırpıyor.

Günler haftalaşıyor.
Aylar, yıllaşıp geride kalıyor.

Gözlerimi yumduğumda,
karşımda bana bakıyorsun.

Unutulmadı geçmiş.
Zaman tersine akıyor.
Anılar ilk gün gibi sıcacık.

Savaş Barha

Gökgüvercin

Gündüz güldüğünde
gözlerin semaya yansıyor,
semayı gökkuşağı kaplıyor.

Gece güldüğünde
gözlerin yeryüzüne yansıyor,
yeryüzünü ay ışığı aydınlatıyor.

Evet evet,
işte buramdasın, sol yanımda.

Sol yanımda,
buram buram kokmaktasın.

Sol yanımda; memleketim.
Sol yanımda, en güzel düş yerim.

Ne gözlerim seni görmeye doydum,
ne kulağım sesini kana kana duydu.

Eksiğim.
Eksiğim, bir türlü tamamlanamadım.

Papatyalar kapıma kadar gelmiş.
Git ey bahar! Ben hâlâ kıştayım.

Ben... Ben... Ben...
Ben, sana hâlâ hasretim.

Bir sığıntıydım,
yamacına sığındım.

Yamacında tattım aşkı.
Yamacındı en sıcak yerim.
Yamacındı benim cennetim.
Yamacındı benim gök kubbem.

Sen aklıma düşünce
yüreğim avcumda gibi.

Yüreğim,
çığ tanesi ürkekliğinde.

Hayır, ağlama!
Ben ikimiz içinde ağladım.

Okyanuslar kadar gözyaşı serpiştirdim
bahtım gibi kara bahtlı kurak topraklara.

Sen,
her daim gül.

Sen gül ki; umutlar yeşersin,
hayalini kurduğumuz yarınlara.

Saçların gibi yumuşak,
gözlerin gibi rengârenk olsun yarınlar.

Ben, illegal yanın, ellerini tutunca
göğsünde volkanlar patlamış gibi
heyecanlanıp konuşamayan ben,
seni hayallerimde büyütüyorum.

Hayallerimde sana hayat veriyor,
hayallerimde boynuna sarılıyor,
hayallerimde senle konuşuyorum.

Hayallerle uyuyor,
anılarla yaşıyorum.

Ne diyordum Ay Işığım;
buramda, işte buramda
sol yanımda, kalbimin
en ücra köşesinde
en güzel şiirlerde
seni sakladım.

Sen, şiirlerde varsın,
şiirlerde yaşayacaksın.

Şiirler;
senle var olacak,
senle hayat bulacak,
senle ebediyen yaşayacak.

Seni düşünmeden yapamıyor,
seni düşünmeden rüya görmüyor,
seni düşünmeden ben, ben olamıyorum.

Ben, senle var oluyor,
senle mana buluyorum.

Sen olmayınca
karanlığına mahkûmum.

Ya düşümdesin ya zikrimde.
Ya gülüşlerdesin ya semada.

Her şeyde sen varsın.
Hava gibi, su gibi, Allah gibi.

Hayır, ağlamıyorum.
İnan bana ağlamıyorum.

Mutluluğum içime sığmadı.
İçime sığmayan mutluluğum
gözlerimden katre katre taşıyor,
toprağa sırılsıklam âşık yağmur gibi,
esareten kurtulan tutsak bir kuş gibi,
oğlunu kucaklayan cumartesi annesi gibi.

Sen düşlerime konunca
allı, pullu, duvaklı bir gelin gibi
ömürlük mutluluklar yaşıyorum.

Sen değil misin
ömrüme ömür katan,
kalbime göz kulak olan?

İnsanlık,
insanlık Ay Işığım, insanlık.

Hayvanlığın hayvanlara yakıştığı gibi
insanlık insanlara yakışmıyor Ay Işığım.

Ama yine bir insan kurtaracak insanlığı
insanların elinden, İsrafil Sur'a üflemeden.

Ölüm anı gelip çatmadan
ellerimiz son bir kez kavuşsun.

Şehidin silahına sarıldığı gibi
sarılayım sana, sımsıkı, ölümüne.

Kurşunlara dizilsek de
illegal şiirler okuyalım,
yasak şarkılar söyleyelim.

Kaderi yeniden yazalım,
insanı yeniden yaratalım.

Mutluluğu biz tayin edelim.
Mutlu olmakla hükümlü olalım.

Ne kadar gargat ağacı varsa
hepsini toplayıp kâğıt yapalım.

Öldürülen masumların,
çocukların feryadına ses olalım.

Vaadedilmiş toprakları
bütün insanlığa açalım.

Kurumuş çorak kalpleri
Fırat'la, Dicle'yle sulayalım.

Mezopotamya dağlarında
sevinç gözyaşları akadursun.
Dereler mutlulukla dolup taşsın.

Yazalım Ay Işığım.
Bıkmadan, usanmadan.
Güzel olan ne varsa yazalım.

Kuzuların şen şakrak
zıplayışını yazalım.

Bir bebeğin memeden
süt içişini yazalım.

Çiçeklerin özünü toplayan
arıları yazalım.

Sivilcesi çıkmış genç bir kızın
utangaçlığını yazalım.

Elli beşlik ihtiyar bir delikanlının
elindeki çiçek demetini yazalım.

Yazarak zamana yön verelim.
Geceden sonra yine gece olsun.
Gecelerde buluşsun gizli âşıklar.

Tut şu tokmağı,
vur boynuma asılı davula
ve ses ver sesime.

Haydi uyanın.
Hayat, uykuyla heba edilecek
kadar kötü değil henüz.

Kalkın bir şiir yazın
veyahut bir şiir okuyun.

Türkü dinleyin.
Pencereyi açın ağaçları seyredin.

Daha ölmedik, işte bir gökgüvercin.

Haydi, gülümseyin.

Savaş Barha

Gökuşuğım'a

Arada özlüyorum.
Bazen özlüyorum.
Sık sık özlüyorum.
Çok çok özlüyorum.

Sesini, nefesini, gülüşünü,
tenime dokunuşunu, öpüşünü.

Zaman denen şu illet
o günlerde kalakalsaydı.

Ben yanında, dizinin dibinde;
sen yanımda, baş ucumda.

Savaş Barha

Gökyüzsüz

Ah dipsiz
kuyulu gökyüzü!

Yuttun
bütün isyanlarımı.

Sustursun
haykırışlarımı.

Karabulutlar
saldın üzerime.

Güneşi, ayı,
yıldızımı sakladın.

Acı bana gökyüzü.
Yüzüm gülsün gökyüzü.
Yüzsüz müsün gökyüzü?

Savaş Barha

Gökyüzüm

Zilleri çalıp kaçasım var.
Sen gül diye çocuklaşasım var.
Aşk, heyecansız olmaz hadi şimdi gül.

Derin bir yaram var.
Tuz bassam iyileşmez,
tütün bassam kabuk tutmaz.
Yarama merhem ol hadi şimdi gül.

Büyük bir derdim var.
Haykırış çare olmaz,
hekim derman bulmaz.
Dermandır gülüşün hadi şimdi gül

Güzel bir hayalim var.
Ebediyen sevecek sevdam var.
Seni çok sevmem için hadi şimdi gül

Benim bir sevdiğim var.
Şiirde saklı bir adı var.
Dilinde büyülü sözcükler,
gözlerinde her renkten bir parça var.

Bir şey anlatırsın anlar,
bir şey düşünürsün hisseder,
bir şey yaparsın görmeden sezer,
bir şey mazhar olmazsa dertlenir,
bir şey ağlarsa üzülür,
bir şey kalırsa güler.

Sevdiğim, senin kalbinde
insanlığa yetecek sevgi var.

Sen böyle güzel severken,
ben böyle delice severken;
ne sen gitmiş olursun,
ne de ben gitmiş olurum.

Ruhum yanında iken
bedenler uzaklaşsa ne yazar.

Sevmek, yan yana olmak değildir.
Sen uzaktasın, ben uzaktayım.

Kemal Sayar'ın dediği gibi;
Uzaktan sevmelerde birinciyiz.

Biz, uzaktan severek
mutlu olan insanlarız.

Yanyana değiliz diye
ayrı sanma bizi gökyüzüm.

Bir kez yandım ben,
bir daha yakma beni gökyüzüm.

Savaş Barha

Gölgeler ve Ben

Dursa da zaman, değişse de mekân
bir sen kal yanımda, birde küçük divan.

Hava yağmurlu, pencerem açık,
şömine ateşle aydınlanıyor odam.

Masamda yollanmamış mektuplar,
bitmemiş şiirler, eksik kalmış bir kitap.

Radyoda İn Your Green Eyes çalıyor.
Gözlerimden bir katre yaş dökülüyor.
Bu aşkın özlem yükü bana ağır geliyor.

Şimdi kapım çalsa ve sen gelsen
koşarak, sınıksız boynuna sarılsam.

Bir ömür sürse ellerini tutuşum.
Bir ömür senle ebedileşse bu an.

Hava yağmurlu, pencerem açık,
şömine ateşle aydınlanıyor odam.

Tavana yansıyan gölgeler yüzünü çiziyor.
Gölgeler ve ben, sen aşkıyla sana hasretiz.

Savaş Barha

Gönderilmeyen Mektuplar

Bir o vardı hakim bey,
ruhumu hücre hücre anlattığım.

Şimdi yok.
Nasıl konuşayım?
Kime ne anlatayım?
Kimle taşı, böceği konuşayım?
Kimle gülüp, mutlu olayım?

Ellerim, parmaklarım, dilim, kalemim...
Her şey, ama her şey aciz.

Düşündüklerimi yazacak
hiçbir şeyin kudreti yok.
Anlıyor musun hakim bey?

Savaş Barha

Gönül Bahçem

Sabahın ilk ışığında
yavaşça gözlerimi açtım.

Yüzüm duvara dönüktü.
Aklıma gelen ilk sen oldun.

Bir damla yağ vardı
sağ gözümün ucunda.
Çünkü gece düşümdeydin.

İllegal yanım diyordun.
Koca yüreklim diyordun.
Efendim Mamostem diyordun.

Sana hasrettim.
Çok özlemiştim.

Perdenin gölgesinde
yüzünü gördüm, gülüyordun.

Başkaları görse hiçbir anlam veremez;
ama benim için senden başkası değildi.

Yatağımdan doğruldum.
Hatırandan öpüp güne başladım.

O sevdiğin parfümden sıktım.
Odana yayılan, ben kokan parfümden.

Bahçemdeki güller sen kokuyordu.
Kokundan biraz alıp içime sakladım.

Adın dilimde yürüdüm.
Yürürken seni zikrettim.

Bir kedi çıktı karşıma başını okşadım.
Küçük bir çocuğa merhaba deyip gülümsedim.

Bir kafenin isminde adını gördüm.
Gittim, oturdum bir bardak çay istedim.

Karşımda sen varmışsın gibi çayın
buğusunda seni aradım, çayım soğudu.

Kalktım, insanların arasına karıştım.
Aralarında olmadığını bile bile seni aradım.

Yürüdüm.
Bir kelebek kondu önümdeki ağacın dalına.
Ömrünün son demlerini yaşadığı besbelliydi.

Kanatları gözlerin gibi renkliydi.

Oturdum, kelebeği seyre daldım.

Biraz mavi, biraz yeşil,
biraz siyah, biraz ben.

Savaş Barha

Gönül Sızım

Yağmurun yağması
her zaman hüznülendirmez.

Karabulutlar gizlemişse güneşi
korkulmaz, sabırla beklenir güneş.

Ama bugün hüznün çökmüş şehrim.
Bugün günlerden seni yazma günü.

Yokluğun düştü aklıma.
Seni özledim, gözlerim buğulandı.

Bir banka oturup gizlice ağladım.
Hava soğuktu, yokluğunla üşüdüm.

Boynum bükük, seni özledim.
Sanki seni unutmuşum gibi haykırıyor dünya.

Seni her hücreme işlemiş gibi özlerken
seni unuttuğumu düşünüyor bizi görenler.

Ey sığircık kuşları!
Durun, çizmeyin yârin yüzünü.

Karabulutlar, çıkıp gidin.
Yeter bunca karardığınız.

Yârin adını kulağıma fısıldama ey rüzgâr!
Yapabiliyorsan yâri getir, yapamıyorsan sus.

Savaş Barha

Görünmeyen

Ne aynada görüdüğümüz gibi,
Ne de başkalarının bizi tanıdığı gibiyiz.
Biz, sizin bizi tasavvur ettiğiniz gibi değiliz.
Bizi bilen, yalnız biziz.

Ne güldüğümüz kadar mutlu,
ne ağladığımız kadar hüznülyüz.
Gülerken yüzümüz hep maskelidir bizim.
Ağlarken ise kuytu köşelerdeyiz.

Acılarımızı kırbaç yapıp sırtımızda eskittik.
Dikenli telleri ayaklarımıza biz bağladık.

Heyhat!
Akşam olmaya görsün.
Yağmur gözlerimizden akar.

Savaş Barha

Görünmeyen Duvarlar

Ne hale geldik!
Neydik, ne olduk!

Kapıldık bir rüzgara,
daldan dala savrulduk.
Toz, buz oldu benliğimiz.

Virane oldu ruhumuz.
Un, ufak parçalandı kalbimiz.

Göremediğimiz duvarlara tosladık.
Enkaz altında kaldık.

Ne sesimiz duyuldu,
ne de nefes alabildik.

Savaş Barha

Gözleri Tanrım

Gözleri Tanrım!
Nasıl anlatsam ki?

Tutmuş, cennetinden
yanıma göndermişsin.

Savaş Barha

Gözlerin Güneşim Olmuş

Geçmişin o güzel anılarını,
gelecek hayalleriyle harmanlayıp
kalbimin en derin, en ücra köşesinde
senin için gizli mabetler, şehirler kurdum.

Güneş asla tenini yakmaz.
Zaman, hep ikindi vakti serinliğinde.

Gökyüzü, ne çok aydınlık ne zifiri karanlık.
Gökyüzü, vişne renkli akşamüstleri gibi loş.
Bütün yollar çiçekli,
bütün ağaçlar meyveli,
bütün kalpler çocuk ruhlu.

En küçük hayaller gülmek,
en büyük hayaller güldürmek.

En büyük günah
selamsız geçmek.

Huzur ve mutluluk sokaklara
sağanak sağanak yağmakta.

Sokaklar paletsiz, namlusuz.
Çocuklar kurşun sesine yabancı.

Genç kızların çaldığı erbaneler,
zılgıtlar kulağımızın pasını siliyor.

Bütün köşe başları
umut ve düşünce kokuyor.

Bülbüller, nergisler,
mavi denizler seni anıyor.

Sen!
Evet evet sen sevgili, sen.

Kalbimi kalbinde saklayan sen.
Geceleri düşlerimi süsleyen sen.

Gülmek en çok sana yakışıyor.

Savaş Barha

Gözlerin Güneşimdir

Birde bakmışsın bir sabah
yıldızlar yeryüzüne saçılmış.

Ağaçlar meyve vermiş,
nehirler coşmuş, mevsim bahar.

İnsanlar mutlu, çocuklar şen,
sular berrak, bulutlar bembeyaz.

Teni okşarcasına esen rüzgâr
saçlarını savurmak için bekliyor.

Kuşlar kapına yığılmış,
heyecanla seni görmek istiyor.

Bütün enstrümanlar susmuş,
kelebekler ölüme dans ediyor.

Kitaplar en güzel sayfalarıyla
kendilerini okumanı arzuluyor.

Haydi, uyan gözlerini aç.
Gözlerini aç ki güneş doğsun.
Bedenler güneşe hasret kalmış.

Başını kaldır duran zaman aksın.
Pencereye yürü bekleyişler bitsin.

Kollarını aç çiçek koksun sokaklar.
Haydi, gülümse cennet olsun dünya.

Savaş Barha

Gözüm Yolda

Mor sümbüller açacak
tenin gibi beyaz dağlarımızda.

Yamaçları kaçak çay,
buram buram kekik kokacak.

Dicle'den başlayacak türküler,
Fırat'ta yankılanacak zılgıtlar.

Van Gölü etrafında
kurulacak en büyük halaylar.

Bu coğrafya bereketlidir,
her mevsim güzellik doğurur.

Gözlerine benzer umutlar,
gözlerin gibi rengârenktir.

Saçların gibidir nehirler,
karabahtlı köyler dolaşacak.

Ne kadar çocuk varsa
hepsinin gözleri gülecek.

İnsanlığın alkışında
sevdalar haykırılacak.

Bugün değilse yarın,
yarın değilse bir gün elbet
barış güvercinleri semayı donatacak.

Vişne renkli akşamüstlerinde
gözüm yolunu gözleyecek.

Savaş Barha

Gözyaşı Mahkûmu

İşte yine bir özlem vakti.
Hasret yorgunluğu çökmüş şehre.

Perdeler hafif aralık.
Odam zifiri karanlık.
Sema, sema aydınlık.

Yıldızlar ve ay
semayı aydınlatıyor.

Sus pus olmuş güneş.
Sus pus olmuş kuşlar.
Sus pus olmuş kâinat.

Bir ben konuşurum.
Ben ki sana hasret kalmışım.

Kalbimi dinle.
En ücra köşesinde
seni yaşattığım kalbimi dinle.

Aç pencereni
rüzgârla bir selam yolla.

Savaş Barha

Gözyaşı Yağmuru

Seni özlerken
döktüğüm göz yaşları
toprağa saçıldı.

Su oldu,
buhar oldu
bulutlara karıştı.

Hava soğudu,
yağmur oldu,
yeryüzüne yayıldı.

Şemsiyemi almadım.
Paltomu giyemedim.

Başımı kaldırdım,
yolda yürüdüm.

Yağmur oldun,
tenime değdin.

Bugün
sana kavuştum.

Bugün,
ya ölmeliyim
ya ölmeliyim.

Savaş Barha

Gözyaşı

Gülemedik ki büyüyünce.
Çocuklukta kaldı sevinçlerimiz.

Taşıyamadık bugünlere mutlulukları.
Mazide kaldı en güzel heyecanlarımız.

Biz büyüdükçe
hüznümüz de büyüdü.

Biz yaşadıkça
karanlıklar arkamızdan geldi.

Gözyaşı durmaz,
gözyaşı zem zem.

Savaş Barha

Gözyaşıma

Öyle güzel bakma.
Öyle mahsun gülme.

Kıskanır melekler,
kıskanır herkes seni.

Düşlerimden de güzelsin.
Hayallerim varlığın kadar değil.

Gitmemeliydin.
Yanımda kalmalı,
ellerimi tutmalıydın.

Her şeye, herkese rağmen
yarınlara demir almalıydık.

Rezil, rüsva olmuş geceler,
yokluğunda bahtım gibi kararmış.

Sanki yeryüzü göğe,
gökyüzü yere yaklaşıyor.

Yer ile gök arasında
sıkışıp kalmış gibiyim.

Daraldıkça daralıyor,
gitgide boğuluyorum.

Ömrünün son dakikalarındaki
kelebek gibi halsiz ve bitkinim.

Kimsenin bilmediği
yerlere gitmeliyim.

Saatlerin kullanılmadığı,
yeşilin her tonunun olduğu,
su sesinin yankılandığı yerlere.

Unutulmalıyım.
Benden haber almamalısın.

Umutla beslediğim yarınları
hüzünle büyütme çaresizliğindeyim.

Savaş Barha

Gül Ve Güldür

Senin bir parçan bende
benim bir parçam sende.

Ne sen tamsın
ne de ben tamım.

Sen mutlu olursan
bende mutlu olurum.

Sen sevinirsen
bende sevinirim.

Sen gülersen
bende gülerim.

Sen ağlarsan
bende ağlarım.

Hüzünlenirsen
hüzünlenirim.

Sen neysen ben oyum.
Ben neysem sen osun.

Mutlu olmamı istiyorsan
önce sen mutlu olacaksın.

Gülüşlerin uğruna
feda ettim bu aşkı.

Gülmemi istiyorsan ekmeğe,
suya muhtaç gibi güleceksin.

Savaş Barha

Gül Yanaklı

Gamzende bir gül tohumu.
Gözlerinde bir kaç damla yaş.

Hüzün alın yazımız.
Gözyaşların can suyu.

Gözlerin bir çağlayan.
Gamzende bir demet gül.

Bitmiyor bu hasretlik.
Yanakların gülistan.

Savaş Barha

Gül Yüzlüm

İşte buradayım.
Geldim, kapındayım.

Her şeyi ve
herkesi geride bıraktım.

Binlerce tufan görmüş,
kıyamet geçirmiş gibiyim.

Kalbimdeki seni
yaşatmak için ölmedim.

Adını haykıramadığım
karabasanlı gecelerim oldu.

Gönlüme düştün,
toprağa düşen cemre gibi.

Sen kalbimde oldukça
ben her halimle güvendeyim.

Yakılmış ve harap edilmiş gibi
kokuyor bu garip güreba şehir.

Sen olmayınca bu şehir virane.

Savaş Barha

Gülerken Ölmek İsterim

Ne sen bakisin,
ne ben bakiyim.

Fani oğlu faniyiz.
Ha öldük, ha öleceğiz.

Alacağımız nefes de sayılı,
göreceğimiz günler de.

Üzmeye,
kırmaya gerek var mı?

Ellerin ellerimde olsun.
Başını yasla omzuma.

Uzayıp giden yolun
seyrinde dinle kalbimi.
Sana sevgimi anlatıyorum.

Savaş Barha

Gölmekten Korkuyoruz

Sığ bir kalabalık içinde
yalnızlığın kıyasına vurmuşuz.

Konuşmak fayda etmiyor,
susmalar bir türlü anlaşılıyor.

Cümleler kifayetsiz,
başka diller etkisiz kalıyor.

Ağaçlar dile gelmiş,
bulutlar haykırışlarda,
rüzgâr nara atar gibi esiyor.

Kâinat konuşuyor,
kulaklar duymuyor.

Gönül görmüyor,
kalp hissetmiyor.

Bilinen bütün
kelimeler ağlıyor.

Bütün harfler
isyan bayrağı çekmiş.

Kâğıtlar firarda,
anlamlar karmaşık.

Savaş Barha

Gül-ü Bülbul

Sol yanım
dağlanmış gibi sızlıyor.

Kıyama geçmiş acılar
isyan edercesine şahlanmış.

Faili meçhul kederler
ha bire boynumu büküyor.

Kaybolmuş çocuk gibi
korkuyorum, tedirginim.

Ne kadar diretsemde
yakamozlaşmıyor yıldızlar.

Ne yapsam da
sensiz günler anlamlaşmıyor.

Her cümleyi sana yoruyor,
her sözü sana getiriyorum.

Bir söğüdün en üstündeki
titrek yaprak kadar yalnızım.

Ne kadar savrulsam da
düşmedim, dalımda yaşıyorum.

Göçmen kuşlarının sohbetinden,
her an efilce esip, geçen rüzgârdan
ve anılardan başka bir dostum kalmadı.

Topraktan biten gül gibi,
güle âşık bülbül gibi sevdalıyız.

Sen ki gül,
ben ki bülbül,
biz ki kavuşamayan,
birbirinden ırayan sevenler
adı değişen ölümün yaşayanlarıyız.

Savaş Barha

Gül'ü Revan

Ne zaman geleceksin
ya da ne zaman gel diyeceksin?

Sensiz geçen
günlerin hepsi karavana.

Nasırlaşan eller arasında
soluyor güldüğün resimler.

Kaf dağından esen rüzgâr,
kanayan yaralara çare olmuyor.

Her şey çok güzel olacak, diyor herkes.
Unutursun, geçer, dert etme, diyor herkes.

Her şeyin güzel olmasını değil,
günlerimin senle güzel olmasını istiyorum.

Seni ve senle geçen
günleri unutmak istemiyorum.

Seninle yaşanan anılar kadar kıymetli
başka ne var var ki şu kavanoz dipli dünyada?

Savaş Barha

Gülümse

Gülümse sevdiğim,
gözlerime bakarak.

Gülümse sevdiğim,
kötü günleri geride bırakarak.

Yeni bir gün doğdu,
yeni güne merhaba de.

Hava soğuk,
hava karanlık,
hava sensizlik kokuyor.

Haydi gülümse,
ısınsın yeryüzü.

Haydi gülümse,
aydınlansın şehirler.

Haydi gülümse,
kokun yayılsın dünyaya.

Haydi gülümse,
mutluluk ekilsin bahçelere.

İnsanlar yalnız,
çocuklar üzgün,
sevgililer mutsuz.

Haydi gülümse,
gülsün insanlar.

Haydi gülümse,
sevinsin çocuklar.

Haydi gülümse,
mutlu olsun sevgililer.

Savaş Barha

Gülümseyeme Bayramı

Bugün günlerden "Gülümseme Bayramı" olsun.

Gördüğümüz ilk kişiden başlayarak karşılıksız,
sebepsiz, amaçsız bir şekilde gülümseyelim herkese.

İyilikler yapalım menfaatsizce.
Kırgınlıkları, dargınlıkları unutalım.
Sevilme isteği olmadan sevelim.

Gülümseme Bayramı bugün.
Haydi bayramlaşalım.
Güle oynaya, sokak sokak,
cadde cadde dolaşalım.

Tanımadığımız insanlara gülümseyelim.
Bizi delirmiş sananlara da gülümseyelim.
Onların da bayramını kutlayalım.

Sonra bir ağaca,
bir kuşa,
bir çiçeğe,
bir kediye,
bir karıncaya da gülümseyelim.
Bayram, onların da bayramı olsun.

Gülmenin dili yoktur.
Gülümseyin.

Savaş Barha

Gülüşlerin Güneşimdir

Yüreğine iltica eden
bir garip mülteciydim.

Yalnızdım, üşüyordum.
Gözyaşlarım buz kesmişti.

Parmak uçlarımı
hissetmiyordum.

Titrek bir mum alevi
gibi tir tir titriyordum.

Ayaz bir gecede
ölüme terk edilmişim.

Bir kibrit çöpü
ateşine muhtaçtım.

Sonra
gülümsedin.

Güneş görmüş gibi
sıcacık oldu ellerim.

Savaş Barha

Gülüşlerle Gülmek

Çok yorgundum.
Yatağa uzandım.
Uzun uzun uyudum.

Sonra uyandım.
Başkasının derdiyle
dertlenemeyecek kadar dertliydim.

Kalktım, sokaklara çıktım.
Kahvelerde demli bir çay içtim.

Elim cebimde, gözüm yerde,
deli divane kaldırımlarda dolandım.

Müptezelin teki diyorlardı bana.
Sesler, arkamdan geliyordu.

Ama kimseyi takmıyordum.
Hiç kimse umrumda değildi.

Üzerimdeki yaftalarla
eve geldim, uyudum.

Gece uyandım.
Resmini gördüm.
Güldüm, mutlu oldum.

Sabah oldu
yine resmine baktım.

Yine yüzünde
tebessüm çiçekleri açmış.

O gülüşün sahibinin
kalbinde olduğunu bilmek
insanı, sema kadar mutluluğa
eriştirmiş gibi, paha biçilemez bir
bahtiyarlık sunmuş gibi sevince boğuyor.

O sendeki gülüş
bütün savaşları bitirir.

Fakat insanlık
henüz bunu bilmiyor.

O sendeki gülüş
her derde devadır.

Fakat doktorlar
henüz bunu bilmiyor.

Sen gülünce

mevsim değişiyor,
her ülkeye yağmur yağıyor,
iki yarım kürede de çiçekler açıyor.

Sen gülünce
Azrail bile tebessümle
alıyor miadı dolan canları.

Sen gülünce
yeni yeni şiirler yazılıyor,
tabiat ilk günkü gibi güzelleşiyor.

Sen gülünce
şairler mutluluğu yazıyor,
ressamlar papatyalar çiziyor.

Sen gülünce
mendil satan çocuklar
mendillerden gl yapıyor.

Sen gülünce
dikenli tellere takılmış gibi
sızlayan kalbim feraha eriyor.

Sen gülünce
bende gülüyorum.

Bugünde gl.
Bugün de dn gibi gl.

Dn gldğn gibi yarın da gl.
Dn gldğn gibi öbür gün de gl.

Sen gldke
bende gl ağacından yapılma
hatıranla seni zikredip gülüyorum.

Kimse kırılmasın; ama
gülmek en çok sana yakışıyor.

Savaş Barha

GülüŖün Kalbime Huzur

Bugün bir ölüydüm.
GülüŖünle dirildim.

Yüzünü gördüm
yerimden doğruldum.

GülüŖünle güldüm,
gülüşünle sevince boğuldum.

Duruşunla, bakışınla,
gözlerinle kalbimi doldurdum.

Ne akıl kaldı bende
ne de sen dışında bir düşünce.

Sendeledim, kaldırımlardan düŖtüm.
Duvarlara çarptım, omzumu yaraladım.

Deli divane sanıldım.
Devriyelere takıldım.

Kolumdan tutuldum, durduruldum.
Kimliğim sordular resmini sundum.

Adresimi unuttum, kesildi soluğum.
Durdum, güldüm, güldüm, durdum.

Ben semaya vuruldum,
yıldızlar bebek gibi masum.

Ay ışığı geceye lüzum.
Acılar geceye meşum.

Savaş Barha

GülüŖün Yolla

Bir küçük gülüşün yolla.
İster kuşun kanadında olsun,
ister güvercinin ayağında olsun.

Bir tatlı gülüşün yolla.
İster rüzgâra sakla yolla,
ister güneşin batışıyla yolla.

Bir buselik gülüşün yolla.
İster gurbet yolcularıyla yolla,
ister mevsimlik işçilerle yolla.

Bir tebessümlük gülüşün yolla.
Nasıl yollarsan yolla sevgili.

Savaş Barha

Gülüſüne Dilenciyim

Cam kırıkları
avuçlamıſ gibi
bir köſeye sinsem,
karanlığı tokatlarcasına
haykırsam
ve geceye
adını versem,
güneſim olur musun?

Seni özlerken,
göğsümde
kor ateſ saklar gibi
içten içe yansam
ve acımı
gözyaşıma saklayıp döksem,
sevdama umut olur musun?

Âſıkların kavuſamadığı,
çocukların ağladığı
ſu kokmuſ
ve bozulmuſ düzeni
yıkalım desem,
gözlerime
bir damla fer olur musun?

Düşsem de,
yorulsam da,
darılsam da,
tükensem de,
kırılısam da,
ağlasam da;
her an,
her saniye
yoluma yoldaſ olur musun?

Madem ben benim,
madem sen bensin,
madem o gün
sende bir parçam kaldı;
o halde ellerimi sımsıkı tut,
kalbinin
en ücra köſesinde
yaſattığın bana hayat ver,
gülücüklerini
gökyüzüne savuſtur.
Gülüſüne dilenciyim.

Savaſ Barha

Günaydın Sema Hanım

Günaydın Sema Hanım,
günaydın.

Gününüz
ışıl ışıl aysın efendim,
günaydın.

Eskiye dair acı veren ne varsa
dün gecenin son deminde kıvranıp
günün ilk ışığıyla karanlığa mahkûm oldu.

Yeni bir gün doğdu.
Perdenizi çekin efendim.

Bahçenize bakın.
Ağaçlar çiçek açmak üzere.

Kış, bağrımızdaki bütün elemeleri
lime lime edip bir Tanrı gibi yok etti,
günaydın.

Pencerenizi açın Sema Hanım,
kuşları dinleyin.

Kuşlar yeniden
ne güzel cıvıldaşıyor.

Merhaba deyin kuşlara efendim.

Önce hırkanızı giyin lütfen!
Üşümeyin, ben gibi hasta olmayın.

Bahçeye çıkın Sema Hanım,
toprağı avuçlayın.

Toprak,
bağrında rengârenk çiçekler
bitirmeden evvel
sevin toprağı Sema hanım,
okşayın toprağı.

Toprak,
yeniden hayat verecek dünyaya.

Toprağı dokunun ki;
yeniden filizlenecek bütün çiçekler
ömürleri boyunca her daim gülsün.

Rüzgâr...
Rüzgâr...

Rüzgâr, küçük bir çocuk gibi

köşe bucak kaçıyor benden.

Biliyor musunuz Sema Hanım?
Rüzgârdaki saklı kokunuzu almak için
canhıraş şekilde arkasından koşuyorum.

Yakalarsam eğer rüzgârı,
kemiklerini kırarcasına
sımsıkı sarılacağım ona.

Kokunuzu
benden saklayamaz.

Kokunuz efendim,
varlığınızın bir başka delilidir;
istediğim her an
sesinizi kulağımda çınlattığım gibi,
özlediğimde gözlerimi yumarak
sizi gördüğüm gibi.

Ben,
teneşirde doğdum Sema Hanım.

Canlı cenazeyim.
Yaşayan bir meyyit,
sürgün yemiş bir asiyim.

Kurtulmalıyım
şu müptelası olduğum
lanet olası kederden.

Bilirim efendim, bilirim.
Bu yol uzundur, bilirim.

Bu yol meşakkatlidir.
Bu yolun çilesi çoktur.

Bu yolda hüzün,
gökten yayılım ateşi gibi
sağanak sağanak yağarken,
alnıma kazınan yazgı,
dönüp bakmama
durup kalmama izin vermez.

Acıya takılmamalıyım.
Takılırsam düşer kalırım.

Düşersen eğer,
ellerimden tutun efendim.

Bir devrimci gibi
umuda yürümeme yardım edin.

Sema Hanım, her şeye rağmen
mutluluk da ölüm gibi değil midir?

Mutluluk, şah damarımız kadar
yakın olan ölüm gibi yakınımızdadır.

Mutluluk düşlerdedir.
Mutluluk tebessümlerdedir.
Mutluluk, aynı yıldızı izlemektir.
Mutluluk, hâlâ sevip sevimdir.

Bendeki aşk Sema Hanım...
Bendeki aşk, gönül sarayımın
büyülü odalarında mahfuzdur.

Bendeki aşkın fermanı
sözlerinizle yazılmıştır efendim.

Benim cennetim
iki kaşınızın arasındadır.

Sürgün yediğim dünyada
gamzeniz; evimdir, yurdumdur.

Sizi sevdama sakladım
Sema Hanım.

Sevdama duama,
duama kalbime,
kalbimi ruhuma,
ruhumu bedenime,
bedenimi dünyaya,
dünyayı gamzenize,
gamzenizi gülüşünüze.

Gülüşünüzle dağılıyor
hoyrat kâbuslarım.

Gülün Sema Hanım.
Gülün, gülümseyin.

Siz gülün ki
gamzenize sakladığım dünyaya
mahkûm ettiğim bedenim,
ruhuma hükmetsin ve kalbimin
en ücra köşesindeki
sizli duam kabul olsun.

Sevdam Sema Hanım,
sevdam.

Sevdam...
Sevdam...
Sevdam...
Sevdam...

Sevdam,
kor ateşlerde
harlanmış gibi.

Günaydın Sema Hanım.
Günaydın efendim.

Benim günüm,
güneş batarken başlar efendim,
günaydın.

Bana iyi akşamlar,
size günaydın.

Savaş Barha

Güneş Şahittir

Ne hayallere şahit oldun sen eyy güneş.
Hangi hayal menfaat uğruna kuruldu?

Hangi hayal saf sevgiydi?
Hangisi gerçek oldu, hangisi yıkıldı?

Kim hayallerinin gerçekleşmesi için çabaladı?
Kim hayalleri uğruna yatağından, uykusundan vazgeçemedi?

Kim bu hayaller için ne fedakarlıklar yaptı?
Kim ağladı ki hayalleri için?

Kim göz yaşları akıtarak yakardı hayallerini?
Kim hayallerini hak etti?

Savaş Barha

Güneşi Sönmüş Günler

Nasıl desem ki? Hangi cümlelerin kaderiyle oynayıp kederime boğayım? Sanki gökyüzü yıldız dolmuş da bir ben, kör kuyularda kalmış gibiyim. Yağmur yağarken zindanda mahsur gibiyim. Çölde biçare, susuz gibiyim. Öyle garip, öyle mahzun, ölmüş gibiyim. Ses ver balaban, ses ver. Kanatların ger üzerime. Korku kaplıyor yüreğimi. Ölüm değil, çaresizlik yoruyor beni. Yıldızım kayıp, ay kayıp, gün kayıp. Ses vermiyor ay ışığı, huzurum kayıp.

Savaş Barha

Güneşli Günler

Kışın sonu bahardır.
Baharı beklerim sabırla.

Gecenin sonu aydınlıktır.
Güneş elbette doğacaktır.

Bahtsız sanma sevdamızı.
Bizim nasibimiz mutluluktur.

Bitti, durdu gözyaşlarım.
Yüzüm tebessüm saçıyor.

Çiçekler, kuşlar, kelebekler rengârenk.
Çocuklar, âşıklar, sevdalılar tez gülün.

Sular şakırdasın, bülbüller ötsün.
Yeryüzü aşkın yüzü olsun, cennet koksun.

Not: "Yeryüzü aşkın yüzü olsun." cümlesi
Adnan Yücel'in "Yeryüzü Aşkın Yüzü Oluncaya Dek" şiirinden esinlenilmiştir.

Savaş Barha

Günlerde Saklısın

Seni yaşamak güzel şey.
Seni özleyince gözüm yaşarır, doğrudur.
Ama inan yüzümden tebessümler eksilmez.

Avucum kum taneleriyle dolu.
Hepsi büyüdü gibi, hepsi rengârenk.

Her tanesinde sen varsın.
Güzellik neredeyse sen oradasın.

Göğsüme vura vura naralar attım.
Kundaklanmış uykular pencerelerde.

Üzerimde onlarca şaşkın göz var.
Herkes beni izler, herkes beni bilmez.

Ömrü böldüm nefesten nefese.
Seni sevmeye ömür yetmez.

Nefesleri saatlere ayırdım.
Her saatte adın gizli,
her saatte sen varsın.

Seni sevmek için saatler garip kaldı.
Saatlerden gün yaptım, günlerde saklısın.

Yetmedin bana,
günlere isimler verdim.

Seni yazma günü,
seni sevme günü,
seni özleme günü,
seni yaşama günü,
sana âşık olma günü,
seninle konuşma günü,
seni rüyalarda görme günü.

Sığmadın günlere.
Seni günlerle anlatmak haftaları üzdü.

Aylar haftaları kıskandı.
Mevsimler aylara düşman.

Bir yaz günü seni tanıdım.
Sonra güz oldu, sonrasında kış.

Kış bitti bitecek, önümüz bahar.
Baharda çiçekler açar, kuşlar şakırdar.

Mart ayı bekliyor kapıda heyecanla.
Ayın biri olacak, sonra ikisi, sonra üçü.
Ayın dördü derken beşi olacak, güneş doğacak.

Herkes kendine yorar o güzel günü.
O güzel gün benimdir, sen benimsin.

Yeryüzü herkesin olsun, gülmek benim.
Seni sevmek varken dünya malı neyleyim.

Savaş Barha

Güzel Bir Gün

Göğsüme bir sevinç doldu.
Öylesine, sebepsizce, nedensiz.

Belki de sen gülmüşsündür.
Ben bilmeden mutlu olmuşumdur.

Duyamasam da hissedeceğimi bildiğinden
pencereni açıp günaydın demişsindir bana
en masum tebessümünle, kollarını iki yana açarak.

Ya da bir gülen bir çocuk görmüş,
onun gülüşüne sevinmişsindir.

Bilirsin sen mutlu olunca
ben daha çok mutlu olurum.

Savaş Barha

Güzel Gözlüm

Sevdiğimi söylediğim
ilk cümlem de,
son cümlem de baştan aşağı saftı.

Sevdim.
Sevdim ve hâlâ da seviyorum.
Şahit arama sevgime.
Seni, haykırdım karanlık gecelere.
Delil arama aşkıma.
Adını yazdığım kâğıtları kıskandım.
Sevdamızı arafta
bırakmayacak kadar bencilim.

Sen benimsin, gözlerin benim,
kokun benim, ellerin benim.
Sevdiysen eğer beni;
kalbin de benim, ruhun da benim.

Eskimiş raylar gibi yorgun yüreğim.
Hırpalanmışım, yaş dolu gözlerim.
Yakılmış bir köy gibi perişanım.
Güzel günlere hep bedbahtım.

Ey güzel gözlü sevgili.
Şüpheden arındır sevgini.
Dilinden düşür sitemleri.
Bırak şu dünyalık işleri.
Çık gel gecenin bir vakti.
Gülümse, tut ellerimi.
Ben ki adamın biri,
sen ki sevdanın piri.

Her eylemimde sen varsın.
Seni görmek istiyorum.
Sesini duymak istiyorum.
Seni düşünmek istiyorum.
Sana gelmek istiyorum.
Seninle gülmek istiyorum.
Ellerimi ellerinde ısıtmak istiyorum.
Rüyalarımı süslemeni istiyorum.

Gel ey güzel gözlüm, gel.
Bekletme artık, çık gel.
Ne gözümde yaş kaldı,
ne göğsümde kelebek.

Göçtü kuşlar,
kurudu yapraklar,
soldu çiçekler.

Durun kuşlar, durun gitmeyin!
Göçmeyin güneğe, terk etmeyin bu diyarı.

Bakin sevdiğim burada.
Onun olduğu yerde mevsim hep bahardır.
Yârin olduğu yere soğuk ilişmez, gitmeyin.

Kuruma ey yaprak, kuruma!
Kelebek olacak tırtıllar, kuruma.
Rengârenk kanatlarıyla yârin başında
dans edecek kelebekler, kuruma.

Neden boynunu büktün papatya, doğrul?
Yârim yanından geçecek, kokunla savrul.
Menekşeler, krizantemler, mimozalar.
Son cemre Mart'ta toprakta, sonrası abrul.

Savaş Barha

Güzel Gözlüm 2

Dilin sükût etmiş.
Gözlerin dalgın.

Sözlerinin ferî kaçmış.
Yüzün bana mı kırgın?

Bir sahnedir bu dünya
oynadıkça durmadık.

Doğaçlama oyunda
hata olur sanmadık.

Savaş Barha

Güzel Günler

Bıçak izi gibiydi sevdan.
Gün geçtikçe büyüdün bende.

Hasretliğe göğüs germek kolay sanırdım.
Yokluğun, tenimi yakarcasına acıttı yüreğimi.
Yokluğun ölümün diğer adymış, yokluğun başa bela.

Günler doğuyor, günler bitiyor durmadan.
Her yeni günle beraber gitgide içim yanıyor.

Prangalıdır dilim, dermansızdır derdim.
Azad eyle özlemimi, dermanım sensin.

Sabaha varınca gece
hasretlik artar gözlerimde.

Penceremde güller solmuş.
Güller gibi günlerim soluyor.

Bulutlar göçtü, toprak kurudu.
Hazan mevsimi geride kaldı.

Ömür geçiyor sensiz ve bitkin.
Ömür geçiyor sensiz ve yalnız.

Ah şu hasretlik,
şu beklemek yok mu?

Kudurmuş köpeklerin ağzında
parçalanıyor sanki bedenim.

Öylesine acı,
öylesine kederlidir sensizlik.

Sensizlik,
kelimelerin taşıyamayacağı kadar ağırdır.

Sarılıp ayrılmıştık.
Veda etmiştik güzel günlere.
Güzel günler geride kaldı.

Yokluğunun çaresizlik olduğunu bilmezdim.
Günler geriye aksa, zaman geçmişte dursa.
Sana sarıldığım o son anda kalakalsak daima.

Ama durmadı zaman, geçip gidiyor günler.

Savaş Barha

Güzel Günler Anısına

Geçmişin bugünlerinde, her anımda
bir tutam sen vardın yanı başımda.

Zaman, senle çok çabuk geçiyordu.
Saniyelerin saatleştığını anlamazdım.

Sesin;
gündüzleri kulağımda raks ederken,
geceleri düşlerimi maviye boyuyordu.
Tebessümün her tonu,
yüzünde hayat bulmuştu.

Mutluluğun bütün güzelliği,
gözlerinden yeryüzüne yayılmıştı.

O serin serin esen bütün rüzgârlar,
yanından gelmişçesine sen kokuyordu.

Ne zaman gülen bir çocuk görsem
aklıma hep sen gelirdin.

Sonra bir kıyamet koptu
ve sen yokluklara karıştın.
Yokluğunda ben çok ağladım.

O kadar çok ağladım ki;
bu yüzden şiirlerime hüznün bulaştı.

O sıcacık ellerinle tuttuğun ellerimi
tekrar tutman için Rabb'e çok yalvardım.

Şu duvarlar, şu saksıdaki kaktüs,
şu kalem, şu kâğıt, şu masa şahidimdir.
Kim bilir kaç milyon yıllık hasret çektim?

Yokluğunda çektiğim acıyı
kelimelerle anlatmaya çalıştım.

Ne kelimeler yetti bana
ne de o hüznünlü cümleler.

Sensizliğin ıstırabını anlatmaya
gayri gönlümün takati kalmadı.

Bir gülüşün vardı...
Bir gülüşün vardı hâlâ aklımda.

O gülüşünü tekrar duymak için
dağa kaç ömürlük hasret çekmem gerek?

Susma!
Bu sefer susma, konuş benimle.

Cehennemlik bir günahkârın yakardığı gibi
yakarmam mı gerekiyor sesini duymam için?

Eski kelimelere yeniden hayat verip
eşsiz cümleler mi kurmalıyım, söyle?

Dile getiremediklerimi
Şeyh Galip'in Hüsn-ü Aşk'ı gibi
uzun uzadıya yazmam mı gerek?

Özledim demem yetmez mi sana?

Savaş Barha

Güzel Yürekli

Hani mutluluktan
ağlamak gülmeye dâhildi.

Hani severken
dökülen gözyaşları ibadetti.

Mendil uzatma.
Bırak aksın gözyaşlarım.

Hep acı çekerken mi ağlayacağız.
Bugün de mutlu olduğumuz için ağlayalım.

Aç şu kafesin kapılarını.
Azat eyle muhabbet kuşlarını.

Balkona çık, gül, gülümse.
Avazın çıktığı kadar bağır.

Eyy güzel yürekli,
eyy derdimin tek dermanı,
eyy gönül sızım, sevdiğim;
teşekkürler, teşekkürler, teşekkürler.

Savaş Barha

Güzeller Güzeli

Girdiğin gönülde erguvanlar açmış,
nilüferler yüzüyor, ay çiçekleri gülüyor.

Sen gülünce,
mevsimler baharda takılı kalmış.
Saatler hep ikinci vakti serinliğinde.
Karamsarlık yıkılmış, ümitsizlik kayıpta.

O kocaman kalbinin güzelliğiyle
bütün kafesler boşaltılmış,
bütün mahkûmlar azat edilmiş,
bütün zihinler kötülükten arınmış,
bütün kurak topraklar yeşile boyanmış.

Senle beraber bu dünya
Adem'in gelişindeki gibi
ilk günkü haline bürünmüş.

Varlığını duyan her nefis;
bir güzellikle güzelleşmiş,
her beden bir aşka düşmüş,
her çocuk tebessümle uyur olmuş.

Sen yürüyünce denizler mavi,
ormanlar yeşil, çiçekler ürkek,
düşler güleç, hayaller bembeyaz olmuş.

Senle beraber türküler vuslatı,
şairler kavuşmayı anlatır olmuş.

Senle beraber filmler
mutlu sonla biter olmuş.

Senle beraber her sevgili
ayın mehtap halini seyreder olmuş.

Senle beraber buğday sarısı güneş
narin tenleri yakmaktan vazgeçmiş.

Senle beraber yıldızlar
gecenin aydınlığı olmuş.

Senle beraber umutlar
birer birer gerçekleşmiş.

Sen konuşunca;
ayrılıklar unutulmuş,
sevdalılar buluşmuş,
hülyalar gerçek olmuş.

Sen üzülme diye
silahlar susmuş,

Afrikalı çocuklar doymuş,
Filistin de kimse ölmemiş,
mülteciler vatanına dönmüş,

Sen duyarsın diye
nehirler şarıl şarıl akıyor,
kuşlar yarışircasına ötüşüyor.

Bastığın yerlerde
zembem gibi sular akıyor,
çimler bitiyor, tohumlar filizleniyor.

Başını okşadığın çocuklar
bir daha üzülüyor, ağlamıyor.

Sen ısındın diye
hiçbir ateş bedeni yakmıyor.

Geçtiğin bütün yollardaki
sokak lambaları ebediyen yanıyor.

Öyle güzel dualar etmişsin ki;
papatya falları unutulmuş,
anaların göğsü süt dolmuş,
sevenlerde şüphe kalmamış.

Sendeki aşk;
göze fer olmuş,
yüzü güldürmüş,
her saniye hissedilmiş,
her güne bir şiir yazdırmış.

Sendeki aşk;
ekmek buğusu gibi sıcak,
krizantem çiçeği gibi güzel.

Sendeki aşkla;
kendimi buldum,
benliğime kavuştum,
kaleme hayat verdim,
kağıda güzel sözler karaladım.

Seni düşününce;
içime sevinç düşer oldu.

Seni düşününce;
mutluluk gözyaşları döker,
dünyayı rengârenge boyar,
insanları hep sever oldum.

Seni tanıyınca;
umudumu saklar,

düştüğümde kalkar,
hayallerim için savaşır oldum.

Seni sevince güldüm.
Seni görünce güldüm.
Sesini duyunca güldüm.
Rüyama gelince güldüm.
Seni düşününce güldüm.

Sen kalbimde iken
ben hep güler oldum.

Savaş Barha

Güzelliğın Başa Bela

Boynunda küçük bir taş,

mermer ocağı gibi ağır,
kuş tüyü kadar hafif,
dışında isminden bir harf,
içinde sana olan sevgi,
denizin kokusu,
aşkın buğusu,
gözlerinin nuru.

Bütün yıldızlar uykuda,
insanlar kovuğunda inzivada,
ağaçlar şahit, toprak şahit,
yağmur şahit, cinler şahit.

Felekten bin geceye bedeldi
o masum gözlerini gördüğüm o an.

Semadaki ay şahit, ay ışığı şahit,
seni haykırdığım geceler şahit.

Taş kesiliyor gökten yere inen melekler,
güzelliğın karşısında gözleri kamaşıyor.

Güzelliğın başa bela,
uyku kaçırıyor, uyutmuyor.

Düşlerden de güzel
seni düşlemek, seni düşünmek.

Savaş Barha

Hasret

Düştün yine düşüme,
gecenin en zifirisinde.

Uyandım gün ağarınca,
kirpiklerim sırlıslam.

Savaş Barha

Hayali Şiirler

Demiştim ona, karışma işime, diye.
Ölünce çekersin hesaba mahşerde.
Bin ömürlük hayallerim var benim.
İki günlük ömrüm kalmış bu yerde.

Rüyalarda gülüyor, ayıkken ağlıyoruz.
Şiirlerle yatıyor, şiirlerle uyanıyoruz.
Âhh bu yeryüzü, çok, çok keder dolu!
Hayallerimizi hep şiirlerde yaşıyoruz.

Savaş Barha

Hayallerden Başka Nem' Var

Dur çalar saatim.
Dur, çalma!
Biliyorum sabah oldu,
senden önce uyandım.

Gözlerimi tavana dikip
sevgiliyi düşündüm.

Şimdi yanımda olsaydı,
senin yerine beni o uyandırsaydı,
yanağımdan öpüp günaydın deseydi
gülerdim, mutlu olurdum,
güne mutlu başlardım.

Güne mutlu başlamayalı
epey oldu biliyorsun.

Ama olsun.
Cemal Süreya'nın dediği gibi
görmeden sevmek ibadet değil miydi?
Görmesek de sevmekten vazgeçmedik ki.
Yanımda olmamasına kızmadık ki.
Duamız ona kavuşmaktan ibaret değil ki.

En büyük duamız sevgilinin mutlu olması.
Yanında olsak da mutlu olması,
yanında olmasak da mutlu olması.

Arzularımızı gömeli çok oldu.
Hayallerle yaşamak alışkanlığımızdır.
Ne olur, hayaller ve arzular karıştırılmasın.

Yârin elini tutmak istemek arzu değil bir hayaldir.
Hayallerimiz küçük görülmesin, horlanmasın.

Hayallerimiz gerçekleşmiyor diye
kocaman sevdamız küçümsenmesin.

Varsın sevgiliyi bir ömür görmeyelim.
Sevgilinin ellerini tutamayan bu eller
varsın kurusun, çatlasın, nasır bağlasın.

Ama ne olur
hayallerimize dokunulmasın.

Zaten yanımda değil, sesini duymuyoruz.
Zaten geceleri yıldızımızı yalnız başımıza izliyoruz.
Bunlara rağmen hayallerimiz bizde kalsın, ne olur.

Onun gidişi beklemektir,
benim bekleyişim gitmek.

O bekleyerek gitti,
ben giderek bekledim.

İşte biz böyle sevdik.

Biz, birbirimizden vazgeçtik.
Sevdamızı yıldızlara bağışladık.

Kader seni bana yazmamış,
bırak da ben hayallerimi yazayım.

Savaş Barha

Hayallerim

Hayal etmek;
en güzel dua,
en güzel rüya,
en güzel sevdadır.

Hayalleri senle süslemek;
sevinçtir,
huzurdur,
mutluluktur.

Hayallerle yaşamak;
deliliğimdir,
özgürlüğümüdür,
sonsuzluğumdur.

Hayallerim umudumdur,
hayallerim gözlerindir,
hayallerim vuslattır,
hayallerim sensin.

Savaş Barha

Haydi Kalkalım

Haydi kalkalım mı artık?
Saat geç oldu.

Yarın tekrar gelir,
gelecek hayalleri
kurmaya devam ederiz.

Biz bu şekilde
ya kafayı yiyeceğiz
ya da hayallerimize kavuşacağız.

Ama şimdilik kalkalım.
Bir ay parası bulup,
kitabımıza geri dönelim.

Hayallerine kavuşan insanların
yaşadığı hayatı anlatan kitaplara.

Yağmur yağıyor.
Hava yine sen kokuyor.

Her tarafta gözlerin var.
Herkes sen gibi.
Her şey sen sanki.

Savaş Barha

Hemdemlik Yaraşız Bize

Söz verdik, hü­zün yok.
Söz verdik, ağlamak yok.
Söz verdik, üzülmek de yok.

Mutlu olmak için çabalayacak,
hep iyi olacaktık.

Güller solsa da,
günler geçse de,
umutlar tükense de
biz bizden vazgeçmeyecektik.

Kalbimizin en ücra köşesinde,
bir iğne ucu kadar yerimiz olsa da razıydık.

Aradaki mesafe değil binlerce kilometre,
dünyadan cennete kadar bile olsa sevgimiz bitmeyecekti.

Bir çocuk gülüşünde de görürüz birbirimizi,
bir kelebeğin kanatlarında da.

Meftunuz, vaveylalarımıza eşlik eder kuşlar,
koparır benliğimizi bizden.

Gözyaşımız yere düşmeden
bad-ı saba alıp götürür yare,
saçlarına kondurur.

Hasbelkader
bir aşk sardı etrafımızı hey can.

Hemdemlik yaraşır bize,
biz bize hemdem,
hemdemiz bize.

Savaş Barha

Her Şey Üşüdü

Kapı açıldı.
Soğuk bir rüzgar girdi içeri.

Ben üşüdüm.
Duvarı da asılı resmin üşüdü.

Soba üşüdü.
Odayı aydınlatan lamba üşüdü.

Çayım üşüdü.
Şana yazdığım mektuplar üşüdü.

Kelimeler üşüdü.

Savaş Barha

Her Şeye Rağmen Sen

Beynim
kaynıyor sanki.

Çatlayacak derecede
başım ağrıyor.

Çıldırmaq üzereyim.
Yokluğun mu sebep oldu,
yokluğundaki dikkatsizliğim mi?

Seni düşünmek mi
ağıttı başımı?

Ellerinin
ellerimde olmaması mı?

Dertlerime derman
değil miydi gülüşün?

Kokun şifa
değil miydi bana?

Ellerin ellerimdeyken,
ebediyete yelken açmış
bir gemi değil miydi zaman?

Uyumalıyım.
Rüyamda seni görmeliyim.

Müsaitsen eğer
akşam saat 10 gibi
uyuyacağım.

Rüyama buyur gel.
Seni görmeliyim.
Hiç iyi değilim.

Savaş Barha

Her Şeyim Ol

Arkadaş ol bana.
Yoldaş ol, sevgili ol.
Yaren ol suskunluğuma.

Ağlayan başıma omuz ol.
Sırdaşım ol, saklı bahçem ol.

Gülüşlerime ortak ol.
Acımı da, sevincimi de bil.

Ellerimi tutunca heyecanımı gör.
Yanıma otur, yağmuru izle benimle.

İnsanların yağmurdan kaçışına inat,
dans et benimle sokak ortalarında.

Bulutlara isimler verelim.
Rüzgâr estirip maviye çalalım semayı.

Topraktan şekiller yapalım.
Yeni oyuncaklar tasarlayalım.

Taşları boyayıp kaldırımları süsleyelim.
Su sesi yankılansın sokaklarda, nehirler aksın.

Her meyveden tadıp,
bütün şehirleri gezelim.

Kar tanelerini avucumuzda eritip,
kuruyan kalpleri yeşillendirelim.

Başımızı kaldırıp yürümeyelim.
Karıncaları sevelim, çiçekleri koklayalım.

Kirpik ucundan öpelim bebekleri.
Bebek kokusu gibi koksun dünya.

Çiğdem çiçekler ekelim pencerelere.
Kopsa da kıyamet hep gülüp geçelim.

Savaş Barha

Herkes Gibi

Dermanı sende
bir derdim var benim.
Geceleri ağlarım,
gündüzleri yastayım.

Bütün hüznlerin
başkenti benim.
Bir burda yanarım,
bir orda.
Evet doğru,
toprak kurumuştur.
Ama gücüm yetmez
yağmur yağdırmaya.

Gözyaşım,
ancak saksıma yeter.

Çiçeğim sıska,
çiçeğim buruşuk,
çiçeğim boynu bükük.

Büyük sözler verdik,
büyük yeminler ettik.

Ne sözümüzden döndük,
ne de yeminimizden vazgeçtik.

Biz, herkes gibi değildik,
herkes de biz gibi değildi.
Şimdi biz, herkes gibiyiz,
herkes de, biz gibi.

Savaş Barha

Hicran Yorgunu

Ne olmak istiyoruz?
Ne olmak için yaşıyoruz?

Olmak istediğimiz şey
yaşanacakları hak ediyor mu?

Toz pembe bir hayal kurmanın cezası
neden kat kat acı çekmek olmak zorunda?

Mevcut düzen yıkılmadan da
yeni bir düzen kurulamaz mı?

Bedenler büyürken
ruhlar çocuk kalamaz mı?

Bu zamanın derdi ne?
Neden hızla akıp gidiyor?

Bir kelebeğin güzelliğini
bir ömür seyretmek
neden imkansız?

Neden herkes sustu?
Neden her yer karardı?

Bu ne menem
bir kıyamettir?

Offfff offf!

Yine kitabın
ortasından konuşuyorum.

Beynimi kemiren düşünceler
dilimde intihar ediyor.

Şakağımday dayanılmaz
bir acının ıstırabı var.

Yağmur yağıyor.

Gözlerime
sis perdesi çöktü.

Her yer
rüyalarımday düştüğüm
uçurum gibi karanlık.

Ne tutunacak bir dal
ne de uzanan bir el var.

Bir berduşum.

Gölgesiyle arkadaş
biçare bir yalnızım,
yalnızlığa mahkum edilmişim.

Dünya zindanına prangalanmış
boynu bükük bir mahkumum,
mahkumiyetim ile kol kola girmişim.

Bir bardak suya,
tatlı bir tebessüme,
bir ekmeğe muhtacım.

Dilek ağacına bağıladığım
dileklerim nerede?

Saksım, uçurtmam,
şiirler doğuracak kağıtlarım nerede?

O masmavi gökyüzüm,
o bembeyaz semam nerede?

Kim çaldı kapımdaki
boncuklu ayakkabılarımı?

Kim vurdu sırtıma?
Kim ağlattı beni?

Falci kadınlar neden yalan söylüyor?
İskambil kağıtları neden yalan söylüyor?

Papatyalar, kahveler,
eller neden yalan söylüyor?

Tek gerçek
gözlerin değil miydi?

Hastaların şifası merhemdeydi.
Benim merhemim gözlerinde değil miydi?

Gözlerindeydi
umut bağıladığım düşlerimin
en güzel yarınları.

Gözlerindeydi
haykırmak istediğim düşlerimin
saklı kalmış anıları.

Gözlerindeydi
seninle kurduğum hayallerimin
büyülü anahtarı.

Bir kahve içmeliyim.
Sonra bir kahve daha.
Sonra bir kahve daha.
Ve sonra bir kahve daha.

Uyumamalıyım.

Uyursam,
yine senli düşler görüp
umutlanacağım.

Artık umutlanmak değil,
umutlarımın gerçekleşmesini istiyorum.

Savaş Barha

Hiçlik

Tohumdum, filizlendim, fidan oldum, çiçek açtım.
Hava soğuktu, korktum, büyümeden üşüdüm.
Yapraklarım bir bir döküldü, dalım kurudu.
Toprak da küstü bana, boynum büküldü.
Yağmur yağmadı, rüzgar sertçe esti.
Bir yana savruldu, tutunamadım.
Çukura düştüm, kurtulamadım.
Gün geçtikçe parçalandım.
Parçalandıkça dağıldım.
Dağıldıkça yok oldum.
Vardım, artık yokum.
Yokum ve hiçim.
Hiçim.
Hiç.
H...
...
..
.

Savaş Barha

Hudutlu Sevda

Bir hududu olmalı bu uzun gecenin.
Bir hududu olmalı bu zifiri karanlığın.
Bir hududu olmalı bu çektiğim ıstırapların.

İllegal bir sevdaya düşmüşüm.
Tıkılıp kalmışım zihin sandığıma.

Yumruğum kana bulanmış.
Hayallerime karabasanlar çökmüş.
Yıkamıyorum görünmez duvarları.

Sesime ses, nefesime nefes olmalısın.
Ovmalısın ellerimi, bedenime güneş olmalısın.

Bir hududu olmalı bu dökülen kanların.
Bir hududu olmalı bu kavuşamamanın.

Özlemin, hasretin, dertlerin, kederin
kuytu köşe ağlamanın bir hududu olmalı.

Kapından geçişlerim dindirmiyor acımı.
Pencerenden usulca bakışın yüreğimi yakıyor.

Sokağındaki papatyaların boynu bükülmüş.
Sokağına hüznün yağmış, sokağın hüznün kokuyor.

Bastığın yer gülistana dönerken,
nasıl gönlün razı oldu bu zulme?

Kırlangıçlar semada deliye dönmüş.
Mevsimlerin akli karışmış, kış, güz olmuş.
Ben gibi hasret kalmış toprak kar tanelerine.

Bir hududu olmalı sözlerle öldürülmenin.
Bir hududu olmalı bütün gidişlerin ve bekleyişlerin.

Sesini ekmeliydim bulutlara, dağlara, ovalara.
Rüzgâr estikçe seni duymalı, senle uyanmalıydım.

Resimlerinle, hatıralarınla avunuyorum.
İlk gün gibi sesin hâlâ kulağımda çınlıyor.

Ellerini tutup dünyaya meydan okurdum.
Şimdi gölgemden kaçır, karanlıklara sığınırım.

Bir hududu olmalı sensiz uyanmaların.
Bir hududu olmalı avunmaların, kaçışların.

Belki seni görmüştür diye
sokağındaki köpeğin gözlerine baktım.

Belki dokunmuşsundur diye

sokağındaki ağaçlardan birer yaprak topladım.

Belki kokun yayılmıştır diye
sokağındaki havayı ciğerlerime doldurdum.

Vakit, gecenin en yalnız ve sessiz anıydı.
Sokağında oturdum, ağladım, ağladım, ağladım.

Sokağın, yatağın gibi sıcak değil.
Ellerim üşüdü, ben üşüdüm, gözyaşlarım üşüdü.

Bir hududu olmalı yanına gelemeyişimin.
Bir hududu olmalı öldüren suskunluklarımın.
Bir hududu olmalı saçlarına dokunamayışımın.
Bir hududu olmalı kara yazgımın kararmasınının.

Savaş Barha

Huzur Sende

Günlerce, haftalarca, aylarca.
Bir dirhem mutluluk arar durdum.

İçten içe eridim, bittim.
Kendimi yedim, tükettim.
Gözüm yolda seni bekledim.

Ne sesin duydum,
ne yüzün gördüm.

Gökkuşığı gözlerini
yıldızımızda gördüm.

Nefesin güllerde saklanmış.
Sesini rüzgârlardan ayıkladım.

Gülüşünü çocuklarda gördüm.
Sıcaklığın güneş olup doğmuş.

Adın dilimde, yüzün düşlerimde.
Sevdan kalbimin en ücra köşesinde.

Bir parçam sende kaldı.
Ondandır bunca hüznüm.

Sensiz ben hep eksikim.
Ne tam varım, ne tam yokum.

Tek kulaklı, tek gözlüyüm.
Yarım kalpli, tek kolluyum.

Savaş Barha

Huzur Senin Yanındır

Hava soğuk,
toprak ıslak,
bulutlar ağlıyor,
yanımda sen varsın.

Karşımda ateş,
sehpada kahve,
bir elimde kitap,
odamda kokun var.

Düşümde sen,
gerçekte sen,
bir elimde sen,
kalbimde sen varsın.

Savaş Barha

Huzur Veren Hatıra

Madem gözlerim var,
gel de göreyim.

Madem ellerim var,
yaklaş da tutayım.

Kokunu alamayacaksam,
sürme o tespih kokunu.

Madem faniyiz,
madem öleceğiz,
maden yok olacağız
o vakit gelmesen de gül bana.

Senin olduğun şehir
cennet olsa da bana,
senin olmadığı şehir
cehennem değildir bana.

Gittiğim her yere
yüreğimde seni de götürürüm.

Elimde hediye,
hediye kokun,
kokunda hatıran,
hatıranda huzur var.

Savaş Barha

Huzurlu Günler

Bataklığa çevirmişti ömrümü,
yokluğunun verdiği ıstıraplar.

Balığın karnındaki
Yunus peygamber gibi,
o büyük tufandan kurtulan
Nuh aleyhisselam gibi,
cehennemvari ateşlerde
yanmayan Hz. İbrahim gibi ferah tayım.

Sesin,
ile dehlizinden
ekip çıkardı beni.

Günlerim,
yine senle ssleniyor.

Günlerim,
gnlerinle anlam kazanıyor.

Baki bir mutlulukla
nasiplenmiş gibi bahtiyarım.

Ama yetmez ki bana
bunca iek,
şu gökyüzü,
şu kuşlar,
mavi düşler.

Göğe merdiven dayamalı,
bulutlarda sümbüller,
krizantemler, gller,
nergisler bytmeliyim.

Bir mr daha yaşayıp
ab-ı hayatı bulmalı,
sevdanın düştüğü bu ruhu
ebedi kılmalıyım.

Ben değil,
kalemim gambazlıyor kâğıtlara,
dillendirmeye korktuğum duygularımı.

Suç varsa kalemindir.
Kabahatler kaderindir.

Mukadderattı bizi ayıran.
Yine mukadderattır
bize mutlu olmayı tattıran.

Nefesimizin celladı bizdik.
Biz, yarının mitleriydik.

Bedeni paklayan sudur,
ruhu temizleyen ateş.

Aşkın ateşidir
karanlığımı aydınlatan.

Emanet değil midir bu can?
Bu candaki canan, sen değil misin?

Sen değil misin
aylar sonra bana gülümseyen,
ellerimden tutup araftan kurtaran?

Sensin Ay Işığım, sensin.
Sensin beni mesut eden.

Savaş Barha

Huzurluyum

Hazan mevsimini gömdüm.
Tarumar eyledim mesafeleri.

Özlemeyi unuttum,
Yokluğuna ağlamıyor,
gözyaşı dökmüyorum.

Büyüdü ruhum.
Okunup, üflenmiş gibiyim.

Nefsim köreldi, yontuldum.
Yüreğimin soğukluğu korlandı.

Yalnızdım, artık değilim.
Kalbimde getirdim seni.

Yanımdasın, ellerim avucunda,
başım omzunda; kalbim kuş tüyü.

Busen gül kokuyor.
Gülüyorum, içim kıpır kıpır.

Gamzene ilişti gözüm.
Gamzesinden öptüğüm sevgili.
Ölürsem eğer gamzene göm beni.

Savaş Barha

Hüsn-ü Aşklaşmak

Aşkla başlasın bütün şiirler.
Aşkla uyuyalım, aşkla uyanalım.

Aşkla yaşayalım ölene kadar.
Aşkla hayata anlam verelim.

Her şey aşklaşsın.
Rüzgâr aşk essin.
Çiçekler aşk açsın.
Nehirler aşk aksın.
Ekmek aşk koksun.
Kitaplar aşk yazsın.
Güneş aşk doğsun.
Yağmur aşk yağsın.

Tarih unutulsun,
yeniden yazılsın.

Aşk yılının, aşk ayında,
aşk gününde doğmuş olalım.

Çocukların adı Âşık olsun.
Âşık Ahmet, Âşık Kerem,
Âşık Zeynep, Âşık Şeyma.
Âşık oğlu âşık, âşık kızı âşık.

Mahlasım Pir-i Aşk'tır.
Şiirim Hüsn-ü Aşklaştı.

Sevdam aşkın doruğunda.
Umudum aşkın avucunda.
Gözlerim aşkın ferî olmuş.
Yüzümde aşkın mutluluğu.
Ruhum aşk bahçesinde divane.

Savaş Barha

Hüsn-ü Fecr

Ey sema!
Ey gökyüzü!
Ey kuşların diyarı!
Ey bulutlar kervanı!
Ey aşkımın vazgeçilmezi!
Ey dua dua yakardığım mabet!
Ey herkesten gizlediğim çilehanem!
Ey mutluluktan çılgık attığım koca derya!
Ey hasretimin vuslatını tattığım görünmez sema!
Ey tuzlu gözyaşlarım dokunan illegal yanım!
Ey kalbimi prangaladığım dağ silsilesi!
Ey mahlûkatın en güzel yüzlüsü!
Ey başlardaki oyalı yazma!
Ey yıldızların yuvası!
Ey titrek dudaklı!
Ey gözyaşım!
Ey sema!

Bir fecir aydınlığına bürün bu gece.
Bir karanlık kuyuya dolunay ışığı saç.

Kırılmış kalplerin göğsünü gülistana çevir.
Yolsuzlara yol göster, biçarelere yaren ol.

Cennet eyle zindanları heyhat.
Kaskatı kesilmiş vicdanları yumuşat.

Hani, nerede hüzün?
Sen, bize gülünce ağlar mıyız sandın?

Sen gülünce;
heybeler dolup taşar,
küçücük yavrular uyur,
dünyanın düzeni baki olur,
kavgalar, düşmanlıklar tükenir,
sükût çöker karanlığın uğultusuna.

Ey gece, uzadıkça uza!
Hüzünlü kasvetler dağılsın.
Şiir kokulu şehirler aşkına, uza.
Varma, bizi yalnız koyan sabaha.
Gülücükler konsun yanaklarımıza.
En sert rüzgârlarınla dolan etrafımda.
Bir gece bitmeden ötekine kavuş, uza.

Evet, deliyim.
Bende mecnun gibiyim.
Ölümlülerin divanesiyim.

Sen ki Leyla'yı koruyup kolladın.
Leyla'mı da Leyla gibi koruyup kolla.

Kışta baharı, kurakta gülü, uzakta yâri özleriz.
Mevla'nın gözlerini Leyla'nın gözlerinde ararız.

Leyla'lar aşkına ey sema!
Dindir artık dillerdeki ağıtları.
Kaçak çay kokusu yay odamıza.

Ben ki dingin bir denizim.
Hırçınlaştıkça çıldırır, deliririm.

Kararma bu gece ey sema!
İnsanım, yas tutarım, ağlarım.

Pencere pervazına sığınan serçe gibi
yalnız ve çaresizim, küçüğüm, üşürüm.

Şarkılar yapışmış dudağıma.
Ben susarsam eğer, ölürüm.

Bir çocuğun gözlerinde saklamalıyım umudu.
Umut tükeniyor, zaman daralıyor, zaman kördüğüm.

Boynundaki çukura gömülmeli,
bir ömür gözlerini görmeliyim.

Uzak tepelerde yaşayan
bir söz ağacı kadar yalnızım.

Dallarım kuruyor,
gövdem çürüyor,
yapraklarım soluyor.

Üşümem ey gökyüzü, üşümem!
Yağdır üzerime en sağanak yağmurlarını.
Üşümem ey sema, üşümem, dök gözyaşlarını.

Savaş Barha

Hüzün

Gül kuruttum kitabın arasında.
Umut kuruttum, göğü kuruttum.
Dört yapraklı yoncalar kuruttum.

Adına rastalayınca
gözlerimi kuruttum.

Savaş Barha

Hüzün Günü

Yarınlara küçük bir
bahane saklamıştım.

Aylar sonra selam vermek,
halini sormak için sebepliydim.

Merhaba diyecektim.
Nasılsın? diyecektim.
İyi misin? diyecektim.
Seni özledim! diyecektim.
Hadi yine gül! diyecektim.

Merhaba yazarken bile
çocukça heyecanlanacaktım.

Ben ki kaleme yön veren,
ben ki kağıdı utandıran biçare;
karşında iki kelimeyi bir araya
getiremeyecek kadar çekinecektim.

Sonra sende merhaba diyecektin,
ve ben ömrümce bunu düşünecektim.

Söylediklerini yazacak,
belki binlerce defa okuyacaktım.

Ne vardı yani öte tarafta.
Burada kalmak zor mu geldi?

Buradaki çiçekler
güzel kokmuyor mu?

Şehrimdeki çocukların da
gülmeye hakkı yok muydu?

Sen olmazsan kim
onların başını okşayacak?

Kim yarınlara umut serpecek?
Kim gülücük tohumları ekecek?

Söz vermiştim bir daha
papatyaları koparmayacaktım.

Sözümü tutamadım diye mi,
bana darıldın diye mi gittin?

Gel gözyaşım, gel, gel, gel.
Her saksıya papatya ekeceğim, gel.

Savaş Barha

Hüzün Saati

Bugün günlerden hüzün.
Saat hüzün sabahı 7'si.
Dünde günlerden hüzündü,
evvelindeki günler de.

Yokluğunla günlerin adı değişti.
Hüzünleşti günler.
Mevsimler hep güz,
gökyüzü hep karanlık.
Gülüşünle yüzümde
hayat bulan tebessüm öldü.
Ağlayan palyaçolar gibiyim.
Her yanıım akmiş,
her yanıım darmaduman.

Biliyor musun bir katilim ben,
yokluğunda kuşu küstürdüm?

Savaş Barha

Hüzünlü Bekleyişler Durağı

Bekledim,
geleceksin diye bekledim.

Hava soğuktu,
yağmur yağıyordu,
farkında değildim,
geleceksin diye bekledim.

Geleceğin anın
heyecanıyla bekledim.

Sonra sen gelmedin.

Sen gelmeyince
üşümeye başladım.

Sen gelmeyince
yağmurda ıslandım.

Bekledim,
gelmedin.

Savaş Barha

Hüzünlü Bir Gece

Ahh deli divane rüzgâr!
Ahh kararmış gökyüzü!
Ahh beni benden alıp del' eden yâr!

Efkârım büyük.
Derdim dağlar kadar.
Efkârıma dokunma.
Derdim dermansız.

Biçare merhem,
Biçare lokman hekim.

Kör olası dünya,
sahte şahsiyetler,
yalandan gülümsemeler
yordunuz, üzdünüz, kırdınız.

Gayri sevincim tükendi.
Kırıldı gönlüm, kırıldı yüreğim.

Şimdi güneş ne diye doğacak?
Rüzgâr ne diye efil efil esecek?
Ne için mutlu olup, güleceğim?
Ne için umudumu yaşatacağım?

"Asla pişman olmadım." sözleri
aklımın her köşesinde yer edinmişken
yaşananları bir hata olarak görmek de neyin nesi?

Sevdanın adı mı değişti?
Ben mi treni kaçırdım?

Gönül gözüyle bakmıyor muyduk?
Kalplerimizle görmüyor muyduk?
İsyankâr cümleleri zincirlemedik mi?
Ne oldu, ne oluyor?

Sonsuzluk şerbetinden
aşkı yudumlamadık mı?

Ahh gözlerim!
Kör olsaydın da görmeseydin.

Ayakta uyumuşuz, hata yapmışız.
Yâr öyle diyor.

Doğma güneş, esme rüzgâr.
Gelme mutluluk, öl umut.

Savaş Barha

İç Yangını

İlk defa aşka maruz kalmış gibi seni senden, sonsuza dek istedim. Doymadım, doyamadım ellerin avuçlarımdayken yangınlar ortasında kalmış gibi terlemeye. Sen terimi silince terlemeyi sevmiştim belki de.

Bir saksı aldım çarşıdan, içine fesleğen koydum, balkonumda büyüttüm. Balkonuma kokusunu yaydı. Seni hatırlattı. Neden seni hatırlattı, anlamadım. Ne sen bana ne de ben sana, biz bize fesleğenli cümleler kurmamıştık hiç. Hiçbir sohbetimize mevzubahis de olmamıştı. Ne garip şey! Sanırım aldığım her çiçekte seni buluyorum, belki de ondandır seni anışım. Belki de seni anmaya bahane arıyorum. Delirdim galiba ya da sana çokça âşık.

Şimdi şuraya bir çukur kazsam içinden ab-ı hayat fışkırır. Betondan duvarlarda çiçekler biter. Adını anıp attığım her adımda bastığım kaldırımlar gülistana döner. Kaldırım kenarı papatyaları şarkılar söyler. Sığırcık kuşları raks eder, gözlerini semaya çizer.

Ben seni içimde gün be gün büyütürken, şiir şiir yaşatırken bir gün gelecek ve gideceksin. Çerçicilere verecekler beni. Eski diye kıyıda köşede, tozlu raflarda unutacaklar.

Benim gördüğüm sen, kalbimdeki sen ne olacaksın? Onca kurulan umutlu hayaller, uykusuz geceler, binleri milyon satır yapan düşler ne olacak? Gözyaşlarımız kurumasiyla mı kalacak? Yamacında uyurken açan güneşli sabahlarımız olmayacak mı? Kitap sayfaları arasında kahvemizin buğusu dolanmayacak mı? Suyun berraklığında gözlerimiz birbirine değmeyecek mi?

Sokaktan gelen insani sesler rüzgârda kayboluyor. Bir yusufçuk sineği duvarda beni izliyor. Bulutlar ay ışığını katlediyor. Gökyüzü bahtım gibi kararmış.

Odamdaki resimlerle konuşuyorum. Onlar dinliyor ben konuşuyorum. Ben konuştuğça onlar yüzünü ekşitiyor. Ağır mı konuşuyorum? Neden suskun herkes? Neden kimse konuşmuyor? Keşke biraz gülebilsen, sesini duysam.

Penceremden fesleğen kokusu geliyor. Yalnızlığın kanatlarında karanlığa hapsoluyorum. Kitaplar taşlar gibi ağırlaşıyor. Her sayfa bir ok gibi göğsümü parçalıyor.

Deprem mi olacak? Tufan mı kopacak, kıyamet mi? Prangalanıyor bedenim. Bileğimdeki kelepçe kanatıyor ellerimi. Sen çekip gidiyorsun uzaklara, ben ölümlle tanışıyorum.

Savaş Barha

İdamlık

Gözleri titrek,
esmer bir delikanlı belirdi
kapının eşğinde,
elinde bir yafta ile.

Bir ömür
vicdan muhasebesi yapacaktı, belliydi.
Elindeki idam önlüğünü
parçalamak istercesine sıkıyordu.

Yağlı urgan mı geçireceksin boynuma?
Hadi yaklaş! Durma.
Kaldır başını! Utanma.
Biz çok öldük! Korkma.

Savaş Barha

İdamlık Ruhum

Uyanın taş duvarlar.
Uyanın demir kapılar.

Herkes ölüm uykusunda.
Siz eşlik edin son yürüyüşüme.

Ölürken yüzümdeki
anlık tebessüme şahit olun.

Yorganın altı gibi
sıcacık değil hava.

Hava,
küflü ekmek kokusu
yayılmış koğuşumdaki
gıcırdayan ranzam gibi soğuk.

Mermer kaplı şu avluda
volta arkadaşım hiç olmadı.
Ondandır dizlerimdeki ağrı, sızı.

Gözlerim güneşe hasret.
Güneşin yumuşaklığı zindan
duvarlarını aşıp hücreme erişmedi.

Aylardır tenime jilet değmedi.
Ellerim, sakalsız yanağıma hasret.

Ayağım çıplak.
Üzerimde beyaz örtü.
Ellerim arkadan bağlı.

Saat sabahın dördü, beşi.
Gün doğmuş mu bilmem.
Gözlerimde sis bulutu, hava nemli.

Bedenim tir tir titriyor.

Köz üzerindeki çaydanlıkta
fokurdayan suyun buharı gibi
nefesim buhar olup etrafa yayılıyor.

Göğsüm volkan gibi alev yuvası.
Kalbim, kalbim saatli bomba misali
tik taklıyor, ha patladı ha patlayacak.

Boynundaki yaftayla dimdik yürüyorum.
Betondaki soğukluk içimi ürpertiyor.
Önümde bir dar ağacı, birde iskemle.

Tel duvarda jandarmalar pusuda.
Bir gardiyan sağımda biri solumda.

Bir mezarıcı arkamda kedere boğulmuş.

Celladın boynu bükük.
Kuşlar semada kadere isyan ediyor.
Karıncalar şaşkın, ne yük taşıyor ne ilerliyor.

Bir kelebek omzumda, gülümsüyor.
Yoldaşlarım pencere köşelerine sinmiş.

Son beş adım.
Her adımda yerde bir zelzele.
Her adımda seyircilerde bir korku.

Adım bir: Seyircilerin elleri titriyor.
Adım iki: Seyircilerin gözleri yaşarıyor.
Adım üç: Seyircilerin diline çığlık bulaşıyor.
Adım dört: Seyirciler çığlıklarını yutkunuyor.
Adım beş: İdamlık mahkum iskemleye çıkıyor.

Nefesler tutulmuş, gözler ayaklarda.
Celladın tekmesi iskemlede bitiyor.

İmam!
İmam, söyle bana imam!

Son tebessüm kaç ömre bedeldir?
Son tövbe kaç günahı siler, süpürür?

Son dileğim yaşamak değilse eğer
son dileğim, ölümüm kime cezadır?

Savaş Barha

İki Bedende Bir Kalbiz

Kâğıtlar ikiyüzlüdür;
bir yanında sen varsın,
bir yanında ben varım.

Günler iki parçadır;
gündüz de ben varım,
gece düşümde sen varsın.

Yeryüzü, bu aşkı kaldırmadı.
Yıldızları kendimize mesken eyledik.
Bundandır geceleri yıldızımız da buluşmamız.

Yanımda yoksan kime ne?
Bir parçan da ben değil miydim?

Madem ben, ellerini tutamıyorum,
Parmak uçlarından ellerini birleştir.
Sende kalan parçamla tut ellerini.

Hatırlar mısın, senin adına
kendimle sohbet ederdim, günlerce?

Şaşırmıştın, sevinmiştin, gülmüştün.
Güzel bir şey demiştin ama unuttum.
Olsun, bir gün aklıma gelir zaten, eminim.

Çünkü seninle alakalı hiçbir şeyi unutmadım.
Yolda yürüyüşünü anlatsam şiirin sonu gelmez.
Var gerisini sen hesapla sevgili, sen unutulmazsın.

Savaş Barha

İki Günlük Dünya

Sevmeyi, sevilmeyi
en güzel tadan biz değil miyiz?

Sevdaşı için
sevdiğinden vazgeçen biz değil miyiz?

Aşkını kalbine gömen,
acı çeke çeke yaşayan biz değil miyiz?

Bunca sabır yetmezmiş gibi,
sözcüklere takılırsan kırılırim sana.

Yüreğimi anlamazsan darılırim sana.
Heyecanımı bilmezsen küserim sana.

Unutulmaz anıların
aynını yaşamak istemek güzel olsa da,
bu anıları tekrar yaşayamamak ağır değildir.

O son gülüşün
ömrümün sonuna kadar yeter bana.

Senle yaşadığım
bir saniye yeni bir hayattır bana.

Adımı seslendiğin an
dünyayı cennet yaptın bana.

Seninle aynı gökyüzünün
altında olmak bile bana yeterken,
şimdi seninle aynı havayı solumak
nasıl heyecanlı bir duygudur bilirsin.

Küsme bana ne olursun.
Heyecanımı mazur gör.

Bilirsin uykusuz kalışımı,
saatlerce seni düşündüğümü.

Bilirsin içimin
kıpır kıpır kıpırdadığını.

Olduğum yerde
hülyalara daldığımı.

Bilirsin gözlerimin
mutluluktan yaş dolduğunu.

Çünkü bilirim
beni yürekten sevdiğini.

Bilirim pencerenden

yolumu gözlediğini?

Bilirim sevinçten
yerinde duramadığını.

Bilirim yine aklın ile kalbin
arasında sıkışıp kaldığını.

İki günlük dünya be sevdiğim.
Söyle, neden uzak durursun ki?

Savaş Barha

İki Şehir

Cennet iki şehir ötemde.
Gökkuşığı gözlerin düşümde.
Gülüşlerin süslüyor hayallerimi.
Göğe yükselelim, haydi tut ellerimi.

Savaş Barha

İlahi Mutluluk

Madem dün gece düşlerim senle süslendi,
madem ben, dün gece rüyamda cenneti gördüm,
madem bu sabah insanlığın en mutlusu olarak uyandım,
o zaman bugün şehre sağanak sağanak yağmur yağsın.

Toprak suya doysun, fidanlar, çiçekler kana kana su içsin.
Bu sabah çok mutluyum, yağmur sadece şehrimde yağmasın.
Dağlara, ovalara, diğer şehirlere, bütün ülkeye yağmur yağsın.
Bütün ülkem benimle gülsün, benimle mutluluğa gözyaşı döksün.

Hayır hayır, bu kadar yağmur yetmez mutluluğuma.
Afrika'nın bütün çöllerine, milyarlarca ton yağmur yağsın.
O kadar çok mutluyum ki İsrail'e bile yağmur yağsın istiyorum.
O bedbahtlar da nasiplensin tarifi namümkün mutluluğumdan.

Olmuyor, bu kadar yağmur yetmiyor içimdeki sevinci yansıtmaya.
Şimdi de güneş doğsun, bütün hastaların kemikleri güneş görsün.
Sular ısınıp buharlaşsın, buharlaşıp bulutlaşsın, bulutlar kucaklaşsın.
Bulutların gölgesinde dinlenip serinlesin çobanlar, kervanlar, yolcular.

Toplaşsın beyaz bulutlar, yapraklar solsun, dallar kurusun.
Toprağa karışsın miadı dolan ölümlüler, toprak yenilensin.
Sonbaharın en sarısına gebe kalsın yeryüzü, kışa varmayalım.
Şemsiyeler kapansın, âşıkların elleri kavuşsun, yağmur çiselesin.

Düğünler kırk gün kırk gece sürsün, davullar zurnalar durmasın.
Kederin beli kırılsın, sevinçler havaya savrulsun, zılgıtlar çoğalsın.
Çingene kızları gibi dertsiz oynasın dertliler, gecelerini gün etsin.
Dengbejlerin sesi yankılsın semada, sevda türküleri haykırılsın.

Bütün nehirler Fırat gibi, Dicle gibi deli dolu taşsın, taşsın, taşsın.
Karadeniz'in hırçın dalgalarını, yemyeşil dağlarını herkes görsün.
Portakallar, mandalinalar, kiviler tatlılsın herkese şifa bulaşsın.
Kahveler içilsin, kazaklar örülsün, şömineler harıl harıl harlansın.

Kar yağsın bütün dünyaya, herkes kartopu oynasın, eğlensin.
Çocukların elleri üşümesin, ihtiyarlar kayıp düşmesin.
Sobalar sönmeyin, çaylar demlensin, leylekler göçmesin.

Hayır, olmuyor, olmuyor, olmuyor, olmuyor, olmuyor, olmuyor.
Ne yaparsam yapayım dün geceki mutluluğumu yazamıyorum.

Mutluluğumu herkese göstermek için başka ne yapmalıyım?
Dün gece düşlerimdeki huzuru hangi cümlelerle anlatmalıyım?

Neden hâlâ ruhumdaki mutluluğun bir gramını anlatamadım?
Mevsimleri aynı anda yaşatmam da yetmiyor ki mutluluğuma.

Neyleyim, bana yaşattığın mutluluğa bir tarif bulamadım sevgili.
Senin bana yaşattığın mutluluğu dünyaya yaşatamıyorum sevgili.
Yeni bir dünya kurmalı, yeni bir dil yaratmalı seni öyle yazmalıyım.

Savaş Barha

İlk Gün Gibi

Bir aşk tohumu ektik
kalbimizin en ücra köşesine.

Kimseler bilmese bile
biz biliriz dedik, sustuk.

Dilimizde yârin adı,
hayallerde yârin yüzü,
anılarda yârin gülüşü var.

Aşk tohumu filizlendi,
çiçek açtı, fidan oldu.

Anılar hâlâ taze,
anılar hâlâ ilk gün gibi.

Fidan büyüdü,
kocaman bir çınar oldu.
Kökleri maziye uzandı.

Dilde hâlâ yârin adı,
hayallerde hâlâ yârin yüzü,
anılarda hâlâ yârin gülüşü var.

Savaş Barha

İlk Kıvılcım

Şiir kimindir?
Yazanın mı, yazdıranın mı?
Yoksa şiir, okuyanın mıdır?

Aşk kime layıktır?
Sevene mi, sevilene mi?
Bence aşk, en çok bize layıktır.

Haziran sonuydu.
Bir bayram günü gözlerin,
gözlerime çığ gibi düşmüştü.

İlk kıvılcım
o gün alevlenmişti.

Cehennem sıcaklığı bir havada,
anlıklar bir gülüşünle serinlemiştim.

Herkes şeker toplarken
ben bakışlarını süzüyordum.

Kalbim, kalbine
o gün kenetlenmişti.

O gün sen aşuktun,
ben ise bir garip maşuk.

Görünmeyen bağlarla
biz, o gün bağlanmıştık.

Aşk, o gün yağmur olup
üzerimize sağanak sağanak yağmıştı.

Sonra,
dört mevsim geldi geçti.
On iki ay ve haftalar eskiyip gitti.

Zaman yine o güne gelip çattı.
Saatler yine o günü gösteriyor.

Gece düşler senle süslendi.
Anılar gözleri yaşa boğuyor.

Bugün...
Bugün, günlerden aşk günü.
Bugün, aşkın seneyi devriyesi.

Bugün; cümleler neşe dolu,
kelimeler yeni anlamlara gebe.

Bugün duygular,
amansız bir hastalıktan

kurtulmuşcasına heyecanlı.

Bugün çiçekler,
en güzel elbiselerini giymiş.

Bugün güneş,
sen gibi parlıyor.

Binlerce yıl ileri giden zaman;
bugün, o güne gitse olmaz mı?

Bütün kabahat zamanın,
akıp gidiyor, hiç durmuyor.

Zihin sandığa sakladığım
anılar zamana meydan okuyor.

Geçen onca gün için
kaç kelime tükettim, bir bilsen.
Kaç cümle intihar etti kalemimden!

Kaç satırla, kaç dizeyle,
kaç şiirle yazdım seni, bıkmadan.

Anıları yazmak
bana düştü, okumak sana.

Kaç nefesim kalmış bilmem.
Her nefesim bir parça senin için.

Savaş Barha

İllegal Yanın

Sözler uçtu.
Sözler göğe yükseldi.

Sözlerin kalbime huzur verdi.
Yine bir çocuk gibi neşe doldu yüreğim.

Kelimeler mutlu,
kelimeler cennet kuşu sanki.
Her kelimen ayrı ayrı sevince boğdu.

Sesin kalbime uzandı.
Sesinle rüyalarım gerçek oldu.
Ne güzel şeydir rüyaların gerçek olması.

Gündüzün aydınlığıyla şenlendi günüm.
Yine dilindeydi adım, yine gönlüm bahar bahçe.

Yine mutluluktan gözlerime yağmur yağdı.
Yine payıma beklerken delice sevmek düştü.

Ne garip insanlar var.
Mutlu olmayı bilmezler,
mutlu olanları sevmezler.

İnsanlar bana tuhaf tuhaf bakıyor.
Oysa kendimce yaşıyor, kendimce seviyorum.

Ey insanoğlu insan!
Ey bedbaht ruhların garip bedenleri!
Ey hayallerinden vazgeçen mahlûklar!

Siz ki gülmeyi mutluluk sanan biçarelersiniz.
Siz ki sevdayı bedenlerde arayanlardansınız.

Kalbim divaneleşti.
Ruhum bedenime sığmaz oldu.

Azıcık kaçık,
azıcık çocuk,
azıcık âşık biriyim.

Ben ki sevdasını haykıran,
güzel bir kalbin illegal yanırım.
Ben ki berduşum, yâr yolunda yürürüm.

Savaş Barha

İnce Bir Sitem

Susmalıydım;
çünkü konuştuğumda
haksız olmaktan yoruldum.
Kelimeleri raks ettirsem de
yine suçlu olan bendim.
Sen, hep haklı taraf çıktın.

Durmalıydım;
çünkü sana geldiğim
tüm anlarda usulca gittin benden.
Her güne bir mazeretin vardı.
Senin için bekleyişlerim
bir anlam ifade etmedi.

Günlerimi, gecelerimi,
senle süsledim.
En çocuksu,
en heyecanlı halimle
sana hediyeler hazırladım.
Bir inat uğruna çekip gittin.

Yazmalıydım;
çünkü beni, hiç dinlemedin.
Söylediklerim değersizdi gözünde.
Arkandan ağlayışlarıma, yalvarışlarıma
bir pul kadar kıymet vermedin.
Mutluluğunu benimle
paylaşmadın.

Yazmalıydım;
ama yazmadım.
Çünkü sana yazsaydım eğer
önceden yazdıklarım gibi
onları da unutacaktın.

Mükremin Çıtır'ın dediği gibi;
"Kalbim bir kuyunun dibindeki suyun
içinde nefes almaya çalışan bir gariban.
Yukarı tırmanmaya çalışıyor.
Ama ne yapsın?
Kuyunun duvarları düz, kuyunun duvarları ıslak."

Savaş Barha

İnce Sızı

Dünyanın
bütün kalemlerini,
kırılan kalbim gibi kırın.

İbrahim'in atıldığı ateş gibi
göğe kadar uzanan bir ateş yakın.
Yeryüzünün bütün kâğıtlarını o ateşe atın.
Ne kadar mürekkep varsa toplayın
Fırat'a, Dicle'ye, Kızılırmak'a dökün.

Bütün şiirleri, bütün şarkıları
gönüllerden, zihinlerden silin.

Konuşulan dillerin hepsini
Moğolca yağmalayın, talan edin.

Tahta bavullara
sakladığımız umutları dağıtın.

Bütün ağaçları devirin,
bütün çiçekleri kopartın.

Dünyanın
bütün nehirlerini,
bütün denizleri kurutun.

Gökyüzünü karartın.
Bütün bulutları def edin.
Yıldızları birer birer söndürün.

Ne ay kalsın semada
ne de hüznü bulutlar.

Girdiğimiz kalbi kırmışız.
Gel gayri ey Azrail, bekleme!

Savaş Barha

İnsancıklarız

Çaresizlik değil midir
bizi içten kemiren?

Biz değil miyiz
kendimizi bitiren?

Cehennemi yakan da biziz
cenneti güzel yapan da.

Kıyameti koparan gözyaşları,
sırat köprüsünde kefil olmaz mı bize?

Adaletle mi yargılanalım,
yoksa merhametle mi?

Dürüst olursak gizlice,
cennet mi hakkımız yoksa cehennem mi?

Savaş Barha

İnsanoğlu Çok Sever

İnsanoğlu sevdiğini
yere göğe
sığdıramayacak kadar çok sever.

Dağ,
taş,
mâl-mülk,
maddi-manevi,
görüp bildiği,
hayal ettiği
her şeyden çok sever.

Kimsenin zevk almadığından zevk alır,
tahammül edemediklerine tahammül eder.

Savaş Barha

İsyan

Şu çarkına tükürd...
Evet evet, şu çarkına tükürdüğüm dünyanın
en kötü özelliği ne biliyor musun?

Kalbi güzel insanların
ya çok uzaklarda olması
ya da erkenden çekip gitmesi.

Sende çok uzaklardasın.
Sen uzaklardayken
şarkılar hüznü,
şiirler perişan halde.

Savaş Barha

Kaç Hasretlik Kaldı

İp koptu kopacak.
Ömür bitti bitecek.

Ha şimdi,
ha az sonra.

Kim bilir kaç nefes kaldı?
Kaç gün, kaç gece, kaç şiir?

Savaş Barha

Kaçıncı Kûsurat

Bu kûsuratlar;
kaçıncı özlemin?
Kaçıncı günün ertesi?
Kaçıncı gecenin sabahı?
Kaçıncı senenin ilkbaharı?
Kaçıncı mektubun ilk satırı?
Kaçıncı gözyaşının son damlası?

Bu kûsuratlar,
hangi kadehin dibi?
Hangi efkârın isyanı?
Hangi çiçeğin soluşu?
Hangi yolun bitmeyişi?
Hangi geminin dumanı?

Bu ayrılık ne zaman biter?
Ne zaman kâbuslar bitecek?
Ne zaman bedenler kavuşacak?
Ne zaman denizde taş sektirilecek?
Ne zaman omuz omuza yürünecek?
Ne zaman üşümüş el yâr eliyle ısınacak?

Bu kûsuratlar,
hangi tespihin son taşı?
Hangi şiirin teşbih-i beliği?
Hangi romanın ayraçlı sayfası?
Hangi tualin mavimsi yansıması?
Hangi sabahın `günaydın'sız sesi?
Hangi hayalin gerçekleşmemiş yanı?

Bu kûsuratlar kaçıncı acının arta kalanı?
Onun mu, yüzün mü, binin mi?

Daha kaç kelime firar edecek?
Daha kaç afilli cümle kurulacak?
Daha kaç prangalı şiir yazılacak?

Karabulutların dağılması için
daha kaç kelimedenden kuş yapılacak?

Savaş Barha

Kadınım

Kurşun-i bir kelimeyle
kalbinden vurabilirim seni.

Yumuşacık bir cümleyle saçlarını tarar,
sıcacık bir şiir ile ellerini tutabilirim.

Sonsuzluğu ayaklarına serercesine;
kırlarda, en güzel şarkıları söyleyebilirim.

Kalbimi, avuçlarımda sana sunabilir;
ömrümü, ömrüne feda edebilirim.

Bir kelamınla canlar alabilir,
dağları dize getirebilirim.

Bir bakışınla
un ufak edebilirim dünyayı.

Sen, kadınım...
Bana eksik kalma!
Uğruna her şeyi yapabilirim.

Savaş Barha

Kağıt Da Kalem De Sende

Olduğum yerde durdum.
Bu ben değilim.

Ne yaptın bilmiyorum
ama bu ben değilim.

Benliğim, ellerinde yoğruluyor.
Sen ne şekil verirsen ben oyum.
Kağıt da sende, kalem de sende.
Sen ne yazarsan ben oyum.

Ağlasam da sebep sensin,
gülsem de sebep sensin.

Sevabımın da,
günahımın da sebebi sensin.

Ben, beni çok yaşadım, yeter.
Ben, artık seni yaşamak istiyorum.

Unutma!
Ben, artık ben değilim.
Ben senim.

Savaş Barha

Kahrolasın Ey Ekim

İçimin içindesin.
Gönlümün ortasında,
zihnimin merkezinde.

Kalbimin en ücra köşesinde,
bedenime hapsolmuş ruhumun
her santiminde sen ve senli düşler.

Yokluğundaki varlığını çekilmez
günlerde bana dayanma gücü veren.

Düşüp kalktığım kitaplar hüznün bulaştırıyor.
Yıldızımız bir gün yanıyor bir gün kayboluyor.

Cümlelerle şiirlerde seni yazıyorum.
Kalemim, kağıtlar, masam, gözlerim,
parmaklarım buram buram sen kokuyor.

Sen gidince ilk tokadı yazdan yedim.
Yazın son ayında son buldu ömrüm.

Duvarları yumruklararcasına ağladım.
Ne de sancılı bir dertti o, çok çok öldüm.

Feleğimin şaştığını
ben o günlerde anladım.

O günlerde ruhum
ilmek ilmek söküldü.

Kadere isyan etmeyi
o günlerde öğrendim.

Ne kadar isyan etsem de
sonbahar gelip kapıya dayandı.

Hava soğudu,
yapraklar soldu,
çiçekler kurudu.

Çook yağmur yağdı.
Bulutlarla doldu sema.
Yıldızlara hasret kaldım.

Sonbaharın ardından kışa yetişti
mukadderatın kara kanlı günleri.

Kaldırımlar, sokaklar, caddeler,
zindana dönmüş şehrim beyaza gömüldü.

Üşüdüm.
Geceler boyu yalnızdım, üşüdüm.

Dur durak bilmeden karanlıklarda dolandım.
Parklarda, buz tutmuş banklarda sabahladım.

Sana özendi kuşlar, göçtü.
Sessizliğe hapsolmuş ağaçlar.
Rüzgâr esmiyor, zaman yaşlandı.

Ayaz gecelerdeki soğukluk ilkbaharla bitti.

Seni tanıdığım gün
göğsümde uçuşan kelebekler
bir sabah pencereye konmuştu.
O gün rengarenk ışıklarla aydım güne.

Yaza yaza yazı getirdim.
Yazın doğup yazın öldüm.

Defterinin arasında saklaman için
koparmak istediğim; fakat senin için
bile olsa soldurmaya kıyamadığım
güller uykusundan uyanmış, bir bilsen
nasıl güzelleşip büyümüşler.

Şimdi yine mevsim sonbahar.
Yine hüznün ayına geldi çattı ömür.

Nedir bu Eylül'den çektiğim?
Yetmedi mi hüznün kölesi oluşum?

Eylül'den sonra Ekim gelecek.
Bir Ekim gününde kırmıştım kalbini.
Ekim ayında çatmıştın bana kaşlarını.

Ve ben Ekim'de benliğimi
idam edip, ruhumu recm etmiştim.

Kendimi görmemek için aynalardan
kaçıyor, saatlerce uyuyordum.

Yine bir Ekim ayı yola koyulmuş.
Ey Azrail, Ekim'den önce sen gel.

Savaş Barha

Kar Tanesi

Kar tanelerini seversin diye
kışı dört gözle beklerim.

Ey güneş doğma!
Dur kalbim.
Isıtma bedenimi,
ısıtma ellerimi.

Avuçlarım kar dolsun,
erimesin kar taneleri.

Durun,
basmayın,
çıkmayın sokaklara.

Kar taneleri benim umudum,
onlar benim mutluluk sebebim.

Ey gökyüzü,
ey bulutlar,
ey Mikail aleyhisselam...
Yağdırın karları,
bembeyaz olsun yeryüzü.

Kış olsun her mevsim.
Bütün kötülükler kaybolsun.

Savaş Barha

Kara Gece

Gecenin sağanağında
armağan ettiğin yıldızımız
karabulutların ardına dűşműş.

Sabah olduğu zaman,
gűzlerimi alamam bulutsuz gűkten.

Yıldızsız gecenin sabahına isyan eder,
dűşlerimi kâbusa eviren Mikail'e kűserim.

Kana kana su içer gibi anıları hatırlar,
idam sehpasında zgűrlűđű dűşler gibi seni zlerim.

Savaş Barha

Karanlık Oda

Bu şehir bir dünya;
sen bir ucunda,
ben bir ucunda.

Dün dolaştım bu dünyayı,
havanın ilk karardığı vakitte.

Karanlığı yardım,
sokak sokak gezindim.

Sokağında buldum kendimi.
Ayaklarım mı getirdi, ben mi geldim?

Sokağın karanlıktı.
Penceren kapalı,
perden örtük,
ışıklar sönük,

Gerisin geriye
dolandım dünyada.

Gözümde bir damla yük.
Başım geriye dönük.
Adımlarım küçük.

Savaş Barha

Kararmış Umutlar

Kara bir maden ocağı çökmüş içime.

İçin için yanıp kor gibi kavruluyorum.
Her yanımla siyah, her yer mermer kaplı.

Soğuk... Soğuktan titriyor ellerim.

Yazamıyorum adını.
Adını yazamamak kahrediyor beni.

Şimşekler çakıyor, aydınlanıyor yeryüzü.
Işıklar, içimdeki karanlığı aydınlatamıyor.

Dağlandım, yaftalarla dolu duvarlar.
Duvarları sevmiyorum, koşmak istiyorum.

Yetmiyor hayalhanelerde yaşamak.
Yetmiyor gerçeğin ardında hayal kurmak.

Avucumdaki hatıralarla ağlamak büktü belimi.
Kara bir trenle yarınlardaki umuda gitmeliyim.

Şimdi tutsam göğsümü,
sol yanımla paramparça etsem,
kanımla boyasam bu kara duvarları,
kanımla mektuplar yazsam sana,
yağmur yağar, ıslanır her yer,
yine kararır umutlarım.

Savaş Barha

Karasevda

Susmalı mıyım?
Susup çektiklerimi
içime mi atmalıyım?

Yazmalı mıyım?
Yazıp tüm acılarımı
kâğıda mı karalamalıyım?

Hep mi böyle olacak?

Seni hatırladıkça
gözyaşlarım hep mi akacak?

Bu nasıl bir sevdadır ya Rab?
Çek kurtar beni, çıkar bu acıyı içimden.

Savaş Barha

Karda Bir Aşk İki Divane

Kar yağmıştı. Hava çok soğuktu. Cumhuriyet Caddesi gelinlik giymiş gibi beyaza bürünmüştü. Elektrik telleri gerim gerim gerilmişti. Onlarda üşüyordu, belli. Çam ağaçlarının heybetine sığınmıştı güneye göçmek yerine sendeki güzelliği seyretmek isteyen kuşlar.

Esnaflar ve belediye işçileri elele vermiş etrafa dağılıp üst üste biriken birbirinin âşığı ve mâşuğu olan kar tanelerini topluyorlardı. Temizlik eyleminin kar gibi bir güzelliğe çöp muamelesi yaptırdığından "karları temizliyorlardı" diyemiyorum. Esnaflar ve belediye işçileri birbirinden ayrı düşen kar tanelerine vuslatı tattırıyorlardı. Hiç kimse karların üzerine basıp ezmesinler diye onları şehrin dışına, dağlara götürüyorlardı. Bu yüzden en güzel çiçekler âşıkla ve mâşukla sulanan dağlarda açardı.

Annesinin elinden kaçan çocuklar kara dokununca gülüyordu. Onlar gülünce ben, senin gözlerine bakıyordum. Çocuklar gibi gözlerin de gülüyordu. Güldüğünde, gözlerinde cennetin kapısı aralanıyordu. Cenneti görmek için "Gözlerine bakabilir miyim?" diyordum, bana bakıyordun. "Çok güzelsin." diyordum. "Teşekkür ederim." diyordun. Bir kaç adım attıktan sonra ben, yine "Gözlerine bakabilir miyim?" diyordum. Sen, yine bana bakıyordun. "Çok güzelsin." diyordum, yine "Teşekkür ederim." diyordun. Bunu yol boyunca tekrarlıyorduk. Sen, hep bir öncekinden daha güzel bakıyordun.

Koluma girmiştin. Defalarca dolaştığımız kaldırımlar bitince, ben, kaldırım kenarındaki engelli yolunda kayıyordum. Düşer gibi olunca koluna tutunuyordum. Sen, canından bir parçaymışım gibi beni sım sıkı tutuyordun. Çünkü sana aittim, senindim.

Savaş Barha

Kardelen

Son gemi de kalkıyor,
hadi uyan, vakit daralıyor.

Denizde dalga,
semada yağmur.

Gir koluma, gidelim.
Delice poyraz esiyor.

Gir koluma, hava soğuk.
Gir koluma da dinle beni.

Senin hayallerin hiç
suya düştü mü?

Öyle birer birer,
yaprak yaprak değil,
damdan düşercesine,
cümbür cemaat, külliyen.

Yok mu?
Ne garip!

Ya hayalsizsin
ya da umutsuzsun.

Benim hayallerim vardı.
Metruk bir binada mahsur kaldı.

O umutlarım elimdeyken
takmıştım kafaya,
bu iş olacaktı,
başka yolu yoktu.

Az kalmıştı,
çok az kalmıştı.

Çizilmiş sınırları
silmeme çok az kalmıştı.

Ayı avucuma alıp
kana bulayacaktım geceyi.

Vişne rengine bürüyecektim
akşamüstlerini.

Olmadı, yapamadım.

Kaç yumruk vurdum denize,
dize gelmedi deniz, yenildim.

Ben denizi yumruklarken

rüzgâr dur durak bilmeden esti,
göğsümü hazan mevsimine çevirdi.

Bekledim.
Onu çok bekledim.

Gelmedi.
Neden gelmedi ki?

Oysa beni nerede
bulacağını biliyordu.

Ya eski bir duvar dibinde
eski püskü bir sandalyede
ya rutubetli yıkık dökük bir balkonda
ya da sevda tepesinde bir mezarda
parmak uçlarının parmak uçlarıma değdiği o anda
yaşadığım mutluluğu anlatamamanın
ıstırabını çekmekteydim.

Geleceğini umuyordum,
ama gelmedi.

O gelmeyince
yılık atları ayırık otlarını ezip geçti,
mehtap karardı, umutsuzluk diz boyu.

Umutsuzluk içinde
anılar dehlizinde yandım.

Ben yandıkça öğrendim ki
ölümden daha somut bir şey yokmuş,
güzelliklerden soyutlanmış şu ruhsuz dünyada.

Güzelliğini kaybettiğine göre dünya
susmalıyım, ama o varken susamam ki!

Gülmek varken
ağlayamam ki.

Kopmadı ki kıyamet,
bu kederim niye?

Ben ağladığımda
yedi gök birden bire iniyor,
yer yarıyor, dağlar titriyor.

O gün yeri, göğü, dağı duymayıp
beni duyduğunda penceresini açtı.

Penceresini açınca
her şey suspus oldu.

Avazım çıktığı kadar haykırdım:
"Sen ki canlı bir heykelsin,
sokağın, şehrin sana hayran.

Ben ki zamanın evveliyim,
yolculuğum bugünün ahirineydi."

Onu da yapamadım.
Dünü, yarına taşıyamadım.

Beceremiyorum onsuzluğu.
Yamacından uzakta yaşayamıyorum
ve çok korkuyorum.

Neden korkuyorum biliyor musun?
Artık yazma demesinden,
artık şiir yazma demesinden korkuyorum.

Yine haykırmaya başladım:
Haydi durma!
Gel, gir koluma.
Korkularımı yenmeme yardım et.

Ben şiir olayım, bizi yazayım.
Sen türkü ol, bizi söyle.

Gök geniş, bize yeter, dedim.

Yok, olmaz, dedi.
Sustum.

Arkasını döndü, gitti.
Dönüp bakmadım.

Yumruğumu sıktım,
duvarlar yıktım, dönüp bakmadı.

Durdu, olduğu yerde ağladı.

Kuşlar, dökülen gözyaşlarını
kanatlarına alıp getirdi.

Kanayan elime sürdü,
elim iyileşti.

Yine sustuk!
Yine sustuk!

Susarken umutlandık.

Umudumuzu besleyen de

bu suskunluklarımız oldu.

Bir gece efendim,
bir gece.

Bir gece uyuyup
yepyeni bir güne
merhaba diyeceğiz.

Güneş, yine
sarımtrak bir gün bağışlayacak bize.

Rüzgâr efil efil esip saçlarımızı okşayacak,
tenimize buğday tarlalarının kokusunu sürececek,
bulutlar üstümüzde raks edecek.

Bir gece efendim,
bir gece.

Bir gece bahar olup
yeniden doğacağız.

Savaş Barha

Kardelenler

Son gemi de kalkıyor,
hadi uyan, vakit daralıyor.

Denizde dalga,
semada yağmur.

Gir koluma, gidelim.
Delice poyraz esiyor.

Gir koluma, hava soğuk.
Gir koluma da dinle beni.

Senin hayallerin hiç
suya düştü mü?

Öyle birer birer,
yaprak yaprak değil,
damdan düşercesine,
cümbür cemaat, külliyen.

Yok mu?
Ne garip!

Ya hayalsizsin
ya da umutsuzsun.

Benim hayallerim vardı.
Metruk bir binada mahsur kaldı.

O umutlarım elimdeyken
takmıştım kafaya,
bu iş olacaktı,
başka yolu yoktu.

Az kalmıştı,
çok az kalmıştı.

Çizilmiş sınırları
silmeme çok az kalmıştı.

Ayı avucuma alıp
kana bulayacaktım geceyi.

Vişne rengine bürüyecektim
akşamüstlerini.

Olmadı, yapamadım.

Kaç yumruk vurdum denize,
dize gelmedi deniz, yenildim.

Ben denizi yumruklarken

rüzgâr dur durak bilmeden esti,
göğsümü hazan mevsimine çevirdi.

Bekledim.
Onu çok bekledim.

Gelmedi.
Neden gelmedi ki?

Oysa beni nerede
bulacağını biliyordu.

Ya eski bir duvar dibinde
eski püskü bir sandalyede
ya rutubetli yıkık dökük bir balkonda
ya da sevda tepesinde bir mezarda
parmak uçlarının parmak uçlarıma değdiği o anda
yaşadığım mutluluğu anlatamamanın
ıstırabını çekmekteydim.

Geleceğini umuyordum,
ama gelmedi.

O gelmeyince
yılık atları ayrık otlarını ezip geçti,
mehtap karardı, umutsuzluk diz boyu.

Umutsuzluk içinde
anılar dehlizinde yandım.

Ben yandıkça öğrendim ki
ölümden daha somut bir şey yokmuş,
güzelliklerden soyutlanmış şu ruhsuz dünyada.

Güzelliğini kaybettiğine göre dünya
susmalıyım, ama o varken susamam ki!

Gülmek varken
ağlayamam ki.

Kopmadı ki kıyamet,
bu kederim niye?

Ben ağladığımda
yedi gök birden bire iniyor,
yer yarıyor, dağlar titriyor.

O gün yeri, göğü, dağı duymayıp
beni duyduğunda penceresini açtı.

Penceresini açınca
her şey suspus oldu.

Avazım çıktığı kadar haykırdım:

“Sen ki canlı bir heykelsin,
sokağın, şehrin sana hayran.

Ben ki zamanın evveliyim,
yolculuğum bugünün ahirineydi.”

Onu da yapamadım.
Dünü, yarına taşıyamadım.

Beceremiyorum onsuzluğu.
Yamacından uzakta yaşayamıyorum
ve çok korkuyorum.

Neden korkuyorum biliyor musun?
Artık yazma demesinden,
artık şiir yazma demesinden korkuyorum.

Yine haykırmaya başladım:
Haydi durma!
Gel, gir koluma.
Korkularımı yenmeme yardım et.

Ben şiir olayım, bizi yazayım.
Sen türkü ol, bizi söyle.

Gök geniş, bize yeter, dedim.

Yok, olmaz, dedi.

Sustum.

Arkasını döndü, gitti.

Dönüp bakmadım.

Yumruğumu sıktım,
duvarlar yıktım, dönüp bakmadı.

Durdu, olduğu yerde ağladı.

Kuşlar, dökülen gözyaşlarını
kanatlarına alıp getirdi.

Kanayan elime sürdü,
elim iyileşti.

Yine sustuk!

Yine sustuk!

Susarken umutlandık.

Umudumuzu besleyen de

bu suskunluklarımız oldu.

Bir gece efendim,
bir gece.

Bir gece uyuyup
yepyeni bir güne
merhaba diyeceğiz.

Güneş, yine
sarımtrak bir gün bağışlayacak bize.

Rüzgâr efil efil esip saçlarımızı okşayacak,
tenimize buğday tarlalarının kokusunu sürececek,
bulutlar üstümüzde raks edecek.

Bir gece efendim,
bir gece.

Bir gece bahar olup
yeniden doğacağız.

Savaş Barha

Karlı Bir Gün

Su,
ateşin düşmanıdır.

Gün gecenin,
ölüm hayatın,
yaşlılık gençliğin,
susuzluk denizlerin,
sessizlik neşenin,
şiiirsizlik huzurun.

Fiyakalı mutluluklar
bir beden büyük geldi galiba bize.

Düşmanca karanlığa soktu bizi,
dumanlı kentin sokak lambaları.

Oysa kar taneleri
kibarca süzülüyordu semada.

Işığın altında duruyorduk.
Sanki biz göktük, gök yerdi.

Kar taneleri
kirpiğimize konuyor,
alnımızdan öpüyordu.

Bazıları gizliden
dudaklarımızın arasında
eriyip içimize karışıyordu.

Kederli olsak da
tebessüm ettiriyordu.

Ama sonra hava bültenleri
karla karışık yağmur yağacak, dedi.

Ve karla karışık
yağmur yağmaya başladı.

Keşke meteoroloji yanılısaydı.
Çünkü kar yağacak diye ümitlenmişim.

Yağmur hemen dinmeli
ve lapa lapa kar yağmalıydı.

Aslında kaçak bir yolcuydu
kar taneleri arasındaki yağmur damlaları.

Zaten yağmurlu günlerin çoğunda
hüzün dolu yüzlerce şiirim vardı.

Yağmur yağmadığı günlerde ise

gözyaşlarımı satır aralarına gizlediğim
şiir görünümlü mektuplar kaleme almıştım.

Evet,
ne diyordum?

Bugün sana
karlı bir şiir armağan edecektim.

Sanırsam Tanrı sesimi duydu.
Çok geçmeden yağmur dindi.
Gökyüzü lapa lapa karla doldu.
Her yer beyaz bir denize büründü.

Teşekkürler Tanrım.
Bu kıyağını unutmayacağım.

Parmak uçlarıma
saplanmasına izin verdiğin
dikenleri de unutmayacağım.

Bazı dikenlerini de
ruhuma saplamıştın, hatırladın mı?

Her tarafa dikenlerini yaymışsın.
Kimi gülde, kimi mutluluk arayan kalplerde.

Ama ne var biliyor musun?
Her diken, engelmış gibi görünen
muazzam güzelliklere yoldaş oluyor.

Sonra gün geliyor
o yoldaşlar bile sevda kokuyor.
Sevgiliyi hatırlatan her şey yoldaş oluyor.

Dikenler aşkına Tanrım!
Bu gül ne kadar güzel kokuyor.

Sevmek, sevilmek
ne kadar güzel.

Sevdiğin gönülde olduğunu bilmek
ne kadar güzel.

Gülün güzelliği uğruna
dikenlerinin avucumu kanatması
umurumda bile değil.

Hatta ben acı değil aksine
mutluluk hissediyorum.

Düşünsene Tanrım,

dünyada kaç insan
sevdiği gönülde seviliyor ki?

Kaçına müsaade ettin?
Kaçını imtihan ettin?

Bırak kalemi, kağıdı.
Ebced hesabına gerek yok.

Biri Leyla,
biri ben aşkıyla yanan sema.

Bu da kim, diye sorma.
Ben göğe âşık bir kulum.
Gökyüzü neyse ben oyum.

Kuşlar mı gökyüzüne yakışıyor
yoksa gökyüzü mü kuşlara?

Bir şeyler söyle şu tabiat anaya.
Gözlerim gibi çapaklanmasın nar ağaçları.

Nar ağaçları solunca
ayva ağaçları küsüyor.

Ayva ağaçları küsünce
yaprakları sararıyor.

Ayva yaprakları sararınca
Ay Işığı'nın öksürüğüne iyi gelecek
bitkisel karışımlar hazırlayamıyorum.

Bir şey yapamıyor,
oturup ağlıyorum.

Sevdiğim de hasta
kalp kardeşim de.

Sevdiğim insanlar hasta olunca
hasta olmadığım için kendime kızıyorum.

Neyse, zaten hep benimlesin.
Bir kıyak daha geçer duamı kabul edersin.

Hadi bırak şu alengirli işleri.
Çay koy da içelim.

Kuşların ardındaki
semanın güzelliğine dalıp
kendimizden geçelim.

Kimsenin bilmediği

bir gecenin avucunda ateş olup
harlanmış kor gibi yanalım.

Bugün günah yazma.
Biraz da biz gülelim.

İçimizdeki aşk
volkan olmuş, kükrüyor.

Aşkın meyiyle sarhoş olanlar;
yani biz, ölümün avucunda gülmeliyiz.

Hüzünlü müyüm?
Hayır, gecenin karanlığını
bıçak gibi kesen ay ışığı altında
el ele tutuşan bir gölgemiz bile olmamış.

Biz, şık yüzler arkasındaki
rüküş kalpler arasında kalanlarız.

Biz, sevdayı ruhlarda arayanlarız.

İki ezildik mi hemen şarap oluruz.
İçenin değil içmeyenin başını döndürürüz.

Savaş Barha

Katre-î Hüzün

Ben hep beş Ağustos'ta ölürüm.
Mesela dün beş Ağustos'tu, öldüm.
Bugün de beş Ağustos, bugün de öldüm.

Herhalde yarın da beş Ağustos olacak; çünkü
ben, yarın da öleceğim, girdapta mahsur kalmış gibi.

Sessizliğin ıstırap dolu günlerinde yaşamak
zemzem gibi dur durak bilmeyen sonsuz bir acı.

Yerle gök arasına sığmaz bu dert.
Dilimde acıların kabul görmez duası.

Ben ölünce hep yirmi altı Haziran'da,
öğleden sonra saat üç sularında doğarım.

Mesela dün yirmi altı Haziran'dı, yeniden doğdum.
Bugün de yirmi altı Haziran, bugün de yeniden doğdum.

Geçen hafta bugün yirmi altı Haziran'dı rüyama geldin.
Ben o gecenin sabahında bir bebek gibi yeniden doğdum.
Sonra seni yanı başımda göremedim, bir kelebek gibi öldüm.

Doğup doğup tekrar ölmek ne tükenmez bir acı.
Ne dayanılmaz bir çile bu, harlandıkça harlanıyor acım.
Bin defa doğmaktansa senle bir defa ölmeyi yeğlerim yâr.

Keşke her gün yirmi altı Haziran olsa.
Her gün aşkla yeniden senle doğsam.

Eyy koca Tanrı!
Eyy yalnızlar yalnızı!

Dünya zindanına mahkûm edilen
kandırılmış kullar gibi perperişanım.
Vaat ettiğin mutluluklardan eser yok.

Ol de olsun, zaman geriye aksın.
Bitap düşmüş bedenlerimiz dirilsin.

Yedi günde yarattığın bu dünyanın
yedi ömürlük acısını sırtıma yüklemişsin.

Gecenin karanlığına özenen
kabuslar görmek istemiyorum.

Alnıma çaldığın bu yazgı
mukadderatin en karası.

Elimde kan kırmızı güller bitsin istiyorum.
Didârımdaki giryeler güllere düşsün istiyorum.

Sokağıma ölüm kokusu yayılmış.
Kokuşmuş şehrin sokakları gül koksun istiyorum.

Razı değilsen sevdama
üzerime yık bütün duvarları.

Öyle bir enkazın altında kalayım ki;
ne nefes almak mümkün olsun ne de yaşamak.

Mezarım olmasın, hatırlayanım olmasın.
Bahtım gibi kapkara bir çukurda çürüyeyim.
Ne yerim bilinsin ne de arkamdan ağlayanım...

Bir sen bil beni sevdiceğim.
Beni ben yapan sen değil misin?

Gökkuşadı gözlerine demir attı gözlerim.
Gözlerin değil midir beni sana bağlayan?

Ben sana aitim.
Ellerim sana ait.
Titreyen dudağım,
sevdalanmış yüreğim,
çoraklaşmış ruhum sana ait.

Seni sevdiğim gibi yağmurları severim.
Yağmurlarda saklarım kanlı gözyaşlarımı.

Vazgeçişlerin yoluna saplanıp kalmışım.
Çırpındıkça batıyor, battıkça kayboluyorum.

Duyduğum son ses senin sesin,
gördüğüm son yüz senin yüzün,
döktüğüm son gözyaşı senin için.

Ölüyorum.
Ölüyorum ey gözleri gözistanım.
Parmak uçlarım üşüyor, ölüyorum.

Beni çağırıyor beni yaratan.
Son buluyor vaktin güzelleşmesi.

Nefesimi nefesine katmayı
harcıma layık görmemiş Tanrım.

Savaş Barha

Kavgam

Bitmedi,
bitmiyor,
bitmeyecek kavgam.

Damla damla topladım
"Keşke"li gecelerdeki dualarımı.

Gözyaşlarım parmaklarım oldu.
İlmek ilmek ördüm dualarımı.
Bıkmadı, usanmadı gözyaşlarım.

Dualarımdan bir ip yaptım,
iki kaşının ucuna bağladım.

Dua ipimden tutup
epey yol gittim.

Aylarca yürüdüm.
Senden uzak diyarlara göçtüm.

Kaderin olabilmek için bekledim,
toprak altında bir tohum gibi, sabırla.

Kavgam bitmedi.
Kavgam bitmeyecek.

Bir gün, bir gün yaydan çıkan ok gibi
alın yazın olarak döneceğim sana.

Kavgam bitmedi.
Kavgam, ebediyen sürecek.

Savaş Barha

Kaybolmuş Yarınlar

Uyu, uyan.
Uyu, uyan.

Gece uyu,
gün doğmadan uyan.

Dün, dün den öncesi;
bugün, sanki dün gibi.

Zaman geçiyor geçmesine lakin;
anılar zamana inat unutulmuyor.

Hatırlanınca gözyaşı döktüren anılar,
acılar karışıp zamanın vitrininde kalakalıyor.

Gözlerimi yumunca gözlerinin güzelliğini,
yalnız kalınca sesinin büyüsunü anıyorum.

O veda gününden beri
sokaklar acayip sessiz.

Elimi bıraktığın günden beri
avuç içim kurak iklimler gibi.

Tel örgüye takıldı ruhum.
Kanadı kalbim, kanadı göğsüm.

Papatyalar büyüttüm, soldu.
Mavilikler yeşerttim, kurudu.

Şiir şiir seni yaşadım,
cümle cümle ağladım.

Düzenler bozdum.
Yasaklar çiğnedim.
Mavzerler patlattım.
Sıcak namlular büktüm.
İhtilallerle saltanatlar yıktım.
Cellat oldum kendimi astım.

Sana kavuşmayınca
bin bir suça bulaştım,
günah işledim, canıma kıydım.

Öldüm ve dirildim.
Yeni bedenimle yine seni sevdim.

Öldüğüm den beri
değişmiş her şey.

Kuşlar kayıp.
Çocuklar kayıp.

Papatyalar kayıp.
Gökkuşağı gözlerin kayıp.
Vişne renkli akşamüstleri kayıp.
Bulutlara diktiğim merdiven kayıp.

Kim çaldı güneşi,
kim?

Güneşim kayıp.
Yıldızım kayıp.
Semam kayıp.

Parmak uçlarımda
sakladığım kelebekler kayıp.

Dokunduğum kalpler aşkına!
Umudum nerede, umudum kayıp?

Savaş Barha

Keder-i İsyân

Ne olacak benim
bu içimdeki derdim,
içime sığmayan kederim?

Mayın tarlasından beter
bu şehrin sınırlarını aşıp
başım alıp nereye gideyim?

Bin birinci yumrukta kırıldı elim.
Görünmeyen duvarları nasıl yıkayım?

Çağlayan bir kükrekti kalbim,
asudeydi yüreğim,
şimdi göğsüm
volkan kuyusu.

Sahil sahil dolaşan
bir rüzgârdı hayalim,
düştü semaya semaya,
şimdi yorgun ve bitap.

Küçüldü dünya,
küçüldü sevdalar.

Sevdalara
isyân bulaştırdılar.

Döktükleri gözyaşlarında
gece gündüz yıkandılar.

Gök maviydi, yer yeşil,
düş sevinçliydi, aşk sıcak.

Karardı gök, soldu yer,
kabus oldu düşler, soğudu aşk.

Acılı günlerin yarınıydı umut,
umudu da çaldılar.

Mahzenlerden kurtulup
bir barikat önünde ölmeliyim,
haksızlığa isyan eden bir aşkla.

Savaş Barha

Kederli

Kederliyim
bu gece.

Buna sebep
biraz sen,
biraz havalar,
biraz da Shahin Najafi'dir.

Savaş Barha

Kırgın Papatyalar

Derin, zifiri çukurlara düşüyor gibisin.

Yüzünde geceden kalma bir hüzün var.

Devir etrafındaki kurumuş ağaçları.
Yeni fidanlara yer aç bahçende.
Busenle can ver ölü toprağa.

Yalancı aynaları kır, durma;
karşısında eriyip gidiyoruz.

İyi değiliz, mahvolmuşuz,
biliyorum.

Ölmeden önce son kez
değsin elin elime, çekme.
Kana bulama gözlerimi, yapma.

Düşünme yarınları, çıkar aklından.
Dünün hasretiyle yandığımız bugüne acı.

Kaldırım kenarında açan
papatyaları sev.

Onlar ki çok yalnız.
Kendilerini seven, koruyan
yok denecek kadar az.

Bütün kaldırım kenarlarında açan
papatyaları sana armağan ediyorum.

Dışarıda yürürken
gözün o papatyalarda olsun,
lütfen.

Onları her gördüğünde
merhaba de onlara,
uzaktan da olsa gülücüklerini yolla.

Hatta bazen hepsi adına
bir tanesini mükafatlandır,
koparıp kokla; öp, okşa onu.

Defterinin arasında sakla,
benden sana hediye diye.

İşte buradayım!
Buradayım! Buradayım!

Ölmeden önce son kez
değsin elin elime, buradayım.

Savaş Barha

Kırık Şemsiye

Şemsiyem kırıldı. Yağmur yiyorum, sırılsıklamım. Rüzgârdan kaçamıyor, üşüyorum. Alnımdan yanağıma düşüyor yağmur taneleri, gözyaşlarıma karışıyor. Parmak uçlarım sızlıyor, üşüyorum. Arkamdan usulca sokulup ellerimi tutmanı düşleyip yürüyorum. Kaldırımlar ıslak, yollar ıslak, duvarlar ıslak, ağaçlar ıslak, nefesler ıslak, bedenler ıslak, gözler ıslak. Sırılsıklamım.

Savaş Barha

Kırıldım, Dağıldım, Tükendim

Sen gibi bakan kelimelere,
yanakların gibi sıcak anlamlar yükledim.

Sen kokan cümlelerle,
yüzün gibi beyaz şiirler yazdım.

Gözlerin gibi renkli,
sesin gibi yumuşak,
kalbin gibi aşk dolu olsun istedim.

Nefesin esti
satırlar arasında.

Saçların gibi dalgalanan
bu dizelerde adını sakladım.

Hiçbir şey mani değildir
seni anmama.

Seni anlattım,
seni yazdım,
seni çizdim,
seni sevdim,
seni güldüm,
seni ağladım.

Ama yetmedi hayalim seni yaşamaya.

Dursun zaman,
dursun dünya,
dursun insanlar.

Sen yoksan eğer niye açar ki çiçekler?
Niye öter ki kuşlar?
Niye güler ki çocuklar?

Sen yoksun diye
büküldü boynum,
pejmürdeyim,
bitabım.

Sen yoksun diye
kırıldı kalem,
dağıldı mürekkep,
tükendi kâğıt.

Savaş Barha

Kış ve Huzer

Mevsim kış.
Karlar yağacak her yana.

Kar yağınca
sen gibi parlayacak her yer.

Kalbin gibi
tertemiz olacak bu şehir.

Yüzün gibi aydınlanacak
kirden kararmış sokaklar.

Çocuklar gülecek,
çocuklar eğlenecek,
çocuklar mutlu olacak.

Çocukların gülüşünde
seni göreceğim ve huzur bulacağım.

Savaş Barha

Kıvılcımlar Arasında

Daha demincek şuradaydın, yanı başımda.
Avucumu ısıtıyordu ellerin, cennetimdin.
Kar taneleri ışıllı ışıllı parlıyordu, ölümsüzdük.
Caddeleri baştan sona dolandık, mutluyduk.

Şimdi yoksun; ellerim, gözlerim seni arıyor.
Sesini duymuyorum, gözlerini görmüyorum.
Adını anmaya fırsat kolluyorum, durmadan.
Düşleri, mavilikleri, semayı bahane ederek.

Mecnun misali sokakları deli divane dolanıyorum.
Yokluğunla karşılaştığımda kedere gömülüyorum.
Gözlerimin yaşadığı da oluyor arada, umursama.
Seni düşünmekle akan gözyaşları armağandır bana.

Bak, yine oldu işte, sol yanım sızım sızım sızlıyor.
Yıldızımız, hüznünden ağlayıp söndü, yok yerinde.
Ummanlardan, uzak diyarlardan duyuldu isyanım.
Bütün ölümlerin müsebbibi benim, başkaldırdım.

Dedim ya, ne zaman adını ansam,
Bir milyon kuş toplanır semaya, aşkla.
Bu bulutlar ondan, yağmur yağmayacak.
Toprak yine yüreğim gibi kurak kalacak.

Savaş Barha

Kıyamdaki Suskunluk

Dil susarsa;
umut tükenir,
hayaller söner,
gelecek gelmez,
giden dönmez,
boyun bükülür,
bedenler üşür,
gözler yaşarır.

Kıyama geçer şiirler,
sükût sokağı devleşir,

Kuytu köşeler
yalnızlara mesken olur.

Resimler yırtılır,
mektuplar yakılır,
adresler unutulur.

Zihin sandığı kitlenir,
anahtar denize atılır.

Son söz söylenmez.
Son bakış görülmez.

Toza dumana karışır her şey.

Her şey hiçbir şey oluverir.
Hiçliklerde kaybolunup yok olunur.

Savaş Barha

Kızıl Saçlar Mavi Düşler

Yeşilin son deminde,
sonbaharın son ayındayız.

Yeşil yeşil yapraklar,
yavaş yavaş sararıyor.
Sarıp, kızıla dönüyor.

Sonbahar bitiyor.
Yeşil soluyor, ölüp gidiyor.

Kasımın sonunda,
kızillaşıyor yeryüzü.

Bu kızıl güzde, kızıla boya saçlarını.
Ben okşayamadım, sen, ben diye okşa.

Başka mevsime kaldı
güvercinlerin kanat çırpışı.

Bir rüyayı tutar gibi
birleştir parmak uçlarını.
Terim gizlidir parmaklarında.

Avuç içinden öp ellerini.
Öpmeye doyamadığım ellerin,
kimsenin bilmediği mabedimdir.

Aynanın karşısında
saatlerce gözlerindeki ben'i izle.

Sen, gözlerime bakarken
ben, düşlerimde bile gülen
gökkuşağı gözlerine gömüldüm.

Önümüzde kara bir kış var.
Karakışta da gülsün gökkuşağı gözlerin.

Başımı omzuna dayayıp
vişne renkli akşamüstlerini
seyredememişiz, efkarım ondan.

Olsun.
Olsun Ay Işığım, olsun.
Teninin sıcaklığı bir ebetti ruhuma.

Yan yana oturup göremedik
solmuş bir yaprağın intihar edişini.

Yaprak, ağaçtan mı kaçıyordu
toprağa mı kavuşuyordu, anlayamadık.

Üşümüş ellerimizi

nefesimizle ısıtamadık.

Nefes nefese ısınmak
hayallerde kaldı Ay Işığım.

Üşümüş ellerle
martılara simit atmak gibi
bir anıyı yaşamak harcıımız değilmiş.

Hayaller, hayallerin,
hayallerim, hayallerimiz,
deli divane garip hayallerimiz!

O saf, o masum,
o küçük hayallerimiz!

Kavuşacağımız günü bekleyin.

Size kavuşacağız.
Ya burada ya öte de.

Savaş Barha

Koçero

Kapitalizmin kökünü kazıyacak bir Koçero gerek bize. Nefesiyle dağları titretecek bir yiğit, öfkesiyle saraylar yıkacak bir asi. Kurşunları namlulara hapsedecek bir Koçero gerek bize.

Volkan olup patronların başına yağmalı, kasaları patlatmalı, makinelerin dişlilerini bir yumrukla kırmalıdır. Fermanlara gülüp geçmeli, kılıç darbeleriyle duvarlar yıkmalı, ceplerini dolduran bürokratların kellelerini şehrin girişine asmalı, midesi delik kalantorları alaşağı etmeli, devrimci yoldaşlarla kol kola yürüyüp haykırmalı, sömürü düzenini tarumar etmelidir.

Bize bir Koçero gerek.

Kalemlerin yazdığı yalanları oraklarla kesmeli, çekiç darbeleriyle lime lime etmelidir. Mora bürünmüş dağları mesken bilmeli, kapitalist gökdelenlerde yaşayanlara bıyık altından kıs kıs gülmelidir Koçero. Ekmek için çalışanı yüceltmeli, eşkiyayı pirlere vermelidir. Kadını sevmeli, emeği, alın terini kutsal saymalıdır Koçero.

Paralı köşe yazarlarının yağlanmış göbeklerini değirmen çarkları arasında öğütmeli, maden işçilerinin kara terini avuçlarıyla silmeli, kırk gün kırk gece sürecek halaylara karışmalıdır Koçero.

Koçero büyümeli. Hükümler vermeli, hükümetler yıkmalı, dökülen kanları durdurmalı, toprak için öldürenin nefesini kesmelidir.

Dim dik yürümeli Koçero. Milyon milyon çoğalmalı, kadınlarla, çocuklarla ateşler yakmalı, pankartlar, dövizler taşımalı, zulmü durdurmalıdır. Zincirleri kopartmalı, prangalardan kurtulmalı, kendisine biçilen hayatı elinin tersiyle itmeli, özgürlüğü için savaşmalı, özgürlük savaşçısı olarak yaşamalıdır Koçero.

Bize bir Koçero gerek.
Bize bir Koçero gerek.
Bize bir Koçero gerek.

Deniz için, Yusuf için, Hüseyin için, Mahir için, ezilmiş halklar için ayaklanıp meydanları türkülerle dolduran bir Koçero gerek bize, dar ağaçlar devirmelidir.

Başkasında değil, içimizden doğmalı Koçero.

Savaş Barha

Konuş Benimle Ey Gece

Gece ağlamış,
gece huzursuz,
gece dertliymiş,
gece sessizmiş,
gece yorgunmuş.

Geceleri beklemek zormuş.
Geceleri düşünmek ağırmiş.
Geceleri gün yapmak günler alırmış.

Yârin hüznünlü olduğunu bilmek
geceye isyan cümleleri haykırmaya sebepmiş.

Yumruklanmasa da duvarlar,
çığlık çığlığa koşulmasa da sokaklar
kan kokusu yayılmış gibi olur gece.

Nefes nefese kalmış gibi titrer soluk.
Ruh, yine yârin yanı başına firar etmiş.

Ruhsuz kalan beden, üşür de üşür.
Semayı sis kaplamış, kaldırımları kırağı.

Gece sükutta,
gece tek başına,
gece efkâr saçıyor,
gece sus pus olmuş.

Bir şey var sende ey gece!
Bir şey soldurmuş yüzünü.
Bir şey olmuş tebessümüne
Bir şey mahut cümleler gizliyor.

Konuş benimle ey gece!
Konuş da bölüş hüznünü.

Savaş Barha

Kör Geceler

Biliyorum, ölmeyecektim. Ama elimde değil, yapamadım. Cehennemden çıkıp gelmiş gibi her yanıma sardı karanlık. Nutkum tutuldu. Karabasanlar gelmiş gibi elim kolum bağlandı, adını diyemedim. İçimde volkanlar patladı, belimi doğrultamadım. Molozlar arasına sıkışıp kalmış, ışığımı kaybetmişim. Umudu tüketmişim. Bir damla su arıyordu, bir zamanlar öpmeye doyamadığım dudaklarım. Kan içinde kaldı ellerim. Kalabalıklar içinde ölüyorum. İşte geldi Azrail, gidiyorum.

Savaş Barha

Kral ıplak

Ne yaparsak yapalım,
kabul görmüyor hayallerimiz.

Arzularımız toprak altında kalıyor.
Alnımıza taş ocağı karası alınmış.

Kaldıramıyoruz başımızı.
Doğrultamıyoruz belimizi.
Dizlerimizdeki derman tükendi.
Avuç içlerimizde derin yaralar var.

Sesimiz yankılanıyor,
sesimiz bize geri geliyor.
Bizi bizden başka duyan yok.

Çığlık çığlığa
birer birer ölüyoruz.
Bizi bizden başka gören yok.

Zalimlerin sarayı çok uzak.
Makam koltukları çok yüksek.

Mazlumların sesini duymuyorlar.
Duyulsa da mazlumlar, dinlenilmiyor.

Mağrur olma padişahım,

senden büyük Allah var.

Savaş Barha

Krizantem Gözlüm

Yaz geldi sevgili.

Böyle bir mevsimde seni görmüş,
böyle bir mevsimde gözlerine bağlanmıştım.

Böyle bir mevsimde seni tanımış,
böyle bir mevsimde sana âşık olmuşum.

Böyle bir mevsimde yüreğimi
kuş tüyü yapıp sana satırlar dökmüştüm.

Böyle bir mevsimde kalben gülmeye başlamış,
böyle bir mevsimde seni düşünmekten geceleri
uykusuz kalmıştım.

Böyle bir mevsimde saniyeleri tek tek saymış,
böyle bir mevsimde sabahı ipe çeker olmuşum.

Böyle bir mevsimde sevdayı tatmış,
böyle bir mevsimde ellerini tutmuş,
böyle bir mevsimde boynuna sarılmıştım.

Böyle bir mevsimde seni öpmüştüm.
Böyle bir mevsimde bir parçam sende kalmıştı.

Böyle bir mevsimde sayısız anımız olmuştu.
Böyle bir mevsimde kolumu sımsıkı tutmuş,
böyle bir mevsimde ellerinle terimi silmiştin.

Böyle bir mevsimde
ruhunu her hücreme işlemiştin.

Böyle bir mevsimde
çocuksu heyecanlar tatmış,
böyle bir mevsimde biraz delirmiştim.

Böyle bir mevsimde
göğsümü deli rüzgârlara açmış,
böyle bir mevsimde
hayatın tadına varmıştım.

Böyle bir mevsimde
mucizeler bekler olmuşum.

Şimdi yine mevsim yaz.

Yine sana aşığım.
Yine seni düşünüyorum.

Yine seni düşününce özlüyor,
yine resmini görünce heyecanlanıyorum.

Yine gözlerine bağlıyım.
Yine deli rüzgârlarda koşuyorum.

Yine avazım çıktığı kadar
adını semaya haykırıyorum.

Yine sana yazılmamış sözler yazıyorum.
Yine seni düşlerimde yaşatıyorum.

Yine mucizeler bekliyorum.

Yine, yine, yine....
Yine seni seviyorum.

Savaş Barha

Kurşun-i Mısralar

Bu bir başkaldırıdır.
Geçmiş acıların serzenişi,
gelecek günlerin teminatıdır.

Dağları un ufak eder,
bir gülüşüne feda ederim.

Sabahın ilk ışığında
üşümüş çiğ tanesiyim.
Sensizlikle yaşıyorum.

Yoksun,
belki de olmayacaksın.

Yokluğunda yeni acılar
peydah oldu leyli gecelerde.

Leyli gecelerde azıyor özlemim.
Özlemim azdıkça içten içe eriyorum.

Yerle yeksan olmuşum.
Gökyüzünden epey uzağım.

Ellerini tuttuğum,
gözlerine baktığım,
boynuna sarıldığım,
sesinle mest olduğum
güzel günlerden kalan anılar,
katran karası ömrümü güldürüyor.

Ey güzel dilberim!
Ey reyhan kokulum!
Ey gökkuşağı gözlüm!

Kalbinden süzüp dilinde yeşerteceğin
masumane bir sözüne muhtacım sevgili.

Savaş Barha

Kuşluk Vakti Sevdası

Kitapsız bir aşk,
amansız bir sızı,
vazosuz bir çiçek...

Masum bir aşkın yakınlığı.

Ellerin sıcaklığı ya da sözlerin
karanlığı aydınlatan güzelliği.

Uzaklık aşkı kıymetsiz yapmaz
Körler, sağırlar, dilsizler de sever.

Tan vaktinin kızılığındaki akşamlar
zulamdaki gülüşlerin kadar kıymetli.

Vişne renkli akşamüstlerindeki
ateş böceğinin ışıltısı gibiydi gözlerin.

Evet, uzaktasın
hemde çok uzakta.

Ama yakınımdasın.
Kalbimde, düşlerimdesin.

Sevda değil midir
uzakları yakın eden?

Aynı anda aynı yıldızla bakmak
kavuşmanın bir başkası değil midir?

Uykudaydın bu gece,
ben ise anılarda.

Anılarla sabahladım
iki gözüm iki çeşme.

Savaş Barha

Küçük Bir Deniz Taşı

Dolabına sakladığın kutunun,
açık kalan kapağından seni izleyen,
cam bir şişede küçücük bir deniz taşıyım ben.

Sabah olduğunda,
gözlerini açtığın o ilk ana tanıklık ederim.

Kollarını iki yana açıp
rahatlamak için gerilmeni,
tebessüm edişini,
aynaya kadar yürüyüp
kendini seyredişini izlerim.
Saçlarını taradığında
yüzündeki hülyalı bakışları izlerim.

Pencereni açmanı,
yatağını düzeltmeni,
masanı toplamanı izlerim.

Odandan her çıktığında ağlar,
üzüntüden kahrolur,
sen geri gelene kadar daha çok kararırım.

Ama çok şanslı,
küçücük bir deniz taşıyım ben.

Çünkü gününün büyük
bölümünü odanda geçiriyorsun.
Bende seni doya doya izliyorum.

Dolabına her yaklaştığında,
patlamasına ramak kalmış bir
mısır tanesi gibi titremeye başlarım heyecandan.

Ama bazen de korkarım.
Dolabın kapısını kapatırsın diye,
seni göremem, izleyemem diye.

Zaten son zamanlarda çok az uğruyorsun odana.
Özellikle haftasonları hiç yoksun.
Sanki haftasonları benim de sonum gibi.
Yalnızlıktan sıkılıyor, seni çok özliyorum.

Şuan içinde olduğum bu şişeyi kırmak,
parçalamak istiyorum.
Koşarak yanına gelip masanın üzerine çıkmak,
yüzünün tam karşısında seni izlemek istiyorum.

Çünkü beni unuttun.
Çünkü benimle konuşmuyor,
benimle ilgilenmiyorsun.
Artık beni sevmiyorsun sanki.

Sirtını dönme bana ne olur.
Seni izlemekle mutlu olan,
küçücük bir deniz taşıyım ben.

Savaş Barha

Küçük Şehir Büyük Mutluluk

Küsmeye şehrine,
darılma toprağına.

Sanma başka diyarlar
memleketinden güzeldir.

Kana kana suyundan iç.
Havasını solu, sokağında gez.

İnsanlarla konuş,
arkadaşlarıyla dolaş.

Atanı sev, kıymetini bil.
Akşam oldu mu çay sefası yap.

Sohbetin en koyusuna talip ol.
Çocukları sev, bebeklerle oyna.

Sabah oldu mu
bir bardak çayını yudumla.
Geceleri pencereden yıldızları seyret.

Elimi tut, karşımda otur.
Gözlerin gözlerime değsin.

Sesinle kulağıma fısılda.
Haydi gülümse cennetime kavuştur.

Savaş Barha

Lanetli Kâbuslardan Huzurlu Düşlere

Daha gözümü açmamışken rüyalarımda sonsuz bir döngüyle dipsiz kuyulara düşerdim. Kurtuluş yoktu. Uyanamazdım. Uyanınca tir tir titreyip korkar, korkudan yine uyurdum. Uyuyunca yine aynı kâbusu görürdüm. Sonu yoktu. Bitmez tükenmez bir girdapta mahsur gibiydim. Çırpınamıyor, nefes alamıyor, ölemiyordum.

Sonra bir bayram günü gökkuşuğu gözlerine kenetlendi gözlerim. O tılsımlı bakışlarını gördüğüm an, kâbuslarımın sonu, huzurlu düşlerimin başlangıcı oldu. O günden beri midemde kelebekler uçuşuyor. O günden beri bahtiyarım.

Savaş Barha

Mağlubum

Eyvah!
Eyvah ki ne eyvah.

Yenildim ve mağlubum.
Kendime kızdım, yontuldum.
Kâr etmedi sözlerim, sustum.
Tükettim ümitleri, umutsuzum.
Saçım, başım yoldum, yoruldum.
Ruhumu recm ettim, huzursuzum.
Avucumla çamur yağurdum, duruldum.
Kapuçin keşişler gibi kırbacı sırtıma vurdum.
Yetmedi.
Yetmedi bedenime çektirdiklerim.
Yetmedi ruhumu tokatlayarak
kendimi cezalandırmam.

Çervantes bir kez daha haklı çıktı;
Aşıkların öfkesi bir kez daha lanetler halinde patladı.

Savaş Barha

Mecbur Kalmak

İstediğimiz insanlarla,
istediğimiz hayatı
yaşayamadığımız için midir,
istemediğimiz insanlarla,
istemediğimiz hayatı
yaşamak mecburiyetinde kalışımız?

Savaş Barha

Mektupçu Kuş

İki Tanrı vardı gökte.
Biri öldü, diğeri düştü gözlerine.

Ölenin ruhu bende,
yaşayanın nefesi sende.

Sen başka yerde,
ben başka yerde.

Yokluğunda geçen günlere
yer kalmadı yaslandığım duvarımda.

Yirmi bir, yirmi iki, yirmi üç,
yirmi dört, yirmi beş, yirmi altı.

Yirmi altı ay geçmiş,
o yeniden doğduğum günden
sensiz geçen bugünlere.

Hazırandı.
Ayın yirmi altısıydı.
Bir bayram günüydü.

Gözlerine yansımıştı
başına örttüğün yazma,
gözlerin gece gibi siyahtı.

Yüzün, cennet kaçkını bir melek yüzüydü;
ruhumu diyar diyar dolaştıran sesin, büyülüydü.

Çok zaman geçti.
Gel, gir düşüme.

Otur yanıma.
Kapa gözlerini.

Müsaade et o sıcacık yüzünde dolaşsın
bir çocuğun yüzündeki tebessümler,
mazideki yaşanmışlıklardan esintiler,
unutulmaz mehtaplı gecelerden
süslü cümleler çalıp getiren şu rüzgâr.

Dolunaylı bu gecenin hatırına
başını yasla omzuma,
kirpiklerinin dansını izleyeyim,
hasret kaldığım saçının her telinde
dolansın sınıksız tuttuğun ellerim,
cennetim bildiğim gamzeni göreyim.

İçimdeki volkanların sesini dinle.

Nemrut ateşinden beter

ateşler yanan göğsümdeki
en ücra köşesinde olduğun kalbimi dinle.

Dinle ki hayat bulsun
içimdeki uykulu sözlerim.

Yavaşça dokundur
parmaklarını parmaklarıma,
ruhunu hissettir ruhuma.

Yanımızda olmayan kemancının
olmayan kemanından çıkan müzikle
dans et benimle, geceye aldırmaksınız,
kuşların ve karıncaların alkışları eşliğinde,
kelebeklerin, semanın ve yıldızların altında.

Sesinle büyüle geceyi.
Durmadan şarkılar söyle,
durmadan şarkılar söylediğim gibi.

Has bahçeye çevir bakışlarınla sokakları.
Gözünün değdiği yerlerde bitsin çiçekler.
Gözün, karanlığı yarıp geçsin ufkun ötesine.

Buram buram sen tütsün gece.
Sarı ateşler yükselsin bulutlara.

İsimlerimizi haykırırsın kurşun askerler.
Sıraya dizilsin gül kokulu sümbüller.

Yıkılsın bütün duvarlar,
dolunaylı bu eşsiz gecede
ay ışığını görsün bütün gözler.

Savaş Barha

Melaikeler Sultanı

Biraz siyah,
biraz kırmızı,
biraz tütün sarısı.

Bir kaç anı,
bir kaç gözyaşı,
kırık bir sandalye,
tozlanmış bir masa.

Bir kalem,
bir kaç kâğıt
ve sonsuz hayal
ve sonsuz sözcük
bağışla bana heybenden.

Seni anmak,
seni yazmak,
seni haykırmak,
seni ebediyete taşımak gerek.

Sen;
dünün gerçeği,
bugünün düşü,
yarının hayalisin.

Sen;
kurumuş çiçekleri yeşerten,
mevsimlere anlam katansın.

Sen;
rüyalarımın tabiri,
gülüşlerimin bahanesisin.

Hatırlar mısınız?
Bir bayram günü
gözlerim gözlerine değmişti.

Siyah bir yazma örtmüştün.
Yüzünde krizantem çiçekleri açmıştı.

O gün,
kulaklarıma kazınan,
beni ebediyen sana ait kılan
ansızın kulağımda çınlayan sesini duymuştum.

Sesin ve gözlerin
beni sana bağlamıştı.

Şimdi seni sana nasıl anlatayım?
Melekler kelimelerle anlatılmaz ki.

Savaş Barha

Muhayyel Bir Düş

Gidemiyorum,
gidemiyorum bu şehirden.

Gölgenin değdiği yollar,
kokunun sindiği duvarlar,
saçlarınla mest olmuş rüzgârlar var.

Ayak bastığın yerler,
başını okşadığın çocuklar,
sana kendini beğendirmek için
yolunu gözleyen kelebekler var.

O eşsiz gülüşüne
şahit olmak isteyen melekler
güzelliğinle güzelleşen
dünyaya iltica etmiş.

Mahlûkatın her biri sana koşarken,
ben, seni bırakıp uzaklara gidemiyorum.

Tebessümünle cümbüşe dönen bir düzen,
uyandığında cıvıldaayan rengarenk kuşlar,
sesinin karıştığı kocaman bir kalabalık var.

Seni gören yüzlerce göz,
seninle sevinen binlerce düş,
ruhumun takılı kaldığı bir pencere var.

Yaşadığın bu şehir benim mabedim,
mabedimden çıkıp gidemiyorum.

Unutulmaz anılarım,
anılarında süslü bir geçmişim,
geçmişimle kurduğum hayaller var.
Hayallerimi bırakıp gidemiyorum.

İhtimaller... İhtimaller...
Ahh bu heyecanlı ihtimaller!

Anılarımızı yeniden yaşayıp
seni yeniden görebilme ihtimalim var.

İhtilal de olsa,
sular da bulansa,
şehirler de karışsa
aklım bu ihtimalde.

Sokaklar kararsa da,
yolumu kaybetsem de
aklım hep bu ihtimalde.

Bu ihtimali unutup

başka şehre gidemiyorum.

Sözlerinle ateşler söndürdüğün
caddeler gülistana dönmüş.

Burada bunca güzellik varken
sensizliğin hüküm sürdüğü
bir diyara gidemiyorum.

Ölümün anlamını yitirdiği bu kentte
kalbimdeki fermanla sana mihlanmışım.

İlk çağlardan beri kayıp olan bir aşkı,
ben, senle yeniden yaşatmışım.

Kaç can aldım?
Kaç can yaşattım?
Kaç imparatorluk talan ettim?
Uğrunda kaç saltanat yıktım?

Hükümdar değilim,
aşkınla aşklanan bir divaneyim,

Kapında deli divane
dolaşmak varken
sensizliğe yelken açıp
gidemiyorum.

Savaş Barha

Mukadderat

Hava karardı.
Hava kararınca
bir de ne göreyim?

Denizler,
topraklar kurumuş

Dostluk bitmiş.

Kıyamet kopmuş gibi
kalpler kırılmış.

Dünya,
cehenneme dönmüş.

Ne bir çiçek kalmış etrafta
ne de eski dostlar, ölmüş her şey.

Sümerler gibi, Asurlar gibi
talan edilmiş imparatorluklar gibi
kaybolmuş gülüşler.

Düzen bozulduğundan beri
envaîçeşit hüznün peydahlıyor gece.

Güller soluyor efendim.
Ruhun bedeni misafirliği bitiyor.

Dudaklarım,
kurak topraklar gibi
kurumuş ve bereketsiz.

Trenler durmuyor burada,
yolcular dönüp bakmıyor.

Kaç zaman oldu,
yağmur yağmıyor.

Heybemde ağız yok.
Hücremde pencere yok.

Gözlerim çöl misali.
Gözlerimde umut yok.

Sırtımda dert dolu bir küfe var.
Alnımda ağır ve kara bir yazgı var.

Müebbetlik bir suçlu gibi
bu zindana esir düşmüşüm.

Üşüyorum.
Eğlerim titriyor.

Oysa ben ki zamanın evveli,
sen ki bu harabenin ahiriydin.

Terk edildik.
Artık yalnızız.

Avucumuzda
kapanmaz bir yara.

Dertliyiz.
Kendi canına
kıydı dostlarımız.

Kimi bir kurşunla,
kimi kendi sözleriyle.

Bu pis koku
cesetlerin değil.

Bu koku,
katran karası kararmış
kalplerin dayanılmaz kokusu.

Yaşamak isteyenlerin
öldüğü bu garip dünyada,
bizler, ölmek isteyen bizler,
bir türlü ölemiyoruz.

Yaşamaya
mahkûm edilmişiz.

Hüzünle, kederle uyuyor;
acıyla, ağıtla uyanıyoruz.

Gafil avlanmışız,
mukadderat!

Savaş Barha

Mutlu Bir Gün

Seni gördüm nutkum tutuldu.
Seni gördüm bedenim dondu.

nce sustum, sonra durdum.
Hayran hayran yanına sokuldum.
Sesini duydum, gözlerini gördüm.

Gözlerin güldü,
kirpiklerin güldü,
parmakların güldü,
yanağın, dudağın güldü.

Vedalaştık.
Allahaısmarladık, dedik.
Usulca birbirimizi izledik.

Tanrıya selam çaktım,
bir de küçük teştkkr.

Savaşt Barha

Mutlu Bir Rüya

Bir rüya gördüm dün gece.
Güneş yüzüne vuruyordu.
glen vakti gibiydi.

zerinde lacivert bir pards vardı.
Yüzün parlıyordu, ay gibi.

Bana doğru gülümseyerek geldin.
Çok mutlu olmuştum, seni gördüm.

Evet, mutlu olmuşum ama
o sıcakta ne işin vardı rüyamda?

Sıcak sana iyi gelmez, bilmez misin?
Rüyama bile gelsen sıcakta gelme!

Savaş Barha

Mutlu Olmak

Kuşlara bile
günaydın deyin.

Başkaları tarafından
mutlu edilmeye
gerek duymadan
kendiniz mutlu olun.

Demli bir çay ile başlayın güne.

Savaş Barha

Mutluluk

Dağlarım çiçeklenmiş, sebebi sensin,
sebebi gözlerin, sebebi gülüşlerin.

Kıyama durmuş bülbüller,
sebebi sözlerin.

Karanlıklar aydınlanmış,
sebebi düşlerin.

Savaş Barha

Mültecidir Ruhumuz

Sen, duvarlara cümleler yazarsın.
Ben, o cümlelerle şiirler yazarım.

Sen, mutlu olunca gülersin.
Ben, o gülüşü sana verdiği için
Rabb'e saatlerce şükür ederim.

Sen, bir kaç sayfa kitap okursun.
Ben, cilt cilt seni düşünürüm.

Sen, başını yastığa koyup uyursun.
Ben, başımı yastığa koyup uyurum.

Sen, benim rüyama gelirsin.
Ben, senin rüyana gelirim.

Ne sen benimle karşılaşıyorsun
ne de ben seninle karşılaşıyorum.

Sen bedenini uzak ülkelerde bırakıp
ruhunu mülteci eder yanıma gelirsin.
Ben bedenimi uzak ülkelerde bırakıp
ruhumu mülteci eder yanına gelirim.

Senin sevincin bu şehirde zindanda,
benim sevincim bu şehirde zindanda.

Senin ruhun bir lambaya hapsolmuş,
benim ruhum bir lambaya hapsolmüş.

Savaş Barha

Ne Oluyor?

Neden bu hüzün?
Nedir bu soğukluk?
Neredesin Ay Işığım?
Ya da ne ne ne oluyor?

Gül diye
ne yapmaya çalışıyorsam
sanki olmuyor, battıkça batıyorum.

Neden içimdeki dert derman bulmuyor?
Oysa bir tebessüm ömrüme yeter de artar.

Ne olur konuş kurban olduğum!
Bu soğukluk, bu kırgınlık, bu sitem de ne?

Ben konuşurken yaşar,
yazarken nefes alabilirim.

Bunlara yeni alışmışken
susmaktan korkuyorum.

Lal etme dilimi,
susturma beni,
kırma kalemimi
yakma kağıdımı.

Beni nefessiz bırakma.
Beni cümlelerinle yakma.

Savaş Barha

Nece Güzel Bir Gece

Bu gece, ne güzel bir gece.
Bu gece aşk sanki iki hece.
Bir Şey mahlas oldu öylece.
Ey ecel, gelme bana bu gece!

Anlaşıldı, nbetteyiz bu gece.
Hasret türküleri dillerde hece hece.
dam sen koktu, özledim bu gece.
zledim seni, özledim delice.

Prangalı olmasaydı dilim,
sözlerimle zamanı durdurabilirdim.

Yeminim olmasaydı eğer
şu görünmeyen duvarları
bir selam ile yıkabilirdim.

Renkler kavga ediyor.
Renkli gözlerine renk olmak için.

Günler, günlerle kavga ediyor.
En mutlu günün olmak için.

Gece, gündüzle kavga ediyor.
Tenini yakan sıcağa engel olmak için.

Gece de biliyor artık,
sıcaklar şana iyi gelmez.
Sen sıcağı sevmezsin.

Seni görmek için,
sesini duymak için,
seninle yaşamak için
dua ettim gecelerce.
Duamdasın her gece.

Bir iek ile gördüm seni.
Hâlâ, hâlâ çok güzelsin.

Sesini duydum ,
yine huzur buldum.

Seni yaşamak kaldı, geriye kalan.
Senle yaşadığım günlere saydım.

Biz diye bir Şey kalmasa da,
seni sevmekten vazgeemem.

Senle yaşamak değil ki tek hayalim.
Tek seni sevmek en güzel hayalim.

Yağmur gibi yağ bu gece ey mutluluk.

Kar gibi kapla her yanıyı ey huzur.

Yâri gördüm bu gece, elinde bir gül ile.
Geleceğim bir gece, elimde bir gül ile.

Savaş Barha

Neden?

Çok mu uzak olduğun şehir?
Sokakların hep mi karanlık?
Rüzgâr odana hiç mi girmez?
Kuşlar pencereye konmaz mı?

Gözünü kapattığında yanıma gelemez misin?
Güldüğünde sokağına güneş hiç mi doğmaz?
Kokunu neden rüzgârdan saklarsın sevgili?
Görmüyor musun pencereindeki kuşları?
Duymuyor musun adını haykırışımı?
Hissetmiyor musun acı çektiğimi?
Konuşman için ölmem mi gerek?

Yaza yaza bitiremedim ki seni.
Seni betimlemeyen hangi kelime kaldı?

Hangi sanatçı şarkısında seni anlattı?
Hangi ressam tualine gözlerini çizdi?
Hangi şair şiirinde güzelliğini yazdı?

Bu sabah sesini ilk kim duydu?
Gözlerini en son kim gördü?
Son gülüşüne kim şahit oldu?

Seni üzen nasipsiz kim?
Kim tebessümünü çaldı?
Neden içimde bir sızı var?

Son konuşmandan sonra
neden hep huzursuzum?

Neden uykusuzum?
Neden mutsuzum?

Neden koca gökyüzünün altında
daracık bir tabuta sıkışmış gibiyim?

Aynı anda aynı şeyi hisseden bizler
diğerimizin hüznünü hissetmez miyiz?

Gülmedin diye sokağına uğramamış güneş.
Rüzgârdan esirgemişsin o güzel kokunu.
Kuşlara da anlatmamışsın derdini.

Söyle sevgili, söyle.
Neden üzgünsün?

Savaş Barha

Nefes Alan Şiirim

Bazen şiirler ağlar.
Bazen cümleler küser.
Bazen kelimeler intihar meyillidir.

Sana yazılmayan her şiir eksiktir.
Seni anlatmayan cümleler kısırdır.
Seninle ilgisiz kelimeler berduştur.

Sen aklıma düşünce
kalem gözlerime bakar.

Adını andığımda
kâğıt haykırmaya başlar.

Seni özleyince
yeni bir şiir doğar.

Ne de çok özlemişim seni.
Yine bir şiir doğdu az evvel.

Savaş Barha

Neredesin?

Orada mısın?
Burada mısın?
Neredesin?

Aramadığım yer,
çalmadığım kapı,
gitmediğim diyar kalmadı.

Neredesin?
Kuş olsam,
uçsam gökyüzüne,
kokunu takip etsem
bulur muyum seni?

Seyyah olsam,
ülke ülke gezsem
rastlar mıyım izine?

Sahaf olsam,
eski, yeni kitapları toplasam
okur muyum adını?

Nereye gideyim?
Kime sorayım?
Kim olayım?
Neredesin?

Savaş Barha

Odadaki Yalnızlık

Rafta sararmış kitaplar,
saksıda kurumuş çiçekler,
yayları çıkmış ihtiyar bir koltuk,
rutubetten rengi kaçmış duvarlar,
gıcırdayan masa, gıcırdayan sandalye,
senden hediye mumu bitmiş bir lamba,
kitaplığımda küçük bir do major mızıka,
senli anıları hatırlatan üzgün bir teşpih,
kuşsuzluktan dalları kırılmış bir ağaç,
camları çatlamış ahşap bir pencere,
toz içinde kalmış bir balkon,
havada yorgun bir rüzgâr,
kararmış gökyüzü,
içimde bir sıkıntı,
içimde sensizlik,
içimde yalnızlık,
ben, içimde hapis.

Savaş Barha

Olsun

Yalnız kaldığımız ilk anda
sığındığımız anılarımız var.
Anılarda huzur, mutluluk var.

Bir bavul dolusu
mutluluk birikti yarınlara.

Yarınlar, içinde
umutlu günler saklıyor.

Yarınların bekçisi,
umudun kölesiyiz.

Biz aşk hamalıyız.
Sırtımızda sevda yükü,
elimizde yârin kokusu var.

Dertliyiz, dermansızız.
Göğsümüzde, hekimlerin göremediği,
tabiplerin çare bulamadığı bir yara var.

Aşığız, sırdaşız, gizemliyiz.
Şairlerin bilmediği, üstadların
çözemediği gizli bir lisan biliriz.

Adında saklı bir harf,
kalbinde büyülü bir dil var.

Kelimeleri eğmiş, cümleleri değişmişiz.
Virgülsüz, noktasız, ünlemsiz, anlamsızca!

Her biri bana yazılmış
mektup gibidir düşlerim.

Düşlerimde gülüşlerini görüyorum.
Gülüşlerinde saklı bir aşk görüyorum.

Hâlâ kalbinde oluşumu bilip gülüyorum.
Hâlâ varlığıyla huzur buluyor, nefes alıyorum.

Hey endamı anka kuşu kanatları olan yar!
Hey gözleri cennet kapısı olan güzeller güzeli!
Hey kalbi mis bahçesi olan krizantem çiçeğim!

Yüzün sakla, seni gören büyüleniyor.
Sesin sakla, sesini duyan mest oluyor.
Gülüşün sakla, hatırlayan uyuyamıyor.

Seni gördüğümde beri içim kıpır kıpır.
Sesini duyduğumdan beri sana bağlandım.
Gülüşün her saniye kulağımda yankılanıyor.

Savaş Barha

Ölmesin Çocuklar

Gülüşünde
seni gördüğüm
çocuklar ölüyor.

Oturdum,
sustum ve
ağladım.

Savaş Barha

Ölümsüz

Bu kaçınıcı ölümüm, bilmiyorum.
Binler yaprak gibi doğup doğup öldüm.

Her yeni ömrümde
ruhumun içindeki
gizli odalardan birinde
mahpus kalmış bir şekilde
bir başka bedende
bir başka ruhu tanıdım.

Hatırlamadığım hayatlarım olduğu gibi
unutamadığım hatıralarım da oldu.

Mesela bir gün
Sezar'ı tokatlarken buldum kendimi.

Kaf dağlarında
Anka Kuşu'nu gördüm.

Napolyon'un sefere çıkacağı sabah
kıçına tekmeyi basan bendim.

Moğollar'ın yağmaladığı
şehrin ortasında piç çocuktum.

Farsi bir çadırda uyandım bir sabah.
Gecemi her milletten hurilerle geçirmiştım.

Firavun'un sarayında muhafızdım.
Züleyha kadınlarla elma soyarken
ben kapıda olanları izliyordum.
Şahittim olan bitene.

Yusuf düştü zindana,
ben düştüm çöllere.

Bir newroz gecesi
Dicle kenarında uzanmış
bir güzelin göğsündeydim.

Mem'dim, Mecnun'dum,
Kerem'dim, Pir-i Agah oldum.

İsa'ya ihanet eden havarisi kaçarken
çelme taktığımda sıkıldım insanlardan.
İsa göğe yükseldi, ben meçhule karıştım.

Gel zaman git zaman.
Geldik çattık bu zamana.

Binler yıldır aradım seni.
Buldum seni, sevdim seni.

Vişne renkli akşamüstleri
gördüm gökkuşuğı gözlerini.

Tuttum elini, öptüm seni.
Sardım kollarımı boynuna.
Daldım gözlerinin koynuna.
Gördün beni, sevdin beni,
Sardım kollarını boynuma.

Girdin sonunda işte,
kalbimin en ücra köşesine.

Savaş Barha

Ölümsüz Sevda

Bilmez misin,
bir kelamınla kitaplar yazan ben,
bir kelamın olmazsa kitaplar kadar susarım?

Bugün, İnsancıklar'ı okurken seni,
senin beni özlediğin kadar özledim.

Seni özlerken gözlerimin dolduğunu,
başımı eğip seni andığımı,
seni anıp ağladığımı,
bilmez misin?

Sensizken ben,
hiçliğin hiçinde bir hiçim, bilmez misin?

Bilmez misin Kasım'ı sevmediğimi?
Kasım'da da sensizdim bilmez misin?
Kasım'da da sana muhtaçtım bilmez misin?

Sarılması gereken
çok büyük yaralarımızın olduğunu
bilmez misin?

Ya Rab!
Sular akmasın,
rüzgâr esmesin,
güneş doğmasın.

Zaman aktıkça dünya
katran karası kararsın.

Geceler daha gece,
gündüzler geceden beter olsun.

İçimize atıyoruz dertleri.
Her şeyi dile getiremiyoruz.

İnsan, her şeyi dillendiremiyor.
İnsanın dilinde her şey dillenmiyor.

Mesela ben,
bundan önce de çok yaşadım.

Cengiz Han'ın yaktığı Amyeş kentinin
şemasında bir Pepuk Kuşu'ydum.
Ölen âşıkları gördüm ve öldüm.

Karl Marx'ın Das Kapital'i yazarken
yumruğuna konan bir kelebektim.
Marx'ın kulağına fısıldadım aşkı.

Marco Polo'nun Pamir Dağları'nda

kuyruğunu koparttığı kertenkeleydim.
Güneş oldum kavurdum Marco Polo'yu.

Martin Luther King'i dinleyen
çoşkulu, esmer bir delikanlıyım.
Başkaldırıp davama adadım kendimi.

Eleanor Roosevelt'in tokatladığı
elleri titrek, yaşlı bir hizmetçiydim.
Çorbasına zehir kattım, öldürdüm.

Leopold Sedar Senghor'ın şiirlerindeki
başegmez, savaşçı, zenci bir Afrikalıyım.
Mızraklarla kovaladım eli silahlı beyazları.

Gandhi'yi dinleyen
gözleri fincan bir çocuktum.
İlk ben alkışladım, ilk ben ayaklandım.

Huda Shaarawi'nin peşinden giden
göğsünde sigara söndürülen bir feministtim.
Baldırı kanlı kadınların koluna girdim, bağırdım.

Ferdinand Macellan'ın gemisinde
öldürülüp denize atılan bir kamarottum.
Denize atıldım, balıklara yem oldum, yok oldum.

Bugün yine ben varım.
Ölmedim, öldürülemedim,
Yine doğdum, yine var oldum.

Sen doğmadan doğmuşum.
Seni tanımadan ölmüşüm.

Ölüp ölüp dirilmişim.
Seni görüp doğmuşum.
Senle hayat bulmuşum.
Seni seven bir berduşum.

Savaş Barha

Öte Tarafa Yolculuk

Yazılmamış sevdalar,
ilan edilmemiş aşklar,
haykırılmamış isyanlar,
görülmemiş güzellikler,
duyulmamış sözler bilirim.
Bildiklerimle ölüp gideceğim.

Savaş Barha

Özgürce Delirelim

Sular tersine akarsa.
Güneş batıdan doğarsa.
Azrail (a.s.) rüzgâr estirirse.
Topraktan semaya yağmur yağarsa.

Deliler akıllı, akıllılar divane olursa.
Bebekler gülse, büyükler ağlasa.
Çeşmelerden şerbet aksa.
Tohumlar ayna açsa.

Armut pişse ağızımıza koşsa.
Yoldan geçenler meyve yese.

Kıyamet kopacakken kopmasa.
Ağaçlar köklerini bulutlara salsa.

Gökten düşen üç elmayı da
biz alıp kaçsak sokak aralarına.

Çocuklar gibi kahkaha atsak,
en ciddi ortamlarda hep gülsek.

Ne yani delide mi olmayak.

Savaş Barha

Özgürlüğe Aç Bedenlerin Aşka Susuzluğu

Duvarları yıkalım. Kapıları, pencereleri söküp parçalayalım. Camları tuz buz edelim. Bizi gökten ayıran her şeyi yok edelim. Rüzgâr, yetim başımızı okşasın. Tenimize değsin merhametli bulutların gölgesi. Masumuz biz, aşkla yanıp küle dönmüşüz. Susmuşuz, dilimiz lâl, gözlerimiz lâl. Ellerimiz konuşsun, ellerimiz. Ellerimiz lâl. Yazmak bize helâl de yüreğimiz lâl.

Savaş Barha

Özledim

Şimdi sana
sayfa sayfa şiir yazarsam
daha mı iyi anlayacaksın
seni gerçekten özlediğimi.

Ne gerek var şatafatlı cümlelere.
Özledim, o kadar.

Savaş Barha

Özledim 2

Hangi harfleri harmanlayayım?
Hangi kelimeyi eğip, bükeyim?
Hangi cümleyi ölümsüzleştireyim?
Hangi milletin dilini sömüreyim?
Hangi kaybolmuş kültürü dirilteyim?
Hangi unutulmuş aşkları dillendireyim?
Hangi güzelin sevdasını yaşayayım?
Hangi çocuğun mutluluğunu alayım?
Hangi ressamın tualine boya çalayım?
Hangi şairin bestesine güfte olayım?

Seni özlediğimi;
nasıl çizeyim,
nasıl yazayım,
nasıl anlatayım, bilmiyorum.

Bildiğim tek şey var.
Seni çok özlüyorum.

Savaş Barha

Özleyeceğiz

Öleceğiz elbet.
Gireceğiz mezara.
Dökecekler toprağı.

Kararacak hava.
Çekip, gidecek herkes.

Unutacaklar bizi,
yokmuşuz gibi.

Özleyeceğiz yeşili,
özleyeceğiz maviyi.

Sevmeyi, sevilmeyi,
Gökkuşadı gözleri özleyeceğiz.

Savaş Barha

Papatyalar

Koparmayın papatyaları.
Kıymayın canlarına.

Şüpheniz varsa aşktan yana
gözyaşı döküp sayın sırayla.

Tekse seviyordur,
çiftse sevmiyordur diye.

Kalbinizle hissetmediğiniz duyguları
papatyanın yapraklarında aramayın.

Gerçekten seviyorsanız eğer,
sevdiğiniz kişinin sevgisini
bu kadar değersizleştirmeyin.

Sevgi kıyas kabul etmez.
Sevgi bir inanç meselesidir.

Sevgiliyi bir daha görmeseniz dahi,
bir daha onun sesini duymasanız dahi
sevgisinden eminseniz bunu ölçmeyin.

Sadece sevin.

Şiir yazın ona,
her an adını anın
her saniye özleyin.

Ama aşkı ihtimallere kurban etmeyin.
Nefsinizi tatmin etmek için çiçeklere kıymayın.

Savaş Barha

Pencere

Sen, başka Őhrin sabahlarına merhaba derken;
ben, bu Őhrin sokaklarına kũsũm, dargınım.

Kovuğa girip inzivaya çekilmek gerek,
kar topu oynayan çocukları uzaktan seyrederek,
geçip giden ayaklı mahlukâtı görmezden gelerek.

Gũnleri saymayı bırakıp
boşluğa dũşmenin kederiyle yalnızım.

Pencerem, kahvem, kitabım, kalemim,
bahçedeki yapraklarla sũslediĐim ayracım...

Yalnızım.
Sensizim.
Sessizlikteyim.
Sana hasretim.

Savaş Barha

Recm Et Ruhunu

Affetmemeli insan kendini,
üzmemesi gereken kişiyi üzdüğünde.
Affedemez de aslında.

Zamanın her anında görebileceği bir yere koymalı hatasını.
Bir tokat gibi yüzüne çarpsın diye.
Çarpsın ve vicdan azabı çeksın.

Başını kaldırmadan yürümelidir,
boynunda bir utanç vesikası taşır gibi.
Gerekirse üç lokmadan fazla yememelidir.
Bir yudum suyla idare etmeli,
bedenini düşünmemelidir.

Toplum içine çıkmamalı,
çok fazla konuşmamalıdır.

Gülmeyi unutmamalıdır.
Tebessüm etmeyi yasak bilmeli kendine.

Gezmek, eğlenmek, muhabbet etmek gibi
hissi isteklerini silmelidir kalbinden.

İnsanlık suçu işlemiş gibi
ceza vermelidir kendine,
her günün sabahında, öğleninde, akşamında.

Bir hasır üzerinde yatmalıdır.
Uyumadan önce tuzlu su içmeli,
güzel bir rüyayı asla görmemelidir.

Kâbuslarla gecelerini bölmeli,
boncuk boncuk, soğuk soğuk terlemelidir.
Uyurken üzdüğü kişinin adını sayıklamalıdır saatlerce.

Ve hiç biri yetmemiş gibi ruhunu recm etmelidir,
aynanın karşısında kendine tükürerek.

Savaş Barha

Ruhlu İnsan

Ruhsuz değiliz ya, yalandan da olsa şahte acılara gözyaşı dökabiliyoruz. İnsanız, kalbimiz var. İnsanız, ruhumuz var. İnsanız, aşkımız var.

Savaş Barha

Ruhun Kokundur Bana

Bir kelebek konacak saçlarına.
Bir kuş etrafında cıvıldaşacak.
Yürüdüğünde çiçekler sana dönecek.

Bulutlar, bulutlar hep seni takip edecek,
kavurucu sıcağa engel olup seni koruyacak.

Bastığın yerler yeşillenecek, çimler bitecek.
Tüm bakışlar renkli gözlerine teslim olacak.

Adını duyan rüzgâr, eşsiz bir mutluluk estirecek.
Sevmek dışındaki tüm duygular yasaklanacak.

Birbirine aşkla bağlananların ruhu en güzel kokularıdır.
Sen ki bahçelerin büyülü çiçeği, rüyaların en güzelisin.

Gözünden bir damla yaş düşse nefesim kesilir.
Gülüşün tılsımlı bir madalyon gibi uğurumdur.
Gülüşün, gizli bir dua gibi hep kalkandır bana.

Masallardan kaçmış, rüyalardan gelmiş gibisin.
Sen, yıldızların parlamasına en büyük sebepsin.
Sen, huzurun diğer adı, sen mutluluğun kendisisin.
Sen, benliğimin aynada saklanmış gizli yansımasıdır.
Sen, ruhunla etrafımda dans eden süslü bir meleksin.

Savaş Barha

Rüyalarım Hep Sensin

Özlemiştim, çok çok özlemiştim.
Bir an bile olsa seni görürüm diye
evinin etrafındaki sokaklarda dolaştım.

Penceren açıldı.
Rüzgâr perdeyle oynuyordu.
Odanın her noktasını ezberledim.
Seni göremedim, yine sokağı dolandım.

Evdeydin biliyorum.
Çünkü öğle vaktiydi, hava sıcaktı.
Güneş tenine düşmandır, bilirim.

Seni görmek ihtimali bile
bir çocuk gibi heyecanlandırdı beni.
Konuşsam kekeler, otursam elim titrerdi.
Görenler divane sanır, bilenler sevdalı derdi.

Sokağınla ahbap oldum.
Hadi göster kendini gül yüzlüm.

Aşağı inerken
kapına ilişti gözüm.
Cennet kapısı mı açıldı?
Rüzgâr mı beni çevirdi, nasip miydi?

Kapı aralığından seni gördüm.
Sonra yavaşça kapı tamamen açıldı.

Sen bana bakıp güldün.
Ben seni görüp mutlu oldum.

Sabah oldu, uyandım.
Yine rüyama gelmiştin.
Ne güzel bir rüyaydı.

Savaş Barha

Saat Dokuz, Bekliyorum

Hüzün çiçeği kokusu
doluşmuş odama, uyumalıyım.

Kapıyı kilitlemeli,
pencereyi örtmeliyim.

Saat gecenin bir vakti;
ışığı söndürmeli,
yatağıma girmeli,
üzerimi örtmeliyim.

Ne de olsa sensizim,
bu işleri kendim görmeliyim.

Yastığımda tuzlu gözyaşı lekeleri birikmiş.
Vücudumda soğuk bir yalnızlık titremesi.
Kör olasıca gözlerim, bu neyin çilesi?

Sensiz geçen günlerin sayısınca
akşamüstleri vişne rengine büründü.

Bir akşam saat dokuz
sonrasında arayacaktın.

Zihnimi her akşam
saat dokuza mihliyorum.
Akşamlar yüzlerce kez dokuzu gördü.

Hâlâ aramadın, hâlâ bekliyorum.

Bir cümle ki varlığı yokluğa bürüyor.
Bir cümle ki kalbe çalar saat kuruyor.

Ah teni güneşi sevmez
gökkuşağı gözlü sevgili!

Kuzular büyüdü,
mevsimler değişti,
fidanlar ağaç oldu.

Aylardır, akşam saat dokuzdan önce
saatin tik taklarıyla heyecanlanırken
dokuzdan sonra hep ıstırap çekiyorum.

Ha şimdi aradı ha şimdi arayacak.
Bekliyorum, bekliyorum, bekliyorum.

Savaş Barha

Sabır

Ya sabır.
Sabır ya sabır.

Uzaktan sevmek;
kaderimiz, alın yazımız oldu.

Gölüşünü görmeye
hasret çekmekten
yüreğimiz yoruldu.

Bizi bu dertten kurtaracak
tek çare kaldı, o da...

Savaş Barha

Saklı Biri

İhtilal yapacak kadar
birikmiş içimde
sana söyleyemediklerim.

Harfler heceleşmiş,
heceler kelimeleşmiş,
kelimeler cümleleşmiş.

Cümleler, greve giden
dostlar gibi kol kola girip
sayfalar dolusu mürekkep
dağıtmış saman renkli kağıtlara.

Kalemimden damlayan çığlıklar
duygularıma tercüman olmamış.

Ne de çok kitap birikmiş içimde.
Ne de çok deveran etmişim sende.

Bir dil yolu bulsa
içimdeki birikmişliklerim,
sözcük sözcük dökülecek
bedenimi parçalayarak.

Sükuttaki haykırışlarım
lime lime edecek dünyayı.

Belki de bir hiçlik yaratacak
yok olup kaybolacak,
buhar olup uçacak,
her yeri bir toz bulutu kaplayacak
ve kainat o büyük patlamadan
önceki haline geri dönecek.

Biz dahil herkes
ve her şey yok olacak.

Peki, benim
o hüzünlü günlerim ne olacak?

Ağladığım geceleri kim anacak?

Sana yazıp yollayamadığım
şiiirleri, mektupları kim okuyacak?

Hayır, hayır, hayır!
Bu hiç adil değil, hayır!

Gündüzün karanlığı,
gecenin aydınlığı kadar
mutlu etmedi sisli gözlerimi.

Ben, sana,
leyli gecelerden geldim.

Leyli geceleri gün eleyip
günleri karanlığa hapsettim.

Seher yelinde kokun kokladım.
Kapından geçtim, sızım sızım sızladım.

Divane divane dolanırken
acılar göğsüme köklenmiş
leyli gecelerin sabahında.

Leyli gecelerin sabahında
bir berduşa dönüp çıkmışım.

Acılarla yaşarken hatırladım
kırık dökük dnlerde kalan hayalleri.

Uyurken ki halin
düşmedi zihnime
kırık dökük günlerde.

Sen uyurken
seni göremedim.

Sen uyurken
nefes alışını izleyemedim.

Sen uyurken
saçlarını okşayamadım.

Sen uyurken
ellerini tutamadım.

Sen uyurken
Üzerini rtemedim.

Sen uyurken
yanında olamadım.

Aşk değil midir
gamsızların gamı,
dertsizlerin dermanı?

Aşk değil midir
aşksızların korkulu rüyası,
bahtsızların en nasipli anı?

Aşk değil midir
benim kaçamaklı düşlerim?

Mezara gömülü kalacak sevdam.
Aşkbaza döndüm, dilimde bir türkü.

Bacalarda tüten
dumana sakladım seni.

Tüte tüte küle döndü
yüreğimde korlaşan acı.

Bedenime
hükmetmeyecekse ruhum,
istediğimde gülüp,
istediğimde koşamayacaksam,
seni görmek istediğimde
yamacına sığınamayacaksam,
güneş doğmuş güneş batmış banane.
Mutluluklar ilga edilmiş, banane.

Sen güldükten sonra açıyor çiçekler.
Ben ağladıktan sonra yağıyor yağmur.
Sen uyandıktan sonra doğuyor güneş.
Ben uyuduktan sonra kararıyor gökyüzü.

Leyli geceler sebep oldu bize.
Leyli gecelerde bu hale geldik.

Leyli gecelerde düştün düşüme.
Leyli gecelerde düştüm düşüne.

Leyli gecelerde bin parçaya bölündüm.
Leyli gecelerde ay ışığına vuruldum.
Leyli gecelerde semaya kapıldım.
Leyli gecelerde öleceğim.

Leyli gecelerin en leylisi biziz.
Leyli gecelerin aşkına amadeyiz.

Leyli gecelerde, semadaki ay ışığı
sağanak sağanak düştü üzerime.

Biri kalbimde sevda, biri elimde kalem,
biri dilimde isyan, biri başımda efkar,
biri göğsümde sızı, biri dizimde derman,
biri düşümde cennet, biri kulağımda fısıltı,
biri gözümde yaş, biri kollarımda vuslat,
biri boynumda koku, biri alnımda katre,
biri yanağımda öpücük, biri sırtımda yük,
biri yanımda gölge, biri yüreğimde ateş,
biri penceremde buğu, biri bir uğultu,
biri dudağımda buse, biri yolumda taş,
biri içimde ukte, biri gönlümde yara,
biri omzumda kelebek, biri yanımda çiçek.

Savaş Barha

Saklı Gözyaşları

Sırtımızdaki küfede saklı,
gizlediğimiz gözyaşları.

Çoğu zaman
biz bile göremeyiz.

Ne zaman
ağlamaya ihtiyacımız olsa
gözümüzde bitiverir.

Savaş Barha

Saklı Sevdam

Büyümüş bir bedende
büyümemiş bir ruhum.

Güneş doğmadan uyanır,
güneş doğmadan uyurum.

Sabahın en serininde
düşlerimde kaybolurum.

Kırlarda dolaşır,
rüzgârlarla konuşurum.

Tütün sarısı güneşi arkama alır,
gölgeme sarılırım, sımsıkı.

Çimlere uzanır
gözlerin gibi mavi gökyüzüne
uzun uzun bakar,
bulutlarla seni çizerim.

Papatyalardan yaptığım
taşlar duruyor hala
kınalı taşların üzerinde,
almamışsın.

Belki de dağlara
adını haykırışımı da
duymamışsındır.

Olsun,
gelme bana,
duyma beni;
ama sakın unutma
kalbim hala hükmündedir.

Savaş Barha

Saklımdasın

Gizlice öptüm resminden.
Gizlice ağladım kuytu köşelerde.
Gizlice sevdim seni, kalbimin ücra köşesinde.

Bir kırıntı sesin kalmış kulağımda.
Koynumda sakladım kokunu sımsıkı.
Kimse bilmez, avuçlarımda hâlâ ellerin.
Yamacına sığınmış, sevginle mest olmuşum.

Hava kararmış, yağmur yağacakmış.
Kime ne, göğsümü açıp delice koşuyorsam?
Kıyamet kopacakmış, cehennem varmış.
Benim cennetim yanı başındır sevdiğim.

Savaş Barha

Sana Gelememek

Hangi şehirde
olduğunu biliyorum.

Hangi semtte oturduğunu,
sokağını, evini biliyorum.

Odanın hangisi olduğunu biliyorum.

Pencerenin yanında
uyduğunu biliyorum.

Uyumadan önce
neler yaptığını biliyorum.
Gününün nasıl
geçtiğini biliyorum.

Geçtiğin yolları,
sevdiğin yemeği,
dinlediğin müzikleri biliyorum.

Sevdiğin rengi biliyorum.
Giydiğin kıyafeti biliyorum.
Kokunu, sesini, biliyorum.

Sevdiğin çiçeği biliyorum.
Gözlerinin rengini biliyorum.

Bunların hepsinden daha önemlisi
beni hala ben gibi sevdiğini biliyorum.

Biliyorum ama sana gelemiyorum.
Sana gelememek acıtıyor yüreğimi.

Savaş Barha

Sana Gelemiyorum

Kılı kırk yarsam da
sana gelemiyorum,
zamanı durdursam da.

Sana gelmek isterken,
sana gelemiyorum.

Susma, konuş! "Gel" de bana,
sana gelmek istiyorum.

Şu kararmış dünyadan kurtulup,
aydınlığa ermek istiyorum.

Sana gelmek istiyorum.

Sana gelmek için
binlerce kez dua ettim.

Yine binlerce kez
dua etsem bile sana gelemiyorum.

Sen, "Gel" demeden
dualarım kabul olmuyor.

"Gel" de,
kabul olmuş duam ol.

"Gel" de.

Savaş Barha

Sana Gelmek İsterim

Bende isterim
yanına gelmeyi,
ellerini tutmayı.

Bende isterim beraber
martılara simit atmayı,
yağmur altında yürümeyi,
kar tanelerini yüzümde toplamayı.

Bende isterim
yanında olup gülmeyi,
seninle iken ağlamayı.

Ellerimizi birleştirip
gölgelerden kuş yapmayı
bende isterim gözyaşım.

Sana gözyaşım dedim diye mi
acep gözyaşlarımın durmayışı.

Oysa sen;
gülüşüm,
huzurum,
sevincim,
heyecanım,
mutluluğum,
neşe kaynağımdın.

Sen; beni ben yapan,
bendeki beni bana gösteren,
sendeki senle bendeki beni biz yapandın.

Sen, gözyaşı;
ben, illegal yan.

Savaş Barha

Sana Hasret

Sen mi geldin şehrim?
Bulutlar semayı kaplıyor.
Bu güzellikte neyin nesi?

Bulutlar ardında güneş.
Gölgeler yolunu kaplıyor.
Seni koruyor sanki her şey.

Sen mi geldin şehrim?
Elim ayagım tutmuyor.

Savaş Barha

Sana Yazdım Bütün Şiirleri

Evet bir çok güzel şiir var.
Onları da okumak gerekir elbette.

Ama o şiirleri yazarlar,
sevdiklerini düşünerek yazmışlar.

O şiirler başkalarının,
o şiirler senin değil.

Ben,
seni düşünerek
yazdım şiirlerimi.
Sana yazdım
bütün şiirleri.

Seni severek,
seni özleyerek,
seni düşleyerek.

Gecenin bir vakti pencereye gelip
avuçlarının içine dokunduğum anı düşünerek.

Pencerenden uzaklaşırken
arkamdan beni izlediği bilerek.

Savaş Barha

Sanki Meleksin

Öyle güzel bir gülüşün var ki
sanki tüm kainat seni izliyor.

Öyle güzel bir kalbin var ki
sanki melekler arkadaşın olmuş.

Öyle güzel bir yüzün var ki
sanki yıldızların gözü kamaşıyor.

Öyle çok özledim ki seni
uyanırken hüyalara dalıyorum.

Öyle çok seviyorum ki seni
yaşarken cennetteyim sanıyorum.

Savaş Barha

Selam Veriyor Yıldızımız

Ve gece oldu.
Yıldızlar en güzel bu vakitte parlar.
Şehir ışıklarının en az olduğu anda.

Hava karanlık, yokluğundaki ben gibi.
Her taraf sessiz, dilim gibi lal olmuş.

Kalbimde bir sevinç var.
Birazdan yıldızımızı izlemeyeceğim.
Sanki seni görecekim, içim kıpır kıpır.
Haydi sevgili!
Duy sesimi, kaldır başını.
Usluca pencereye yaklaş, çek perdeyi.
Bak selam veriyor yıldızımız.
Durma, gülümse.

Aşuk ile Maşuk gibiyiz.
Kimsenin bilmediği dil biliriz.

Kavuşmaya ne gerek.
Kapa gözleri, gel yanıma.

Savaş Barha

Semada Akşamüstü

Bana bir oda lazım.
Eski bir koltuk, bir radyo,
bir masa, bir sandalye,
biraz kâğıt ve bir kalem.

Pencerem güneşi görsün,
bulutları, göğü, ayı, yıldızları.

Sen kalbimdesin,
içimim içimde.

Düşlerim umut dolu,
hayallarım mutlu sonlu.

Penceremdeyim,
akşam olmak üzere.

Karşımdaki semada

Savaş Barha

Semadaki Ay Işığı

Bir zamanlar siyahtı gözleri.
Bir zamanlar bebek mavisiydi.

Geçenlerde sarıydı,
şimdi ise haki yeşili.

Gözleri, giydiği kıyafet renginde.
Gözleri, gökkuşadı cümbüşünde.

Bir parçam mazide kalakaldı!
Saçlarına değil, gülüşüne vuruldum.

Cennetin yasaklanmış meyvesi miydi gözleri?
Sesini duymak ceza mıdır, haram mıdır gözleri?

Boranlar, tufanlar, fırtınalar esip gürledi.
Zelzeleler, un ufak etti koca koca dağları.

Kasırgalar yaktı, yıktı, talan etti tarihi surları.
Yıkılmaz denilen her şeyi toza çevirdi gözleri.

Sevda tepesi ıstıraplı yol mudur?
Bu ne menem bir afettir Ya Rabb!

Dünyayı yerle yeksan eden gözleri,
içime efilce doluşup kalamaz mıdır ?

Her sabah yâr kapısını görmek
derdime derman olmaz mıdır?

Sen ki dertlere dermansın.
Bunu bana derman kılmaz mısın?

Karlar, dağın kaderiyse;
benim kaderim hasret midir?

Dert midir, çile midir bu sevda?
Sevdası başa bela mıdır, nedir?

Sen değil misin bu güzele bu gözleri veren?
Yarattığın, yarattığına bakması caiz değil midir?

O dilberin gözlerinde kavrulmayacaksam,
bu ruhun bu bedende kalması reva mıdır?

Ya Rabb, kurtar beni bu kendi yasağından!
Azat eyle göğsümdeki aşkı harlanan azaptan.

Sende olan Kays'ta yoksa, Kays'ta olan bende midir?
Bizde midir senin bizden sakındığın o ilahi saltanat?
Yarattığın bir çift göz değil midir o saltanatları yıkan?
Semadaki ay ışığında saklı değil midir bizdeki dilber?

Savaş Barha

Semanın Yıldızı

Eyy koca yıldızlar!

Boşlukta yanıp sönmekten
sıkılmadınız mı?

Parmak uçlarımda yaşamak
istememez misiniz?

Kaç milyon yıldır aynı yerdesiniz.
Dön dön dön nereye kadar?

Susuzluğunuzu anladım da
aşksızlıktan nasıl ölmediniz?

Hepinizin bir sahibi var.
Kimi öldü kimi ise yaşıyor.

Mesela şu durmadan ağlayanınızın
sahibi Afrika'da açlıktan ölen bir çocuk.

Şu şişman olanınızın sahibi ise
Londra'da bir kafede hamburger yiyor.

Ta ötede ezik büzük görünen
var ya hani, onun da bir sahibi var.

Yetim hakkı yedi, cehennemde.
Eti zebanilerce lime lime ediliyor.

Şu sırtı bize dönük olan ise
Çeçenya'da gülen bir şehidin.

Anlayacağınız herkes,
kendi gibi birinizi
saklamış gecelerine.

Kimi size içini döküyor,
kimi sizle içine gömülüyor.

Ben...
Ben, bana armağan edileninizi
onlarca düşte her gece gördüm.

Bulutlar engel oldu,
bulutları süpürdüm.

Sığırcıklar göğe doldu,
sığırcıklara kul, köle oldum.

Nöbet sırası güze gelince, zihnimi,
güneydeki ülkelerine sürgün ettim.

Susun!
Susun diyorum size.
Kesin aranızda fısıldaşmayı.

Evet,
her gece bıkmadan, usanmadan
şu tek katlı bahçeli evin penceresine
gözlerini dikip bakan yıldız da benimdir.

Ay Işığımın
bana hediyesidir.

Avuç içim Ay Işığının avuç içinde;
ruhum, penceresinin sinekliğinde kaldı.

Sizlerde şahittiniz.
O gece, ona son dokunuşumdu.

O geceden sonra düşlerim
hep hüzün koktu.

Ağladım,
gülüşüyle sükûta durdum.

Özledim,
yolda karşılaşıp avundum.

Anılarımızla öpüştüm,
hasret giderdim.

Düşün,
düşümün peşine.

Toplaşın etrafıma.

Toprak kadar merhametli,
güneş kadar sıcak olun bana.

Hiçbir şeyken
her şey oldum onunla.

Her şeyde onu aradım.
Hiçbir şey onu bulamadım.

Döndüm dolandım yerime oturdum.
Ellerimi açtım, Tanrı'ya yalvardım.

Kalem haykırdı, kâğıt yakardı.
Sözler büyüdü gibi yan yana sıralandı.

Avucumda sığıttığım kederin
kanlı gözyaşlarıyla şiirler yazıldı.

En nadide anılar
bir kitap içine saklandı.

Koşun, koşun, koşun.
Parmak uçlarıma konun.

Gülün, güldürün bahar olun.
Yar saçlarında cennet kokun.

Sarmaşık gibi
sımsıkı sarılın bana.

Yüreğim kırgın,
yüreğim yorgun.

Çıkıp gelin,
buyurun dünyama.

Dünyam, ömrüm.
Dünyam, nefesim.
Dünyam, cennetim.

Dünyam,
düşlerde gördüğüm
ak güvercin kanadında
ışıl ışıl parlayan bir mücrim.

Parmak uçlarıma konun.
Bitsin bu karanlık efendim.

Savaş Barha

Sen Bana Hayat Oldun

Çok az mutlu oldum
şu dünyada.

Çocukken,
dizimi kanatsam da
gözyaşı döksem de
mutluluğumun sonsuza dek
devam edeceğini zannedirdim.

Büyüdükçe hava kararana kadar
saklambaç oynamayı,
bilye oynamayı,
tek kale maç yapmayı,
çocukluğumu özler oldum.
Şaf bir gülümseme hep yer edinirdi yüzümde.
Dizim kanadığında ağlamadığım gün büyümüştüm.

Sonra bir daha çocukken ki
gülümsememi yakalayamadım.
Ne yaptı isem o sevinç gelmedi bana.

Ta ki seni tanıyana kadar.
Senle yüzümde yine filizlendi çocuksu gülümsemem.
Seninle, yeniden çocukluğuma uyandım sanki.

Savaş Barha

Sen Bana Hayatsın

Ömrümü, ömrüne katsam;
ömrüm, ömrün olsa huzur bulurum.

Gülüşlerin gülüşlerime eşlik edince,
mutluluğun gerçek yüzünü görürüm.

Şu kokun yok mu sevdiğim,
her gece hediye koklar uyurum.

Ellerin ellerimle birleşince
dağlar gibi dertlerim un ufak olur.
Gülüşlerin gülüşlerime sarılmadıkça,
kokun ciğerlerime sinmeyince;
ellerin ellerimle buluşmayınca,
ne güneşin doğuşu anlam ifade ediyor,
ne ayın yakamoz hali güzel görünüyor,
ne yüzüm gülüyor ne de bahtım açılıyor.

Ah şu hasretlik olmaza,
kapında kül olsam da savrulsam.

Senden uzak kalınca
çıra olup yansam da üşürüm.

Saatlerce değil, günlerce değil,
haftalarca değil, aylarca değil
bir ömür de sarılsam boynuna
ellerimi bıraktığın an özlerim seni.

Hey gözleri gözistan sevgili!
Yüzün gülsün son satırları okurken.

Yüzün gülsün ki;
sana kavuşamayınca da
kavuşmuş gibi yüzüm gülsün.

Savaş Barha

Sen Benim Düşümsün

Açık tut pencereni.
Bilmez misin
rüzgâr benim dostumdur?
İki tatlı sözümle
kokunu bana getirir.

Açık tut perdeni.
Bilmez misin
kuşlar gizli yoldaşımdır?
Aynanın karşısına geçip
saçlarını tarayışını,
odanda dolaştığını,
yatağında uzandığını
an be an kulağıma fısıldarlar.

Açık tut yüzünü.
Bilmez misin
güneş kardeşimdir,
canım, kanımdır?
En serin haliyle
pencerenden içeri dolar,
sıcaklığıyla bedenini sarmalar,
sen dışarı çıkınca
tenini yakmadan seni takip eder.
Nereye gidersen
senle beraber arkandan gelir.

Açık tut kollarını.
Bilmez misin
bir anda çıkar gelirim?
Kollarımı boynuna sarar,
sana sımsıkı sarılırım.

Bilmez misin
bir kelimeye karşılık
günlerce seni düşündüğümü?
Bir cümlele
ömrümü geçirebileceğimi.

Bilmez misin ceylan gözlüm,
sen gözünü açtığın anda
kirpiklerinde rengârenk
bahar çiçeklerinin açtığını,
konuştuğunda bülbüllerin
seni taklit etmeye çalıştığını,
sevgililerin sevdiğine
güzel söz söylemek için
gizliden seni dinlediğini?

Bilmez misin
bu gece rüyamda
seni gördüğümü,

bana gülümsediğini,
uyandığım andan beri uyumadığımı?

Savaş Barha

Sen Benim Hakkımsın

Kâğıt üzerinde bir şiire
en son ne zaman
can verdim hatırlamıyorum.

Oysaki en güzel şiirler,
kâğıt üzerinde hayat bulan değil midir?

Belki de kâğıda yazılan şiirlerin,
ebediyete kadar yaşama ihtimali olması
o şiirleri güzel yapan sebeplerden biridir.
Şiirler, kâğıt üzerine
yazılmayı hak ediyor.

Nasıl ki bir şiirin kâğıt
üzerinde yazılmaya hakkı varsa;
gecenin gündüz olmaya hakkı var,
toprağın suyla buluşmaya hakkı var,
denizin güneşle gülüşmeye hakkı var,
annenin evladını koklamaya hakkı var,
benim de sana kavuşmaya hakkım var.

Ben, hakkımı istiyorum, seni istiyorum.
Senle geçecek bir ömür istiyorum.

Çünkü
sen, benim gözyaşımsın.
Ben, senin illegal yanınım.

Savaş Barha

Sen Gibi Değil Kimse

Gözümü açtım,
seni gördüm,
seni tanıdım,
seni sevdim.

Ellerini tuttum,
gözlerinde büyüdüm,
aşkı sende buldum.

Sevdiğinin ne olduğunu
senle bildim.

Mutluyken de ağlanabileceğini
senle öğrendim.

Olmasanda yanımda,
dünyam sen oldun.

Rüyalarım senle süslendi.
Hayallerim senle doldu.
Geceler boyunca seni andım.

Seni kimsede aramadım.
Kimseye sen gibi bakmadım.
Kimseyi sen gibi sevmedim.
Hiç kimseyi yerine koymadım.
Kimse sen gibi sevmedi.

Yoksun.
Uzaktasın.
Sensizim.

Buruştı ellerim,
soldu yüzüm,
kaçtı keyfim.

Savaş Barha

Sen Gibisi Yok

Yok iŖte.
Yok, yok, yok.

Sen gibi gülen yok.
Sen gibi seven yok.

Sen gibi kalbe dokunan yok.
Sen gibi ömre ömür katan yok.
DŖleri cennete eviren yok.
Kalpteki sızıya derman olan yok.

Ağlayan ocuklara üzülen yok.
KaybolmuŖ yarınları yeŖerten yok.

Çiçekleri koparmadan seven yok.
ParalanmıŖ umutları toplayan yok.
BaŖını kaldırıp gökyüzüne bakan yok.

Gülmeye değer bir Ŗey yok.
İki satır konuŖacak hiç kimse yok.

SavaŖ Barha

Sen Gidince

Her ülkeye mülteci, her kapıya yabancıyım.
Ne bir yol bilirim ne de senden başka bir yâr.

Tutduğum dal kırık, yürüdüğüm yol bozuk.
Güneş tepemde, bir serin sözüne muhtacım.

Dolaşmamız gereken onlarca şehir,
dinlememiz gereken yüzlerce türkû,
görmemiz gereken güzel günler vardı.
Yeşeren yapraklar arasında
açan çiçekleri seyredecektik.

Karanlığa mahkûm edilen yarınları
gökkuşığı renklerine boyayacaktık.

Susturulmuş dilleri konuşturacak,
solan yüzleri çocukça güldürecektik.

Soğuk beton duvarları yıkacak,
her sokağa çiçekler ekecektik.

Kurak iklimler değişsin diye
Rabb'e dua dua yakaracaktık.

En güzel nehirlerde dolaşacak,
sakin sularda taş sektirecektik.

Yağmurlarda dans edip
kuşları kıskandıracaktık.

Şömine ateşi karşısında oturacak,
bir kahve eşliğinde şiirler okuyacaktık.

Sonra sen çekip gittin.
Bütün hayaller yerle bir oldu.

Ne çiçekler açtı,
ne yağmur yağdı,
ne çocuklar güldü,
ne de mevsim değişti.

Sen gidince umutlar söndü.

Savaş Barha

Sen Gölünce

Dün gülüşünü duydum.
Sen gülünce güneş doğdu dünyama.

Bugün gülüşünü gördüm.
Sen gülünce çiçek açtı ağaçlar.

Seni görürsem eğer
tüm mevsimler bahar olur.

Elini tutarsam eğer
cennetin kapısı açılır.

Boynuna sarılırsam eğer
yerle gök bir olur, dağlar yürür.

Kokunu alırsam eğer
İsrafil as. Sur'a üfler, kıyamet kopar.

Savaş Barha

Sen Hayatsın

Bulutlar izin verirse güneşe yeryüzü
aydınlanır, duvardaki resmin görünür.

Kapı aralanırsa rüzgâr efilce içeri girer.
Kokunu busenden koparıp başımı döndürür.
Tozlanmış raflardaki mektuplar etrafa savrulur.

İzin verilseydi meleklerle, susmazlardı;
Koş, git ellerini tut, bir ömür hasretlikle sarıl,
gül, güldür, sev, sevil, bırakma, diye haykırırlardı.

Konuşabilseydi uğur böcekleri;
Asıl uğur yârin gülüşünde saklı,
bir dileğin varsa yâr gülüşünden dile,
yâr gülüşü uğurundur, bahtındır, derdi.

Kalem kendince yazılısaydı,
önce adını, sonra resmini çizerdi.
Konuştuğun bütün cümleleri gökyüzüne yazardı.

Serbest kalsaydı notalar,
bütün şarkılar seni anlatırdı.
Bütün türküler adına yakılırdı.
Bütün besteler seni anımsatırdı.

Tarafli değilim ama ne yalan söyleyeyim
diğer bütün insanlardan daha güzelsin.
Herkesten daha güzel gülüyorsun.
Her şeyden daha özelsin.

Kir çiçekleri gibi tatlı bir bakışın,
uyuyan bebekler gibi masum bir yüzün,
gülen çocuklar kadar şen bir mizacın var.

Sen sevgili, sen.
Kara boyalar çalınmış bu diyarın
ışık saçan, güzel kokan tek bahçesisin.

Sen, yarınlardan umut bekleme sebebisin.
Sen, kâbusları güzel düşlere çeviren meleksin.

Savaş Barha

Sen Mavisin

Ölüyor kuşlar,
çiçekler soluyor,
güneş küsecek
ve günler gece olacak.
Ben yarım, sen yarım.

En güzel rüyalar eksik kaldı,
sofralardan erken kalktık,
tadını merak ettiğim meyveler vardı.

Dağa tırmanmak hayalim gerçekleşmedi.
Yüzmeyi hiç öğrenemedim.

Mavinin bir kaç tonunu tek gördüm ben.
Biri gökyüzü,
biri deniz,
biri de gözlerin.

Mavinin her tonunda
giyeceğin kıyafetlerle
değişsin gözlerinin rengi.

Buz mavisi olsun bazen,
Bazen bebek mavisi.
Bazen de cennet mavisi.
Bazen de...

.

Savaş Barha

Sen Öğrettin Her Şeyi

Sen değil miydin
bana gülmeyi öğreten?

Sen değil miydin
bana sevmeyi öğreten?

Sen değil miydin
bana güzel düşünmeyi öğreten?

Güzel düşünüp, güzel konuşmayı
sen değil miydin bana öğreten?

Kötülükleri, kalpten de dilden de
silmeyi öğreten sen değil miydin?

Bir çocuğun mutluluğunun
her şeyden değerli olduğunu
bana öğreten sen değil miydin?

Kararmış kalplere ışık olmayı
bana öğreten sen değil miydin?

Yarınlara gülücük tohumu ekmeyi,
umut olmayı öğreten sen değil miydin?

İyi biri olmam gerektiğini,
hep iyi kalmam gerektiğini
söyleyen sen değil miydin?

Lütfen ama lütfen her daim iyi ol, iyi kal.
Koca yüreğinden taviz verme samimiyetsiz
olanlara diyen sen değil miydin?

Bana öğrettiğin, söylediğin
yüzlerce güzel şey varken...

Savaş Barha

Sen Umudumsun

Dipsiz kuyulu dünyanın
tutunduğum tek dalısın.

Tütün sarısı sabahlarda,
vişne renkli akşamlarda,
soğuk ve ayaz gecelerde
sığındığım tek mabedimsin.

Sendeki dünyanın güzelliği,
bendeki sevdanın kapkarası.

Mucize aramak mı?
Gülüşlerin bana mucizedir.

Kerbelada susuz kalmış gibi
gülüşlerine susuyorum sevdiğim.

Sen, Kaf Dağı'ndaki hayalimsin;
ben, hayale kanat çırpın anka kuşu.

Her kanat çırpışım
yüzümü güldürüyor.

Yüzün gülünce
yüzüm gülüyor.

Sen gülünce;
arşı âlâ titriyor,
mevsim değişiyor,
kainat şekilleniyor.

Şen gül diye ömrüm gidiyor.
Ömrümü heba etme; gül, gül, gül.

Savaş Barha

Sen Varsın Diye

Karanlıklara mahkum bu şehirde,
sen varsın diye yolum aydınlanıyor.

Susuzluktan kurumuş çiçekler,
sen varsın diye boyun büküyor.

Sabahın ilk saatlerinde güneş,
sen varsın diye merhaba diyor.

Yorgunluktan bitap düşmüş bedenim,
sen varsın diye uykusuz kalabiliyor.

Sen varsın diye mutluyum.
Sen varsın diye umutluyum.
Sen varsın diye pes etmedim.
Sen varsın diye hala yaşıyorum.

Savaş Barha

Sen, Ben ve Nasipsizlik

Biz üç kişiydik.
Sen, ben ve gökyüzü.
Bulutlardan çiçekler yapar, kuşlara şarkı söylerdik.
Sokağında, saatlerce konuştuğumuz sevda tepesinde,
rüzgâra inat 'Seni seviyorum' diye naralar atardım.

Biz üç kişiydik.
Sen, ben ve yıldızlar.
Geceye acayip isimler verirdik.
Karanlığının tonunu biz çizerdik.
Sen odanda, ben odamda pencereden
yıldızımızı izler, sessizce serenat verirdik.

Biz üç kişiydik.
Sen, ben ve demir bir kutu.
Terlerdim, terimi silerdin, seni izlerdim.
Sesinle mest olur, her an seni süzerdim.
Anılar gemisine en ölümsüz anıları yüklerdik.

Biz üç kişiydik.
Sen, ben ve küçük bir çocuk.
Her saniyeye ortak olmuş,
gözleri parlak, tatlı, akıllı bir çocuk.

Biz üç kişiydik.
Sen, ben ve birkaç çakıl taşı.
Mektuplar, şiirler, özlü sözler yazmıştım.
Değersiz kâğıtlara adını yazarak değerli kılmış,
kokumdan sıkılmış, terimi sürmüş, kendimi katmıştım.

Biz üç kişiydik.
Sen, ben ve şarkılar.
İlk defa sana şarkı söylemiş,
ilk defa karşında cesaretimi toplamıştım.
İlk defa sen beni dinlerken bir şarkının
sonunu getirmiş ve çekinmemiştim.

Biz üç kişiydik.
Sen, ben ve sessizlik.
Yalnız sokakların gecelerinde
karanlığa dalıp sessizliğe gömülmüştük.
Senin dilinde benim, benim dilimde senin adın.

Biz üç kişiydik.
Sen, ben ve çiçekler.
Seni tanıyınca çiçekleri dalında bıraktım.
Seni tanıyınca çiçekleri koparmaya kıyamadım.
Seni tanıyınca çiçekleri dalında sevmeyi öğrendim.

Biz üç kişiydik.
Sen, ben ve bahtımız.
Katran karası gibi kararmıştı bahtımız.

Ne sen istediğin her an ellerimi tutabildin
ne de ben sesini istediğim her an duyabildim.

Biz üç kişiydik.
Sen, ben ve nasipsizliğimiz.

Savaş Barha

Senden Sonra

Önce saniyelere düşman oldum, kanlımmış gibi.
Düşmanlığım fayda etmedi. Saniyeler ilerledi.
Gözlerim doldu.

Gözlerimi silmeden, saniyeler dakika oldu.
Hıçkırıklar içinde nefes alamaz oldum.
Tüm vücudum titredi.

Sonra dakikalar birleşip saatleştii.
Hava kararmış, ben olduğum yerde kalakalmıştım.

Resmine bakıp avunuyordum.
İlk günü devirmiştim zor olsa da.

Vücudumda bir parçam eksilmişti sanki.
Canım çok yanıyordu.

Derken günler haftalar oldu.
Yokluğunda değişen takvim yapraklarıydı.
Ben hala ilk gündeydim.

Resmin eskidi elimde.
Gözlerim kan çanağı.
Geçtiğın sokaklarda dolaştım.
Uykumda adın sayıkladım.

Ben hala saniyelere düşmanım.
Saniyeler bana düşman.

Savaş Barha

Senden Uzakta

Hayır arkadaş!
Ben bu hayatı
hiç sevmedim.

Senden uzak olmanın
hiçbir güzel yanı yok.

Özlemek, hasret çekmek
hiç bana göre değilmiş.

Ellerini tutmak isteyip de
tutamadığım zaman
kalbim sıkışıyor sanki.

İstediğim an sesini duyamıyorum.
Neyleyim senin dışındaki sesleri.

Gözlerim, gözlerine susadığında
yanımda yoksan görmenin neyi güzel?

Eminim sende
benim gibi düşünüyorsundur.

Hadi aç avuçlarını
beraber yalvaralım Allah'a.

Önce dualarda buluşalım.
Kim bilir, belki kavuşuruz?

Savaş Barha

Seni Andım Dün Gece

Hayır, öyle değil.

Kapıyı kapayınca
duvar dibine sindim.

Ayaklarımı kollarım arasına alıp
başımı dizlerim üzerine koydum.

Ağlamadım.
Sallanan sandalye gibi
yavaşça ileri geri gidip geldim.

Burnumu çektikçe
gözlerim dolmaya başladı.

Acı acı yutkundum.
Hava serindi ama terledim!

Beynimdeki düşünceler
depem gibi sarsıyordu beni.

Titreyen bedenime
söz geçiremez oldum.

Ağlamalıydım.
Çığlık çığlığa bağırmalı,
duvarları yumruklamalıydım.

Sonra aniden durdum.
Ayağa kalktım, doğruldum.

Akmaya ramak kalmış
gözyaşlarımı kuruttum.

Perdeyi çekip
balkona çıktım.

Kollarımı yana açarak
derince bir nefes aldım.

Göğe çevirdim yüzümü.
Yıldızımızda seni gördüm.

Dayanamadım,
mutluluktan ağladım.

Savaş Barha

Seni Göremiyorum

Aynı gökyüzünü paylaşıyoruz doğru,
ama aynı ağacın gölgesinde değiliz.

Aynı yıldızları izliyor, aynı hayalleri kuruyoruz
farklı şehirlerde, farklı çiçekleri koklayarak.

Aynı güneşle aydınlanıyor etrafımız,
ama aynı havayı soluyamıyoruz.
Aynı mevsimde yaşıyoruz.
Ben yağmura şemsiye açarken,
sen kar tanelerini seyrediyorsun pencereden.

Ellerin ellerimde değil.
Sesini duyamıyorum.
Sarılamıyorum sana.
Koklayamıyorum saçını.

Göremiyorum seni.
Göremiyorum seni.
Göremiyorum seni.

Savaş Barha

Seni Sana Anlatmak

Susmak istiyorum
lakin susamıyorum.

Volkan gibi yüreğimden
kelimeler püskürüyor.

Ben yandıkça
cümle oluyor kelimeler dilimde.
Sonra dur durak bilmeden
haykırırlara başlıyorum.

Madem konuşmak istiyor benliğim,
seni yazsın istiyorum kırık kalemim.

Kelimelerle seni çizip,
cümlelerle seni anlatmak istiyorum.

Dalgalarda sakladığım
yüzünü çizmek istiyorum.

Rüzgarda sakladığım kokunu
anlatmak istiyorum.

Seni sana anlatmak istiyorum.

Savaş Barha

Seni Sevdikçe Aklım Hep Sende

Seni sevdikçe,
daha bir kıymetleniyorsun.

Sen kıymetlendikçe,
ben seni daha çok seviyorum.

Seni sevdikçe özlüyorum.
Özledikçe daha çok seviyorum.
Geçmişin,
gelecekle buluştuğu yerde
aklımda yalnızca sen varsın.

Sen aklımdayken;
ben, seni seviyorum.

Seni sevdikçe,
aklım hep sende.

Bekliyorum.
Bekliyorum;
çünkü seni seviyorum.

Eskiden
yalnız kalmak
hiç zor gelmezdi.

Sen yokken;
hayalle, ümitle işim de olmazdı.

Ama hayalin var aklımda.
Sen varsın artık anılarımda.

Senle geçen güzel günlerim var.
Elini tutmuşluğum,
gözlerinle büyülenmişliğim var.

Sesini duymuşluğum var.
Kokun hala yanı başımda.

Ve ilk defa yalnız kalmak,
hiç olmadığı kadar zor geliyor.

Savaş Barha

Seni Seviyorum

Çarmıha gerilsede bedenim,
kimse ruhumu esir edemez.

Seni sakladım ruhumda,
benden başkası göremez.

İyi ki ölüm var,
iyi ki cennet var.

Fani olan şu dünyada
bana hep eksik kalırdın.

Baki olan bir hayatta
ebediyetim ol, ahirim ol.

Erguvan çiçekleriyle dolu
uçsuz bucaksız bir yolda
yoldaşım ol, elimi bırakma.

Adın aydınlatsın gecemizi,
gecemiz gündüz olsun.

Düşersem canım yanar.
Canım yanarsa, canın yanar.

Düşmeden tut elimi,
Canın yanarsa, canım yanar.

Savaş Barha

Seni Sevmek

Nasıl bir hürriyettir seni sevmek,
bilemezsin.

Kuşmuş, bulutmuş,
rüzgarmış, aymış, güneşmiş...
Hepsi boş.

Seni sevmektir özgürlük,
hürriyetten gelmişse.

Güneşte ısınmak,
ayla aşklanmak,
rüzgarda savrulmak,
bulutlarda dolaşmak,
kuşlar gibi uçmak.
Hepsi boş.

En güzel hürriyet
seni sevmektir.

Savaş Barha

Seni Sevmek Ne Hoş

Şiir yazmak ne hoş.
Şana şiir yazmak ne hoş.

Hayal kurmak ne hoş.
Seninle hayal kurmak ne hoş.

Seni görmek ne hoş.
Rüyada seni görmek ne hoş.

Sevmek ne hoş.
Seni sevmek ne hoş.

Savaş Barha

Seni Yazdım Seni Çizdim

Binlerce cümlem,
yüzlerce şiirim oldu.

Kaşını, kirpiğini, gözlerini,
saçlarını, dudaklarını, yanıklarını
kelimelerle çizmeyi başardım.

Yazarak ellerinin
güzelliğini anlatabildim.

Harfleri eğip bükerek
o beyaz yüzünü çizebildim.

Hâlâ kulağımda yankılanan
boynuma sarıldığın an ki nefes alışını
en sonunda dizeler arasına saklayabildim.

Gülüşünü öyle bir betimledim ki
şiirlerimi okuyan gülüşünü duyar gibi oluyor.

Duyduğum her an beni büyüleyen
sesini satır sonlarına kafiyeledim.

Eski kelimelere
yeni anlamlar yükledim.

Aciz kaldı benzetmeler.
Sınırlı sayıdaki sözcüklerle
sınırsız cümleler kurdum.

Artık senin onlarca adın,
yüzlerce şiirin, sayısız anlamın var.

Seni anlatan kelimeleri
kalemime prangaladım,
şiirlerimin kölesi yaptım.

Ama ben kulum,
ben acizim, faniyim.

Hiçbir kâğıt üzerinde
sana hayat veremedim.

Ne kadar özlersem özleyeyim
seni yeniden karşıma getiremedim.

Seni ete kemiğe bürüyemedim.
Tanrı değildim, seni yeniden yaratamadım.

Savaş Barha

Seni, Seni Düşünmek

Seni düşünmek;
ne güzel bir rüyadır,
ne güzel bir sevinçtir,
ne güzel bir ferahlıktır,
ne güzel bir mutluluktur.

Canım acısa
seni düşünür gülerim.

Hasta olsam
seni düşünür iyi olurum.

Elim kanasa
seni düşünür koşar, oynarım.

Kabus görsem, uykum kaçsa
seni düşünür güzelce uyurum.

Yalnız kalsam
seni düşünür huzur bulurum.

Seni düşünmek;
aşkların en kutsalı,
eylemlerin en güzeli,
sevdaların en kıymetlisidir.

Seni düşünmek ne güzel şeydir.

Savaş Barha

Senle Mutluyum

Senle öyle bir mutluyum ki;
Eğer bu bir düşünse, uyanmayayım.
Gerçekse, ölmeyeyim.
Yalansa, hep kanayım.
Çocuksam, büyümeyeyim.
Şafsam, öyle kalayım.
Körsem, görmeyeyim.
Sağırsam, duymayayım.

Savaş Barha

Senli Düşler

Ha bire küçük kıyametler
kopuyor zihin dünyamda.

Kiminden kaçıyorum,
kiminin esiriyim.

Nasıl ki bir zamanlar
sen kokuyorduysam
bugün de sen kokuyorum.

Rüyalarımda saatlerce,
sımsıkı, nefes nefese
boynuna sarılıyorum.

Gökkuşığı renkli
gözlerine değiyor gözlerim.

Ellerinin sıcaklığı
avucuma hayat veriyor.

Uyandığımda, yanağımda
intihar etmiş bir hasret damlası.

Savaş Barha

Senli Günler

Çok insan tanıdım.
Kimi bedbahttı, kimi biçare.
Kimi insanat bahçesi mahlûku.
Kimi etten, kemikten robot, kimi sade insan.

Çok şiir okudum.
Kimi beyit, kimi gazel.
Kimi dört dize, kimi sonsuz güzel.

Çok günler gördüm.
Bir güldüm, on ağladım.
Kimi gece uykuda, kimi yastaydım.
Kimi gün yorgun, kimi gün dinçtim.

Ne sen gibi kutsal birini gördüm,
ne sen gibi harikulade bir şiir okudum,
ne de sen gibi cennetli günler yaşadım.

Soracaklar bir gün; 'Dünyada ne yaptın?' diye.

Sevdim diyeceğim, ilelebet sevdim.
Katıksız, karşılıksız, arzulardan arınmış halde.
Umutla, sabırla, safça, yürekten sevdim, diyeceğim.

Sevdim, benim olsan da olmasan da.

Savaş Barha

Sensiz Geçiyor Günler

Günler geçiyor.
Günler geçtikçe
söylemek istediklerim artıyor.

Günler geçiyor,
birikiyor cümleler.

Günler sensiz geçiyor.
Sensiz geçen günler,
senle geçen günlerin
sayısını geçiyor.

Ömür geçiyor.
Zaman geçiyor.
Herkes gelip geçiyor.

Savaş Barha

Sensizlik

Hava neden mi karanlık?
Gelmedin ki güneş doğsun.
Sensizliğe isyan edercesine
kalbim gibi kararmış şehirler.

Kuşlar neden mi ötmüyor?
"O yoksa bizde yokuz." deyip göçtüler.
Direnemedim, durduramadım.
Ne dediysen yaranamadım.
Sensizliği kabul etmediler.

Çocuklar neden mi gülmüyor?
Çünkü sen çocukların başını okşardın.
Sen olmayınca kimse onların başını okşamıyor.
Sen olmayınca ben onları mutlu edemiyorum.
Sensizken çocuklar mutlu olmuyor.

Çiçekler soldu,
ağaçlar meyvesiz,
rüzgâr esmeyi bıraktı.

Her yer virane, herkes yabancı,
her şey üstüme üstüme geliyor.

Sen gelmeyince herkes bana küstü.
Gelmeyişini bana yordular.
Kabahatli benmişim gibi
dışladılar, surat astılar, sırt çevirdiler.

Sanki ben seni hiç sevmemişim gibi
taşıyorlar umudumu.
Sanki biz birbirimize inanmamışız gibi
recm ediyorlar sevdamızı.

Gel.
Gel ey bahar kokulum, gel!
Gel de çorak ömrüm yeşillensin.
Umutlarım filizlensin,
avuçlarım yanaklarına kavuşsun.

Gözlerim, gözlerine hasret.
Kalbim, kalbim seni özlüyor.

Gözlerimin cezası bitmedi mi?
Sensizliği gördüğü yetmedi mi?
Cennettin gizli kapısı değil miydi gülüşün?

Gülüşünü görememek ne zordur, bir bilsen.

Savaş Barha

Sensizlik Soğuk Olur

Rüyalarımındaki gibi
dipsiz kuyulara düşüyorum.

Senin dışında hiçbir şey
mutlu etmiyor beni artık.

Neye el atarsam
solup kuruyor.

Etrafım görünmeyen
duvarlarla çevrili.

Sana gelemiyorum,
sana kavuşamıyorum.

Geceleri kuytu sokaklarda
çocuklar gibi ağlıyorum.

Ben bitişim,
ben garip,
ben sana muhtaç.

Benden sonra sen ol,
senden sonra ben olayım.

Karanlıklarda kalmayayım.
Ay ışığı ol aydınlat.
Işığım sönmüş,
güneşim uyumuş,
gözümün ferri kaçmış,
etrafımda ateş böceği bile yok.

Her taraf karanlık,
her taraf yalnızlık.

Yüreğimde yanan
ateş ısıtıyor bedenimi.

İbrahim'i yakan ateşte üşürüm.
Güneşte olsam üşürüm,
cehennemde üşürüm.

Senin olmadığın yer
soğuk olur, ben üşürüm.

Savaş Barha

Serseri Sevdam

Aynalar... Aynalar... Aynalar aşka tanığım.
Yumruğum kan dolu, aynalar kırık dönük.

Geceler boyu adını sayıkladığım şu yatak,
şu masa, şu sehpa, şu koltuk, şu kitaplar...

Ne yana baksam senden bir parça görürüm.
Ne zaman adını ansam ahh figanlar kopuyor.

Gündüz kırlangıçlar semada yüzün çizerken,
gece yıldızlar semada gözlerin gibi parlıyor.

Topraktan biten çiçekler sen gibi kokuyor.
Rüzgâr kulağıma gizliden sözlerini fısıldıyor.

Seni görmek, seni tanımak, seni sevmek,
seni düşünmek, senli hayaller kurmak ne hoş.

İşte ben! Ben ki senden önce bir bitap iken,
senle newroz çiçekleri açmış bahçe gibi şen.

Savaş Barha

Sevda Dilimde Bir Türkü

Sen yaratıldın diye
mutlak bir mutluluk hakim oldu
yaratılmışların yaşadığı diyarlara.

Bütün kötülükler ilga edildi.
Karanlıklar aydınlığa hapsedildi.

Herkesten ve her şeyden arındım.
Bir sen kaldın bende.

Sen doğacaksın diye
newroz çiçekleri yayıldı dağlara.
Dağlar, mor bir örtüyle kaplandı.

Rüzgâr, deli taylar gibi koştu;
ovalara, yaylara, denizlere koştu.

Sen üşüme diye
zemheri gecelerde güneş doğdu.

Tenin yanmasın diye,
mevsimler ılık ılık ılıdı, adı değişti;
İlkbahar, Yazbahar, Sonbahar, Kışbahar oldu.

Sen güldün diye
Süryani yalnızlıklar son buldu,
unutulmuş diller yeniden doğdu,
Ezidi kadınların alınına halkalar çalındı,
zılgıtlar dillerde sessizliğin göğsüne saplandı.

Şiirler mi hayat bulacak,
hayatlar mı şiir olacak?

Böyle olmaz bu işler.
Yeni bir güneş yaratmalıyız.

Yeni güneşi
geceleri de doğurmalıyız.
Geceler gündüzler kadar aydınlık olmalı.

Sen okursun diye
bütün kitaplar yeniden yazıldı.
Nil nehri mürekkep olup taşıtı.
Yapraklar birleşip sayfa sayfa kitaplaştı.

Bugün sana sarıldım,
kollarımız bedenlerimizi kavuşturdu.

Kalbim sağ göğsünde attı,
kalbin sağ göğsümde attı.

Ölmek mi?

Asla!

Sen dinlersin diye
bütün türküler yeniden yakıldı.
Yedi telli sazın yedisi de adına yandı.

Bülbül oldum kapındaki ağaca kondum.
Ay Işığım diye adını andım; sen, beni öttü sandın.

Güvercin oldum semalarda dolandım.
Akan kanı durdurdum, silahları susturdum.

Sen koklarsın diye
çiçekler birbirini eziyor.

Baksana sarmaşığa
nasıl da gülün boğazını sıkıyor.

Ya akasyaya ne demeli?
Sen görmedin diye
nasılda boynunu bükmüş.

Sen sokağa çıkınca herkes
Susam Sokağı'ndan çıkıp gelmiş gibi.
Neşeli, mutlu, sevinç dolu, şen şakrak.

Kırlangıçlar nasıl da coşkulu.
Gözlerin değil mi şu semadaki?

Toprak sana göz kırparcasına
envai türde çiçekler bitiriyor bağrında.

Attığın her adımda
sanki yeni bir gün doğuyor.

Bugün ne yaptın öyle sevgili?
Nasıl oldu da karşıma çıktın?

Ellerimi tuttun.
Gözlerimden öptün.
Boynuma kader gibi sarıldın.
Bir bakışınla yaşamayı bana bağışladın.

Sen, nasıl bir hayatsın sevgili?

Önce yaratıldın, sonra doğdun.
Sonra güldün, sonra güldürdün.
Ve bugün bana yine bir ömür oldun.

İdam edileceğim sabah düşlerimdeydin.
Öleceğime değil, seni göremeyeceğime ağladım.

Gözyaşlarım boynumdaki ilmeği yaktı, ölmedim.
Düşlerim gerçek olsun diye gömülmedim.

Bilmiyorum. Bilmiyorum.
Bilmediğim şeylerle yargılanmak istemiyorum.

Beni yargılayacaksan bildiklerimle yargıla.
Kapında sabahladım diye sakın ola bana kızma.

Sokağa her çıktığımda
ayaklarım beni kapına getiriyor.

Ayaklarıma söz geçiremiyorum.
Ayaklarım beni değil yüreğimi dinliyor.

Kapına gelene dek yürüdüm.
İnsanlara çarpa çarpa yürüdüm.
Sonra koştum pencereye üşüştüm.

İyiyim merak etme.
Korkma hasta olmam.

Kalbimde yanan aşkın
bedenimi ısıtıyor, ölmem.

Belki de cehenneme gidecek kadar
çok yalan söyledim seni bir daha göreyim diye,
gözlerim gözlerine değsin de yeniden doğsun diye.

Eskiden her gün bir mektup yazardım sana.
Sonra bir kalp kardeşi uzun yazmamı istedi.

Eğer ki mektupların sayısı azaldıysa,
mektupların uzamasındandır Ay Işığım.

Uzasın mektup Ay Işığım, uzasın.
Mektuplar uzadıkça vuslat yaklaşsın.

Savaş Barha

Sevdagerân

Sabah ezanından hemen sonra
kerahat vaktinden biraz evvel
o bir saatlik zaman içinde
pencereni açarsan eğer
yüzlerce kuş sesi duyarsın.

Güneş doğmadan, insanlar uyanıp
dünyayı kirletmeden az evvel.

Kuşlar sevdayı zikrediyor.
Kuşlar Leyla'yı, Mecnun'u anıyor.

Kuşlar;
karanlığın, kaybolduğu anda semada
sevinç çığlıkları koparıyor, uyanın, diyor.

Uyanın, ebedi uykuya dalmadan.
Uyanın, sevdayı uykuya feda etmeyin.

Uyanın!
Akşam ki kızıl kıyamet semanın
gün doğarken ki güzelliğini izleyin.

Kuş sesleri, gökyüzünü
en güzel bu saatte doldurur.

Kuş seslerinde saklıdır
gizli kalmış bilinmeyen aşklar.

Kuş seslerini duyarken
kurulur en güzel hayaller.

Kuş sesleri
dolsun semanın kulağına.

Semaya bakarken
dile gelsin hayaller.

Hayallerin de bir ömrü varmış.
İnsan ölünce hayalleri de ölmüş.
Hayallerin ömrü insan ömrü kadarmış.

Hayaller, o saf, o masum hayaller
gerçekleşsin diye kurulan hayaller...

Gerçekleşsin diye kurulan hayaller
gerçekleşmeyince kağıtlara yazılır.

Hayaller, kâğıtlarda
ebediyete yelken açar.

Yağmurlu bir akşamda

kuruldu bazı hayaller.

Sarı saman bir sıcakta
dillendirildi bazı hayaller.

Vişne renkli akşamüstlerinde
sevda tepesinde haykırıldı bazı hayaller.

Bazı hayaller dolunaylı gecelerde
dua dua yükseldi gökyüzüne.

Gökyüzüne doluştu
tuzlu gözyaşlarıyla nemlenen hayaller.

Ve işte yine
bir dolunay ay dönümü.

Böyle bir günde
sevdayı ikiye bölmüşler.

Seni aya,
beni dünyaya gömmüşler.

Bizi, bize ırak eylemişler.
Mutluluğu bölüştürmüşler.
Üzerimize hüznün serpiştirmişler.

Ne dünya aya kavuşabilmiş
ne de ay dünyaya yaklaşabilmiş.

Güneş, dünyanın arkasına düştüğünde
ay, ışık saçarak kendini dünyaya gösterirmiş.

Bundandır ay ışığını görünce sevinmem.
Bundandır gözlerinde gök kuşağı görmem.
Bundandır dolunaylı gecelerde seni anmam.

Bundandır ay ışığı gözlerime değince
ellerini tutmuş gibi hülyalara dalmam,
rüyalarıma gelmen, sana sınıksız sarılmam.

Savaş Barha

Sevdalı Kuş

Neyi anlatayım sana?
Görmüyor musun halimi?

Bakma öyle şaşkın şaşkın.
Tut elimi, yardım et.

Zirvesindeydim şu karşı ki yamacın,
düştüm aşağı.

Kolum bacağım kırıldı,
kaşım yarıldı,
kalbim parçalandı.

Üstüm başım battı, yozlaştım.
Gözyaşlarım toza karıştı.

İşte şimdi Afrikalı bir çocuk gibiyim.
Kederim kaderim olmuş, alın yazısı.

Çarkına tükürdüğüm dünya,
alacağın olsun, uyandırdın beni.

Keşke uyanmasaydım o rüyadan.
Yıllar, yıllar boyunca sürseydi.

Uyurken ölseydim, kabulümdü.
Gocunmazdım, eşe dosta kızmazdım.

O kayanın üzerinde öylece kalsaydım.
Bana bakıp gülüyordun, kapıdaydım.
Güldüğünü görüp bende gülüyordum.

Rüyadaydım; farkındaydım,
ama mutluydum.

Kahverengi bir bluz vardı üzerinde.
Gökkuşuğu gözlerin o gün kahveydi.
Bin çiçeğin güzelliği gözlerindeydi.
Bütün kuşların sesini duyardım, sen konuşunca.
İki kaşının arasında en büyük nehirler akardı.
Saçlarının kokusunda uyurdu çocuklar.
Ellerin, yeryüzü ısıtan güneş gibi sıcacıktı ve beyaz.

Güldüğünde, içimden yeni bir ben doğuyormuş gibi olurdu.
Çünkü kalbim, heyecanımı tek başına kaldıramazdı.
Seni sevmeyi bu küçük kalple başaramazdım.

Tanrım, kalbimi biraz daha büyük yaratsaydın.
İçime sığdıramıyorum bunca aşkı.

Savaş Barha

Severim Seni

Severim sendeki her şeyi.

İster yürek parçalatan bir hüzün,
İster yürek ısıtan bir gülümseme.

Severim sendeki her şeyi.
İster gecenin karanlığı,
ister gündüzün aydınlığı.

Ama sevmem yine de
seni severken senden ayrı kalmayı.

Kabul etmez benliğim,
isyan eder, başkaldırır.

Başkaldırır... Başkaldırır bakmak için ellerine.

Koşup sarılmak,
bin yıllık hasreti gidermek,
bin ömür varlığına doymak ister.

Ama sen gelme yine de.
Gelip bitap düşmüş halimi görme.

Çünkü ben,
hep güzel görünmek isterim sana.

Düşlerindeki gibi olmak isterim.
Hayal kırıklığı yaşama isterim.

Gerçi güzelliğim benim,
başlar kamburlaşmış düşüncelerimin arasına
sen girdiğinde.

Kirlenmiş bütün zihinler temizlenir,
bakire rahibeler gibi huzur kokar,
tüm fahişeler kaldırımlarına döner.

Ateşli göğüslerde aydınlanır sabah.
Ateşli göğüslerde kararır hava.

Savaş Barha

Sevgili

Martılara bak sevgili.
İnsanlardan kopamazlar.

Denize,
gök yüzüne bak sevgili.
Maviden vazgeçemezler.

Ağaçlara bak sevgili.
Kuşlar olmadan yapamazlar.

Dalgalara meydan okuyan
yapurlara bak sevgili.
İstanbul küserse ağlarlar.

Gözlerime bak sevgili.
Sensiz ben olamam.

Savaş Barha

Sevgili Sevgili

Hasretlik sevdan
boynuma yaftalanmış.

Nasipsizlik
alnıma karaçalınmış.

Umudum semada,
bulutlara dolanmış.

Adın zikrimde,
dilimde bin bir türkü.

Parmak uçlarımdan
seni özledim sevgili.

Ahh sevgili!
Gülüşün bana yetmedi sevgili.

Ha bir defa ha bin defa.
Ellerin avuçlarımda ölsem bile,
ben sana asla doyamam sevgili.

Sevgili sevgili.
Beyaz tenli sevgili.
Sesine hasretim sevgili.
Bir tutam sesin yolla sevgili.

Savaş Barha

Sevinçten Ağlamak Gülmeye Dahildir

Zaman, her şeye iyi gelirmiş.
Kırık düşleri unutturmuş.

Hatıraları tozlu raflara kaldırır,
yeni dünyalara yelken açarmış.

Zamana bu yetkiyi kim verdi?
Gerçekleşmeyen düşlerimizin
bize acı verdiğini kim söyledi?

Anıların tozlu raflara kaldırmasına
müsaade edeceğimizi kim söyledi?

Anılarla yaşadığımızı bilmezler mi?
Kırık da olsa düşlerimizi hep sevdik.

Samimice kurulan öyle güzel kırık düşler vardır ki,
gerçekleşen bazı düşlerden daha güzel, daha kıymetlidir.

Hâlâ kokunuzu, sıcaklığınızı, bakışlarınızı
unutmayan insanlar varsa her daim gülümseyin.

Sevdiğiniz kişinin her anını süzdüğünüz
hâlâ onun aklından gitmemişse mutlu olun.

Sevinçten, mutluluktan gülerken;
ağlamakta, kalpten gülmeye dâhil olsun.

Savaş Barha

Seviyoruz

Seviyorsun.
Hem de çok seviyorsun.
Sevmenin hakkını vererek seviyorsun.

Konuşmasak da,
buluşmasak da,
görüşmesek de seviyorsun.

Belki körüm görmüyorum.
Belki sağırım duymuyorum.
Belki de lalim söyleyemiyorum.

Ama hissediyorum seviyorsun.
Çünkü içim huzur dolu, biliyorsun.
Çünkü seni seviyorum, hissediyorsun.

Yaşıyorsak, yaşatmak için yaşıyoruz.
Güzel günler görmesek de yaşayacağız.

Gülüyorsak, güldürmek için gülüyoruz.
Her an mutlu etmek için mutlu olacağız.

Bizler, mutlu edince mutlu olan insanlarız.
Mutlu etmek için durmadan mutlu olacağız.

Seviyorum, mutluyum, gülüyorum.
Seviyorsun, mutlusun, gülüyorsun.
Seviyoruz, mutluyuz, gülüyoruz.

Ötesi olmasa da, sonrası olmasa da.
Ötesiz bir sevda bizimkisi, çıkarsız.

Savaş Barha

Sevmek Hata Mıdır?

Bülbül mü güle aşıktır,
gül mü bülbüle yasaktır?

Mecnun, Leyla'yı sevdi diye
Leyla'sından olmadı mı?

Adem, Havva ile sınanmadı mı?

Gönül sevdi diye akıl hata yapmaz mı?

Sen kulsun, ben kulum.
Beşer hata yapmaz mı?

Savaş Barha

Sevmek Suç Değildir

Bazı hırsızlıklar vardır suç sayılmaz.
Sevdiğin insanın kalbini çalmak gibi.

Saçlarına toka yapmak için
yıldızları çalmak gibi.

Savaş Barha

Sızı

Hiçten öte bir hiçim ben.
Gülüştür saltanatım.

Gülüşlerin düşümdeyken.
Düşlerimde hükümdarım.

Hey gidi günler'im var.
Bin yarına değişmem.

Geçmişte bir mazim var.
Özler özler, gülemem.

Kime anlatabilirim ki
düşlü bir gecenin sabahına
merhaba demenin güzelliğini.

Kim anlayabilir ki
düşümde bana güldüğünün
kalbe bir ömür huzur verdiğini.

Sen,
yani düşlerimdeki dilber!
İnsanın içinde
yangınlar meydana getirmek için
yaratılmış bir kulsun sanki.

Ben,
yani kederin müptelası!
Bir kıvılcımda dahi
korlarda yanmış gibi kıvranan
bedbaht bir kulum sanki.

Semaya kavuşamadım ki
yıldızlarını alıp tenime süreyim,
ay ışığıyla, pirüpak temizleneyim.

Bir göl şehrinde
başka bir göl şehrine gittin.

Gittiğin şehrin semaları da
vişne renkli akşamüstleriyle süslenmiş.

Gidişini izlerken
güneşin batışında yandım.

Bahtım,
böyle akşamlarda
güneşte karardı.

Savaş Barha

Soğuk Bir Akşam Anısı

Tek tek söndü lambalar. Ay da yok yerinde, sen de yoksun yanımda. Yine tek kaldım bankta. Defterimi de evde unuttum mızıkamı da. Bu kalem de tek başına ne işe yarar ki? Atmak gerek herhalde ya da birine vermeli ya da cebe geri koymalı. Belki boş bir sigara paketi bulur, içine kuş resmi çizerim, avuçlarımda yer kalmadı.

Savaş Barha

Solgun Çiçek

Bir sen varsın birde senin sevdan.
Bir sen varsın birde senin hasretin.
Bir sen varsın birde senin yokluğun.
Bir ben varım birde benim düşlerim.

Bir sandalyem var birde puslu pencerem.
Deli gömleği ruhumu sıkıyor, korkuyorum.

Sesler duyuyorum;
rüzgâr esiyor, dünya dönüyor.

Karşımda duran şu karıncalar bana gülüyor.
Odanın ortasındayım, boşluk içimi ürpertiyor.

Soğuk soğuk terliyorum, eline muhtacım.
Tenine, sesine, gülüşüne, kokuna muhtacım.

Savaş Barha

Solgun Gölüşler

Hadi gel mutluluğu satalım.
Umutları, aşkları, anıları yakalım.

Çiçekler solsun,
sema kararsın,
rüyalar kabus olsun.

Hey sen,
kavanoz dipli dünya!
Bizi çok üzdün, bilmiş ol.

Savaş Barha

Sonbahar Yaprağı

Pencereme sıkışmış
sonbaharın son yaprağı.

Durmadan haykırmış,
kurumuş dili, damağı.

Gözyaşları sel gibi,
yağmur olmuş her yana.

Kederinden kararmış,
hasret kalmış semaya.

Savaş Barha

Sonsuzluk

Hayır!
Hayır, hayır, hayır!

Karanlık kalmayacak
bu dünya, hayır.

Biliyorum, güneş var.
Gülüşlerin var, ümit varız.
Yeniden gülecek yüzümüz, hayır.

Mutlak bir yok oluşun içinde
kaybolmayacağız, hayır.

Yaşanmışlıklar var,
eşsiz muhabbetin var,
hatıralarımız var, hatıralarımız.

Hayır, biz
hep var olacağız.

Kuşlar bir daha
intihar etmeyecek.

Savaş Barha

Sözlerle Ölüyoruz

Sözlerle vuruluyoruz adaşım,
sözlerle vuruluyoruz.

Sözlerle vuruldukça ölüyoruz,
öldükçe düşüyoruz,
düşükçe daha çok ödüyoruz.

Bizi öldüren sözlerdir adaşım.
Ne bir tetik var ortada ne de bir tetikçi.
Ne azmettiren var ne de nefsi müdafaa

Bizi öldüren sözlerdir adaşım.

Savaş Barha

Suskun Karanlıklar

Saydım, dört duvar bu dünya.

Tavanı var, adı gök, kendi kapkara.

Kan damlıyor gökten,
gözlerimizden,
bülbülün göğsünden
gülün gül yüzüne, yaprağına, kalbine.

Kana bulanıyor
gülistanın en güzeli,
vişne renkli akşamüstleri.

Uçsuz bucaksız hayalimin
kıyısında oturmuş, ahlıyorum.
Gözümde kan akıyor,
belli büyük bir fırtına kopacak.

Deli tayar sarıyor etrafımı.
Bu ne biçim bir kargaşa?

Fırtına şiddetleniyor,
belli sağanak bir yağmur yağacak.

Yağmurla çamura bulanacak
kederli kurak topraklarımız,
her yeri nasırlı, her yeri ahli.

Hava gitgide ağırlaşıyor.
Güneş, güne veda ediyor.

Karanlığa merhaba.
Merhaba ey karanlık!
Sende saklı gözyaşlarım,
sende saklı haykırımlarım,
sende saklı isyanlarım, umutlarım,
kana bulanmış yumruklarım, sende saklı.

Senle benim sırrımdır,
duvarları yumruklayışım,
ellerimi kırmızı güle çevirişim.

Merhaba karanlık,
vişne renkli akşamüstünde
yârin dilinden bir kudret-i mücevher döküldü.

Yedi diyar dolandım.
Yedi göğe tırmandım.
Yedi nehirde yıkandım.
Yedi fani ömür tükettim.
Yedi bedende durulandım.

Göğsümü kelebeklere yuva yaptım.
Umut oldum, büyüdüm de büyüdüm.

Düslere düştüm.
Düslere düştüm.
Düslere düştüm.

Merhaba karanlık.
Merhaba kara bahtım.

Savaş Barha

Suskunluklar Akşamı

Arafta kalmış gibisin?

Ya yanımda ol,
ya da uzakta kal.

Gündüzleri göğsümde
kelebekler uçuştururken,
akşamları diline prangalar
vurmak da ne oluyor?

Gün biterken,
güneşle beraber
sevginde mi kayboluyor ?

Yokluğunda,
her yanım suskun,
her yanım demir parmaklık,
her yanım zemheri karanlık.

Savaş Barha

Susturulmuş Kadınlar

Derin bir uyku bu bizdeki.

Kirpiklerim ağır bir yük vagonu.
Omzumda ortaçağdan kalma bir dert.

Bir el arıyor, ister istemez gözlerim.
Hava karanlık, ay karanlık, gök karanlık.
Tanrı kaçkını hırsızlar çaldı gökteki yıldızları, biliyorum.
Ve bedel biçtiler gökkuşaklarına, yağmur sonralarında.

Poseidon'dan beri coşmadı denizler.
Denizler sana, bana, bize, herkese küsmüş.

Coşsaydı denizler eğer,
dalgalarla temizlenirdi yeryüzü.

Ama sustu denizler,
vicdanlar gibi suspus oldu.

Bulutlardan şimşekleri çalıp
tanrılara savaş açtık ve yenildik.

Tükürdü tanrılar yüzümüze,
sellerde boğulduk.

Kuraklık baş gösterdi.
Memede süt bitti.
Çocuklar sersefil.

Bitap düştü insanlar.
Kemik üstünde deriler.
Güzellik yok oldu, soldu benizler.

İhtiyarların alınına çizildi tarihler.
Vicdanlarda yankılandı isyanlar, başkaldırıları.

Demir parmaklıklar arkasına mahkûm edildi çocuklar.
Çocuklar, balonları, atlıkarıncaları tanıyamadan öldüler.
Uçurtma uçuramadılar, şımarıklığı tadamadılar, öldüler.

Aç öldüler, boynu bükük gömüldüler.
Baldırı çıplak kaldırım kenarlarında unutuldular.

Doğanlar, doğuranları acımadan katlettiler.
Kadınların rahmine düşenler öldürdü yine kadınları.
Bir mumu söndürürcesine çekinmeden, düşünmeden.

Sonra gece oldu,
karanlıklarda saklandılar.

Bakir rahibelerin ellerinde yıkanmak istediler,
vicdanlarındaki yükü boğulmaktan korkarak.

Recm edilmeye mahkûm edildiler.
Kanları toprağı kirletiyordu.
Kurda kuşa yem oldular.

Savaş Barha

Susuyorum

İçmiyoruz ama sarhoşuz.
Seviyoruz ama yalnızız.
Yaşıyoruz ama ölüyüz.
Deniz koydum adını.
Lal oldum susuyorum.

Savaş Barha

Sürgünde Aşk

Gel, kır şu zinciri.
Kurtar beni esaretten.
Prangalar göğsümü sıkıyor.

Demir kapılar benliğimi ürpertiyor.
Rutubetli duvarlar üstüme geliyor.

Ranzamda günlere yer kalmadı.
Bu kaçınıcı sensizlik, kaçınıcı gece?

Şömine ateşinde kitap okumak,
ellerimi avuçlarında gezdirmek
ve bıkmadan, usanmadan, her an
susamışçasına gözlerini, seni izlemek...

Gözlerini özledim, sesini özledim.
Gülüşlerini, eşsiz sözlerini özledim.

Denizi, mavi gökyüzünü özledim.
Ahh, bir kurtulsam şu karanlıktan!

Saati hatırlamayalı epey oldu.
Gündüzü, geceyle karıştırıyorum.

Elmanın, üzümün tadını unuttum.
Her öğünde acı, her öğünde keder.

Ne zaman yeniden mutlu olacağız?
Bu eziyetler ne zaman son bulacak?

Senle geçen mutlulukları özledim.
Ahh, bir kurtulsam şu karanlıktan.

Güneşi, ayı, yakamozu özledim.
Çiçekleri özledim, yıldızımızı özledim.
Şeni özledim, seni ve seni özledim.

Savaş Barha

Şaşkın

Kaldırımlarda geçti gecem.
Rüzgâra aldırmaksınız,
göğsümü açıp delice koştum,

Ben şaşkın,
yollar şaşkın,
insanlar şaşkın.

Savaş Barha

Ŗir Nedir?

Ŗir kaç satırdan oluŖur muhterem?
U, beŖ, on, yüz...

Ŗiri Ŗir yapan satır sayısı değildir.
Kalpten kalbe ulaŖıyorsa o sözler zaten Ŗiirdir.

SavaŖ Barha

Şiir Yazma Deliliği

Senin bana yaşattığın
o muazzam mutluluklarla
dolu anları anlatmak için;
ne yaşadığım hayatın
bana öğrettikleri yeterli gelir
ne de benim bu hayattan öğreneceklerim.

Ne bildiğim kelimeler razı gelir buna
ne de öğreneceğim diğer yeni kelimeler.

Evet,
nefes alıyorum; ama
pekte yaşıyor sayılmam aslında.

Belki de nefes almam,
mutluluğumu anlatmam
için bir fırsattır bana.

Nasıl bir lanettir
şiir yazmak isteği anlatamam sana.

Kalem bulamayınca,
deli yeleğine muhtaç gibiyim.

Nasıl bir yokluktur bu aman Allah'ım!

Çoğu zaman
ilaç taşırız yanımızda.

Ağrı kesici,
ateş düşürücü,
öksürük şurubu falan filan...

Tamam, güzel de;
ya kalbimiz ağrıdığına ne yapacağız?

Özlem duyduğumuzda,
hasret çektiğimizde ne yapacağız?
Hangi ilaç derman olabilir bu derde?

Hangi hekim reçete yazabilir?
Kim çare bulabilir bu acıya?"

Savaş Barha

Şiire Bulaştı Ömrüm

Dur, bekle!
Söyleyeceklerim var.

Boynumda yafta,
ayağымda pranga var.

Bileğimde kelepçe,
alnımda kara bahtım var.

Mahkûmum.
Sensizliğe esir düştüm.
Tepeden tırnağa sana hasretim.

Cüzzamlıymışım gibi
kendimi insanlardan dışladım.

Sensizliğin ertesinde
kalmış bütün güzellikler.

Bir sokak başında
karşılaşma ihtimalimiz olmasa
bu hayatın çekilecek hiçbir güzel tarafı yok.

Dur, bekle!

Bir şiir ha doğdu, ha ölecek.
Belki şimdi, belki sonra, belki asla.

Doğup, yaşayan
hangi şiir var ki?

Şiirler birer insan sanki.
Ya ölü doğdu ya doğup öldü ya da ölecek.

Savaş Barha

Şiirimsi

Okunmamış şiirler gibiyim.
Papatya kokusu huzuru arıyorum.

Mevsim kış, hava soğuk.
Bütün sokaklar kuytu.
Bütün yollar çıkmaz.
Bütün mahlukât uykuda.

Şiirler kadar yalnızım.

Anılarla nefes alıyor,
hatıralarla yaşıyorum.

İki mısra arasında
gözyaşlarına tutuluyorum.

Her mısrada sen.
Her mısrada gözlerin.

Savaş Barha

Ŗirli Geceler

Mevsim kış, hava soğuk.
Gir içeri, bekleyip üŖüme.

Ben sana Ŗiirler yazayım,
sen beni izle ve ısın.

Ben sana Ŗiirler okuyayım,
sen beni dinle ve uyu.

Kar durmasın.
Ŗömine yansın.
Kahve bitmesin.
Zaman geçmesin.

Savaş Barha

Şiirsel Düşler

İki şiir arası ömrümüz olsa;
Sözcük olur cümleye düşerdik,
Redif olur satır sonuna sığınırđık,
İki dize arasında yaşar, dururduk.

İki nefeslik ömrümüz kalsa;
Kuş olur gökyüzüne uçardık,
Kelebek olur papatyaya konardık,
Bülbül olur gül yoluna feda olurduk.

İki kalbe bölünse de ruhumuz;
Biri sende can bulur, öteki bende,
Biri toprağa düşer, öteki semaya.
Ben toprağım, sevdamız bağrımda.

Savaş Barha

Tabiat Sen Oldu

Rüzgar cama vuruyordu,
yatağımdan kalktım,
pencereyi açtım.

Yumuşakça yüzüme esti rüzgar.
Saçlarını kokladım.

Bir ses duydum.
Omzuma konan
rengarenk bir kelebek
senin sesini fısıldıyordu kulağıma.
Sesini dinledim.

Başımı kaldırdım ve
kırlangıçların dansını seyretmeye başladım.
Binlercesi resmini çizdi karşımda.
Özlemle seni izledim.

Ve yüzümde bir gülümseme belirdi.
Çünkü senden uzak,
senden yoksun,
sensiz akan zamanın seyrine karşı
hala seni seviyordum.

Savaş Barha

Tek Cümlelik Kusur

Kusura bakma sevgili!
Heybemden konuşmadım.

Gayet alelacele ve çocukça,
gayri ihtiyari bir cümle kurdum.
Aşkın tuzu biberi bir hata ettim.

Oysa sana şatafatlı sözcükler biriktirdim.
Kimsenin bilmediği yeni anlamlar türettim.

Eğer ki heybemden konuşsaydım;
iki kaşının arasına salıncak kurar,
beyaz teninin sıcaklığıyla kavrulur,
her nefesinde serinler, ferahlardım.

Azıcık düşünseydim eğer;
kuş kanadından kalem yapar,
gözyaşımı mürekkeple karıştırır
sana mektuplar, nağmeler yazardım.

Heyecanıma yenik düşmeseydim;
senin olan, ölüme terk ettiğin şiirlerim
simurg gibi eski ihtişamına kavuşurdu.

Kalemimle;
cehennem gibi günleri serin,
susuzluktan solan çiçekleri canlı,
oynarken canı acıyan çocukları güleç,
gözü yaşlı cumartesi annelerini mutlu,
aysız, yıldızsız, bulutlu geceleri aydınlık,
bütün hazan mevsimlerini bahar yapabilirdim.

Ölüme terk edilmiş ağaçları
gözyaşıyla sular meyve alabilirdim.

Hatta çaresizlikten umudu tükenmiş,
ağlamaktan gözleri kan çanağına dönen
ihtiyarın şakağına dayadığı silahtan kelebek
yapabilir, hayallerini birer birer gerçekleştirirdim.

Kötülükleri yok edip güzellikleri
sağanak sağanak yağdırabilirdim.

Belki de ölenleri şiirlerimle
hayata geri döndürebilirdim.

Ahh illegal yanın gözyaşı!
Sende beni bilmezsen kim anlar?
Düşlere kadar gelip küsülür mü hiç?

Savaş Barha

Tek Cümlelik Roman

Çok okudum.
Okuduklarım kadar yazmadım
lakin yinede çok yazdım.

Ama hiç düşünmemiştim,
tek cümlelik roman yazacağımı.

"Sesinde adımlı duymak
öyle mutlu eder ki beni."

Savaş Barha

Tesahül-ü Arif

TESAHÜL-Ü ARİF

Gömülü değil misin
kalbimin en ücra köşesine?

Oradasın işte
gökkuşağı gözlüm, kime ne?

Offff of!

Neden suyun dili yok ki?
Ağaçlar neden konuşamaz?

Güneş, geceleri de doğmalı,
suya adını fısıldamalı,
suları buharlaştırmalı,
seni, yağmurlarla
çiçeklere anlatmalıyım.

Dağların zirvesine çıkmalı,
ağaçlarla senli sohbetler etmeli,
güzelliğini rüzgârlarla
her bir bucağa yaymalıyım.

Ayağımdaki prangaları kırmalıyım.
Söküp atmalıyım bileğimdeki kelepçeyi.

Dilime dolanan türküyü
sonsuzluğa haykırmalıyım.

Derman istemem ki derdime.
Dertlerim tükenir gülüşlerinle.

Sende gül ben gibi.
Ben gibi gül, delice.

Bırak artık şu ayağının altında
ezilmeye mahkûm olanları izlemeyi.

Kaldır başını, seyret
şu uçsuz bucaksız göğü,
kar tanelerini, ayı, yıldızları,
özgürlüğü, damdaki kuşları,
rüzgârın serenadeını.

Suçu yok bu güzelliklerin,
semaya âşık olan maşukların.

Çıkmasın ağzından o sözler
dönüşü olmaz yolların ortasında.

Kilit vur diline.

Kelimelere zulmetme.

Sözler bizi boğar.
Sözlerle üzme geceyi.

Kırılacak olan kalptir.
Kalbin tamiri mümkün değildir.

Kırgınlıkları def ettim
kalbimdeki çilehanemde.

Ateşhanelerde yaktım ümitsizliği,
Sirkeci Garı'na bir tren yaklaştığında.

Efkârımı un ufak edip
rıhtımda balıklara yem ettim.

Bir banka oturup
denizin sakinliğinde,
dalgaların hırçınlığında
ay yüzünü, seni aradım.

Özgürlük,
martıların kanatlarındaymış.

Özgürlüğe imrendim can!
Bir kuş olup omzuna konmalıyım.

Ruhu genç, bedeni yaşlı
bir zat oturdu yanı başıma.

Gözlerindeki aşk,
yıllanmış şarap gibiydi.

Kalktım, yürüdüm.
Kadıköy vapuruna bindim.

Saat geç olmuştu.
Hava kararmış, gün bitmişti.

Galata Kulesi'nin üstünden
âşıklara göz kırpiyordu ay.

Gözlerimi kamaştırıyordu
Karaköy sahilindeki yakamoz.

Kederlenmeye
ne de büyük yeteneğim varmış.

Semadaki ay ışığında
buğulandı gözlerim.

Kesildi soluğum.
Tutuldu nutkum.

Seni özleyip
şehirleri aşım.

Dağları, ovaları
geride bıraktım.

Sokağında sabahladım.

Pencerende, gölgenle
hasret giderdim.

Geceyi gün eyleyip
sokaklarda dolandım.
Karşımda belirdin.

Sonra ne mi oldu?

Gök yarıldı.
Tufan koptu.

Körler gördü.
Sağırlar duydu.

Kelebekler bakileşti.
Tabiat cümbüşlendi.

Karanlık ilga edildi.
Aşk hükümdar oldu.

Sazlar susmadı.
Yağmur dinmedi.

Eyy bre koca derya!
Coş, sende ben gibi.
Coş, gönlüm gibi coş.

Bir güzel doğdu bugün.
İçmeden oldum sarhoş.

Savaş Barha

Tut Elimi Sevgili

Gel sevgili, yamacına sığınayım.
Yıldızlara, kuşlara selam duralım.

Sabahın bu eperken saatinde
cennet sıcaklığı yatağından uyanmaya
mahkum edilen çocuklara, annelere, işçilere,
bozulmuş düzenin zengin kölelerine acıyalım.

Haydi, tut elimi sevgili, biraz yürüyelim.
Çiçeklere basmadan, karıncaları ezmeden,
yağmurlu günde dökülen şu asfaltı bozmadan.

Hava sopsoğuk, rüzgâr sinirli.
Bir usta terasta çatı duvarı örüyor.
Bir tuğla yerde yürekler hoplatıyor.
Bir bebek gürültüye uyanıyor, ağlıyor.
Bu soğuk günde nasıl duvar örülüyor?
İnsaf, o nasırlı eller hiç mi üşümüyor?

Neyse, sıkı sıkı tut elimi sevgili.
Kayıp düşmeyeyim ninesiz dedeler gibi.
Yalnızlık baş eğer, bel büker, göz karartır.

- Mendil lazım mı abi, vereyim mi?
Lazım; ama bana değil sana çocuk.
Hepsini alırım; ama tek bir şartla çocuk.
Eve koşup uyuyacaksın, yoksa almam çocuk.
Gül çocuk, gül, gülmek sana çok yakışır be çocuk.

Ağlama sevgili, ağlama!
Ağlayıpta gözyaşlarını sil diye
almadım ben o mendilleri sevgili.
Ağlama, ağlama o çocuk büyüyecek,
büyüyecek ve başka çocuklar güldürecek.

Sımsıkı tut elimi sevgili, kalbimiz de kırılmasın
şu, yanımızdan geçerken ağaç dallarını kıran
kamyon şoförü gibi merhametsizdir dünya.

Ne kadar da çok kahvehane varmış şehrimizde.
Hepsinin bacası dumanlı, içerisi cehennem gibi.
Sabahın bu saatinde çay içmenin neresi güzel ki?

Hava soğuk, rüzgâr, buzdolabından esiyor sanki.
Tut ellerimi, üşüyor parmak uçlarım, nefesinle ısıt.

Bu kuşların kimi, kimsesi yok mu?
Öterek ne diyorlar, kuş dili bilmiyorum ki?
Diğerleri gibi neden sıcak diyarlara uçmadılar ki?
Kargalara mı aldandılar, acıyorum bunlara, çok yazık?

Bu çukurları doldurmak çok mu zor sevgili?

Bu soğuk havada uyandıkları yetmezmiş gibi birde ıslatılmak zorunda mı gariban insanlar?
Niye işini yapmaz ki şakşakçı işgüzar takımı?
Onlar bu işi yapmayacaksa, kimler yapacak ki?

Tut elimi sevgili, mukayyet ol bana.
Yoksa katil edecek beni bunlar, birini döveceğim.

Tut elimi sevgili, mukayyet ol bana.
Yoksa kayıp düşeceğim, kim bilir belki de öleceğim.

Savaş Barha

Tutsaktık

Önce inandık,
sonra aldandık.

Ruhumuzu soyup
avucuna bıraktık.

Gün geçtikçe
azar azar eridik.

Körpe umutlara
hep bel bağladık.

Olaki düşmeden
yaşarız sandık.

Çırpındıkça
daha da battık.

Senler, benler
siz biz oldu ağladık.

Ne yaptıysak
gerçeğe inandıramadık.

Dedik ya ruhumuzu
avucuna bıraktık.

Ölüm fermanıydı doğrular,
doğruları sırayla sayıverdük.

Her gün bir gerçeğe
acı çeke çeke sınıandık.

Kaçmak istedik,
bir çift göze mahkûm olduk.

Ne uzağa gidebildik
ne de yakınına girebildik.

Bir avuca düştük
çırpındıkça kan kustuk.

Savaş Barha

Tükeniyoruz

Duydum ki gözlerin
cennetin kapısıymış.

Duydum ki adın
gökyüzünün başka bir adymış.

Duydum ki kavuşmak
bize epeyce uzakmış.

Başboş kalmış
hülyalı düşlerim.

Öksüzdü gülüşlerim.
Şimdi yetim kaldı yarınlar.

Yüreğim,
ellerim gibi nasırlı.

Göğsümü yırtıp
deli rüzgârlara karşı
çığlık çığlığa koşmalıyım.

Çolak kaldı sevdamız, bir yanım eksik.
Dökülen gözyaşlarım ummanlara karıştı.
Zaman tükendikçe umut kamburlaşıyor.

Savaş Barha

Umudumuz ocuksu Duygular

İnsan oğlu yaktı,
yıktı her Şeyi.

Bozdu tüm güzellikleri.
KeŐfedildiđi gibi duran
hiç bir güzellik kalmadı.

Çocuklar ve
içindeki çocuğu yaŐatanlar
yeniden renk katacak dünyaya.

Savaş Barha

Umutlarım

Merhaba yalnızlık.
Merhaba kadim dostum.
Merhaba makûs talihimin vazgeçilmezi.

Bugün nasılsın?
Yine hazan mevsimi hüznünde misin?
Solmuş yapraklar gibi soluyor günlerim.

Gözlerim yarınları ararken
yarınlar her saniye bugünleşiyor.

Bugünleşen yarınlar
dünleşip çekip gidiyor.

Sonra geride bir ben kalıyorum
birde benden arta kalan umutlarım.

Dün gece
iki metruk bina yıkıldı.

Birinde ben vardım,
ötekinde umutlarım.

Umutlarımdı
beni ben yapan.

Durun yapmayın, dedim.
Umutlarım orada, dedim.

Bizi görmüyor musunuz?
Sesimi duymuyor musunuz?

Avazım çıktığı kadar
bağurdım, bağurdım, bağurdım.

Bağurdım bağırmasına lakin
sesimi kimseye duyuramadım.
Karabasan çökmüş gibi çaresiz kaldım.

Dostlarım bir şeyler yapın.
Bu zalimliği seyre dalmayın.

Ben ki; baki bir yaratıcının yarattığı
eşref-i mahlûkatın fani bir biçaresiyim.

Gücüm yetmez bu zulme.
Duyun çığlığımı, görün bizi.
Enkazın altında kaldık, bulun bizi.

Umutlarım ölüyor.
Koşun yardım edin.

Umutlarım!
Ses verin, ölmeyin.

Her sabah sulayıp büyüttüğüm
gözüm gibi baktığım ağaçlarım;
uzatın dallarınızı, umutlarımı kurtarın.

Sırdaşım, yoldaşım.
Yardım et ey rüzgârım.

Bütün gücünle delice es,
kaldır şu lanet olası enkazı.

Ay ışığı, ışık ver ay ışığı.
Umutlarım karanlıkta kaldı.
Umutlarım korkuyor ay ışığı.

Geceleri türkülerde,
özleyince düşlerimde,
bazen bir damla gözyaşında
bazen semalarda büyüttüğüm
umutlarım ölüyor ay ışığı, ışığın ver.

Cehennemın gölgesi
üzerimize düşmüş.

Ne bir ses var ne de bir ışık.
Karanlıkta mahsur kaldık.

Savaş Barha

Umutluyum

Güneş
elbette doğacaktır yine
karanlık gecelerimize.

Aydınlıklar içinde
rengarenk bir ömrün
tadına varacağız.

Yine mutlu olacağız,
sevineceğiz,
gözlerimizin içi parlayacak
ve belki celladınıza bile gülümseyeceğiz.

Savaş Barha

Unutulmayan Anılar

Kuytu bir köşeye sinmiş
bulutların ağlayışını izliyordum.
Soğuğa ve gök gürültüsüne aldırmaksızın.

Yağmur damlaları
kurşun gibi yere düşüyor,
gözyaşlarım yağmura karışıyordu.

Grevde mi çöpçüler?
Bu ne sessizliktir böyle?
Kedileri, köpekleri kim kovdu?
Kim sokak lambalarını söndürdü?
Yine kim bir çocuğun kalbini kırdı?
Bu gaddar fırtına kime kızıp hırçınlaşıyor?

Karanlık suskunlukla kol kola geziyor.
Bu sessiz çılgınlıklar kimden, nereden geliyor?

Kafayı sıyrmanın eşliğindeyim.
Neyse, yalnız değilim.

İçimdeki senle bir ben varım sokakta.
Ben ve sen; biz her şeye, herkese yeteriz.

İçim ne kadar da dolu.
Sokaklar ne kadar da boş.

Hangi anıyı anıp da
efkârlanıp buraya geldim?

Bu sefer seni hatırlatan neydi?
Bilmiyorum, bilmek istemiyorum.
Seni hatırladıkça ölmek istemiyorum.

Yedi buçuk ay önce
şehrinden ayrılmıştım.

O gün ölüyormuş gibi
acı çeke çeke, yaş dolu gözlerle
senden uzaklaşma kederini tekrar tatmış
ve zihnimdeki bu gizli mabede sığınmıştım.

Sonra yine bir gece rüyalarımı süslemiştin.
Beni sana bağlayan gülüşünle bana bakmıştın.

O gecenin ayazında
ben, yani illegal yanın
hayalimdeki gizli mabede,
yani sana sığınmıştım gözyaşım.

Beni mi andın o an?
Nasıl oldu da yokluğun

ansızın içime çığ gibi çöküverdi?

Çatı saçaklarından dökülen damlalara karıştı
bir zamanlar ellerinle sildiğin alnımdaki terim.

Yokluğuna değil,
yokluğundaki kedere alıştım.

Yürekten gülmeye,
kalpten haykırmaya hasretim.

Bilirsin her şey herkese yakışmaz.
Sana ağlamak, bana susmak, güle solmak.

Gökyüzünden yeryüzüne
sağanak sağanak sevinç yağarken
hüznü yazmak, hüznü yaşatmak kime ne katar?

Aşk yaz, aşka olan inancı yaz,
sevdayı, sevdalıları yaz ey koca tarih.

Ben, kaderin elinde oyuncağa dönmüş bir garip;
aşk, kadere baş kaldırmış isyankar bir devrimci.

Beni yaz, bendeki aşkı yaz, ağladığım günleri yaz.

Gözlerin gibi masmavi bir gökyüzü,
yüzün gibi pak bir yeryüzü istiyorum.

Yerle gök arasında
senle yaşamak istiyorum.

Sus diyorsun.
Konuşmamız doğru değil diyorsun.

Seni kırmayıp peki diyorum, susuyorum.
Sustukça parça parça parçalanıp ölüyorum.

Fakat ben susunca sen,
kara bahtımın yedi ceddine
küfürler savurmama sebep olacak
cümleler kurdurtuyorsun bana.

Ya Rabb!
Bu nasıl bir araftır?

Yâr için taşı iğne ile oyarsın;
bir çocuk heyecanıyla, sabırla.

Yâre kelimelerle can verirsin,
binlerce yıllık kutsal bir inançla.

Deniz kabukları toplarsın;
arzularla, zevkle, avuç avuç.

Tozlanmış raflarda saklanıyor
anıları hatırlatan anılar.

şişelerde sevlmeyi bekliyor
ellerini özleyen çakıl taşları.

Mektuplar sararıyor,
mektuplardaki sözler eskiyor.

Korkma!
Anılar anıldıka
tebessümler çoğalır.

Savaş Barha

Unutulmazım

Kader bu.

Geldin, gidersin.
Fanisin, göçersin.

Gülersin, ağlarsın.
Düşersin, kalkarsın.

Dünya bu.

Koşarsın, oynarsın.
Çocuksun, büyürsün.

İnsansın, seversin
Bir varsın, bir yoksun.

Hayat bu.

Bazılarını unutursun.
Bazılarını unutmak istersin.
Bazılarını unutmak istemezsin.

Kimi unutuldu.
kimi unutulacak.
Kimi asla unutulmayacak.

Sen asla unutulmayacaksın.
Dün gibi bugün de, yarın da hep
düşlerde, zihinlerde yaşayacaksın.

Savaş Barha

Uyan Ey Yıldız

Geceyi bekleyemedim.

Pencereyi açtım
ve yıldızımızı izlemek istedim.

Daha uyanmamıştı yıldızımız.
Akşam olmamıştı.
Başımı indirmeden,
birbiriyle raks eden kuşları gördüm.

Onlar gibi özgürlüğe
kanat çırpamadığım için üzuldüm.

Sonra seni düşündüm.
Yüzümde bir tebessüm belirdi.
Yavaşça gözlerimi yumdum.
Yüregim kuş gibi uçuverdi.
Özgürlüğün tadına vardım.

Savaş Barha

Uyan Ki Gülsün Yeryüzü

Dünya aciz,
dünya bitap düşmüş.

Dünya bu aşkı
kaldırarak kudrette değil.

Sayırsız sevinç ettik
masum gözlere.

Masum gözler
yaşarmasın diye.

zlen yine biz olduk,
biz zlmeye alıştık.

Hakkımız olan aşktan
gözü yaşlı feragat ettik.

Gülmeye layık kalpleri
kanatan yine biz olduk.

Kendi celladımız olduk,
nce umutları öldürdük.

Yetmedi zalimliğimiz,
benliğimizin mezarcısı olduk.

Kendimizi öldürdük,
kendimizi gömdük.

Uçurumlarda haykırdık.
Kuytu köşelerde ağladık.

Koca dağlara ağır geldi isyanımız.
Sıra sıra dizili dağları un ufak ettik.

Bulutları birbirine bağladık.
Güneşin büyülü ışıltısını sakladık.

Ihlamur çiçeklerini kopardık.
Hznmz yeryüzüyle paylaştık.

Haydi, uyan sevgili.
Uyan da son bulsun bu kâbus.
Uyan da şenlensin neşesiz dünyamız.
Uyan da nefesinle dağıt tüm karanlıkları.
Uyan da gözlerinle cennete çevir yeryüzünü.

Savaş Barha

Uykusuz

Uyumak haram bu gece.
Zaten ne helal oldu ki bize!
Koptu o gün büyük bir zelzele.
Sen göğe çıktın, ben battım yere.

Savaş Barha

Uyu

Geceleri ağladığım,
semaya haykırdığım,
herkesten sakladığım
bir derdim var benim.

Kimliksiz bir aşkın
pusulasız bedbahtlarıyız.

Kaybolmuşuz.
Kurumuş yaprak gibi
diyar diyar dolaşıyoruz.

Ne bir evimiz var
ne de gerçekleşen hayallerimiz.

Özlemişiz.
Sinemizde biriken hasret
gözlerden damla damla akmakta.

Umuda yolcuyuz.
Gökyüzü parmaklığında
ağlamaya mahkum edilmişiz.

Prangalanmışız.
Her gece yanımdasın.
Zihnimi ruhuna esir etmişim.

Bize ağır gelen kaybetmek değil.
Eksik kalmak, tamamlanamamak,
diğer parçamızla bütün olamamak...

Adın, adın bende saklı.
Adın ömrümün her anında.
Adın kalbimin en ücrasında.
Adın isyanımda, adın dilimde.

Yaktığım şehirler aşkına!
Bu figan da neyin nesi gözyaşım.
Bu acı, bu hüzün, bu keder de ne?

Yoksa gizliden gizliye
ağladığımı mı sezdin?

Yine mi
içimdekini hissettin?

Uyu güzel gözlüm, uyu.
Kapa gökkuşadı renkli gözlerini.
Bu yazdı alnımıza kara çalınmış.

Hiçbir kalem, hiçbir dil
bu derde derman olamaz.

Çare kaderde.
Ümut yarınlarda.
Güzel günler ilerde.

Yarınlar bizimdir.
Maviliklere yelken açacağız.

Uyu.
Uyu ve kapa
gökkuşığı renkli gözlerini.

Uyu ki gözlerine
karanlık değmesin.

Uyu, uyu, uyu.

Savaş Barha

Uyu Sevgili

Cana düşünce hasret,
göze girmez ki uyku.

Uyu sevgili, uyu.
Uykusuz kalıyoruz geceleri, uyu.

İçimizdeki ateşle aydınlanır sema,
haydi, uyu.

Düşlerde buluşalım, uyu.

Savaş Barha

Uzun Caddede Kol Kola Huzurlu An

Dağı taşı düşünmeden,
yolları devirip yanı başına,
çekip geldim bir kış günü.

Ellerinden tutup
sokakları dolaştım.

Gözlerinle cennete,
sözlerinle ebediyete ulaştım.

Bir avuç kar vardı semada,
indi yere, ben düştüm içine.

Ben kendimi atınca kara,
sen içten içe güldün,
ben ise bülbüldüm.

Şimdi oralar yeşildir,
havası güze değmiştir,
mevsimi değişmektedir.

O dolaştığımız caddeler,
bizi anıp anıp beklemektedir.

Savaş Barha

Üç Yaşında

Üç yaşında bir çocuktun.
Hayal kurmayı bile bilmezdin.
Belki hâlâ süt kokuyordu ağzın.
Düşüğünde ağlar, kalkınca koşardın.

Yemek yedirirken 'Uçak geliyor.' derdi annen.
Oyuncakların ile oynar, dünya tatlısı gülerdin.

Affetme bizi kuzucuk.
Biz, affedilecek mahlûklar değiliz.

Önce haykırır,
sonra işimize devam ederiz.

Belki bugün seni unutacak,
üç beş kişi tek hatırlayacağız.

Sene-i devriyelerde
ağlamak alışkanlığımız oldu.

Tepkimizde samimi olsaydık eğer,
senden önce yanan canlar son olurdu.

Başkalarının canını
unutmak laneti çökmüş üzerimize.

Savaş Barha

Ülkem Ol

Bir ülkem olsun istiyorum.
Adına ismini verdiğim bir ülke.
Şehirlerin, sınırların olmadığı,
insanların hep güldüğü,
sokaklarında çocuk seslerinin yükseldiği bir ülke.

Merkezi kalbin olsun.
Gökyüzü gözlerin,
sözlerin yağmur.

Parmaklarında açsın çiçekler.
Nefesin rüzgâr olsun essin, essin, essin.

Mevsimi hep bahar olsun.
Sıcaklığı, yanakların gibi.

Toprağı, ellerin gibi beyaz,
ağaçları saçların gibi yumuşacık olsun.
Gülüşünle rüyalar gerçekleşsin.

Mutluluk yeşersin bahçelerde.
Tebessüm açsın fidanlar.
Kokun dağılsın her yana.
Ülkem sen koksun.

Savaş Barha

Vazgeçilmezim

Ne çok anımız birikmiş,
o kısacık ömür gibi günlerde.

Akşam bir anıyla uyuyor,
sabah bir anıyla uyanıyorum.

Bulutları izliyorum
yüzünü görüyorum.

Güneşi görünce sığağı
sevmediğini hatırlıyorum.

Çocukları görünce
onları sevdiğin aklıma geliyor.

Bir 'Efendim...' deyişin vardı
sonrasını getiremiyorum.

Devamını getirmene
ömrümü feda edebilirim.

Özlüyorum.
Hasretle, aşkla
her daim seni arıyorum.

Kaç zaman geçti; ama
hâlâ ellerin avucumda gibi.

Hâlâ gözlerin
karşımda canlanıyor.

Sesin, gülüşün
kulağımda çınlıyor.

Sen benim gözyaşım,
sen benim eksik parçam,
sen benim vazgeçilmezimsin.

Savaş Barha

Vazgeçmedik

Dikeni parmağımızı kanattı diye
gülü sevmekten vazgeçtik mi?

Yağmurlu havalarda
şimşekler çakan bulutlara küstük mü?

Hayallerimizin peşinden koşarken,
ayağımıza takılan taşlara mı takılıp kaldık?

Hayır adaşım hayır.
Biz, güzel olan herşeyi sevdik.
Mutlu olmaya bağlanıp kaldık.
Vazgeçmedik.

Mesafeler mi?
Sevdamızı köreltmedi asla uzakta olmamız.
Aksine hasretle, özlemle daha çok sevdik.

Savaş Barha

Vişne Renkli Akşamüstleri

Sokak lambasının altında durdum.
Kollarımı yana açarak başımı kaldırdım.

Perdeyi aralayıp gizliden bakan,
sonra kendini fark ettirdiğini düşünerek
hızlıca perdeyi geri kapatan sevdalılar gibi
birer birer yanıp sönmeye başladı yıldızlar.
Sensizliğin düşürdüğü halimi izler gibi.
Ne benim hakkımda aralarında fısıldaşan yıldızlara
ne de deliymişim gibi bakan insanlara aldırmadım.

Sen dışında yanaklarımı okşayan
rüzgâr kadar beni anlayan olmadı.

Karanlık geceler sardı etrafımı.
Sen gidince, güneş küstü, ay karardı.

Akşamlar kızıl, kıyamet.
Vişne renkli akşamüstleri.

Savaş Barha

Yağmur Altında Seni Özlüyorum

Bulutlar toplaşmaya,
toplaştıkça kararmaya başladı.

Saat 3'ü 5 geçiyordu.
Yorgundum, bir banka oturdum.

Başımı öne eğip,
dizlerimin üzerinde ellerimin arasına almış,
gözlerim kapalı seni düşünüyordum.

Hüzünlüydüm,
sessizce hasret türküleri haykırıyordum.

Efkâr rüzgârlarının tokatlarına ve
önümden geçen insanat bahçesi mahlûklarının
beni görmezden gelmelerine aldırmaksızın.

Yağmur çiselemeye başlamıştı.
Gözlerim buğulanıyordu.

Saçlarımın arasından
şakaklarıma doğru akan yağmur damları
gözyaşarımla birleşip toprağa karışmıştı.

Sensiz geçen günlere
bir yenisini ekledim.

Ömrümden sensiz bir gün daha geçti.

Senle geçen günlerimi
en derin halimle yine andım.

Kaderim buymuş, elden ne gelir.

Ne demişler;
At koşar, baht kazanır;
bahtım kara, at koşsa ne yazar.

Savaş Barha

Yağmur Yüzlüm

Hazan mevsimi
yağmuru yağıyor.

Sevgini kattığın
bir kahve yapar mısın?

Kitabımızı alır,
şöminenin karşısında
yeni ufuklara yelken açarız.

Sen girince
cennet kokan odamız
toprak koksun
kapatma pencereyi.

Gel otur yanı başıma,
yamacına sığınayım.

Savaş Barha

Yağmurlu Bir Akşam

Sevda tepesinde bir taşın üzerine çıkmış
avazım çıktığı kadar bas bas bağıriyorum.

Kasvetli hava üzerime bir dağ gibi çökmüş.
Yumruğumla sol yanımı delik deşik etmişim.

Değiş bu müziği Tanrım, sıkıldım hayattan.
Yeni bir bant koy teybe, naralar savurayım.

Koca bir cihan yaratmışsın, yetmiş iki dilde.
Yetmiş iki dilde efkâr bağlamışsın boynuma.

Semayı kara kara dumanlar sarmış.
Vişne renkli akşamüstleri darılmış.

Oysa en çok gökkuşağı yakışırdı semaya.
Gökkuşağı semada bir çocuk gibi gülerdi.

Bir gizem saklı bu işin içinde.
Bilinmedik bir dert var içimde.

Çarpık kentler gibiyim.
Karman çorman düşlerdeyim.

Bahtımla kararmasın bu toprak.
Kaldır cesedimi, gömme beni, yak.

Yak zihnimdeki anılar defterimi.
Göge savur küllerimi, semaya uçayım.

Gözüm gökte, gözüm semada.
Gözlerin ay parçasıydı rüyamda.
Ellerimi sıkı tut, arkamdan usulca.

Yıldızları izliyoruz, dibimiz uçurum.
Bir kaç boncuk gözyaşına tutunmuşum.
Ölsem de, ölmeyip yaşasam da dostsuzum.

İçtiğim her şey bana zıkkım.
Göğü yere indirdim, bitabım.
Yağmur sanki kurşun-i yaylım.

Gözlerinde demlenen aşkın buğusu
gözlerimi bir sis bulutu gibi sarmaladı.

Gözlerin gözlerime ömür oldu.
Gözlerin gözlerime nefes oldu.
Gözlerin gözlerime cennet oldu.

Hallaç pamuğu gibi
evirip çevirdi beni gözlerin.

Gözlerinin büyüyle del' oldum.
Gözlerine esir düştüm, kölen oldum.

Gözlerinin aşkıyla aklımı yitirdim.
Gözlerinin aşkıyla hülyalara daldım.

Ölüyormuş gibi sana koştum.
Sana koştum, burası uçurum.

Geldim işte yanındayım.
Bahçende, camındayım.

Duyuyor mu kalbin sesini?
Kapına kulum, yakınındayım.

Çeksene perdeni gör beni.
Sona ersin gözlerine hasretim.

Bakışlarında tütmeliyim.
Bir kor gibi kavrulmalıyım.

Yağmur değil bu gökten düşen,
sessiz çığlıklarımın iade-i ziyareti.

Sokağının karanlığına tünedim.
Bir tandır gölgesine iltica ettim.

Bir pencere ışığında kalakaldım.
Bir perde hareketinde seni aradım.

Kapına geldim, aramızda bir duvar.
Kapına geldim, aramızda bir dünya.

Kırdım dizimi, dua dua yakardım.
Seni bu gece karanlıklarda aradım.

Bahçenden biraz yaprak topladım.
Biraz seni, biraz kokunu kokladım.

Vuslatı yaprağa sardım.
Yaprağı bağrıma bastım.
Seni alıp semaya yazdım.
Semayı ay ışığına kazıdım.

Savaş Barha

Yağmurlu Bir Sabah

Gece düşlerimdeydin,
sabah hayalimde.

Seni anmakla geçecek gündüzüm.
Günüm senle anlam kazanacak.
Yollar toprak kokulu,
gökyüzü yağmur dolu.
Bulutlar kara, mevsim güz.

Hüzün ayında
yüzümde tebessüm var.
Hasret kokan bir ben var.

Sana kavuşamasam da
yüreğimde olduğumu bilmek
gurbetimi vuslat kılıyor.

Şimdilik hoş çakal.
Hava soğuk, üzerini ört.

Savaş Barha

Yakamoz

Hava ağırdan karardı.
Bir göl kenarına sığındım.
Kınalı bir taş üzerine oturdum.

Ağaçların reveransıya
başlayan geceye
ateş böcekleri
raks ederek eşlik ediyor.

Çekirgeler şarkı söylüyor.
Yapraklar ürkekçe titriyor.

Avuçladığım taşlarla
bu gece yakamoz bin parça.
Her parçasında sen varsın.
Her parçası ayrı huzur.

Gözlerim senle dolu,
gözlerim yakamoz.

Savaş Barha

Yakamoz 2

Biri tutmalı Şu kuşları kanatlarından.
Uzulca getirip avuŐlarımıza bırakmalı.

GöŐü, bulutları,
gökkuŐaŐını bize getirmeli.

Ay karası bir gece bu, karanlık.
Yıldızları yüzümüze sürmeli.

İçimizde deveren eden hasret,
Hicran yarası açtı baŐrımızda.

Merhem yok. Çare yok.
Geri dönüş yok bu aşkta.

Yaşanan, yaşandıŐıyla kaldı.
Güneş az evvel hüzünle battı.

Denizde yakamoz bin parça.
Kederim bin yıllık bir yara.

Savaş Barha

Yakından Uzağa

Yakına yaklařtıķa yakın uzaklaşıyor,
uzağa yaklařtıķa uzak gitgide uzuyor.

Ne yakına varabiliyoruz
ne de uzağa ulaşabiliyoruz.

Savaş Barha

Yakınında Olamamak

Bir nefes kadar yakın olup,
bir ömür kadar uzak olmak.

Orda olduğunu bilip
yanına gelememek ne acı.
Dokunamamak,
sesini duyamamak,
sarılamamak ne acı.

Ne acıdır,
gözlerine bakamamak,
ellerini tutamamak.

Savaş Barha

Yakınsal Uzaklık

Kelimelerimi güzelliğine,
sözlerini şiirlerime amade kıldım.

Ahmet gibi, Kemal gibi, Barış gibi
dilden dile dolaşacak, ölümsüz olacaksın.

Aşk gibi, sevda gibi, ab-ı hayat içmiş gibi
sonsuzluk denizinde ebediyen yaşayacaksın.

Her şarkıda nefes alacak,
her sokakta adın anılacak,
her şiire güzellik katacaksın.

Her duada
hayat bulacaksın.

Bin yıl yaşayacaksın.
Bin yılda, bin bahar görecek,
dört bin mevsim eskiteceksin.

Sen, sözlerle harmanlanarak
baki bir hayata yelken açmışsın.

Ben, sürgün yemiş boynu bükük bir halkın
susturulmuş feryadını boynuma dolamışım.

Nefes alamıyorum.
Tut elimi düşünüyorum.

Hasret yükü çöktü üzerime.
Kalkamıyor, doğrulamıyorum.

Çöktükçe dağılıyorum.
Toplanamayacak kadar
küçük parçalara ayrıldım.

Soğuk ve güneşsiz günlerde
yüksek duvarlı iki adımlık avlularda
en kısa votalara mahkûm edilmiş gibiyim.

Darlandıkça darlanıyorum.
Kendimi kaybetmiş gibiyim.

Sana kavuşmayı dilerken
sana sarılmayı özlüyorum.

Ellerinin sıcaklığını,
teninin tenimi yakışını özlüyorum.

Ben, seni özlerken
efilce esen şu rüzgâr
sesini kulağıma fısıldıyor.

Sesin, sana ait olan ruhumun
her noktasında hüküm sürüyor.

Demıştim sana;
seni özlersem gökyüzü ağlar.
Bak, gök ağlıyor yağmur yağıyor.

Demıştim sana;
seni özlersem yeryüzü delirir.
Bak, yer deliriyor, depremler oluyor.

Haydi el sallayalım,
gidecek olan gelenlere,
uzaktan bakıp gelmeyenlere.

Yaşlılara, martılara, bulutlara,
kasımpatılara, lalelere el sallayalım.

Solanlara, ölenlere,
toprağa karışanlara el sallayalım.

Bunca gelip gidişler içinde
ben sana geç kalmışım yâr.

Başka bir bedende
dağa erken yaratılmalıydım.

Tanrı'ya değil isyanım.
Beni doğuran anaya hiç değil.

Ben,
kör talihime yanarım.

Mukadderata kalmış
yaşanılasi aşkların ihtimalleri.

Mesela, kavuşsaydı Mecnun Leyla'sına.
Sevdanın ayrılığı hiç yazılmasaydı kitaplara.

Mecnun'a; Leyla'dan gayrиси haramdır.
Sevene, sevmediğine dokunmak haramdır.

Haramdır uzakları yakın edip
yakınlarda uzak kalmaya mecbur kalmak.

Kısa yolların hasretliğı,
uzun yolların hasretliğinden ağırdır.

Ağırdır sevdalı bir gönlün
yakınlarda gurbet çekmesi.

Savaş Barha

Yalnız Oda

Mehtaplı bir gecede buldum seni.
Zamanın seyrinden kaçırdım seni.
Durur durur gözlerini seyreylerim.
Düşlerimde görmezsem neyerim?

Gömdüm bütün hatıraları yüreğime.
Unutulmaz o anda elin değdi elime.
Yüreğim, görülmemiş cennet hanesi.
Yüzümdeki tebessüm an'ın bahanesi.

Bir elimde umut, ötekinde papatya.
Seni düşünmek bana en güzel rüya.
Dudağımda busen, içimde hep sen.
Her gece düşlerime gülerek gelsen.

Şu kar, şu kış, şu soğuk keşke bitse.
Uykumdan uyanıp baksam güneşe.
Bahar gelse, dereler, nehirler coşsa.
Toprağı parçalayıp doğacağım sana.

Odam karanlık, yalnızım ay ışığında.
Porteler fısıldaşırken, aklım semada.
Eski püskü masam, duvarlarda nem.
Yâri düşledikçe, gıcırıyor sandalyem.

Savaş Barha

Yalnızlık

Herkes elele tutuşmuş,
ekip gidiyor uzaklara.

Bir ben kaldım yol kenarında,
senden arta kalan yanımla,
hasretinle yapayalnız,
bir başıma,
yüregimdeki aşkla.

Bir radyo verin bana,
bir de sigara.

Savaş Barha

Yapma

Boranlara denk geldim.
Ben, sen kokmak istiyordum.

Ağıtlar, zılgıtlar beynimi kemiriyor.
Ben, seni duymak istiyordum.

Tutunduğumuz dallar kırılıyor, yollar kararıyor.
Ha bire kıyametler kopuyor küçük dünyamızda.

Biz, güneşin ışıltısına hasret kalmışken;
gündüz, gece gibi zifiri karanlığa bürünüyor.

Ben, ruhunun varlığına bile razıyken;
sen, bedeni varlığını esirgiyorsun benden.

Durmadan üstümü karalıyor,
beni görmemeye çalışıyorsun.

Ama bilmediğin bir şey var.
Döktüğün gözyaşları avucuma düşüyor.

Tuzlu gözyaşların beni yakıyor.
Bırak da ellerim mürekkep koksun.
Bırak da sözcükler anlam bulsun.

Acılarımıza yeni acılar peydahlatıyorsun.
Bilmediğimiz acılara yeni gözyaşları döküyoruz.

Yapma!
Kaderin verdiği sensizlik acısı yeter bana.
Başka acılar ekme gönül bahçeme, yapma.

Birbirinden kutsal anılarımız var bizim.
Dokunma şu kutsallığa, bırak da öyle kalsın.

Çıkar aklından şu cinayeti.
Sen meleksin, beni öldüremezsin.
Seni sevmeme engel olamazsın.
Düşlerime gelmeye mani olamazsın.

Kaç kurşun feda ettin,
hiçbiri göğsüme denk gelmedi.

Artık vazgeç.
Bendeki sen aşkı
ölüm gelmeden toza dumana karışmaz.

Savaş Barha

Yarınlar Hep Mi Hüzünlü?

Yeni bir umutla uyanıyoruz
sabahın en erken vakitlerinde.

Gözlerimizi açtığımız anda
yaşananların bir kabus olmasını diliyoruz.

Vedaların, uzaklaşmanın, yokluğun
rüyalarda olduğunu düşünüyoruz.

Sonra yanı başımızdaki duvarın
soğukluğu ürpertiyor benliğimizi.

Bugünün aslında
yeni bir gün olmadığını fark ediyoruz.

Bugün, dünün arta kalanıymış.
Dünün acılarıyla bugünler şekillenirmiş.

Bugünler dünün yarınlarıymış.
Yarınlarım da hep sen varsın ey hüzün.

Savaş Barha

Yarınlar Merhaba

Şu dünya ne de çok
yozlaşmış, kirlenmiş.

İnsanların kalbi
nasıl da kararmış.

Kendimle başlayıp,
kendimde bitirdiğim
eğlenceler, gülüşün
kadar mutlu etmiyor.

Metruk binalar içinde
yaşıyor gibi perişanım.

Liğme liğme edilmiş ruhumu
toz toprak arasında kaybettim.
Aradığım sendin, şiirler bahane.

Gölgelerle savaşıyorum.
Karanlığa meydan okurcasına
çığlıklarla şehirleri, kentleri yıkıyorum.

Yaşadığım coğrafyaya kırıldım.
Gökyüzüne, yeryüzüne sitemliyim.
İnsanlara darıldım, ağaçlara incindim.
Seni benden saklayan her şeye küstüm.

Zaman, ömrüme çöktükçe
Ararat Dağı gibi yalnızlaşıyorum.

Yaşanası güzel bir gün için,
hiç sönmeyen umudumuz için,
zehir saçılmış dünleri mutlu yarınlar
yapmak için, biz için her güne merhaba.

Savaş Barha

Yaşamak Arzusu

Bir koşturmacadır yaşıyoruz,
dönüp arkamıza bakmaksızın.

Ne takılıp düştüğümüz taşlar umrumuzda
ne de ayağımızı kanatan dikenler.
Gözümüz görmez kimseyi,
aklımız almaz hayali.

Bir kuş misali heyhat!
Kanat çırpa çırpa mutlu oluruz.

Savaş Barha

Yaşamak İçin Yazmak

Papatya görmeme cezası vermişler, sustum. Güneşli günlerde boynum bükük kalacakmış, güneşini göremeyecekmişim, sustum. Ağaçların ilk çiçeğini, güzde düşen yaprakları, arının öz toplayışını seyredemeyecekmişim, sustum. Masamı, defterlerimi, kalemlerimi elimden aldılar. Duyduğumda beni del' eden sesini, her gece karşımda canlanan gökkuşuğı gözlerini, mehtaplı gecelerden bile güzel gülüşlerini anlatacak şiirler yazamayacakmışım. Buna razı gelmez gönlüm. Ya ölürüm ya seni yazarım, susamam.

Savaş Barha

Yaşayan Ölüler Durağı

Yıllar ilerliyor, bedenler ayrılıyor.
Ömür tükeniyor, son nefes veriliyor.
Kalbi güzel olan insanlar çekip gidiyor.

İlk günden son güne dek yaşanan
bütün anılar birer birer canlanıyor.

Anılar yüzde tebessüm çiçekleri açtırırken,
gidişler katran karası gözyaşları döktürüyor.

İlk günkü aşk,
ilk günkü heyecan,
ilk günkü mutluluk aranıyor.

Dönüş yolu kapanmış.
Mesafeler gitgide artıyor.

Tatlı bir söze, bir çift göze
duyulan hasretlik büyüyor.

Bedenler ayrılıyor.
Bedenler ayrılırken
ruhlar birbirine koşuyor.

Başka ışıklara gitse de beden
gölgeler birbirine sarılmak istiyor.

Gölgeler ve ruhlar; çığlık çığığa,
nefes nefese kalmış gibi parçalanıyor.

Gün batıyor,
zaman akıp gidiyor.

Dönüşü olmayan akşamlarda
mehtabı seyredip son kadehi yudumluyoruz.

Karanlığa doğru ilerlerken
yalnız başımıza yürüdüğümüz yolda
cam kırıkları varmış gibi yüreğimiz kanıyor.

Gözyaşları yağmura karışıyor.
Ağlayışlar gök gürültüsünde kayboluyor.

Parka ıslanmış,
göğüs kafesi sıkışmış.

Parmak uçları üşümüş.
Şakaklardaki soğukluk ürpertiyor.

Karanlık daha da kararıyor.
Sessizliği ayak sesleri bölüyor.

Yola doğru eğilmiş ağaç dalları
halimize acır gibi başımızı okşuyor.

Kelebekler yağmura aldırmaksınız,
durmadan etrafımızda uçuşuyor.

Betondan yapıлма yollarda
toprak kokusu yayılmıyor.

Kaldırım taşları arasına
sıkışıp kalmış umutlar.

Tebessümler solmuş,
güluşler susmuş,
benlik yıkılmış.

Savaş Barha

Yeniden Aşk

Sükût, bir çığ gibi
içimde büyüdü büyüdü büyüdü.

Sonra 'insaf' diye bir ses
kulaklarımda yankılandı.

Büyük acılarım oldu.
Kimine sabrettim, kimisi ağırdı.

Acılarımdan,
gülücüklerine sığındım.
Gülüşlerin gizli mabedim.

Birden bire birçok şey oldu.
Kaçmak zorundaydım ve kaçtım.

Sonra anladım ki kaçtıkça
hiçbir şeyden uzaklaşmamışım.

Düşünmek istemediğim şeyleri
daha fazla düşünür olmuşum.

Buna da amenna.

Şimdi tut şu şiirimin ucunu, kokla.
Evlat gibi, ana gibi, yâr gibi bağrına bas.

Hayaller kurdum sana kavuşmak için.
Çiçekler topladım saçlarına serpmek için.

Gün doğumlarında sabahladım seni anarak.
Vişne renkli akşamüstlerinde yolun gözledim.

Seni özledikçe
boynum büküldü, ağladım.

Belki de gözyaşlarım
ebediyen, durmadan akacak.

Yüreğim cayır cayır yanıyor.
Göğsümde yüz bin yıllık bir acı.

Ben sana ilk çağlardan beri âşık,
ben sana deli divane sevdalıyım.

Sıcaklığın hâlâ avuçlarımda.
Gözlerin her saniye karşımda.

Ne senden vazgeçtim
ne de hayallerimizden.

Yaşayabileceğimiz

bir mutluluk var önümüzde.

Fakat bir adım atacak cesaretimiz yok.
İşte en çokta bu kahrediyor beni sevgili.

Savaş Barha

Yerle Yeksan

Ben ki yerin
yedi kat dibindeydim.

Senle beraber
gögün yedi kat üstüne çıktım.

Gittin, artık yoksun.

Ve ben şimdi yine
yerin yedi kat dibindeyim.

Sensizlikle boşuşuyorum.
Debelendikçe batıyorum.

Savaş Barha

Yıldızlar Kışkandı

Seni düşünmeyince hep canım sıkılıyor.
Seni düşününce ise hep yüzüm gülüyor.

Yine bir gün öylece oturmuştum.
Sensizliğin ayazına varıncaya dek
seni düşünüyordum.
Mutluydum, yüzüm gülüyordu.

Sonra pencereye doğru yürüdüm.
Cam kenarındaki karıncaya ilişti gözüm.

Bir anlığına senin yerine
karıncayı düşünmeye başladım.
Hemen canım sıkıldı.
Seni düşündüm, yüzüm güldü.

Sonra bir ses duydum.
Camdan dışarı baktım.
Yokuş yukarı tablasını iteleyen
üstü başı kirlenmiş,
yaşlı bir amca "Eskiciiiiii"
diye bağırıp dikkatimi çekti.

Daha başımı o yana çevirmeden
tekrar canım sıkılmaya başladı.
Hemen seni düşünmeye başladım,
yüzüm güldü.

Perdeyi kapatıp
yatağa uzanayım
diye niyetlendiğim an
yüzümdeki gülümsemem kayboldu.

Hızlıca perdeyi kapatıp,
koşarak yatağa girdim.

Seni düşünmediğimi düşünsene.
Ne korkunç bir şey bu.

Ben yine seni düşünüp
mutlu olurken
biri kapının zilini çaldı.

Kim miydi?
Bilmiyorum ki.
Gidip bakmadım,
kapıyı açmadım.

Seni düşünmek gibi
güzel bir eylem varken
ne diye aklımı başka kişilerle
meşgul edeyim.

Neyse, her kimse kim.
Önemli bir şey değildi herhalde.

Çünkü üç defa bile basmadı zile.
Belki de mahallenin çocuklarıydı.
Belki de gezmecî teyzelerden biri yanlış bastı.

Aman Allah'ım!
Kapıyı açmamama rağmen
bir kaç saniye seni düşünmememe
sebepl olan kişiyi asla affetmeyeceğim.
Ahirette iki elim yakasında olacak.

İşte ben seni böyle seviyorum.
Ben seni düşünmeden mutlu olamıyorum.

Ben seni bu kadar çok severken
yıldızlar sana yaklaşmıyorsa eğer
emin ol ki Allah'ın kanunlarına
muhalif olmak istemedikleri içindir.

Yoksa bendeki bu sen aşkını bilip,
seni görmeyi öyle çok merak ediyorlar ki.

Sırf senin dikkatini çekmek için
bazı geceler birkaç yıldız
canlarını feda edip, kayıp gidiyorlar.

Ola ki onlara bakarsın da
o güzel, renkli gözlerinle
son nefeslerinde o yıldızları
bir bakışınla ödüllendirirsin diye.

Savaş Barha

Yine Düşümdesin

Güneş yorulmuş, uykuya çekildi.
Gök, yarılmış gibi yağmur döküyor.

Sokaklar hiç olmadığı kadar boş.
Ağaçlar üşümüş, yapraklar titriyor.
Odam karanlık, pencerem küçük.

Duvardaki saat beynimi yakıyor.
Başım iki elim arasına sıkışmış.
Kollarım dizlerimin üstünde.
Önümde resmin, gülüyorsun.

Sen, geceye ışık saçan peri kızı,
masallardan gelmiş gibi güzelsin.

Gül, menekşe, kardelen, bir de sen;
bahçeler de açmış birer çiçeksiniz.

Dur ve otur olduğun yere.
Derin bir nefes al, sakince.
Arındır beynini her şeyden.
Unutma, ben senim, sen bensin.

Tozlu raflarda eskimeye bırakılan;
fakat asla eskimeyen unutulmaz anılar
rüyalarda dolaşiyor, üst üste gecelerce.

Rüyalarım gerçek gibiydi.
Acaba gerçekten rüya mıydı?

Rüya değilse neden gittin?
Rüyaysa yine gel her gece.

Akşamüzeriydi, güneş batıyordu.
Ay bir başka parlıyordu, ilgi istiyordu.

Ayı semadan alıp sana vermek istiyordum.
Yanı başındaki kayalıklara çıktım, koştum.
Son kayaya geldim, ay avucuma girecekti.
Durdum, uzandım, yetişemedim, üzüldüm.

Düşer gibi oldum, düşmedim geri gittim.
Sonra bana bakıp tebessüm ettin, güldün.

Seni görüyordum ama sana bakmıyordum.
Yine çok güzeldin ve yine sana âşık oldum.

Bu sana kaçınıcı âşık oluşum, unuttum.
Tekrar koştum aya, biraz daha yaklaştım.

Kayalıklar mı oynuyor benimle, ay mı?
Boyum mu kısalıyor yoksa kolum mu?

Sonra uyandım.
Keşke yanımda olsaydı, demedim, yanımdaydın.
Gözlerimin içine baktın, güldün, gülüşünü duydum.

Zaten sevmek de bu değil midir?
Sevdiğin gülüyorsa mutlu olmaz mısın?

Sen güldün, ben mutlu oldum.
Seni gördüm, huzur doldum.

Savaş Barha

Yine Özledim

Yine sabah oldu.
Yine güneş doğdu.
Yine insanlar uyandı.

Yine işçiler işe gitti.
Yine sohbetler edildi.
Yine yemekler yenildi.

Yine emekçiler yoruldu.
Yine çay molası verildi.

Yine çocuklar okula gitti.
Yine çocuklar düştü, oynadı.

Yine rüzgâr esti.
Yine kuşlar uçtu.
Yine çiçekler açtı.

Yine caddeler dolup, taşı.
Yine şehirler kire, toza bulandı.

Yine anneler evladını bekledi.
Yine herkes kendi derdine yandı.

Yine akşam oldu.
Yine herkes evine çekildi.

Yine yataklar serildi.
Yine rüyalar görüldü.

Yine karanlık oldu.
Yine yağmur yağdı.

Yine sokaklar boşaldı.
Yine bir gün daha bitti.

Ve yine sen yoksun.
Ve yine ben seni özledim.

Savaş Barha

Yokluğa Serzeniş

Aşk olsun be Tanrım.
Ne de çok acı yaratmışsın.

Kesik acısını, biber acısını anladık da
aşkın, sevdanın, sevmenin acısı nedir?

Her sokakta
bir hüzün peydahlanmış.
Ne gerek vardı ki bunlara?

Rüzgâr limon ağaçlarını kırmış.
Kuşlar üşüyor, bulutlar delirmiş.

Farkındasın değil mi?
Çivisi çıkmış dünyanın.

Nallar düşmüş, düzen bozulmuş.
Kar yağmıyor, kışlar kurak geçiyor.

Yaralarımız kurtlanmış, kabuk tutmuyor.
Kafayı yedik Tanrım, sıyrmanın eşiğindeyiz.

Gündüzleri uyuyor,
geceleri kelimelerle raks ediyoruz.

İçten içe boğuluyoruz Tanrım.
Ne yaptığımız, ne idüğümüz belirsiz.

İşte bak yine buradayım.
Var olmamı istediği yerdeyim.

Ben olduğum yerdeyken
o başka yerlere kaçıyor Tanrım.

Gitme kal bu şehirde, demişti.
Ve kaldım bu şehirde Tanrım.

Semayı karabulutlar sarmış.
Ay Işığı'nı göremiyorum Tanrım.

Gözlerinden öpersem
dudaklarımdan nehirler akar.

Tenine dokunursam
kıyamet kopar, yer yerinden oynar.

Sesini duyarsam
yeni bir ben hayat bulur.

Dediğim gibi kafayı
sıyrmanın eşiğindeyim.

Yüreğimle konuşuyor,
yüreğimle dertleşiyorum.

Bir dilber gizlidir Tanrım
yüreğimin en ücra köşesinde.

Bir sen bilirsin, bir ben bilirim,
bir dilber bilir, bir de bir kalp dostu.

Dinle yüreğim, dinle derttaşım.
Kendini bende arama artık yüreğim.

Sen bende değilsin, ben sende değilim.
Bir dilberde kaldık biz, bir dilber göğsündeyiz.

Gözleri gözistan, sözleri sözistan,
gökkuşağı gözlü bir dilberde kalakaldık.

Koş yüreğim, deli taylor gibi koş.
Bakma arkana, geriye bırak dünyayı.

Uyan artık, uyan, bırak şu dünyalıkları.
Koşmana bak, durmadan koş yüreğim.

Bize armağan edilen yıldızla koş.
Güzel günleri hatırlaya hatırlaya koş.
"Ay Işığı" diye fısıldadığım karanlıklara koş.

Heyy bre Tanrının celladı!
Sen misin beni divane eyleyen?
Sen misin sevinci üzerimden çeken?
Sen misin beni ayaz gecelerde üşüten?

Umutlarım avucumda kor gibi sıcakken
sen misin beni yaz gününde kışa mahkûm eden?

Bir damla kan için miydi bu zulüm?
Kanlı gözyaşlarıma sevinen sen misin?

Bu kana susamakta neyin nesi heyhat?
Bin damla gözyaşım bir damla kan etmez mi?

İşte buradayım Tanrım!
İki bardak çay içmeliyim.

Uzatma mendili Tanrım.
Bırak çaya karışsın gözyaşlarımla.
Biz onunla karşılıklı çay içemedik ki.

Tanrım, buna mı ağlıyorsun, deme.
Sen beni bilirsin, beni sen yarattın.

Ben ki küçük hayaller kurar
küçük hayallerle yaşarım.

Çayıma iki şeker ekle.
Şusma, konuş hep benimle.
Dedim ya bırak aksın gözyaşlarım, silme.

Şimdi kalk ve celladını yolla.
Vursun boynumu, Ya Hak diye.
Kellemi assın en yüksek tepeye.

En yüksek tepede
semaya en yakın yerde olayım.

Savaş Barha

Yutkundum

Bazen bir şeyleri anlatmak için kelimeler yetmez, eksik kalır.

Hiç bir anlam ifade etmez cümleler. Söylemek istediğiniz ne varsa yutkunup susarsınız.

Sonra uzaktan izlerseniz olup biteni. Keşkeler ve amalar arasında sıkışıp kalırsınız; lakin ne keşkeler toparlayabilir sizi ne de amalar.

Savaş Barha

Yürekten Sev

Acıyorum gününü ziyan edenlere.
Ömrünü bir hiç uğruna geçirenlere.

Sabah olunca gülmeyen âşık,
akşam olunca ağlamaya mahkûmdur.

Sevmek illa yanında olmak mıdır?
Yoksa sevmek kalbinde yaşatmak mıdır?

Yanında değil diye sevmiyorsan
yürekten seviyorum demeyeceksin.

Aynı gökyüzünün altında yaşamak
mutlu etmeli yürekten sevenleri.

Sevgilinin ellerini tutmak istemek güzeldir.
Ya elleri olmasaydı, sevmeyecek miydik?

Sevgilinin gözlerini saatlerce izlemek hoştur.
Ya görmeseydi gözleri, bakmayacak mıydık?

Sevgilinin sesiyle büyüklenmek aşktır.
Ya sevgili lâl olsaydı, utanacak mıydık?

Kopsun kollar,
kör olsun gözler,
prangalı diller kökünden kesilsin.

Gök gürlesin, yağmur yağsın.
Kıyamet kopmuşçasına kaçışsın insanlar.

Boşalan meydanlar âşıklara kalsın.
Sırılsıklam dans etsinler caddelerde.

Sevmek deliliktir.
Sevmek inanmaktır.
Sevmek mutlu olmaktır.

Seviyorsan şarkı söyle,
unutulmuş türküleri dillendir.

Göğsünü aç,
rüzgârlara meydan oku.

Seviyorsan Rabb'e yakar,
sevgiliye dua et, gülsün, mutlu olsun.

Savaş Barha

Yüzünü Özledim

Haydi kalk,
gel yanıma,
ellerimden tut.

Kapat gözlerini.
Sarıl boynuma sımsıkı.

Bir anlığına dursun dünya.
Bir anlık, bir ömür mutlu olayım.

Bıktım maskeli yüzlerden,
yoruldum samimiyetsizlerden,
tatlı bir söz duymadım senden sonra,
senden sonra yaşayan bir meyit gibiyim.

Gözlerini özledim.
Gözlerindeki yansımamı özledim.
Gözlerindeki huzuru, sevinci özledim.

Haydi koşalım.
Ellerimi bırakma.
Gözlerini kaçıрма.

Nefesinle dolan etrafımda,
sahte gülümsemeleri yıkıp,
mutluluktan dans ederek, ağlayarak.

Kıyamadığım gözyaşların düşüyor toprağa.
Dokunamadığım saçların dolanıyor rüzgâra.

Azrail durmadan göz kırptıyor bana.
Sevinçler, tebessümler azalıyor yüzümde.

Kıyamet mi yaklaşıyor, ölüm mü çağırıyor?
Sayılı nefesim mi azalıyor? Ne oluyor, bilmiyorum.

Günler kısalıyor sanki.
Güneş erkenden batıyor gibi.
Yoksa gözlerim mi kararıyor?

Yüzüm solmadan gelsem sana,
Azrail'e dost olmadan duysam sesini,
sayılı nefesim bitmeden adını söylesem,
gözüm kapanmadan son kez görsem seni.

Savaş Barha

Zail-i Umut

ZAİL-İ UMUT

Yılmak üzereyim.
Belim bükülüyor.

Ümitsizliğin esiri,
bir fidanın kırılmış gövdesiyim.

Ahh şu ağaç...
Şu ağacın kurumuş dalıyım.

Dur, yapma!
Kesme boynumdaki ipi.

Çağırma Tanrı'yı.
Bırak sükûnetle öleyim.

Geç karşıma.
Ağlama lütfen.
Seyret ölümümü.

Bu öfke yeryüzünü yakar.
Göğü İbrahim ateşi sarar.
Ölümümle her yer ay'ar.

Bir kez öleceğim.
Bir daha dirilmem.

Ölümüm şatafatlı olur,
seyirlik bir film tadında.

Otur ve arkana yaslan.
Bu filmin tek davetlisi sensin.

Bak, celladım da geliyor.
İşte orada orada, geliyor.

Görmüyor musun?
Elinde yağlı urgan.

Görmüyor musun?
Yüzü dipsiz kuyu karanlığı.

Hayır, karışma, bırak gelsin.
Karışma, içimde ölen umutlar var.

Evet, öleceğim; ama açım.
Gül de ölmeden karnım doysun.

Son arzum bu.
Gül ki son hatıram gülüşün olsun.

Ne o, ağlıyor musun?
Mendilin de mi yok?

Aşk olsun bana.
Sana mendil almamışım.

Ölümlülüğüme ver, unutmuşum.

Hâlâ ağlıyor musun?
Sende ne sulu gözsün be!

Şurada ağız tadıyla
bi' ölmeme izin vermedin.

Tamam, hadi tut elimi.
Aşağı ineceğim, tut elimi.

Merak etme,
ölümüm sana bulaşmaz.

Ölüm en çok bana yakışır,
sana ise durmadan gülmek.

Yaşa, ölümsüz gibi.
Yaşa ve yaşat, ben hariç.

Elimi daha sıkı tut,
kaburgamın içinde bir sızı.

Koltuk altımdan tut beni.
Karanfil mi kokuyor saçın?

Sıkı sıkı tut elimi, düşünüyorum.
İçime attıklarım boğuyor beni.

Kelebeklere söyle artık ağlamasınlar.
Katil değilim ben, beni kederim boğuyor.

Hayır, su içmek istemiyorum.
Şeytana yenilmem, adını söylerim.

Binlerce kez yazmaktan
bıkmadığım adın kurtarır beni.

Kitaplarımı özleyeceğim.
Senden daha az üzdüler beni.

Kalemim ben ne dersem onu yazdı.
Kelimelerin hepsi emrime amadeydi.

Artık bırak elimi.
Kes ağlamayı.

Arkamdan da gelme.
Dünya miadım doldu.

Ben göçünce ben varken ki gibi sus.
Arkamdan ağıt yakma, paralama kendini.

Hava karardı.
Eve gitmelisin.

Beni bırakıp
koşup gitmelisin.

Kızıl kıyamet bir gecenin
arta kalanıyım.

Biraz kırık dökük,
biraz hüzünlü,
biraz yorgun,
biraz sessiz.

Savaş Barha

Zaman

Zaman mı bayım?
Zaman, kainatın
ilk gününden beri akıp gidiyordu.

Ta ki akşamüstlerinin
vişne renklisine denk gelene kadar.

O gün zaman durdu.
Artık zaman diye bir kavram yok bayım.
Zaman, artık vişne renkli akşamüstleri.

Savaş Barha

Zamansız Sevda

Neyi bekliyorsun hâlâ?
Al yine beni yamacına.

Üşüyorum, ellerimi tut.
Sarıp, sarmala bedenimi.
İliklerime kadar sen kokayım.

Bir tas çorbayla değil,
bir busenle iyileşeyim.

Her yanımda kırık dökük.
Yaralarımın sevgini sür.

Gözlerimden çokça öp sevgili.
Yokluğuna en çok gözlerim ağladı.

Haydi konuş, susma!
İpeksi sözlerinle yüreğime dokun.

Karanlık gecelerde seni aradım.
Karanlık gecelerde durmadan ağladım.

Geceyi, kazan kazan kaynatıp
zemheri karanlıkları aydınlatalım.

Gözyaşlarımız geçmişte kalsın.
Geçmiş bir daha anmayalım.

Tut şu silahı.
Daya zamanın şakağına.

Zaman değil miydi
bizi bize geciktiren?

Savaş Barha

Zayi Olan Anlar

Bu insanlar nereye koşuyor?

Birbirine çarpmadan, takılıp dűşmeden,
nasıl evlerine gidebiliyorlar?
Yağmuru, çimleri, güneşi ezip geçiyorlar.
Sevmeden nefes almayı nasıl başarıyorlar?
Bir ağacın yaprağını okşamadan
nasıl aşkla aşlanıyorlar sevdiklerine?
Betonlar içinde, toprak kokusu almadan
nasıl methiyeler dizebiliyorlar, akılda kalmadan?
İhtiyar bir göze yansımaları değmeyince
nasıl rahat uyuyorlar yataklarında, 2.80 uzanarak?

Gölde taş sektirmeyi mi bilmiyorlar,
yoksa taştan kalelerle maç yapmayı mı?

Dizleri hiç mi kanamadı?
Toprağa hiç mi değmedi elleri?
Gül aşkıyla dikenlerle tanışmadılar mı?
Hiç mi şiir okumadı?
Hiç mi kitaplarda uyuklamadılar?
Hiç mi kütüphaneye uğramadılar?

Asfalta küsemiyorlar mı?
Mazot kokusuna hep mi hayran kalacaklar?
Hep mi gürültülerde yaşayacaklar?
Hep mi plastik içek olacaklar?
Ahval-i acizaneleri neden hep keyifli?

Çek arabayı Sevda Tepesi'ne faytoncu amca!
Burası beni boğuyor, burası beni boğuyor, burası beni boğuyor.
Bulutlara, çiçeklere, kuşlara, güneşe dokunmalıyım.
Anıları anmalı, anılarla yaşamalıyım.

Az daha hızlı sür, atlara vurmadan, canları acıtmadan
ya da dur, şuracıkta indir beni,
hüznümü azıtmadan, beni umuda bağlamadan.

Savaş Barha